FLORIAN - ALEXANDRU CHIHAI

DIALECTICA IZOCRONĂ EMERGENTĂ

PSIHOLOGIE COMUNITARĂ

CROAZIERĂ SINOPTICĂ PRIN

FIORDURILE IDENTITĂȚII SEXUALE

editura STEF DROBETA TURNU SEVERIN

2012

ROMANIA

ISBN 978 - 606 - 597 - 317 - 6

FLORIAN - ALEXANDRU CHIHAI

DIALECTICA IZOCRONĂ EMERGENTĂ

PSIHOLOGIE COMUNITARĂ

CROAZIERĂ SINOPTICĂ PRIN

FIORDURILE IDENTITĂȚII SEXUALE

editura STEF DROBETA TURNU SEVERIN

2012

ROMANIA

ISBN 978 – 606 – 597 – 317 – 6

Referent Ştiinţific:

Prof. Univ. Dr. CONSTANTIN STANCIU

Descrierea CIP a BIBLIOTECII NAŢIONALE A ROMÂNIEI

CHIHAI, FLORIAN - ALEXANDRU

Psihologie Comunitară / Chihai Florian - Alexandru

Drobeta Turnu – Severin, Editura ŞTEF

Bun de Tipar: 13 MARTIE 2012

Tipărit: 13 MAI 2012

ISBN 978 – 606 – 597 – 317 – 6

Tipărit la SC ``D & A`` COM SRL

Casa Tineretului, Et. 2, Str. Crişan, Nr. 25

Drobeta Turnu – Severin

Tel / Fax: +40 352 401 584 & +40 744 495 186

Web: **www.editurastef.com**

E-Mail: **editurastef@yahoo.com**

ISBN 978 – 606 – 597 – 317 – 6

CUPRINS

Prefață 3

Genocrația ……..……...… 4

Psihocrația ……..…. 19

Orizontul Paleocron ……..… 34

Sexocrația ……. 46

Orizontul Holotem ……..... 52

Leonardo ……. 66

Orizontul Ectenocron ……..... 67

Homocrația …….. 80

Michelangelo ……... 81

Et ca Etera ……..... 90

Lenin ……..… 94

Hitler ……..... 96

Spionajul & Hedenocrația …….……. 116

Sexualitatea & Embargoul Juridic ...……. 123

Heterocrația & Pornofilia …….. 128

Pedocrația ……. 135

Tornada Juridică …….……...…….. 149

Elita Gay - România 157

Neocron 195

Sexoduct …….. 198

Orizontul Etimocron ……...… 208

Homolența ……... 215

Vectorul Endemocron …… 218

Cronomneza Diacronică ……. 225

Blisterul Final - Erotemic ……..… 294

Bibliomapa ……. 295

Anexe ……..... 306

Cuprins …….. 592

ARGUMENT

Psihologie Sintală ne oferă prin ***Dialectica Izocronă Emergentă*** o inedită ***Croazieră Sinoptică prin Fiordurile Identității Sexuale.***

Prof. **FLORIAN - ALEXANDRU CHIHAI**, consilier - expert în *Psihologie Comunitară*, racolează printr-o aristocrată și constantă exegeză atenția cititorului dintr-un original și imprevizibil vinclu pentru constituția sau legislația de ordin atavic. Dintr-un asemenea colț de vedere, una extrem de ageră, aliajul genetic și filogenetic este forjat printr-un ireconciliabil dar, în același timp, definitoriu tandem pentru propria noastră ființă - OMUL & ANIMALUL din el.

Cartea nu-și propune să epuizeze subiectul multiplex. Din contră! Autorul îl restituie fortificat și strălucitor ca pe o flacără de magneziu, unde albul, în acest nou context incendiar, racolează un ineluctabil ADN pentru focul din noi înșine. Epimneza pulsiunilor sexuale probează și răsfoiește memoria protogenetică având o precizie care amintește de laser. Lumina conștiinței devine un cuțit - operația se face pe viu . . .

Cuvintele autorului vin să dezvolte un strigăt ce-și caută vocea prin lucrurile care vorbesc ferm de la un alt SINE. Drumul spre el trece acum prin noi ca șenila unui tanc peste inconștientul irigat de erosul prins permanent în luptă cu ținta lui - conștientul și Hyper - Ego. Din această conflagrație EUL - vector de compromis - caută să exporte la nivelul personalității tocmai acest principiu - fiecare este o elongare a celuilalt în propria entitate. Avem nu atât o invitație spre lectură cât, mai degrabă, un alibi în procesul de conștiință. Cititorul este liber să decidă rolul pe care vrea să și-l asume în cunoștință de cauză - MARTOR sau JUDECĂTOR. Această carte nu se citește cu 2 ochi. E nevoie de mai mulți . . .

Data,

13 MARTIE 2012

Prof. Univ. Dr. CONSTANTIN STANCIU

GENOCRAȚIA

Personalitatea este interfața compostată epivolutiv între genotip şi fenotip. O tristă sau fericită sinteză. Una, însă, pentru ambele cazuri, la fel de pertinentă și irepresibilă. Diferentierea sexuală a zonelor eromorfice de pe creier se face până-n luna a 5-a a sarcinii, la specia noastră. Pentru om aria abilitată cu preferințele sexuale, la nivel cerebral, este nucleul INAH – 3 (al 3-lea site interstițial din aria avanoptică a hypothalamusului). La indivizii care preferă parteneri sexuali femeile acest nucleu este mai mare, cvasidublu ca volum, decât la indivizii care adoră bărbații. Dimensiunea acestui nucleu e foarte sensibilă la gradul de androgenizare prenatală și se dezvoltă prin acțiunea genei Xq – 28. (Pattatucci, A. & Patterson, C., 1995)

Orientarea sexuală e un caracter volumativ, poligenic, existând cel puțin 9 gene implicate în determinismul acesteia la care se adaugă factorii de mediu prenatal, hormonii și substanțele chimice care pot influența modul în care se produce clivajul sexual la nivelul creierului și, implicit, identitatea noastră, erotică . . .

Cea mai cunoscută genă antrenată în determinismul orientării protosexuale este gena Xq - 28, descoperită de biologul Dean Hamer. Aceasta genă nu e nici pe departe singura care poate influența orientarea sexuală a unui individ. Se tot vorbește despre faimoasa *Genă GAY* dar nu există una izolată ci încă, cel puțin, 8 - aceasta dacă e să nu mai luăm, totuși, în calcul, mediul din viața intrauterină, când se formează hypothalamusul. Ceea ce, evident, nu poate fi eludat . . .

CopyRight © All Rights Reserved

Mutația din zona Xq - 28 e responsabilă doar pentru homosexualitatea masculină. Această genă este susceptibilă, în prezența androgenilor fetali, cu formarea nucleului dimorfic sexual cazat în hypothalamus pe nivelul căruia survine atracția sexuală față de femei. La fel ca genele pentru creşterea coarnelor cerbului sau cele pentru apariția bărbii această genă se manifestă doar în prezența androgenilor. Dacă gena este mutantă androgenii nu mai pot forma structurile din creier responsabile cu atracția față de femei chiar dacă sunt prezenți în cantitate suficientă.

Sexul genetic, determinat cromozomial decide şi explică sexul gonadic (feminin + masculin) dar şi sexul fizic (izotip - nivel primar şi secundar). Sexul psihologic se referă la identitatea endogenă pe care fiecare simte că o posedă. Defazajul între constituția somatică și legislația neurală face şi impune dovada transsexualului - *fată (băiat) în corpul meu de băiat (fată) . . .*

Ecograful 4D a dovedit că băieţii prezintă erecţie, iar fetiţele lubrifiere vaginală. Tot din perioada intrauterină se dezvoltă capacitatea de imitaţie, prin legătura dintre făt şi mamă.

Dacă gena nu este mutantă există posibilitatea latentă de-a se forma nucleul dimorfic sexual şi atracția sexuală față de femei dar în absența acțiunii androgenilor prenatali aceasta nu se manifestă și creierul dezvoltându-se într-o direcție feminină nucleul rămâne mai mic, așa cum este la femei de aici rezultând comportamentul erotic feminin cu atracție sexuală pentru bărbați.

CopyRight © All Rights Reserved

Femeile cu insensibilitate holistică la androgeni și cariotip 46 - XY sunt atrase în mod exclusiv de bărbați chiar dacă, exceptând mutațiile din gena receptorului androgenic (total diferită de Xq - 28, cazată pe același cromozom X dar în poligonul Xq - 12), genetic, ar fi trebuit să fie bărbați și n-au, toate, mutații în zona Xq - 28.

La majoritatea femeilor cu cariotip 46 - XX gena Xq - 28 e funcțională și ar putea să se manifeste dacă embrionul ar fi expus la androgeni când se clivează, eroticron, hypothalamusul (primele 5 luni), cum se întâmplă și-n hyperplaziile adrenale, congenitale.

Așadar mai pot exista și alte forme de homosexualitate masculină, total independente de faimoasa genă Xq – 28. În cazul unei femei care posedă mutația genei Xq - 28 în forma homozigotă (ceea ce e foarte puțin probabil pentru c-ar însemna că tatăl a avut acea mutație și a fost GAY) homosexualitatea e imposibilă fiindcă și-n prezența androgenilor prenatali ar fi asanată formarea structurilor responsabile cu atracția sexuală față de femei . . .

Și cele care au au aceasta mutație în forma heterozigotă pot deveni cel mult bisexuale dacă sunt expuse la androgenii prenatali pentru că neuronii unde este activ cromozomul cu gena mutantă își prezervă starea inițială a neuronilor de femeie - mai mici și alterformă, în timp ce toți ceilalți actanți, sinaptici, se masculinizează. Spre deosebire de homosexualitatea masculină, cea feminină este total dependentă de genele implicate (recrutate) în metabolismul hormonal și de hormonii din mediul prenatal.

CopyRight © All Rights Reserved

Gena receptorului androgenic este situată pe cromozomul X, prin locusul Xq - 11q - 12, numit și HUMARA. Aceasta genă este responsabilă de modul în care țesuturile folosesc hormonii masculini (androgeni). Pe lângă mutaţiile ce duc la cel mai prolific pseudohermafroditism masculin - din cauza insensibilităţii la androgeni individul deși posedă cariotipul 46 – XY este femeie. Există un număr foarte mare de variații în limitele normalului ale acestei gene și-n consecinţă foarte multe grade de receptivitate la androgeni. Din experimentele pe animale se cunoaște că androgenizarea prenatală duce la formarea structurilor de pe creier responsabile cu atracția sexuală față de femei (nucleul INAH3 mai mare) sau (și) a celor responsabile cu identitatea de gen masculină, în lipsa acțiunii androgenilor creierul dezvoltându-se într-o direcţie feminină și din acest motiv, în ciuda prezenței cromozomului Y, femeile insensibile, total, la androgeni preferă bărbații ca parteneri sexuali. În absența acțiunii androgenilor în perioada prenatală creierul se dezvoltă într-o direcție strict feminină, formându-se structurile responsabile cu identitatea de gen feminin și atracția sexuală față de bărbați . . .

Există o pertinentă corelație, privitor la transsexuali, între polimorfismul genei receptorului androgenic și transsexualism. (Bailey, C., 2008)

Au fost luaţi în calcul 3 itemi nativi - *gena receptorului androgenic*, *gena aromatazei* (enzima care transformă androgenii în estrogeni) și *gena receptorului estrogenic*. Singura la care s-au găsit diferențe între persoanele transsexuale și grupul - martor este gena receptorului androgenic.

CopyRight © All Rights Reserved

Transsexualii prezintă variante elongate ale genei c-un număr mai mare de repetări CAG în exonul 1 al itemului nanonativ. Se știe că sensibilitatea la androgeni este invers proporțională cu numărul de repetări CAG din exonul 1 al acestei gene, posesorii variantelor mai lungi, din ea, având mai multe șanse să posede un creier *amasculinizat*, ceea ce, permite și explică transsexualismul.

Raportul dintre degetul arătător și inelar (2D:4D) e invers proporțional cu gradul de androgenizare prenatală. Un inelar mai mare decât arătătorul indică, prin urmare, o androgenizare feroce în viața intrauterină. Pentru cazul transsexualilor MtF inelarul tinde să fie mai mic, ca și la femeile heterosexuale, iar la cele homosexuale (lesbiene) inelarul este mai mare decat arătătorul - raportul 2D:4D mai mic, ca și la heterosexuali.

Transsexualii MtF de multe ori sunt posesorii unor variante mai elongate și mai puțin active ale genei receptorului androgenic. Dar pe lângă expunerea prenatală la androgeni raportul dintre arătător și inelar este și indicatorul receptivității la androgeni, caracter legat fedeleș chiar de gena hyperpolimorfică a receptorului androgenic.

Din cauza acestui megaplurimorfism al genei există atât de multe grade de receptivitate la androgeni și o varietate atât de robustă de fenotipuri, începând cu cele deloc masculinizate și foarte feminine și terminând cu cele hypermasculinizate. Raportul 2D:4D corelează pozitiv și stabil cu numărul de repetări CAG din exonul 1 al genei.

CopyRight © All Rights Reserved

La bărbat, în contrast cu situația femeii, există mai multe tipuri de homosexualitate via hypermasculinizare şi hypomasculinizare sau din cauza mutaţiilor (elongărilor) pe gena Xq - 28.

Pe femeile homosexuale s-au făcut foarte puține studii dar aici fiind vorba de un mecanism mult mai simplu, strict legat de androgenizarea prenatală este clar supozabil că-n rândul femeilor cu variante breviofile (scurte) ale genei în forma homozigotă numărul lesbienelor să fie, astfel, mai mare deoarece o hypersensibilitate la androgeni pregătește și forează temelia pentru masculinizarea prenatală a creierului.

Femeia având 2 cromozomi X dintre care unul este inactivat aleatoriu (în unele celule poate să fie unul dintre cromozomi şi-n altele, celălalt) se pot întalni situații în care femeia are varianta decupată a genei doar pe unul dintre cromozomi și funcție de modul inacțional al cromozomilor se produce un adevărat puzzle. Celulele unde e activ cromozomul breviofil al genei sunt mai receptive la androgeni decât celelalte.

Constatăm, astfel, o logică pentru prevalența femeilor bisexuale prin raportare la cele exclusiv homosexuale, procentul primelor fiind, printre altele, la 1/2 față de cel al bărbaților homosexuali iar procentul femeilor bisexuale raportat la totalul femeilor lesbiene e mai mare decât numărul bărbaților bisexuali raportat (deferit) la lotul de GAY.

Gena citocromului 17 (CYP - 17), cazată pe cromozomul 10 are un rol esențial în secreția de androgeni. Mutațiile care fac ca această genă să fie complet scoasă din funcție duc la pseudohermafroditisme masculine deoarece individul respectiv chiar dacă are cromozomul Y și gonade diferențiate (testicule) este incapabil sa producă testosteron și se dezvoltă într-o direcție feminină. (Bentz, E. & Hefler, L. & Kaufmann, U., 2007)

CopyRight © All Rights Reserved

Aceasta este a 2-a situație de femeie cu cromozomul Y după sindromul insensibilității la androgeni, doar că, spre deosebire de sindromul insensibilității la androgeni acești indivizi nu produc nici estrogeni și este nevoie de terapia hormonală. Fiindcă ovarul eliberează estrogeni din androgeni prin aromatizare gonadele femeilor, incapabile să genereze androgeni, din cauza acestor dislocări, protogenetic, nu funcționează. Pubertatea poate să fie indusă doar dacă se intervine prin izoterapia avanscrisă - hormonală.

Există linkul între substituția T→C în zona promoter (reglatoare) a genei CYP - 17 și transsexualismul FtM, situație genetică aptă să genereze mai mulți androgeni. Aceasta variantă a genei citocromului 17 este pironită și de formele hyperandrogenice ale sindromului ovarelor polichistice, toate femeile, într-o atare cauză, având gonade multichistice escortate regulat de cantități mari de testosteron în sânge, un alt biovector specific pentru lesbiene și transsexuali (FtM).

Existând această particularitate genetică embrionul chiar dacă posedă cariotip 46 - XX și ovare eliberează androgeni dar nu atât de mari ca să masculinizeze corpul dar suficiente pentru masculinizarea prenatală a creierului, cel mai sensibil organ la acțiunea androgenilor intrauterini.

Citocromul 19 (10q - 26 sau gena pentru aromatază) este o enzimă care transformă androgenii în estrogeni prin procesul olfactofil. Cea mai mare parte dintre estrogeni nu este eliberată direct ci survine din androgenii aromatizați.

CopyRight © All Rights Reserved

La majoritatea mamiferelor exceptând primatele și omul androgenii dresează creierul nu direct prin receptorii androgenici ci prin lanţul de relee pentru estrogeni în urma procesului de aromatizare prin care enzima izonimă (*aromataza*) transformă hormonii androgeni în estrogeni.
La ratuși clivajul sexual cerebral se produce în perioada perinatală - fiind, oarecum, imatur la naștere, această perioadă corespunde cu luna a 5-a a unui fetus uman. Acum testiculele masculilor emit testosteron în timp ce ovarele femelelor nu produc nimic. Testosteronul este aromatizat la nivelul creierului și induce 2 efecte - masculinizarea şi defeminizarea.

Masculinizarea este procesul prin care se formează atributele masculine, nucleul din aria avanoptică a hypothalamusului care îl face pe individ să fie atras, din punct de vedere sexual, de femele.

Defeminizarea reflectă și susține procesul prin care androgenii faultează formarea caracterelor feminine, a zonelor ce răspund la estrogeni amorsând comportamentul sexual feminin cu atracție sexuală față de masculi.

În urma unor experimente pe ratuși s-a descoperit că femelele tratate cu testosteron în această perioadă nu aveau reflexul *xenomonta* (conduită sexuală feminină) la maturitate și doreau copulația cu alte femele dacă primeau iar testosteron, în timp ce masculii, castrați la naștere, aveau reflexul *xenomonta* ca și femelele din lotul martor. Indivizii lipsiți de enzima *5alfa – reductază* probau efeminism (*xenomonta*) dacă erau expuşi la estrogeni. (Ribeiro, C. & Oduvaldo, C., 2005)

CopyRight © All Rights Reserved

Tot la nivelul domeniului etologic, dar în cazul unui alt subiect pentru exegeză, berbecul cu deficiență de aromatază, s-a constatat faptul c-avea nucleul dimorfic sexual din aria avanoptică a hypothalamusului mai mic preferând să treacă la actul specific pentru orientarea homosexuală. La bărbați, penuria aromatazei, nu duce, obligatoriu la atitudinea GAY.

Indivizii cu deficit stabil de aromatază pentru ambele sexe, fiind total infertili, acest sindrom poate surveni doar din cauza unor dislocări spontane ale genei citocromului 19 (autozom situat în locusul 10q - 26). Deja a fost custodiat cazul unui asemenea individ care s-a născut cu pseudohermafroditism femel ce și-a rezervat identitatea de gen masculină prin atracția sexuală față de femei.

Pe lângă mutațiile care duc la sindromul deficienței de aromatază există și foarte multe variații în limitele normalului ale acestei gene. La fel ca și receptorul androgenic gena pentru aromatază e hyperpolimorfică. Există o zonă în clivajul 4 al genei printr-un lot variabil de repetări TTTA. Pe cât numărul recurent TTTA este mai mare cu atât gena e mai funcțională.

Touși, la mamifere placenta produce cantitatea foarte mare de estrogeni și dacă doar estrogenii ar fi responsabili pentru masculinizarea și defeminizarea creierului toate femelele ar ajunge s-aibă un comportament sexual masculin, iar lucrul acesta în natură, apare foarte rar. Pe lângă rolul *alfa - fetoproteinei* (protejează creierul femel de hyperacțiunea estrogenilor) nu doar la primate gena receptorului androgenic joacă un rol destul de important în clivajul sexual al creierului fiindcă animalele care au dislocări în respectivul item nanonativ prezintă un comportament sexual feminin. (Bakker, J & Gabant, P., 2006)

CopyRight © All Rights Reserved

Genele responsabile cu hyperplaziile adrenale congenitale sunt CYP21, CYP11 și 1p13. Hyperplazia ***adrenală*** congenitală este o afecțiune care se caracterizează prin incapacitatea glandelor suprarenale de a sintetiza glucocorticoizi (cortizol) și mineralcorticoizi (aldosteron) din cauza unor defecte la nivel enzimatic. Există mai multe forme de hyperplazie adrenală congenitală dintre care 3 se caracterizează prin hypersecreția androgenilor suprarenali. Hyperplaziile adrenale congenitale hyperandrogenice sunt principala cauză pentru pseudohermafroditismul femel.

Cea mai prolifică e hyperplazia adrenală cu penuria 21 - hidroxilaza, cauzată de anumite mutații ale genei citocromului 21 (CYP - 21), armată pe cromozomul 6 (locusul 6p - 21.3). Alte forme hyperandrogenice de hyperplazie adrenală sunt clar susceptibile de-a fi amorsate prin infraderapajul 11β - hidroxilază (gena CYP11 din cromozomul 8 armată pe locusul 8q21 - 22) și 3β - hidroxisteroid dehidrogenază (locusul 1 - p13). (Meyer - Bahlburg, H. & Baker, S., 2008)

În coloana femeilor cu hyperplazie adrenală congenitală rata bisexualității și a homosexualității este mult mai atletică prin raportare la restul populației.

CopyRight © All Rights Reserved

Megarata homosexualității și bisexualității se explică prin masculinizarea prenatală a creierului din cauza expunerii pertinente la androgenii livrați excesiv de glandele suprarenale. Acești copii, având organe genitale de tip masculin sau, după caz, ambiguu etalate, erau depanaţi chirurgical și primeau tratamente hormonale fiind crescuți precum niște fete. Totuși, în acest caz, atracția sexuală față de femei se manifestă oricum. Lesbianismul sau bisexualitatea apar și la femeile cu hyperplazie adrenală cu detentă tardivă. În ciuda denumirii și această formă patologică e tot congenitală doar că fiind ușoară (discretă) este depistată mai târziu.

SHBG (*Sex Hormone Binding Globulin*) este o proteină (globulină) din sânge care inactivează hormonii sexuali, în special androgenii. Doar testosteronul inasociat, liber de SHBG, este bioactiv. Gena pentru SHBG cazată pe cromozomul 17 la locusul 17 - p13 - p12 e compusă din 9 exoni.

Linkul dintre sindromul ovarelor polichistice și homosexualitatea feminină explică pentru ce multe lesbiene au o penurie de SHBG. Lacuna tinde, uneori, să fie cauza comună pentru homosexualitate și ovarul polichistic.

În perioada prenatală globulina SHBG inactivează androgenii proveniți din exterior (de la mamă sau de la fratele geamăn) scutind astfel creierul embrionului feminin de masculinizare.

CopyRight © All Rights Reserved

Dacă există alienarea SHBG ori gena este mai comodă sau leneșă din cauza unei variante elongate (c-un număr mai mare de repetări TAAAA) secreția SHBG suferă și toți androgenii eliberați de embrion sau proveniți de la mama ori de la un frate geamăn sunt activi biologic și masculinizează hypothalamusul, inclusiv nucleul INAH - 3 (orientarea protosexuală) și nucleul arcuat (secreția ciclică de LH și, implicit, ovulația).

Efectul disfuncționalității genei SHBG poate fi accentuat de receptorul androgenic scurt (cu un număr mai mic de repetări CAG în exonul 1), combinația dintre o variantă elongată a genei pentru SHBG și alta breviofilă pentru receptorul androgenic ducând la sindromul ovarelor polichistice și la homosexualitate în cazul subiecților de sex feminin.
Dacă în aceasta ecuație adăugam și gena pentru aromatază, polimorfică, lucrurile se complică fiindcă o genă pentru aromatază (CYP - 19) mai puțin funcțională din cauza numărului anemic de repetări TTTA permite și ea masculinizarea prenatală a hypothalamusului. De aici rezultă că cele mai mari șanse să fie lesbiană le are femeia cu variante amputate ale receptorului androgenic pe ambii cromozomi X, tiparul elongat al genei pentru SHBG și varianta lapidară a matricei CYP - 19. (Xita, N. & Lazaros, L., 2007)

În cazul indivizilor de sex masculin gena SHBG are o influență modică pentru survolarea diferențierii sexuale a creierului și, implicit, privitor la orientarea sexuală.

CopyRight © All Rights Reserved

SHBG poate contribui la homosexualitatea masculină dacă o alelă scurtă și hyperfuncțională a genei dezvoltă relații partizane cu una lungă și mai puțin funcțională a genei receptorului androgenic, situație în care rolul ei, investit pentru SHBG, e unul minor deoarece funcția sidiară e asumată, exclusiv, de secvența mai elongată în constituția androreceptorului.

Mutațiile genei din releul pentru glucocorticoizi (5q – 31 – q32) duc la sindromul de rezistență, trădat prin cantitatea de cortizol seric și urinar care depășește cu mult valorile normale în absența atributelor fenotipice ale sindromului Cushing (endohidroretenție, bruiaj metabolic, topirea musculaturii).

Dr. Ingebog Ward, psiholog (Universitatea Villanova) a descoperit că masculii cu mame stresate prenatal prezentau, în cazul ratușilor, mai puține comportamente de *monta* (comportament sexual masculin) și mai multe comportamente de *xenomonta* (comportament sexual feminin). Femelele gestante au fost separate pe 3 grupuri. Unul a fost stabilit ca martor. Altul - stresat în primele 10 zile de gestație pentru a corespunde cu primele 3 luni de sarcină la om. Ultimul lot era bruiat în perioada terminală a gestației. Pentru stresarea femelelor s-au folosit lumini și zgomote feroce. Masculii care au fost tracasați în primele 240 de ore ale vieții prenatale probau mai puțin reacția *monta* (masculofilie) și augmentarea reacției *xenomonta* (feminofilie). Stresul prenatal masculinizează creierul femelelor dar obstrucționează masculinizarea creierului la masculi.

Mecanismul prin care se produce acest fenomen e legat (fedeleș) de rolul hormonilor - androgeni.

CopyRight © All Rights Reserved

Când survine reacția de stres pe lângă cortizol și alți izohormoni glandele suprarenale ale femelei tracasate dar și ale fetusului produc și androgeni care afectează creierul femelar, la masculi blocând testiculele abilitate cu posologia testosteronului, fiind compromisă, pe cale de consecinţă, masculinizarea.

Rezistența la cortizol e, pentru toate cazurile, parțială. Mutațiile homozigot fac ca gena receptorului pentru glucocorticoizi să fie total scoasă din uz și, astfel, ele devin letale.

Gena receptorului pentru glucocorticoizi este cazată pe cromozomul 5 (locusul 5q – 31 – q32) și conține 9 exoni. Când gena e mutantă corpul dezvoltă rezistență la cortizol și, printr-un mecanism de Feed - Back, glandele suprarenale sporesc emisia de cortizol dar și lotul androgenilor (DHEA & DHEAS). Din acest punct de vedere sindromul invocă tiparul hyperplaziilor adrenale cu mențiunea faptului c-aici lacuna nu e legată de e misia cortizolului ci de receptivitatea țesuturilor la cortizol. (Ruscio, M. & Keyser, L., 1998)

Femeile cu acest sindrom frecvent se plâng de hirsutism și alte semne de virilism. Acest bruiaj e capabil să flirteze chiar cu orientarea homosexuală fiindcă, la fel ca și-n hyperplaziile adrenale congenitale, embrionul este permanent expus la testosteron în perioada prenatală din cauza megalotului androgenic eliberat de bateriile (glandele) suprarenale.

Experimentele pe animale au dovedit că femelele tratate cu testosteron în perioadele critice nu mai prezentau *xenomonta* (feminofilie) și căutau să copuleze pe altele când erau tratate cu testosteron în viața de adult.

CopyRight © All Rights Reserved

Acest lucru apare şi la om în cazul gemenilor de sex opus sau dacă mama produce prea mulţi hormoni androgeni ori urmează un tratament izogen și embrionul este de sex feminin.

Masculii expuși la antiandrogeni în perioada prenatală își asumau comportamentul *monta* (masculofilie) și nu erau interesați de femele. Acest lucru este explicat prin faptul că androgenii - din perioadele critice - defeminizează și-n același timp masculinizează hypothalamusul.

În absența acțiunii androgenilor toți indivizii tind să se dezvolte într-o direcție feminină, respectivul proces survenind protonativ, de la SINE. În timp ce un homosexual se simte atras din punct de vedere erotic doar de indivizii de acelaşi sex pentru că INAH 3 din hypothalamus este organizat ca la indivizii de sex opus - un pedofil are reacții sexuale faţă de minori pentru că la acesta instinctul sexual inundă pe cel matern, prezenţa copilului provocându-i erecția.

CopyRight © All Rights Reserved

PSIHOCRAȚIA

Jung afirmă că la naştere SINELE e adiferenţiat - hermafrodit şi în timp se conturează tendinţele masculine şi feminine. La om se înalță Complexul *Eului* şi cel *Contrasexual*. (Bernardini, 2011)

Primul se referă la masculin sau feminin, concordant cu biosexul, iar Holdingul parasexual survine prin activarea arhetipului feminităţii (Anima) din fiecare băiat şi al arhetipului masculinităţii (Animus) din orice fetiţă, simultan cu experienţa avută în relația cu sexul opus. Fetele au *Mallul* contrasexual masculin ca urmare a experienţelor cu tatăl, iar băieţii probează pe cel feminin prin toate experienţele trăite cu mama. Matricea parasexuală se realizează la nivel inconştient.

Pentru copil prima fază, psihodinamică, e cea orală, unde obiectul pulsiunii sexuale revendică sânul matern. (Freud, 1905) Sucțiunea şi tendința de-a muşca sfârcul se vor investi camuflat în propensiunea adultului către manifestări erotice în chenarul intim, prin actul sexual.

Mallul Oedip presupune atracţia sexuală a băiatului faţă de mamă, iar tatăl reprezintă rivalul, dar şi modelul de comportament potent. Apare o competiţie agresivă sau una în care băiatul caută să îi fie pe plac tatălui, în poligonul unei poziţii homosexuale pasive (Oedip ranversat).

Mallul Electra se manifestă ca urmare a faptului că fata este decepţionată că nu a primit un penis de la mamă, ceea ce o determină să se rupă de ea şi să caute pentru a obţine (de) la tată ceea ce mama i-a refuzat.

CopyRight © All Rights Reserved

Fetiţa renunţă la phallus dar caută să primească de la tată despăgubirea sub forma unui copil. Devine geloasă pe mamă şi, simultan, armată de vinovăţie. Rezolvarea şi penetrarea acestor *Complexe* se face treptat, prin orientarea libidoului către alte obiecte de satisfacţie din grupul din care face parte copilul implicând, aşadar, inferenţa. Ciclul sexual e menţinut pentru că sporeşte calitatea proliferării în ciuda faptului că se reduce numărul de progenituri. Pentru ca evoluţia clivajului sexual să fie avantajoasă, trebuie asociată cu augmentarea adaptabilităţii progeniturilor. Una din cele mai larg acceptate explicaţii pentru sporul diferenţierii sexuale este variaţia genetică. O altă potecă privește și duce spre profitul molecular - depanarea ADN. La toate speciile sexuate populaţia constă din 2 sexe, din care unul este capabil să poarte puiul, cu excepţia hermafroditilor simultan. În speciile asexuate toţi membrii populaţiei pot amfitriona puiul.

Melanjul sexual generează mai repede genotipul nou, comparativ cu cel asexuat. Deoarece sunt combinate genele de la 2 indivizi, populaţiile care se reproduc pe cale sexuală pot mixa mai facil pe cele avantajoase. O altă ipoteză evoluţionistă e aceea că diferenţierea sexuală a evoluat ca adaptare pentru rezistenţa faţă de paraziţi, ipoteză viabilă sub denumirea ``Regina Roşie``. Ca şi-n cazul Lewis Carroll, gazdele clivate sexual se adaptează, mereu, pentru a fi c-un pas avans faţă de paraziţii lor.

Pe de altă parte, împerecherea sexuată ajută la expulzarea genelor ``depravate``. Datorită selecţiei naturale, reproducerea sexuată e mai eficientă decât cea asexuată în asanarea mutaţiilor defavorabile din genom. În plus, reproducerea sexuală asigură triajul hypercron comparativ cu fiecare populaţie asexuată.

CopyRight © All Rights Reserved

Lumea infrapsihică revendică 3 instanțe de control și presiune - Id (Sine), Ego şi Super – Ego. Instinctele sau impulsurile sunt considerate intrinseci, universale şi constante.

Sinele apare din surse de stimulare endogene, acţionând sistematic, cu forţa imuabilă. Modelul lui Freud stipulează faptul că individul caută apogeul pentru gratificarea instinctuală, în timp ce inaugmentează vina şi pedeapsa. Instinctele sunt legate fedeleș chiar de viaţă (foamea şi setea) dar şi de perpetuarea speciei (sexul) sub autoritatea sau tutela Erosului. În opoziţie survin instincte foarte agresive sau de moarte reprezentate și exercitate prin Thanatos.

Sexualitatea începe în primii ani de viaţă şi dezvoltarea ei este elongată şi complexă, fiind astfel expusă distorsiunilor. Freud ține s-aducă lămuriri. *Instinctele sexuale sunt remarcabile prin plasticitatea lor, prin uşurinţa cu care îşi pot schimba scopul, prin uşurinţa cu care pot substitui o formă de gratificare pentru alta*. (*idem*) Așadar vectorii care susțin viaţa dezvoltă tendinţa prosexualizare. Ca urmare expresia instinctului erotic e influenţată de bioceas şi mediul natural & social. (Freud, S., 1905)

S-au identificat și prelevat 3 stadii ale dezvoltării erotice. Atributele vieţii sexuale infantile au fost considerate ca fiind în principal autoerotice, individul, la această vârstă, fiind orientat spre căutarea plăcerii. Fiecare etapă a emancipării este cunoscută sub denumirea zonei din corp probată în principal la nivel erogen sau erotogen, respectiv oral, anal, phallic. Dezvoltarea sexuală e ``difazică``, adică survine la nivel bicron. Stadiile pregenitale sunt oprite de o perioadă numită ``latenţă``, după care apare al 2-lea val al dezvoltării la pubertate, care determină rezultatul final al vieţii sexuale.

CopyRight © All Rights Reserved

Aceste faze ale pedantării erotice sunt tranzitate lin, dar, în cazuri patologice, ele devin active şi incognoscibile prin observarea superficială. Prea puţină sau prea multă gratificare într-un anumit stadiu developmental face ca individul să devină ţintuit, prizonier, ``fixat``. La nivel exogen se toarnă temelia pentru conservatorism, semnul endogen al impotenţei adaptării spontane la propria inadaptare survolată abisal, infrapsihic.

Stadiul oral (Naștere >>> 1 AN)

Primul organ care devine zonă erotogenă este gura, datorită suptului. Întreaga activitate fizică a sugarului este concentrată asupra satisfacerii nevoilor acelei zone. La început această satisfacţie serveşte scopului autoprezentării prin hrană. Suptul este descris ca fiind ritmic şi de multe ori combinat cu frecarea unei părţi sensibile a copilului. Astfel, mulţi copii ajung de la sucţiune la masturbare . . .

În stadiul oral sau ``canibal`` activitatea sexuală nu a fost încă ruptă de stringenţa instinctului pentru conservare armată la nivelul propensiunii permanente către alăptare. Scopul sexual este importarea obiectului în constituția cenestezică. De aceea, mulți copilași nu suportă să li se ofere un biscuit rupt în 2 . . . Pur şi simplu, micuții plâng!

La această vârstă copilul depinde foarte mult de ceilalţi. Dacă nevoile lui sunt satisfăcute atunci el concepe şi, de fapt, restituie, existenţa pozitiv.

Dacă e deprivat sau rupt de satisfacerea nevoilor, orientarea fatică (emoţională) poate fi pesimistă şi puiul de om ajunge să creadă că lumea este, permanent, ostilă nevoilor sale. (Nicholson, 2000)

CopyRight © All Rights Reserved

Conflictul potenţial la această vârstă, hyperfragedă, este între A LUA şi A CĂPĂTA. Primirea e prima experienţă pasivă a copilului, iar posedarea reflectă satisfacerea inconștientului irigat de imperativul hedonic sexual camuflat în nevoia irepresibilă a pruncului de-a duce în gură diferite lucruri ce devin obiectul sucțiunii - stringența erotică este, astfel, reinvestită tacit dar ferm și-n acord cu imperativul livrat la nivelul instinctului de conservare. Alăptarea pregnează, așadar, forma discretă și remanentă a impulsului sexual armat oral prin nevoia sânului matern. Sfârcul, apoi, e revendicat în relația cu penisul (felația) sau sticla (alcoolismul).

Stadiul oral solicită 3 mecanisme sidiare defensive - *negarea, proiecţia, interdicţia* forjate, apodictic, la nivelul somatic. Toate impulsurile sadice survin sporadic, strategic şi prompt adică - iniţial şi simultan - cu ivirea dentiţiei.

Stadiul anal (1 >>> 3 ANI)

Sexualitatea se poate ataşa altor funcţii somatice grație și zonei anale. În cel de-al 2-lea an de viaţă dezvoltarea fizică permite detenta controlului intestinal. Astfel, poligonul erotogen se deplasează spre anus, deoarece blisterul intestinal acţionează ca o masă stimulatoare pentru emergența rectoductului, sensibil la testul (expulzării) retenției și implicit, mai târziu, predispus la răspunsul idemal pe timpul alocat escapadelor sexuale - prostata și vezica seminală sunt, astfel, reactive prin raportare la obiectul penetrării anale (penis, dildo, fisting, etc.)

CopyRight © All Rights Reserved

Personalitatea este prevalent influenţată de modul în care sunt gestionate stadiile decupate din experienţa mersului la toaletă. Membrana mucoasă anală reprezintă mai mult decât oricare alt organ scopul sexual pasiv. Conflictele potenţiale sunt legate de ``A DA`` (expulzare) şi ``BLOCAJ`` (retenţie). Copilul poate începe să tergiverseze gratificarea pentru a face plăcere altora sau ca tentativă de replică prin asumarea exerciţiului de control, specific doar pentru părinţi, prin devierea şi reinvestirea acestui mod coercitiv la nivelul propriei constituţii cenestezice prin reţinerea sau eliberarea, în atare condiţii, doar aparent inadecvată, a scaunului.

Impulsul sexual se centrează, aşadar, în anturajul senzaţiilor hedonice de expulzare şi retenție a materiilor fecale. Este o augmentare reinvestită tutorial pentru a fi speculată şi legitimată la nivelul psihic în actul de consistenţă armat prin A LUA & A PRIMI. (sancţiuni, recompense, etc.)

Acest stadiu este în consecinţă privit ca modificare a instinctelor, de la pur autoerotice la prizonierat sau posesia unor obiecte. Freud descrie şi un stadiu intermediar între cel autoerotic şi cel legat de obiecte - *narcisisim sanogenic*. Spre deosebire de autoerotism, în această fază copilul posedă conştiinţa propriei existenţe - persoana şi corpul sunt clivate pentru a fi delimitate și investite în aceeași ființă. Funcţia cenestezică e conştientizată dar, sau tocmai de aceea, speculată. Obiectul conştiinţei devine, prevalent, unul sexual - copilul se iubeşte, pe SINE însuşi. Acest *narcisism primar* armează şi descarcă *narcisismul secundar*. Astfel, dragostea de SINE survine din introiecţie şi identificarea pruncului c-un obiect. (Rycroft, 1985).

Copilul îşi priveşte fecalele ca făcând parte din propriul corp, astfel încât ele sunt primul ``dar`` pentru părinţi. Prin expulzarea materiilor el îşi poate exprima complianţa - activă - faţă de mediu, iar prin reţinerea lor poate trăda penuria de obedienţă. (Freud, 1905)

Stadiul anal este detenta pentru ambivalenţă - curentul pasiv şi cel activ sunt dezvoltate izopotent. Impulsurile sadice încep să acţioneze în mai mare măsură şi sunt privite ca fiind fuziunea impulsurilor pur libidinale şi complet distructive. (Freud, 1940)

Deşi în acest stadiu centrarea plăcerii este probată la nivelul musculaturii prin actul defecaţiei, plăcerea sexuală irigă tot corpul și de aceea se vrea obţinută holistic, copiii având nevoie de mult exerciţiu fizic pe tapetul unei plăceri extraordinare când satisfac această stringență. (Freud, 1905).

Mecanismele de apărare predominant legate fedeleș și de această etapă sunt izolarea, intelectualizarea şi formarea sinoptică a reacţiilor. Stadiul anal e, aşadar, bifazic. O etapă trădează plăcerea obţinută prin expulzarea materiilor fecale (faza sadic - anală) şi alta unde hedonofilia e procurată prin blocarea acestora (faza de retenţie). (Abraham, 1994) Ultima, însă, reflectă și detenta pentru opoziţia copilului faţă de toate exigențele parentale. Minorul se raportează la polarităţi - expulzare & retenţie, activ & pasiv, supunere & opoziţie, aici avându-şi originea sadomasochismul.

CopyRight © All Rights Reserved

Stadiul phallusului (3 >>> 6 ANI)

Zona prevalent erogenă devine cea genitală, pe măsură ce copilul începe explorarea propriului organism şi a corpului altora. Poligonul organelor sexuale e stimulat la baia zilnică şi, de pildă, băiatul învaţă să-şi provoace la joacă tezaurul care se ridică, din plăcere, peste înălțimea așteptărilor sau premoniţiilor. Dezvoltarea ambelor sexe e privită prin prisma normei sexualităţii masculine. ``Nu organele genitale ale ambelor sexe joacă un rol în acest stadiu, ci doar cele masculine - phallusul.`` (Freud, 1940). Există masculinitatea, dar nu şi feminitatea, antiteza fiind aceea între a poseda organe genitale masculine şi a fi, în cel din urmă, castrat. Doar la pubertate polaritatea sexuală corespunde masculinului şi femininului.

Stadiul phallic este antemergător formei finale pe care o va trăda viaţa sexuală. Atât băieţii cât şi fetele îşi pun activitatea intelectuală în slujba căutărilor sexuale, pornind de la premisa prezenţei universale a penisului.

Băiatul priveşte iniţial clitorisul fetei ca pe un phallus decupat. Aceasta duce, inevitabil, la o efervescentă ``teama de castrare``. Fetiţa trăieşte și acuză penuria penisului propriu sau (și) inferioritatea clitorisului ei . . . Ca rezultat al acestei prime dezamăgiri, în rivalitate cel mai des, ea se îndepărtează, cu totul, de viaţa sexuală. (Freud, 1940)

În această perioadă se înalță trufaș Complexul Oedip. În forma hypersimplă, copilul dezvoltă și speculează dorinţe incestuoase faţă de părintele de sex opus, în tandem cu dorinţa de a înlocui tutorele de acelaşi sex. Rezoluţia **Mallului Oedip** e cheia spre augmentarea facturală, psihosexuală finalizată prin succes. Băiatul îşi râvneşte mama fiind ostil faţă de tatăl lui, vectorul punitiv al iminentei castrări.

CopyRight © All Rights Reserved

În timp, obiectele dorite şi temute sunt abandonate pentru a fi substituie cu identificarea, respectiv introiectarea atitudinilor parentale şi detenta pentru autoritatea lui Super - Ego. Acum frica e asumată prin devorare şi se transformă, la nivel endogen, în reverență.

Descrierea dezvoltării psihosexuale feminine în acest stadiu pierde din pregnanță fiind şi mai controversată. Fetiţa realizează faptul că nici ea, nici mama ei, şi nicio altă femeie n-au penis. Aceasta duce la invidia faţă de tezaurul masculin şi devalorizarea femeilor de către fetiţă. Fiindu-i rănit narcisismul, apare sentimentul inferiorităţii. Fetiţa îşi acuză mama pentru că a adus-o pe lume fără penis. Apoi dorinţa de a avea penis e abandonată, fiind substituită de irepresibila dorinţă de a avea un copil şi-n consecință, tatăl devine obiectul iubit . . .

Astfel, pentru fete Complexul Oedip este o temniță. Nu poate fi depăşit. De aceea Super - Ego rămâne malnutrit. Principalul mecanism defensiv al stadiului phallic este reprimarea, adică evitarea anxietăţii produsă de către dorinţele instinctuale, îmbrâncindu-le în afara (diaspora) sferei conştientului.

În perioada phallică satisfacţia survine prin erotismul uretral sau investirea libidinală a funcţiei abilitată cu vidanjarea vezicii urinare și prin 2 faze neurodinamice care legitimează masturbarea - primară, legată fedeleş chiar de excitaţia produsă prin micţiune şi cea secundară, taxată drept o sursă directă pentru satisfacţie. La ambele sexe obiectul pulsiunii este penisul, în sensul de organ al puterii şi al împlinirii exigențelor livrate de Complexul Narcis. Apar, astfel, angoasa castrării la băiat şi cea de penurie la fată.

CopyRight © All Rights Reserved

Spre finalul stadiului phallic obiectul trece de la penis la partenerul de sex opus din cuplul parental, sursa pulsiunii fiind excitaţia sexuală căutată și speculată în posesia acestui partener, dând naştere Complexului Oedip (băieţi) şi - respectiv - Complexului Electra (fetiţe).

Stadiul de latenţă (``Stand - By``) (6 >>> 12 ANI)

Latenţa urmează rezoluţia Complexului Oedip. Instinctul sexual e relativ dominant favorabil pentru aplanarea sau chiar reducerea ori suprimarea celor mai temerare conflicte. Cuvântul ``latenţă`` nu implică faptul că impulsurile sexuale ar chiuli, ci că minorul preferă lumea exterioară şi socială. Erosul e convertit în afecţiune, fiind stadiul de tranziţie pentru dezvoltarea dragostei ca vector anvergural însă pentru o altă perioadă - adolescenţa . . .

Stadiul genital (12 ANI >>> ETC)

La pubertate se finalizează dezvoltarea sexuală fizică şi revin emoţiile care sunt investite prin taumaturgia afabilă - devin sentimente care nu mai sunt autoerotice ci direcţionate spre găsirea unui obiect şi-n final a unui partener. Relaţia e asumată sau cel puţin speculată la nivelul unei conduite specifice pentru strategia belică. Sexul devine redută din scopul natural al instinctului erotic trădat prin stringenţa principiului hedonic - actul sexual. Poligonul genital ajunge obiectul cenzurat al conştiinţei de SINE. Lupta e dusă printr-o elocventă sublimare - de la emoţii și excitaţie se trece la sentimente şi dragoste . . .

CopyRight © All Rights Reserved

În prima fază a stadiului oral copilul nu face diferenţa între SINE şi mamă. Astfel nu există ambivalenţă în relaţia cu obiectul, respectiv sfârcul matern. Al 2-lea stadiu, compostat prin detenta muşcării, este cel *oral - sadic*. Acum survin primele manifestări de bivalență. (Abraham, 1994)

Remarcăm apariţia labilității afective la fete şi a conduitelor agresive pentru băieţi. Tensiunea sexuală este amorsată prin masturbare sau prin copulaţie şi felaţie. Primele relaţii erotice, de regulă, sunt efemere dar sau tocmai de aceea recurente. Băieţii pretind s-asocieze actul sexual cu proba virilităţii proprii, iar fetele - cu dragostea. Atitudinea discriminatorie capătă, astfel, o explicaţie logică. În 1930, de pildă, erau de vânzare litografii cu diverse lesbiene. Cele cu băieţi homosexuali erau, însă, considerate obscene pentru mentalitatea acele timpuri . . . Relaţia părinte - copil influenţează dezvoltarea identităţii psihosexuale la adolescent. În acest context, cuplul *tată - fiică* revendică 4 modele.

Tatăl absent e idealizat de către fiica lui care va deveni femeia doritoare pentru a furniza plăcere din nevoia de-a fi importată în epicentrul prosexiei. Copilăria i-a format credinţa că tata nu-i vorbeşte pentru că nu e destul de frumoasă, inteligentă sau bună pentru a fi iubită. Se simte vinovată şi istoveşte stima de SINE.

Tatăl incestuos îşi abuzează fiica, sabotând identitatea ei sexuală dar şi sentimentul propriei existenţe. Femeile care au fost abuzate, în copilărie, au dificultăţi în a salva contactul cu propria persoană şi-n relaţiile intime cu cei apropiaţi. O mare parte a prostituatelor a fost victima incestului. Urându-şi tatăl ele expulzează subliminal aversiunea în relaţia sălbatică, dezinhibată, cu majoritatea clienţilor.

CopyRight © All Rights Reserved

Aceste femei pot deveni, aşadar, exhibiţioniste, oferindu-se privirii tuturor pentru a putea să evadeze din imaginea tatălui claustrofil.

Incestul afectiv parentifică minorul forţat să devină părintele propriului său părinte. Copilul nu-şi poate orfaniza tutorele. La maturitate el va composta relaţii doar cu persoane, prevalent, hypersugestibile, semnul remanenţei parentale în conştiinţa libertăţii de SINE.

Tatăl puritan, răvăşit de aceeaşi dorinţă a incestului săvârşit de propriul tutore îşi dresează impulsurile pe tapetul auctorial. Aşadar, fetița lui este percepută sub imperativul unui viciu sau a unui lanț de sincrazii.

Evadarea, în acest sens provoacă tendința spre comportamentul seductofil sau aversiunea plenară în relația cu viitorii bărbați.

S-au remarcat 2 tipuri de femei care au supraviețuit traumelor din propria copilărie provocate de tatăl lor. (Schierse, 1982)

Eternele Adolescente sunt private de sprijinul patern în dezvoltarea psihologică şi au nevoie de a plăcea bărbaţilor, sau dimpotrivă, adoptă o atitudine rebelă.

Păpuşica dulce pare sigură pe ea dar îi este mereu teamă de abandon şi rămâne pasivă şi dependentă inefemer de partener.

Fata de sticlă se refugiază în cărţi sau lumi imaginare, sub pretextul fragilităţii sau hypersensibilităţii - casantofobia.

Seducătoarea trăieşte doar clipa prezentă și refuză orice responsabilităţi sau obligaţii. Devine replica, feminină, a lui Don Juan.

CopyRight © All Rights Reserved

Marginala se identifică mereu cu tatăl detestat şi demolat, simţind nevoia să critice mereu, refugiindu-se în alcoolism şi droguri sau prostituţie şi-n ultimă instanţă, trădând depresia, finalizată - uneori - prin sinucidere.

Amazoanele sunt hyperactive, despotice şi resping avansurile masculine.

Femeia superstar încearcă să reuşească în toate dar pierde contactul cu propriile emoţii şi duce o mulţime de responsabilităţi. E mereu obosită şi depresivă. Prevalent tatăl ei a tratat-o ca pe un băiat şi a investit în ea propriile lui frustrări legate fedeleş chiar de ambiţiile ratate, pierdute.

Fata docilă a pierdut orice contact cu spontaneitatea şi originalitatea. *Femeia - martir* se devotează plenar soţului sau copiilor, unei cauze ori imperativelor endogene investite la nivelul ectenic.

Regina belicofilă se opune iraţionalităţii tatălui negând orice tentativă de sensibilitate - îşi interzice să iubească şi toată viaţa ei este dusă prin tranşeele propriei cenzuri . . .

Dacă relaţia tată - fiică nu a fost satisfăcătoare, aceasta dezvoltă sentimente ambivalente faţă de mama care, adesea, impune exigenţe foarte mari în ce priveşte educaţia, din cauza lacunelor din propria relaţie de cuplu. Fiica îşi respinge mama, generatoarea unor conflicte ce repetă contextul marital şi, pe temelia Complexului Electra, repulsia este armată contra propriului SINE.

Băiatul poate fi răpus de *căsătorie*, fiind forţat din timp să fie bărbatul şi soţul propriei mame. Aceasta faultează drastic rezolvarea favorabilă şi irefutabilă a Complexului Oedip prin care tatălui său i se recunoaşte şi admite pretenţia la rolul de soţ, el urmând orientarea spre alte femei.

CopyRight © All Rights Reserved

Dacă tatăl nu este prezent incestul transformă relaţia mama - fiu într-o pertinentă corelaţie, investită, aşadar, la nivelul psihic, dar sau tocmai de aceea, rambursată prin asumpția fiabilității endovalente - actul erotic. *Sexolenţa* privește identitatea de gen (autoestimare), rolul de gen (estimarea obiectivă a comportamentului) şi orientarea psihosexuală pe cele 3 paliere, care fac pentru a satisface obiectul unul alt brand juridic prin faptul că sunt în tot mai multe state ale lumii nu doar tolerate ci chiar cultivate (*Hetero / Bi / Homo*).

Acţiunea steroizilor (testosteronul - estradiolul) în cursul vieţii perinatale este crucială pentru dezvoltarea compartimentului sexual masculin la adult. La pacienţii cu tulburări ale diferenţei sexuale a organelor genitale externe (intersexualitate), e afectată şi identitatea de gen privitoare la prezenţa ovarelor sau a gonadelor (agenezǎ & disgenezǎ), respectiv asanarea steroizilor sexuali din viaţa fetusului.

Identitatea de gen masculină survine în prezenţa matricei testiculare, indiferent de cariotipul şi fenotipul corpului, prin acţiunea testosteronului livrat intrauterin. Identitatea de gen feminin se dezvoltă însă chiar prin inacţiunea androgenilor în timpul clivajului developmental. Clitorisul şi-a prezervat funcţia erectilă, specifică pentru ceea ce putea să devină - penis.

Aşadar, acest organ e o reminiscenţă a sexului masculin suprimat la nivel epigenetic prin acţiunea sau inacţiunilea hormonilor, pe timpul vieţii intrauterine unde, în primele 7 săptămâni, toţi suntem BISEXUALI . . .

CopyRight © All Rights Reserved

Bioductul este, inevitabil, implicat la nivel avolitiv, paleopsihic. Chris Birch, în vârstă de 26 de ani, lucra la o Bancă, iubea sportul, consuma multe băuturi alcoolice şi era logodit cu iubita lui până să sufere accidentul cerebral care i-a schimbat viaţa cu totul. Când s-a trezit în spital nu mai era acelaşi om - acum locuieşte cu iubitul lui de 19 ani deasupra salonului de cosmetică pe care şi l-a deschis. (NY – USA, 2011)

"Sună straniu, dar când mi-am revenit, imediat m-am simţit altfel. Nu mai eram interesat de nicio femeie. Eram, clar, GAY", a mărturisit Birch, precizând că înainte de atacul cerebral în niciun moment nu s-a simţit atras de genul masculin.

"Brusc am început să urăsc totul legat de viaţa pe care o dusesem până atunci. Nu m-am mai înţeles cu prietenii, nu mi-a mai plăcut sportul şi mă plictisea îngrozitor locul de muncă. Acum sunt mult mai fericit - aşa că nu regret atacul. Nu mai semăn deloc cu vechiul Chris şi n-aş schimba nimic", a conchis tânărul. Exegeza avancronă (Bernard, 1972 & Byrne, 1977 & Firestone, 1970 & Hatfield, 1978) care susţinea comportamentul sexual drept un monolit dobândit (*Frame - Stage*) şi nu moştenit intră într-un vriaj ineluctabil . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ORIZONTUL PALEOCRON

Cap. 1 din *Geneza* spune că primul cuplu a fost creat DUPĂ bestii dar *Cap. 2* sporește și modifică succesiunea creației (*bărbatul,* plantele & animalele*, femeia*). Păcatul lui Adam a deflorat viitorul, trecând asupra urmașilor nu prin imitare, ci pe filieră genetică. Hristos este *Noul Adam.*

``Vama sexuală`` a fost validată drept izvor unic la nivel identitar. În secolul XIX s-a dedus că aceștia au fost strămoșii rasei albe, superioară, prin cuceritorii băștinașilor. Exegetul, la origine - danez, activând blisterul prevalidat (Scandinavia), a legitimat faptul că *indoeuropenii sunt homofili* cu privire la abordarea modului de inițiere al efebului și până la apariția diasporei subliminale a statutului unor atare tipuri de relații salvgardate discret într-o altă lume, intangibilă cu embargoul politic - artefactele, filosofia, loisirul, mitologia. (Vanggaard, T., 1972)

Un alt cercetător limitează parcimonios și grafic problema în cauza - *destinul indoeuropenilor privește doar Europa*. (Sergent, B., 1986). Altfel spus, NU topogeneza primează ci doar mediul social unde s-a integrat respectiva populație. Astfel s-a detașat și dislocat credinţa ineluctabilă în doctrina inatavică - pederofilia paleocronă a fost compostată via cultura panindoeuropeană (*iniţierea*). Dovezi despre homosexualitate în rândul şi coloana acestui univers geopolitic, cu excepţia Greciei, sunt contradictorii sau ambigue, precum şi paupere. Unii membri, din toate triburile şi popoarele au practicat, desigur, sodomia, dar nu poate fi dovedită fără influența covârșitoare livrată de Atena Paleocronă.

CopyRight © All Rights Reserved

Cultura Greciei Antice, pentru Europa a fost tradusă prevalent contra intuiției holistice, chiar de către musulmani . . .

Triburi de celţi, germani, scandinavi au probat componente pasive printre adulți, după modelul Atenei - tânărul care face sacrificii în timpul unor festivaluri ori și-a dovedit priceperea belică, e ``bun de măritat``. Astfel de ritualuri de tranziție & maturizare au inundat societatea. Ca element distinct, printre greci, odată instituţionalizat drept *pederast*, în mod normal, tânărul era ținta statutului conjugal pentru războinici, până la vârsta de 30 de ani.

Teutonii sau celții aveau, aparent, băieţi care-și etalau trupurile mai lesne ca orice femeie. Unele dintre aceste triburi respingeau anumite acte homosexuale sau prezențe care trădau tiparul efeminat. Pe de cealaltă parte, cultivau o atare inserție protosexuală. Celții, de fapt, ``aprobau deschis iubirea de sex masculin`` (**Aristotel**, 2001). Contextul e penetrat memorabil. ``Deşi soţiile lor sunt cuviincioase, au foarte puţin de a face cu ei, dar poftesc cu furie, în mod ciudat, a-și îmbrăţișa bărbaţii. Face parte din practica lor de a dormi pe pământ așezați pe piei din fiare sălbatice, rostogolindu-se pe fiecare parte`` (Diodor, 1981). Imaginea e ranforsată. ``Printre barbari, celţii, chiar dac-au femei foarte frumoase, se bucură de mai mulţi băieţi. Așa că, unele dintre ele, trebuie s-admire pe cei 2 iubiți culcându-se pe patul lor, rostuit din piei de animale`` (Athenaeus, 1937).

CopyRight © All Rights Reserved

Tipul de pederofilie survenit din partea celţilor, nu avea aparent nimic în comun cu cel al grecilor, irigat dacă nu cu drepturi sacre, cel puţin teleologic investite la nivel psihopedagogic. Dovezile pentru *sodomie* în cultura paleogermană sunt mai rare şi contradictorii decât *pederofilia* etalon, celtă. 2 istorici ai *Imperiului Târziu* care au scris, aşadar, după triumful creştinismului, s-au referit la triburile germanofone generatoare pentru practica pederofilă.

Protogrecii, la fel ca ceilalți indoeuropeni, au intrat într-o Europă ``cvasivacantă``, populată exclusiv de către vânători şi culegători, foarte puţini (6000 î. H.), sosind de peste Marea Egee cu soţiile şi copiii lor, în nanogrupuri. (Renfrew, C., 1987) O altă concluzie se fixează la antipod - ei au venit asumându-și aristocraţia elitistă dar firavă, aducând şi caii în Marea Egee (1600 î. H.) (Drews, 1991) Acest blister, uman, validează cca. 1/10 din populaţie, în noua matcă geopolitică.

S-a inserat, apoi, temerar concluzia apodictică pentru o asemenea viziune - paleogrecii între 2000 (î. H.) & 1500 (î. H.) sunt cei care, de fapt, au instituționalizat *pederofilia* în constituţia sistemului protosocial. Acest lucru explică și impune asocierea cu toate căsătoriile târzii şi tentativele pentru control, din vremuri miceniene. (Sallares, R., 1991)

Cât de speculativ și lasciv se remarcă faptul că-n realitate grecii vedeau femeia ca pe un egal în raport cu bărbatul, doar posteritatea a putut savura un asemenea alibi, de factură și notorietate episocială.

CopyRight © All Rights Reserved

S-a constatat inexistența dovezilor apodictice pentru *sodomia* sistematică între indoeuropenii incipiali, matriarhali sau patriarhali, de linie maternă sau pe filieră paternă (``*Osul Dresat*``). Religia de sorginte indoeuropeană exportă probleme, astfel, insurmontabile. Fără locuri fixe pentru cult, așa cum o dovedesc, prin contrast, templele antice din *Orientul Proximal* sau preoții, indoeuropenii care s-au stabilit în Occident au reuşit, aparent, să mărşăluiască dincolo de spectrul animismului. Înainte de a-și abandona teritoriul, s-au închinat lui Zeus - potență celestă antropomorfă și liant pentru echilibrul panteonului amorsat prevalent din rațiuni logistice pentru identitatea sau conștiința indoeuropenă.

Fringenţa Mintală se enunţă sintal prin modele de adaptare interumană la care persoana tinde să se raporteze eligibil într-o serie de circumstanţe ineligibile. (Chihai A., 2006) Personalitatea sintală e sintagma frumoasă dar tristă pentru că ea suscită fără să convingă interesul general. Impedimentul, a devenit (raliat) cu timpul chiar expresia de forță a unei veritabile abilități. În evoluţia societăţii Habitus-ul reflectă principiul transformării raporturilor de forţe în raporturi de semnificaţie (legitime). Prin Hristos ontologia a recapitulat şi ispăşit, orgolios, filocronia - *Fiul lui Dumnezeu, răstignit, a fost - pentru o clipă - ateu* (Suroj, 2004).

Epivoluția a fost percepută și amendată drept istoria reprimării ei. ``Freud a zis că *omul nu este adeseori mult mai imoral decât crede, ci adeseori mult mai moral decât consideră el că este.* Ar trebui s-adaug că același om e adeseori mult mai religios decât i se pare. *Religia, nevroza generală,* obsesivă *a umanității* - așa cum stipula Nietzsche este, deja, o modă depașită.`` (Frankl, V., 2004)

CopyRight © All Rights Reserved

Anatemele Exilului provoacă apariţia dureroasă a conştiinţei între Dumnezeu şi SINE pe *Culmile Disperării* acolo unde adevărul se strigă înainte de-al scrie. Căderea în timp ne explică şi traumatizează. Logosul ne este mai intim decât ne suntem noi înşine. (Chihai, A., 2006)

Animus (Hristos) şi *Anima* (Fecioara Maria) se convoacă unitar levitând opusele în simbolul crucificării pentru ca Eul să poată trăi prezenţa şi realitatea suverană a Sinelui. Simbolul filonează ritul la care aderă *Fiinţa Celestocronă* doar potenţială din nevoia de-a accede la *Fiinţa Omnicronă*. Dacă la Freud avem un Dumnezeu - distinct sau rupt de Eul nostru - ce survine ca divinizare a *Tatălui Primitiv* (idealizat de fiii săi irigaţi cu sângele ucigaşului Cain), la Jung, dimpotrivă, Dumnezeu (imanenţa Sinelui) armează *Prototipul Arhetipului* în *Arhetipul Prototipului*. Inconştientul ateului avântă, pe rute anonime (virgine), tendinţele teiste. Creştinismul este o catedrală ridicată pe un templu păgân.

E necesar să evidenţiem prezenţa procesului de sublimare a unui conţinut numinos corespunzând arhetipului *Mamei Primordiale*, ilegitim refulat în primele secole creştine, proces care a culminat cu ceea ce, nu fortuit, s-a numit *Religia Stăpânilor* şi a avut drept corolar estetic stilul romanic.

Sublimarea a permis trecerea de la stilul romanic la stilul gotic în artă şi estetică, acestea fiind înţelese doar ca expresii ale procesului transceptiv care s-a împlinit mai întâi prin alchimie - apare o nouă orientare în religia vremii şi-n arta poetică ectenică, semnul distinctiv al noii pedanţe fiind chiar LUMINA . . .

CopyRight © All Rights Reserved

Astfel, apare *Sophia* / *Mama Divină* refuzată - ca identitate spirituală - la detenta mileniului I. Această rejectare survine ca un fenomen logic de apărare al Eului contra realităţii dacă nu ostile, cel puţin suspecte prin filonul alogen. Deşi Hristos a vorbit despre *Terra* - *Mama* izovalentă prin raportare la *Tatăl Ceresc* foarte puţini au revelat. (**Szeckely**, 1936) Aspectul lui Vishnu, de pildă, surprinde pentru a salva propria fiinţa prin copilul lui Dumnezeu. Având Fiul şi Tatăl era firesc să existe şi Mama. Reprimat, acest truism n-a fost redus la integrala şi permanenta latenţă. Paremiocron s-a realizat transferul de fideism asupra *Fecioarei Maria*. Astfel survine, din raţiuni de retorsiune, cultul pentru zeiţa creştină (*Mariologia*) replica neoliminală la imaginea domului romanic, expresie vehementă a unui *Dumnezeu* - *Masculin* intransigent, singurul capabil să cenzureze modelul eretic al *Dumnezeului Feminin*.

Stilul romanic e vârful reprimării principiului matriarhal, holistic. *Goticul* trădează reacţia la stilul romanic, orgolios amprentat de potenţa Tatălui. Arsenalul estetic invocă pentru a-şi asuma un ByPass în *inima* Europei cu vaste implicaţii psihologice. Revolta contra *Tatălui* şi depanarea imaginii sinoptice a divinităţii prin recunoaşterea *Mamei Primordiale* a mărşăluit permanent în conflictul inconştient de cea mai înaltă potență spirituală.

Ca orice conţinut, reprimat, *Mama Divină* s-a prevalidat emergent. Se trece, astfel de la percepția *amediată* la cea *mediată*. Alchimia, permite revelarea *Animei Mundi* prin opera izonimă şi-nchide procesul sublimării energiei *Mamei Divine* în simboluri profund ermetice apte să transceadă căutarea pentru a se blinda strategic, estetic sub chipul argoului.

CopyRight © All Rights Reserved

Catedrala reprezintă arma dintr-un arsenal epivolutiv - protofideismul s-a impus nu direct ci, cum s-a înțeles, prin ceea ce a sublimat. Arta gotică e numită *Arta Gota (Goth Art)* sau *Arta cu Limbaj Secret*, un cod ce ține mesajul taumaturgic prin logistica *Frames - Stage* speculată în cinetica simbolurilor. Catedrala se percepe, infrapsihic, drept *Mama Divină*. Noua biserică e chiar uterul - matricea. Lumina invocă şi respectă esenţa divină, substanţa

pură. Se observă, aici, o zveltă insinuare a conjuncţiei semiotice prin care aluzia inferenţei proscrise (*Crede şi nu cerceta!*) e predestinată (*Fericiţi cei săraci cu duhul!*). Trăirea sublimului nu e starea abstractă. Inconştientul colectiv a fost permanent răvăşit de informaţii directoare cu privire la starea malefică de echilibru psihic, pe care istoria umanităţii l-a atins şi chiar lezat prin sublimul recordat drept informaţie genetică pentru metaconştientul sintal. Termenul de sublimare a fost introdus de Freud, drept arsenal prin care pulsiunile inconştientului, predetaşate de obiectele lor primitive sunt, în cele din urmă, integrate în personalitate investindu-se în echivalente c-o valoare socială pozitivă. Fecioara Maria a fost acceptată de Biserică drept *Născătoarea lui Dumnezeu.* Altfel spus - *Mireasa* şi *Mama lumii.* Această imagine survine spre limanul mileniului I dar chiar şi atunci doar sub presiunea sapientală, paremiogenă.

Dincoace de tăcerea mistică, eternă şi a Duhului Sfânt, hoinărea termenul (ebraic) *Hokhmah*. Gnosticii sugerau discret dar ferm o altă și ineluctabilă forță a Mamei Divine - Sophia. Astfel, rugăciunea avea o detentă privitoare la autoritatea Mamei Celeste - *Gratia*. Ea a fost înaintea tuturor lucrurilor fiind percepută avancron, drept *înţelepciunea incoruptibilă*. Gnostica, prevalent, atribuie *Mamei Divine* chiar identitatea psihică pentru cuplul Adam şi Eva.

CopyRight © All Rights Reserved

Aceştia au devenit, astfel, chiar din Paradis, conştienţi şi i-a învăţat să-şi caute hrana. Ulterior, pe vremea potopului, *Sophia* eliberând, din *Ea,* lumina salvează pe Noe în Arcă. Textele secrete venerate de grupările pur gnostice au fost omise din colecţia canonică şi calificate drept eretice de cei care se clamau creştini ortodocşi, apărătorii truismului ectenic. Când procesul de selecţie a diverselor scrieri s-a încuiat - nu mai târziu de 200 - practic, toate imaginile feminine ale lui Dumnezeu au dispărut din ritualul creştin, ortodox. (Pagels, 2004) Hristos, chiar, a violat însă cutuma. EL a vorbit deschis cu femeile, incluzându-le în escorta LUI şi le-a oferit iluminarea (Maria - sora Martei). Deşi, imediat după *Înviere*, femeile încă mai acţionau ca profetese şi evangheliste, apare, printre apostoli - Petru şi Pavel - misoginofilia. Nici Papa Paul al VI-lea nu s-a dezminţit. Atitudinea devine, astfel, doctrină. *O femeie nu poate fi preot fiindcă Domnul nostru a fost bărbat*! (Mesaj Pontifical - Vatican, 1977)

Mama Divina se autodeportează strategic, via sublimare, în secolul XI prin artefacte. Dogma creştină a decupat pentru a exclude din viaţa socială şi din învăţăturile sale existenţa *Mamei Celeste*, dar nu a putut opera, pe viu, în sfera inconştientului colectiv, acolo unde fiinţează *Arhetipul Universal Matriarhal*. În epoca patriarhal religioasă, poetica şi *Teologia Luminii*, arhitectura şi sculptura gotică vor depana pentru a recupera subtil dar ferm şi irepresibil imaginea feminină, a sufletului uman, a divinităţii. Poetica după secolul IX a resuscitat şi obiectivat, aşadar, nevoia raportării omului la noua elocvenţă celestă, *Mama Divină*. Apelativul de *Mireasa lui Hristos* a fost, aşadar, introdus la nivelul epimnezic. Biserica fiind o cutumă în viaţa socială faţă de care deja se crease riposta ectenică, a fost cvasidevorată de prezenţa divină concretă, armată cu autoritatea spirituală, la nivelul endogen, subliminal.

CopyRight © All Rights Reserved

Papa Leon a speculat licit conjunctura legată fedeleş de şocul pecuniar atunci când a emis *Indulgenţele* prin care se iertau păcatele oamenilor trecute chiar la timpul viitor! Această experienţă trimite - în *psihologia manipulării* - la creuzetul, juridic, al genezei reclamei.

Exegeţii stilului arhitectural afirmaseră că Dumnezeu se revendică prin poetică şi *Teologia Luminii* cu menţiunea că *Dumnezeul Luminii* ÎL alungă pe CEL al fricii. Tot Dumnezeul accesibil, protector substituie pe CEL incognoscibil şi intransigent. Demiurgul, simbolizat prin *Lumina*, este *Feminin*, pentru că Fiul şi Tatăl sunt, deopotrivă chiar Soarele, având în vedere convingerea LUI Hristos - *EU şi TATĂL suntem UNA . . .* Dogmatica repudiase Fecioara din actul venerării, excluzând-o pe *Mama Divină* de lângă omologul ei, masculin, Tatăl, dar nu a reuşit, nicicum, să şteargă revelaţia individuală şi nevoia colectivă care ia - în *Leasing* inatavic - expresia celestă prin artefacte.

Izgonită din religie, energia Mamei s-a retras din raţiuni de conservare în spaţiul securizant, puţin posibil de supus cenzurii - inconştientul individual şi colectiv, de unde erupe cu forţă la adăpost de critica dogmatică şi-n forme covârşitoare pentru conştiinţă.

Aşa se explică vizionarismul şi procesiunile populare în memoria *Fecioarei Maria*. La fel ca şi pruncul, lipsit de propria mamă, comunităţile creştine trăiau cu aceasta penurie de relaţie emergentă, nonmediată cu *Mama Cosmică*. Astfel, creştinismul a sublimat nevoia de *Maternitate Divină* în ideologie, formule artistice, imagini, prevalent, simbolice. Dacă primele biserici creştine au fost dedicate *Fecioarei Maria* şi construite pe locul vechilor temple consacrate *Zeiţelor Mame*, domurile romanice, masive şi întunecate, sunt închinate *Tatălui Celest*.

CopyRight © All Rights Reserved

Mama Divină este, cert, *Catedrala Gotică* al cărei prototip se revendică în *Saint - Denis*. Stilul apare astfel ca expresie a sublimării nevoii de Dumnezeu drept Mamă. Arhitectura romanică era o artă monahală. Domul romanic a fost expresia unei stări de spirit ancorată în moarte prin durere. Spaţiul domului câştigă infinitul remis de întunericul inevanescent şi din răceala zidurilor masive. *Holocaustul Luminii***,** underliminal, devine pentru a restaura şi satisface obiectul conştiinţei noastre. Monumentalitatea impresionantă inspiră şi expiră teama branșata la iminența *Judecății de* (mai) *Apoi*.

Elementul patriarhal al catedralei romane este forţa - peretele vidanjat dar solid şi masiv are funcţia principală de susţinere a unor forme ce invadează spaţiul dintr-o raţiune clivată, elevată dar străină nevoilor omului asupra căruia plonjează. Goticul, raportat la domul roman, aduce în schimb și-n contradicție, zveltețe, graţie, spaţii eliberate (goale) şi chiar *Lumina*. Expresia *Mamei Divine* înalță o somptuoasă replică la estetica nocturnă şi dictatorială a domului romanic dar şi la ideologia patriarhală care l-a promovat și potenţat.

Clar, aceasta este epoca unde survine detenta conflictului dintre artă şi religie, căci nu puteau coexista pașnic și izopotent concepţiile strict antagonice - cea paternalistă asupra divinităţii, impusă prin dogma creştină a domului romanic şi filonul maternalist, salvat și restaurat de artă şi noua teologie pentru arhitectura ectenică şi gotică. Psihologia religiei a fost, iată, o altă *Arcadie* pentru *Mama Divină* - *Lumina* sălăşluieşte, mai mult sau mai puţin ascunsă, în orice făptură, în proporţii diferite. Oricine, prin dragoste, exporta revelația cu privire la partea de lumină închisă în SINE. (Duby, 1983). Arta gotică (Franţa) irigă, elocvent, truismul - supremația *Mamei Divine* se instituționalizează chiar la nivelul fideismului.

CopyRight © All Rights Reserved

Divinitatea este matricea care cuprinde pentru a surprinde în SINE şi-n esenţă Cerul şi Pământul sugerând această includere prin elevaţia clădirii şi prin dispunerea vertical - orizontală a modelului arhitectonic - spaţiul revendicat prins în celălalt şi mai înalt a cărui boltă este Cerul însuşi.

Noutatea stilului gotic priveşte ager revelarea suprasenzorialului prin calităţile izonime ale catedralei. Cetatea de Lumină a lui Dumnezeu afirmă transcendentul în imanent. Catedrala convoacă raţiunea şi credinţa, ordinea şi frumuseţea, la fel cum în alchimie Anima Mundi recruta tendinţele feminine şi cele masculine (Mercurius, 2000). De fapt, nimic nu este chiar aleatoriu în acest stil arhitectonic. Ordinea urmăreşte - asiduu - sentimentul stabilităţii, siguranţei, echilibrului, dreptăţii. Când omul intră în catedrală, simte şi abia apoi îşi face timp pentru a gândi.

Lumina şi formele transfigurate privesc cunoaşterea dobândită prin raţiune şi validată prin fideism - scopul ultim, *Ierusalimul Ceresc*, substanţa divină. Spaţiul de jos al catedralei, scund şi robust, de dimensiuni umane, telurice, este mai întunecat şi corespunde tărâmului nontransparenţei materiale, opacului senzorial. De sus - o alveolă delicată şi înaltă, supraterestră, se deschide pentru a se oferi. Pereţii acestuia sunt din sticlă cromată. E tărâmul transparenţei, psihicului iluminat în care *Mama Divină* străluceşte prin vitraliile cromatice. *Lumina* care trece prin ferestrele imense provine din spaţiul cosmic. Este *Lumina* lui Dumnezeu. De fapt, Dumnezeu însuşi . . .

O astfel de iniţiere nu rămâne mută sub raport psihologic. De la intrare, omul se găseşte într-un spaţiu care nu e Pământ şi nici Cer. *Lumina* conduce şi se oferă pe Sine subliminal prin *Mama Divină*, în temelia similitudinii cu *Sophia* gnostică şi cu *Zeiţele Mame*, etalon pentru religia precreştină şi noncreştină, antagonică sau paragonică.

CopyRight © All Rights Reserved

Viziunea nouă a poeţilor nu se putea asocia cu toate construcţiile de o masivitate greoaie ale arhitecturii romanice şi cu obscuritatea spaţiului lor nocturn. (Sedlmayr, 2000). Catedrala este urbea celestă. Acest paradis e zugrăvit concret, cu elementele tuturor artelor şi posedă atributul asupra cărora se deplasase prin dislocare mai întâi accentul (poezia) - levitația, transparenţa clădirii şi - mai ales - *Lumina* care evadează din propriile tipare (limite).

Pereţii de sticlă despart, fără a dezbina, elementele sacre, ale spaţiului endogen de cel exterior - sunt cromatizaţi şi iradiază propria aură. Matricea e creată de *Lumina* remisă prin ea însăşi. De această (memorabilă) dată suntem în faţa sau profilul unei *Divinităţi Feminine* autocreate. *Tatăl Celest* cesionează rolul maximei autorități.

Catedrala gotică depanează divinitatea supremă (*Matro - Pater*) şi sufletul omenesc în care aceasta se reproiectează la nivelul de arhetip. Fideismul, în realitate, nu are de-a face cu inferența. Jung, în pragul morţii cu privire (aţintită) la Dumnezeu a zărit şi deconspirat, astfel, anticamera revelaţiei - *Credeam. Acum ştiu!* Copilul suportă presiunea limbajului şi cultura *societăţii.* Altfel, inacceptarea echivalează c-o vehementă inadaptare. În atare condiţii - *fiinţa autentică nu este, niciodată, de găsit în discursul și conduita persoanei*. (Lacan, 1992)

Patriarhocrația a fost, cum s-a văzut, în cele din urmă dominată și chiar confiscată de către *Matriarhofilie.* Epimneza acestui vehement clivaj a brăzdat și crispat chipul timpului *interior* la nivelul percepției inatavice pentru stringența supremației ectenice - conștiința posterității a fost, astfel, marcată și devorată subliminal între limitele Complexului Oedip pe care, astfel, nu l-a depășit, sporindu-i simultan profilul, arhitectura . . .

CopyRight © All Rights Reserved

SEXOCRAȚIA

Procesul nu este inventat de către lumea contemporană. Are detenta în *Atena Paleocronă*. Soldaţii şi iubiţii lor făceau armata împreună sau, ca să facem pasul decisiv spre adevăr, împreunaţi, cum e cazul batalionului Theban. Apoi, conduşi de **Alexandru cel Mare** **ș**i partenerul lui sexual, **Hephaestion**, grecii au cucerit lumea întreagă. Doctrina erotică a devenit, astfel, elementul apodictic pentru noul ADN social al Europei . . .

Pentru Japonia, discipolul samurai era dat în grija unui războinic mai în vârstă, pentru a fi instruit în arta dragostei şi a războiului, iar fiecare *Shogun* avea - în afară de concubine - mulţi iubiţi ``Nanshoku`` Scriitorii şi pictorii au pus în valoare arta erotică ``Shudo``, *Calea Tinereţii*.

De la aceştia au rămas mărturii despre viaţa grea a tinerilor ``Tobiko``, sau ``băieţii zburători``, tineri actori Kabuki (nomazi) care trebuiau să muncească pe scenă ziua şi să îşi delecteze clienţii în pat, *noaptea* - dacă erau la unul dintre Polii Pământului, atunci orgia putea dura, legitim, 1/2 an . . .

La musulmani, vestiţii poeţi iranieni şi arabi precum **Hafez - Shirazi** şi **Abu – Nuwas** slăveau şi blestemau farmecele băieţilor pe care, uneori, îi îmbătau cu vin pentru a-i seduce facil. Avem aici un alt semn - oamenii speculau la adolescenți un adevăr universal - *suntem diferiţi prin ceea ce arătăm dar identici prin tot ce ascundem . . .*

CopyRight © All Rights Reserved

Sfinţii Sufi din India până în Turcia căutau chipul lui Allah contemplând frumuseţea tinerilor imberbi. Există chiar poveşti de dragoste GAY în *O Mie şi Una de Nopţi*. Pictori precum **Riza - Abbasi** muzau regii şi aristocraţii cu miniaturi persane şi caligrafii superb executate. În vreme ce, pe de o parte, *Mullahii* şi *Cenzorii* condamnau dragostea masculină, bărbaţi din toate categoriile, de la *Califi* la *Hamali* se îmbătau cu atitudinea tip Levant - visau că, odată ajunşi în paradis, vor fi înconjuraţi de ``băieţi veşnic tineri şi frumoşi ca perlele,`` precum promite Coranul.

În America de Nord şi Siberia, tradiţii şamane datând din vremuri neolitice recunoşteau puterile spirituale deosebite ale acelor bărbaţi şi femei care erau atraşi de persoane de acelaşi sex, cum încă se întâmplă şi-n tradiţia ``2 spirite`` a indienilor americani, care a rezistat până astăzi.

În Occidentul premodern, dragostea masculină a supravieţuit dar clandestin, vizibilă doar când iubiţii erau prinşi sau la nivelul subliminal al creaţiei. Mulţi scriitori, muzicieni, pictori şi poeţi au înfăţişat această dragoste, dar codat. Iluştri artişti, politicieni, clerici, cavaleri sau vagabonzi care au simţit (şi) imboldul dragostei masculine în SINE se regăsesc, peste tot, în memoria colectivă. În America de Nord, cultura GAY era practicată dar şi venerată de multe din primele naţiuni indigene.

Dragostea masculină este insuprimabilă. Unde era interzisă, a supravieţuit lapidărilor, arderilor pe rug, lobotomiei, homofobiei din şcoli, galerelor şi închisorilor. Iar acolo unde era acceptată a înflorit, ducând la cele mai mari realizări ale minţii omeneşti.

CopyRight © All Rights Reserved

Dintre împărații Romei Antice doar 2 n-au avut relații homosexuale - Octavian Augustus și Claudius I. Mai mult, **Nero** e considerat primul împărat roman care s-a căsătorit cu un sclav, practica reluată la nivelul Imperiului Roman, peste circa 200 de ani, de succesorul **Elagabal**, de origine sirian. (Suetonius, 2011)

Nici chiar după **Tiberius, Caligula** sau **Nero** excentricitățile sexuale de pe tronul Romei nu aveau sa plece. **Traian,** și apoi **Hadrian**, sunt doar 2 dintre titularii ale caror propensiuni homosexuale erau de notorietate. Traian a fost escortat în toate campaniile militare de către amantul lui, alaturi de care se afișa ostentativ, de câte ori avea ocazia. Hadrian a fost pe punctul de a duce Roma către un fiasco după moartea inașteptată a iubitului său, **Antinous**, survenită pe 30 OCTOMBRIE 130. Dispariția lui, în apele Nilului, pare să fi fost chiar o sinucidere, pentru a restaura, conform cutumei paleocrone, sanogenia fragilă a stăpânului său.

În Roma, acolo unde luptele de gladiatori constituiau una dintre distracțiile cotidiene ale cetățenilor de orice nivel social, se înființase chiar și o categorie specială de luptători în care nu puteau fi recordaţi decât gladiatorii homosexuali, asa numiții *Retiarius Tunicatus*. Aceştia purtau, cum ați intuit, pe cap, *tunici*. Adoptarea *Crestinismului*, ca religie oficială, la Roma interzicea sub pedeapsa cu moartea orice legături homosexuale (*Decret Imperial*, 390). Cu toate acestea, relațiile intime între persoane de același sex au continuat să fie acceptate de majoritatea populației, până la casarea Imperiului Roman Occidental (476).

CopyRight © All Rights Reserved

Homosexualitatea era practicată în Asia de la templele religioase în care maeștrii întrețineau relații cu membrii tineri ai comunitătii monastice, la samuraii care treceau prin patul stăpânului și până la aristocrați și clasa mediană, adesea, pentru serviciile amanților de ocazie (*Kagema*).

De cele mai multe ori, adolescenții deveneau amanții propriilor stăpâni, în cutuma pederastică - *Bacchabozlik*. Puștanii *Baccha* proveniți, cel mai des, din familii paupere nu erau păstrați decât până la vârsta de 20 ani, din cauza expresiei capilare, tipic masculine, survenită la nivel facial. Dacă unii dintre foștii dansatori androgini reușeau să se căsătorească cu fetele celor care le-au fost chiar stăpâni - cei mai mulți reveneau la familiile lor sau deveneau oamenii străzilor. Ciudat e că diverși practicanți ai Islamului n-au renunțat, până astăzi, la doctrina puștanilor (dansatori).

Destinul acestor băieți (*Baccha*) e tranşat chiar cu prețul unor grupări clandestin armate, extrem de rebele și de influențe la nivelul claselor politice.

Termenul ``homosexual`` s-a dovedit, paradoxal, postum experienței pentru care și-a legitimat semnificația. Niciuna dintre țările în care *pederastia* era practicată pe scară augmentată, nu gestiona noțiunea care să valideze, exclusiv și inarbitrar, *homosexualul*, termen ce survine abia la 1869 grație Dr. Karl - Maria Kerbeny (Karl - Maria Benkert) în incinta unei *Scrisori Deschise* a acestuia livrată ministrului Justiției (Prusia) pentru condamnarea șantajului politic armat pe relațiile intime. (Takacs, 2004)

Unul dintre cei mai reputaţi homosexuali ai lumii antice a fost chiar Caesar, ``*bărbatul tuturor femeilor şi femeia tuturor bărbaţilor*``.

CopyRight © All Rights Reserved

Cea mai cunoscută legătură erotică pe care Caesar a avut-o cu un bărbat e cea investită cu **Nicomedes al IV-lea**, regele Bithiniei.

Aventurile intime pe care dictatorul roman le-a avut cu iubitul său i-au cariat, sistematic, reputația în Senat. Homosexualitatea din Egipt a prosperat la nivelul percepției mitologice – mulți zei erau androgini și chiar transsexuali. Amerindienii tolerau relațiile homosexuale doar pentru tipul efeminat. La finalul secolului XVIII s-a postulat că limbile au o sursă unică - indoeuropeana sau *ariana* = *nobil* (sanscrită). Aristotel n-a urmat sfatul lui Alexandru prin care s-a cerut să fie tratați grecii în alt modul conceptual, adică să fie dresată sintagma *sclavi "barbari"*. (Cartledge, P., 2004)

Primul dintre iubiții lui a fost **Hephaestion**, nobil (Macedonia) și prieten din copilarie, perceput drept veritabil *Alter - Ego* pentru Alexandru. **Bagoas**, un "barbar" (persan), eunuc a fost cealaltă țintă erotică. Petronius a scris ``Satyricon``, primul roman pentru beletristica unde, în premieră este armată explicit orientarea GAY. (Howie, K., 2010) Al 22-lea conducător al Romei și-a asumat rolul de *Imperator* la 14 ani. Unii, mai deștepti, s-au gândit să-l omoare peste alți 4 ani. Ce poți aștepta de la un copil în tornada hormonilor când dobândește puterea absolută, a unui întreg imperiu? Evident, să-și ducă visele erotice în real. Împăratul a solicitat să fie găsit barbatul cu cel mai mare penis (!) din toate teritoriile romane . . .

CopyRight © All Rights Reserved

Stupefacție pentru istoricii vremii care au încercat să-l critice aspru pentru penuria lui de morală. Fericitul a fost descoperit chiar în distala Sirie. Cu mare alai este adus la Roma unde a fost ``silit`` să petreacă o noapte ``fiartă`` alături de guralivul împărat. Mădularul pare-se ca depășea mărimile clasice ale penisului unui asin! În acele vremuri, să spui cuiva că e ``măgar`` însemna, cum deja v-ați dat seama, o laudă pentru că era asociat, clar, cu phallusul băiatului vânat de Caesar. Totul a fost însă un dezastru mai ales că impresionantul ``obiect`` al tânărului adus din Siria nu s-a ridicat la nivelul așteptărilor. De fapt, n-a intrat în erecție. S-a banuit c-amanții împăratului au pus ierburi în mâncare sperând astfel că va fi executat pentru ``impotență``. Nici pe departe. Caesar l-a trimis chiar cu garda personala înapoi, în Siria sfătuindu-l să procreeze cât mai mulți băieți, viguroși și cu trufie virilă.

O cutumă inobișnuită se practică în anumite zone din Africa Ecuatoriala, unde mireasa e pusă să facă sex cu o gorilă dresată! În caz de eșec, nunta nu mai are loc, întrucât mirele are tot dreptul să refuze o mireasă pe care nici măcar o gorilă n-a acceptat-o. (*Realitatea - Net*, 13/02/2012)

Doctrina vieții sexuale n-are limite în ritual. Așadar, nici pentru heterofili.

În Papua Noua Guinee, actul deflorării este realizat chiar de preot cu instrumentul, special confecționat, din lemn. După aceea, el alege 2 băieți care vor "testa" mireasa. Dacă tânăra, așadar, este deflorată si probată, se poate căsători fără probleme.

CopyRight © All Rights Reserved

ORIZONTUL HOLOTEM

Extincția se developează foileton în incinta autorităţii lui Thanatos - *moartea domestică*, din perspectiva şi-n destinul comunităţii (*la mort apprivoisée*), *moartea de SINE* (*la mort de soi*), *moartea sălbăticită* (*la mort longue et proche*), *moartea celuilalt* (*la mort de toi*) şi *moartea răsturnată* - modelul actual, clinofil (*la mort inversée*). *Societatea - replică*, postindustrială, a compostat moartea ca pe un insucces personal. Paradoxal, *conştiinţa intuitivă asupra morţii* o poate integra constructiv în viaţă prin *clipa de spaimă*. (Philippe A., 1981)

Suferința este un veritabil ADN pentru creație. Revelația, prin definiție, apare din hemoragia colosală a timpului nostru, interior. Oamenii au încercat mereu să-şi exporte propria condiție prin umanizarea şi, ineluctabil, sexualizarea universului.

Premisele evită, de regulă, să fie devorate, de la SINE, prin concluzie. În Paleolitic oamenii atribuiau mereu un rost sexual lumii naturale. *Peştera de Portel* a păstrat o protuberanţă de piatră folosită ca phallus pentru figura umană, roşie. Figurinele feminine aveau sânii imenşi, burta mare şi coapse foarte largi - *Venus de Willendorf* (Austria), anul 30.000 î. H.

Arta egipteană include multe scene care surprind actul erotic. Sexul masculin era prezent în multe ceremonii, cum este cea a phallusului etalat de Osiris, imagine pliată pe stringența raportării la inundaţiile provocate de Nil, fluviu identificat, deseori, cu sperma cea mai elevată, celestă.

CopyRight © All Rights Reserved

Din India Paleocronă datează multe reprezentări ale tezaurului masculin şi vulvei, iar templele în India sunt asaltate cu sculpturi ale unor femei captate în diferite posturi sexuale.

Arta din China este reprezentată prin tandemul sidiar *Yin & Yang*, respectiv principiul feminin şi cel masculin. Civilizaţia Mochica (Peru), e predecesoarea incaşilor şi modela cupe sau boluri cu scene implicând diverse cupluri în activitatea erotică.

Sexul a irigat cultura din *Roma Antică & Grecia Paleocronă*. Cele mai cunoscute sunt vasele din Grecia pictate care trădau masturbarea sau chiar zoofilia. Figurinele zeilor dotați c-un phallus gigantic prosperă în reprezentări. La Roma cultul penisului era o parte a religiei, sexul masculin fiind surprins pe mozaicuri, morminte şi amulete. Lămpile aveau forma unui falus şi chiar altarele. Erosul, explicit, era secvența importantă pentru arta din temple, dedicate, în special, lui Dionis. Din Pompei supravieţuiesc scenele pictate în bordeluri şi diverse amulete care relevă actul sexual.

În *Roma Paleocronă* existau diverse forme de căsătorie, de la pedanța aristocrată până la uniunile sclavilor şi soldaţilor. Spre deosebire de societatea modernă, în Imperiul Roman nu exista o ceremonie civilă specială, ci doar acordul mutual între soţi. Deşi nu era o necesitate legală, totuşi multe căsătorii ale nobililor erau acompaniate de petreceri. De cele mai multe ori soţia era adolescentă, căsătoria fiind necesară pentru ca fata să fie iubită de părinţii ei.

CopyRight © All Rights Reserved

Incestofilia a fost larg răspândită în perioada greco - romană din istoria Egiptului. Multi soți și soții erau frați și surori. Relațiile de acest tip irigau identitatea familiei regale, mai ales prin modelul ptolemaic. (200 î. H.)

La Roma incestul erau xenofast și a fost explicit interzis prin *Edictul Imperial* (295). Endogamofilia era clivată pe 2 categorii - functie de gravitate - *Incestus Iuris Gentium* (holistic) și *Incestus Iuris Civilis* - privea doar pe cetățenii romani.

Astfel, un egiptean se putea căsători cu mătușa lui, dar un roman - nu. Deși incestul era inacceptabil pentru Roma Antică, împaratul **Caligula** a fost bârfit pentru relațiile sexuale avute cu surorile sale - Livilla, Drusilla și Agripina.

În *Biblie*, povestea Sodomei și Gomorei din *Cartea Genezei* trădează cazul celor 2 fiice ale lui **Lot** care și-au consumat relația sexuală cu tatăl lor pentru a duce mai departe linia de sânge. Mai târziu, *Cartea Leviatarului* interzicea endofilia (tată + fiică & mamă + fiu), pedeapsa fiind moartea. Interdicția nu era valabilă însă pentru actul sexual asumat între unchi și nepoate.

Coranul interzice bărbatului s-aibă relații sexuale cu mama, fiica, sora, matușa paternă, mătușa și nepoata materne, dar permite casatoria între verișori.

Hinduismul tolerază casatoria în cadrul castei dar nu și-n cazul aceluiasi arbore genealogic sau linii de sânge. Totusi, este permisă căsătoria între verii primari.

CopyRight © All Rights Reserved

Se credea că-n viața de după moarte oamenii îndeplinesc toate activitățile din această viață, inclusiv actul sexual. Erosul nu era un subiect tabu iar religia din *Egiptul Antic* trăda lejer povești despre adulter, incest sau homosexualitate, masturbare și chiar necrofilie.

În perioada lui Augustus, când femeia avea 3 copii era eliberată de sub tutela soţului şi tatălui, fiindu-i garantat dreptul de opțiune privitor la implicarea în *Business*.

Femeile sclave trebuiau să nască cel puțin 4 copii pentru a se bucura de acelaşi avantaj. Bărbaţii care aveau mulţi urmași erau favorizaţi pentru a ocupa funcţia de consul.

Soțiile din Egipt riscau pedeapsa cu moartea pentru adulter dar bărbații puteau divorța. Femeile celibatare, însă, puteau face sex cu oricine. Specific Egiptului Antic erau prostituatele sacre individualizate printr-o rochie albastră din material de tip plasă, împodobit cu mărgele. Multe dintre aceste femei se plimbau pe stradă complet dezbracate, își vopseau buzele în roșu și se tatuau pe sâni și coapse. Inexistă dovezi că ele ar fi fost plătite pentru sex și termenul *prostituate* a fost peiorativ folosit pentru aceste femei, care aveau, de fapt, o funcție socială și religioasă.

Activitatea sexuală premaritală era obligația preconjugală. Tinerele virgine se alăturau unor trupe de dansatoare sau cântărețe, și-n acest cadru aveau primele contacte sexuale. Dacă o fată rămânea gravidă revenea la familie, dovedind prin sarcina faptul că e fertilă, ceea ce proba semnul unui statut social elevat. Aceste femei călătoreau mult și venerau zeitățile fertilității. Astfel, Isis, Neftis, Meskhelnet și Hegnet se deghizau în dansatoare și călătoreau, uneori, împreună cu muritoarele.

CopyRight © All Rights Reserved

Concepţiile moderne privitoare la femeile dispuse la relaţii sexuale fortuite şi pe bani nu se potrivesc cu cele din Egiptul Antic unde *prostituatele* aveau statut episacral. Avortul era o cutumă cotidiană. Un contraceptiv era constituit chiar din scaunul aligatorului. Unele papirusuri medicale, semințe de salcâm, mierea și lâna erau introduse în vagin ca mijloc sigur pentru contraceptie, garantată cel puțin 2 ani.

Incestul era la moda în Cairo, mai ales pentru familia regală. Sângele albastru era transmis de femei şi nu de bărbați - pentru a deveni faraon un mascul trebuia să fie căsătorit la nivel regal - cu o prințesă.

Reprezentările actelor sexuale în opere de artă sunt multiple în Egiptul Antic. *Papirusul Turin* are multe desene ale regelui Ramses al II-lea și cu diversele sale soții pe timpul copulaţiei sau felaţiei. *Homosexualitatea* făcea parte - şi ea - din cutuma erotică.

Egiptenii credeau în viața sexuală de după moarte și ca urmare atașau penisuri artefact sau mameloane de lemn mumiilor pentru că *Viața de Apoi* le reactiva funcția viabilă. În multe morminte existau și păpuși ale fertilității, simbol al faptului că sexualitatea și fecundarea au fost branșate din aceeași perspectivă.

În Grecia Antică însă sperma era în primul rând considerată sursa proliferării. Bărbații erau bogați deținând sclavi și femei. Acestea n-aveau drepturi în cadrul căsătoriei, iar tatăl unei fete dădea o zestre sau pur și simplu plătea un altul să-l scape de fiica. În timp ce băieții erau trimiși la școală, fetele rămâneau, în general, ineducate.

CopyRight © All Rights Reserved

Phallusul era obiectul adorației în Grecia Antică – bărbații, de regulă, au supremația reprezentării în operele de artă. Femeile căsătorite, virtuoase erau pictate doar îmbrăcate chiar dacă apăreau în scene alături de soții lor, surprinși cu penisul în erecție sau - pur și simplu - dezbrăcați. Prostituatele, în schimb, apăreau goale, precum bărbății meniți să arate penisul imens şi, uneori, chiar 2 phallusuri.

Cultul lui Dionisos era la modă și-n fiecare an în orașe se developau parade unde se promova phallusul din lemn, cât mai mare, purtat pe strazi de către tineri. Ideea generală flirta cu imaginea Complexului Oedip - fetele râvneau s-ajungă în posesia tezaurului masculin pentru a-i explora atuul virilității. Graviditatea este asumată prin joc de fetițe (și) ca formă de anulare a frustrării privitoare la absența dotării de care se bucură orice băiat. Principiul protuberal este, astfel, recuperat prin maternofilie. Agresiunea la nivel sexual, pentru Grecia Antică, era la ordinea (cheremul) zilei sub dictatura lui Zeus - mare violator. Actul transvolitiv prefera, cel mai des, preajma fântânilor, unde femeile mergeau să facă rost de apă. Era un lucru banal să violezi prostituate, sclavi și chiar propria soție . . . După căsătorie femeile deveneau proprietatea bărbăților. În Atena ele se măritau la 13 ani, și-n Sparta – după 18 ani. Femeile unite c-un bărbat nu aveau voie să meargă pe stradă singure ci doar escortate de căre sclavi sau oameni special plătiți pentru drum. Pe de alta parte *Hetaera* sau prostituatele rafinate aveau unele libertăți interzise pentru femeile măritate și puteau, eventual, deveni concubine. Soţiile se aflau, astfel, într-o continuă emulaţie sexuală cu prostituatele și cu sclavii. Concubinele și femeile uşoare dar extrem de rafinate aveau rolul de a satisface funcția erotică, iar soțiile erau cele care năşteau copii. De regulă, fetițele erau vândute bordelurilor chiar de către părinți.

CopyRight © All Rights Reserved

Una din cutumele Greciei Antice era de-a consuma actul sexual cu prostituate direct pe nisip sau pământ. În Pompei, de exemplu, paturile, din *Casele de Toleranţă*, erau de piatră. Foarte multe lucrări de artă surprind actul dintre bărbat şi femeie la nivelul specific pentru relaţia homosexuală adică prin contactul anal. Scopul inițial al acestei replieri hedonice a fost unul strategic - prevenirea sarcinii. Acest lucru se proba, în special cu prostituatele. Bestialitatea era și ea la moda - frecvent tinerii aveau raporturi sexuale cu animale diverse - căprioara, iapa, vaca. Orgasmul, așadar, depășește specia când e vorba de copulație .

Un alt obicei era de a bate prostituatele dacă nu erau de acord cu sexul oral. Unii barbati se atașau de aceste femei chiar dacă erau sclave. Astfel, cele fericite, deveneau concubine. Existau, pe lângă *Hetaera*, instituționalizate alte 2 tipuri de prostituate - *Peripatetica* (strada) & *Adorata* - femeile consacrate, scumpe. În Corint templul avea peste 1000 de prostituate, VIP.

În Grecia Antică homosexualitatea masculină era instituționalizată și speculată la nivelul unei veritabile forme de prostituție. Cel mai des tinerii preferau băieți de 13 ani și - de multe ori - peste vârsta de 17 ani, adolescenții era considerați inadecvați, din această privință, pentru multiplele aventuri sexuale. În Mesopotamia matriarhatul a predominat civilizatia, iar practicile sexuale erau libertine. Ishtar, zeița vieții, bărbaților și femeilor, naturii și fertilității, puterii sexuale și nasterii era, simultan, autoritatea pentru război și arme - orice sărbătoare din templul ei era escortată de jertfe, orgii dar și acte sexuale practicate de prostituatele sfinte sau martirizate ale cetăţii ectenice.

CopyRight © All Rights Reserved

Fiecarei femei i se cerea ca, măcar o dată în viață, să meargă la templul zeitei Ishtar, după căsătorie, pentru a face dragoste acolo şi c-un strain. De-a curmezișul timpului s-a produs trecerea de la matriarhat la patriarhat și, treptat, templul lui Ishtar și-a faultat importanța, deși era arhicunoscut pentru prostituatele sacre și preotesele care întrețineau raporturi sexuale pe bani. Aceasta era considerată o profesie extrem de sobră și legislația proteja preotesele. În unele temple, dedicate pentru Ishtar, prostitutia masculină promova relaţiile homosexuale.

Ca-n majoritatea civilizațiilor acelei perioade, sexul era permis prin diverse abordări, cu excepţia incestului, considerat o crimă.

Pentru Grecia phallusul era obiectul adoratiei şi simbolul fertilității cazate în artă. Una dintre ideile Greciei Antice era irigată chiar la temelia Complexului Oedip, depăşit, paradoxal, prin asumare - instituţionalizare. Femeile, aşadar, erau implicate în ritualuri care trădau invidia pe trufia virilă a bărbaților.

Soțiile aveau statutul peiorativ, de marfă şi instrument pentru proliferarea legitimă. Ele erau de fapt în competiție cu sclavii din propriile case în ceea ce privește actul erotic. Homosexualitatea era o instituție integrată forte în actul educaţional, artă, religie și politică. Relațiile pederastice între adulți nu erau favorizate. Violul, mai ales pe timpul războiului, era obișnuit și privit de tineri ca pe un argument și *drept al dominației masculine*.

CopyRight © All Rights Reserved

Etruscii aveau puncte de vedere diferite asupra sexualitatii în comparatie cu alte popoare antice europene. Scriitorii greci îi numeau imorali, și din scrierile lui Platon reputem afla ca femeile se culcau frecvent cu alti barbati decat sotii lor. Copiii nu erau catalogați ilegitimi doar pentru ca nu se știa cine este tatăl. (Lund, H., 1992)

La Roma existau sarbatori legate de penis și vagin - actul sexual dar și prostituția au fost instituționalizate. Aceasta a impus un sistem de clase sexuale, cu diferite grade de relatii erotice. În afara de soții, bărbații aveau amante - *Delicatue*.

Fiicele sau soțiile din familiile bogate, care probau relații sexuale strict autohedonice ţinteau o altă categorie socială, *Famosae - Porumbiţe Pătate*. Fetele care aveau acte sexuale cu oricine dar pentru tariful prestabilit formau clasa *Lupae* iar cele din taverne și hanuri, care primeau bani pentru sex trădau alt rang, *Copae*. Puștanii erau ``*concubine*`` pentru stăpânii lor până la cca. 18 ani. În China sexualitatea a fost tratată deschis doar până la contactul cu civilizațiile Occidentului. Anumite lucruri, precum sărutul, erau privite ca probe antecoitus în Tibet și-n general interzise pentru conduita publică.

Pentru *I - Ching* (*Cartea Schimbărilor*) actul sexual e unul din cele 2 modele prin care se explică lumea și, implicit, creaţia. Cerul are contacte sexuale cu Pământul. În China discriminarea pe baze erotice cunoaște rădăcini istorice și liderii morali, precum Confucius**,** criticau extrem femeile, deși virginitatea lor era bun mercantil. Prima căsătorie a bărbatului, de regulă era pedantată de părinți dar, ulterior, băiatul își putea alege singur concubinele. Literatura din China *nu s-a aplecat* pentru homosexualitate mult, poate, ca să glumim, dintr-o precauție . . .

În India oamenii se năşteau în cadrul unui sistem strict al castelor, şi-n cadrul diferitelor caste erau tolerate diferite obiceiuri sexuale, cum ar fi adulterul, homosexualitatea, exhibiţionismul, prostituţia, sadismul şi masochismul, zoofilia şi necrofilia. În orice caz, sexul are caracterul privat. Kamasutra oferă cheia prin care partenerii ar trebui să-şi ofere plăcere reciproc dar în yala căsătoriei . . .

Contrar cutumei populare, sexul tantric nu e mereu lent şi susţinut. El nu se termină, inapărat, cu orgasmul.

În tantra (budhistă) ejacularea e, de cele mai multe ori, tabu, pentru că scopul principal al practicii sexuale este direcţionarea energiei sexuale spre obţinerea iluminării totale şi nu a plăcerii standard. Una din metodele prin care practicanţii erau forţaţi să lupte cu răspunsurile lor condiţionate era actul sexual c-un partener dintr-o clasă inferioară, ca şi ritualurile din crematorii, printre corpurile cvasicalcinate.

Japonia erotică era o parte a esteticii din viaţa nobilimii. Sexualitatea a fost guvernată de aceleaşi forţe sociale care fac cultura niponă complet diferită de cea a altor naţiuni. Metoda principală de asigurare a controlului social era, în acest caz, ameninţarea ostracizarii, societatea fiind una a pudorii. *Gheişele*, femei ce nu erau prostituate, fiind calificate în arte precum muzica şi conversaţia erau disponibile pentru interacţiuni strict protolascive şi anerotice cu bărbaţii.

Pentru a fi stimulate şi individualizate, erau plătite. Pe de altă parte, puteau avea chiar şi un patron sexual, dar acest rol erotic nu reflecta niciun fel de obligaţii, fiind un exerciţiu pentru potenţa volitivă a Gheişei.

CopyRight © All Rights Reserved

Aparent, femeile trebuiau sa fie supuse barbaților și mai ales soților. Pe de altă parte aleșii aveau multiple raporturi sexuale. Implementarea cutumei erotice era percutată și la nivel auctorial. Regele Gustav al 2-lea, rămas deja fără alţi 2 copii, a decis să-şi crească odrasla în mod special.

Fetița ajunge, astfel, monarhul de sex feminin al Europei, travestit. Fusese crescută, instruită şi îmbrăcată exact precum un băiat. Când devine suverană, Kristina nu face jurământ de regină ci de rege. După căderea lui Rudolf al 2-lea trupele Suediei confiscă şi Biblia Diavolului sau ``Codex Giga`` (*Marea Carte*). Acest fapt s-a petrecut la Praga (1648). Documentul, ulterior, este predat ``regelui`` Kristina. După alţi 10 ani, urmează abdicarea. ``Suveranul`` a decis convertirea la catolicism şi exilul la Roma. În fuga spre libertate lasă în urmă ``Codex Giga``, scris pe cca. 160 piei de viţei şi cvasidistrus, după aproximativ un semiveac, în colosalul incendiu survenit misterios, chiar la moartea regelui Charles al 2-lea. (Stockholm, 7/05/1697)

Istoria sexualităţii poate fi urmărită (spionată) și prin epimneza erosului la curţile regale ancorate în regula după care nunta e necesară pentru a produce urmași. Deviza lui **Napoleon** e celebră **-** *Vreau să mă căsătoresc c-un pântec*. Prinţesele erau valoroase nu pentru educaţie, personalitate, bunătate sau frumuseţe, ci pentru uterul lor. Până-n toiul secolului XIX, cele mai multe dintre ele nu-şi întâlneau soţii decât după căsătoria la distanţă, în cele 2 oraşe din care proveneau tinerii. La fiecare din aceste ceremonii o altă persoană ţinea locul prinţesei şi respectiv soţului ei. Urma o ceremonie nupţială, tot cu persoana care substituia soţul / soţia, toţi invitaţii stând la patul din camera nupţială pentru a urmări cuplul. (Johnson., P., 2002)

Asemenea căsătorii erau consumate schizofil - locţiitorul soţului se prăvălea în pat alături de soţie doar pentru a-şi atinge, reciproc, picioarele goale.

Regina **Maria Luisa de Savoy,** în 1714, la vârsta de 26 de ani, zăcea la patul de moarte, având tuberculoză hemoragică. Soţul, Regele **Filip V, al Spaniei,** era răvășit de gândul morţii consoartei lui doar pentru că urma să-i lipsească sexul. Regele era catolic şi credea că dac-ar avea relaţii erotice în afara căsătoriei ar fi condamnat să meargă în iad. Ştia că după moartea soţiei sale va trece un timp până se va putea recăsători.

Ca urmare, regele penetra de câteva ori pe zi soţia lui muribundă şi a fost cu greu oprit să nu mai aibă relaţii sexuale cu ea chiar şi după ce regina, de fapt, murise . . . (Sharp, M., 1906)

Pe de altă parte, multe regine descopereau impotența propriilor soți. Un caz foarte cunoscut e **Regele Ludovic XIII, al Franţei**, convins, foarte greu de mama lui, că trebuie să se culce cu propria nevastă, **Anna de Austria**. La 2 ani de la căsătorie, tinerii erau, încă, virgini . . . Mariajul regal, autentifica tratatul politic, precar, între Franţa şi Spania, doar dacă se consuma . . .

Cardinalul **Guido Bentivoglio** îi scria Papei că-l sfătuise pe rege să se masturbeze ca pregătire pentru sexul conjugal, dar confesorul regal a interzis acest lucru, spunând că e un păcat de moarte. Abia după 23 ani de căsătorie Anna de Austria l-a născut pe **Ludovic XIV**. După 30 ani de cruntă abstinenţă sexuală, la moartea regelui, în 1643, Anna de Austria a început relaţia sexuală cu **Jules de Mazarin** (cardinal) pentru următorii 20 de ani. (Moote, A., 1991)

CopyRight © All Rights Reserved

Un alt destin, fabulos, priveşte căsătoria, din 1769, a prinţului Franţei, viitorul **Rege Ludovic al XVI-lea** în vârstă de 16 ani, cu cea mai râvnită Prinţesă, **Maria Antoaneta de Austria**. Ludovic al XVI-lea avea fimoză şi era speriat de frumosa lui soţie. (Hardman, J., 2000)

3 ani după căsătoria lor, Ludovic al XVI - lea, care avusese viaţă sexuală, zilnic, de la vârsta de 15 ani şi nu îşi putea imagina viaţa fără copulaţie a poruncit imediat medicului *Curţii Regale* să le facă tinerilor educaţie sexuală. Drumul de la camera lui Ludovic al XVI-lea până la cea a Mariei Antoaneta a fost tapetat cu picturi obscene, în speranţa de a-l excita pe prinţ. Dar acesta refuza circumcizia, ştiind că 25% din operaţii se soldau cu moartea în acea epocă unde anestezia şi igiena erau, practic, inexistente. Împărăteasa Maria Theresa (Austro - Ungaria), care născuse 16 copii şi era mama Antoanetei era alarmată de situaţia prinţesei. Astfel că l-a trimis pe fiul ei Joseph al II-lea, să vorbească - şi el - cu Ludovic.

Joseph îi scrie mamei sale că soţul are erecţie, introduce phallusul, stă aşa fără să se mişte timp de 2 - 3 minute după care se retrage înainte de a ejacula, cu penisul sculat şi spune consoartei ``*Noapte bună!*`` Prinţul încerca să-şi facă datoria, dar nu simţea nicio plăcere. În 1778, Ludovic s-a supus circumciziei pentru binele Regatului. Câteva săptămâni după intervenţie a putut să se culce cu soţia lui, dar nu i-a plăcut ca partener sexual. Cum şi Maria Antoaneta îl găsea idemal, după ce-a născut 2 copii a început relaţia amoroasă toridă cu Axel Fersen (conte).

CopyRight © All Rights Reserved

Primul copil al Mariei Antoaneta a murit de mic şi-n atare condiţii, foarte probabil, cel de-al 2-lea fiu, care urma să devină Ludovic al XVII - lea, era chiar fructul relaţiei sexuale cu celebrul conte Fersen.

Orientarea sexuală a lui **Filip I**, **Duce de Orleans**, s-a iscat în 1658 când lumea aristocrat bârfea faptul că nepotul lui Mazarin, **Philippe Jules Mancini**, **Ducele de Nevers** a fost "primul care l-a corupt" pe Filip în ceea ce s-a numit, atunci, *viciul Italian*, jargonul pentru relațiile homosexuale. (Mitford, N., 1966)

Eduard II al Angliei a fost GAY. Relația sexuală cu **Piers Gaveston** i-a modificat stilul de viață. Prefera vestimentația extravagantă și făcea canotaj, sport detestat în cultura Palatului Regal. După moartea lui Piers, Eduard II a descoperit o nouă șansă pentru mentenanța orientării homosexuale în persoana lui **Hugh Despencer**, ucis cu bestialitate - organele genitale au fost tăiate și incendiate chiar sub ochii victimei. O moarte abominabilă a fost valabilă și pentru Eduard II. (Robert, L., 2007)

Biblia Diavolului (*Devil`s Bible*) scrisă, cel mai sigur, de Herman, călugărul (1230) a fost, numită *A 8-a Minune a Lumii*. (Gullick, M., 2008) Este vorba de cea mai robustă grafocreaţie (manual) escortată, în incinta aceluiaşi document și de imaginea Satanei. Cartea este memorabilă prin caracterul ei, unic - 92 cm & 75 kg. (Hammel, C., 1992)

CopyRight © All Rights Reserved

LEONARDO DA VINCI

Savantul a fost acuzat de relații sodomice cu un adolescent (1480).

Era mereu escortat de băieți frumoși, lucru dovedit și investit în creația personală. Marea lui revelație a rămas **Francesco Melzi**, cel care s-a dovedit a fi ultimul prieten, elev și iubit. Leonardo i-a lăsat și dovedit prin testament, toate drepturile în cauză, succesoriale . . .

S-a descoperit faptul că tabloul ``Mona Lisa`` nu e Bianca Sforza, soției negustorului din Florența, ci aparține unui tânăr, ucenic și partenerul pentru relații ``ambigue`` (homosexuale) al lui Leonardo. (Vicenti, S., apud. Tyler, E., 2011)

Salai, al cărui nume adevărat era Gian Giacomo Caprotti, a intrat în slujba maestrului italian pe când avea 16 ani şi a rămas alături de el 25 de ani fiind muza şi modelul mai multor tablouri. Cei 2 consumau o relaţie ``ambiguă`` care flirta, stabil, cu profilul tipic, homosexual.

S-au remarcat asemănări, frapante, între atributele protagoniştilor din 2 picturi, *Ioan Botezătorul & Îngerul Încarnat* și nasul, buzele, ermeticei *Mona Lisa*. În opinia cercetătorului italian, marele artist a lăsat în urma lui anumite indicii, pictând discret în ochii suavi ai celebrei Gioconda litera ``**L**” pentru Leonardo şi litera ``**S**`` pentru Salai . . .

(ANEXELE ``A``, ``B``, ``C``, ``D``, ``E``, ``F``, ``G``)

CopyRight © All Rights Reserved

ORIZONTUL ECTENOCRON

Fideismul a fost cea mai teribilă armă pentru sanogenia psihicului uman. Nietzsche a fost radical, în această privință - *Religia e nevroza umanității*.

Preoții răscoleau cu furcile neocaudine viața intimă a oamenilor (sec. X – XV) ``*Ai prea curvit cu mama vitregă, cumnata sau mama ta? Ai făcut vreo unealtă în formă de penis, pe care ți-ai atașat-o și, cumva, ai preacurvit cu alte femei? Ai făcut precum unele dintre persoanele care stau în fața unui animal și-l încurajează să se împerecheze cu ele?*`` (Confessor`s Manual, *11th Chapter*)

Speranța de viață, în Evul Mediu era de cca. 40 de ani. Într-un sat cu 100 de case survenea procesul funerar la doar 8 zile. *Secretul femeilor*, reci, umede, malefice (umoralogia) solicita ca partenera să bea urina bărbatului ei pentru a se putea garanta dresajul impulsului sexual – pissingul & urofilia, la temelia lor, au, prin urmare, o constrângere. Bărbații, calzi și uscați, erau văzuți pozitiv prin comparație cu femeile, ancorați în profilul vorace, la nivelul comportamentului erotic.

``*Femeia dorește copulația mai mult decât bărbatul fiindcă o parte din rău este atrasă de ceva bun.*`` Manualul academic Gaddesdon (Colegiul Merton - Oxford) spune că sângele menstrual e de fapt sămânța femeii care, lunar, revendica o nouă expulzare.

Altminteri uterul risca o inundație endofilă favorizând, astfel, dispneea, lipotimia și chiar nebunia. Femeile, așadar, căutau sex pentru a elimina sângele menstrual - instinctul de convervare devansa principiul hedonic.

CopyRight © All Rights Reserved

*Etymologies * Issues of Seville*

``Acel sânge malefic trebuie izolat. Altminteri el perverteşte natura sau o ameninţă prin tangibilitate – fructele nu mai dau în pârg, vinul se acreşte, pomii nu mai rodesc. Aerul devine greu iar câinii turbează.``

Lichidul menstrual irigă aparatul ocular fapt pentru care se credea că privirea unei femei, în această perioadă critică, provoca sau cel puțin favoriza unele boli.

Lapidar, femeia era ``*iadul biped*``**.** Gândirea Evului Mediu era logică dar remorcată la fideism și regența de sorginte paleocronă sau, altfel spus, antică. Diavolul preferă să păcălească pe Eva și nu pe Adam . . .

``Atacă firea umană în cel mai nevralgic punct al său prin femeie, momeala Satanei și otrava pentru sufletele bărbaților.`` (Peter Damian, cardinal - sec. XI) ``Ticăloșia femeilor e cea mai mare din lume.`` (*Discursul abațial* - sec. XI) Ele și Eva erau totuna. Femeia era ``unealta`` prin care Satana se prelungea în timp. Iubirea din Evul Mediu era o cruntă *Insurecție* pentru empatie. Căsătoria nu avea romantism.

Avem de-a face doar c-un artificiu juridic pentru cinetica sau transferul dacă nu legal cel puțin motivat al averilor funciare sau imobile. Mostra de elocventă dovadă a unei posesii era chiar soția percepută liminal, ca o ``proprietate``. Altfel spus, era tezaurul mercantil . . .

În 1319, episcopul acreditat pentru Exeter s-a dus s-o evalueze pe Philippa de Hainault din postura de candidată la postura de noră imperială.

CopyRight © All Rights Reserved

Raportul face profilul mercantil al unui robot și mai puțin al unui suflet de copil. ``Domnița are părul atrăgător, între negru și castaniu. Ochii ei sunt căprui - închis și profunzi. Nasul e destul de neted și drept. Nu e cârn. Gura este mare.

Buzele - destul de pline, mai ales cea de jos. Gâtul, umerii, corpul, membrele inferioare sunt bine făcute. Membrele sale sunt normale semn că nu prezintă mutilări. Domnița va împlini, de Sf. Ioan, 9 ani.`` După alți 9 ani devine soția lui Eduard al III-lea.

Multe părți ale Europei au făcut obiectul unor tranzacții autentificate prin căsătorie. Okney & Shetland au fost zestrea unei prințese (Danemarca) din momentul când s-a decis și validat statutul de soție al regelui Scoției. Imaginea celei blamată pentru păcatul originar e cariată și la nivel juridic. *``E legal ca soțul să-și bată consoarta când aceasta i-a greșit dar să n-o ucidă ori s-o mutileze.``* Trubadurii și poeții prin noua viziune asupra iubirii, una extrem de senzuală și muabilă, ajung la Curtea dar și la sufletul celebrei **Marie de Champagne**, fiica regelui Ludovic VII, al Franței.

Când mă culc seara, toată noaptea și toată ziua, mă gândesc cum să te slujesc după placul tău. Trupul meu saltă de bucurie. Inima mea te adoră - Raimbaut d`Aurenga, *Una chansonetta fera,* sec. XII. (Pattison, W., 1952) Femeia e noua ispită, inaccesibilă dar obsedantă pentru noul bărbat. Un alt argument de reminiscență a dorinței pentru a restaura sau depana compensatoriu tragica relație dintre Adam și Eva. Trupul devine mărul unei alte cunoașteri, supreme - dragostea. ``N-am mai avut niciodată putere din clipa când am privit-o în ochi.``

CopyRight © All Rights Reserved

Un poet din Franța a deflorat la nivel public un alt orizont - pasiunea pentru adulter. Povestea de iubire e cea dintre Lancelot și Guinevere, cel mai bun cavaler al lui Arthur și regina lui. Totul e un sprint de la obsesia pentru iubire. Ea devine riscantă prin forța de-a demola mai mult decât prin ceea ce putea să ofere. ``Când o vedea , o privea mereu, foarte atent și cu plăcere dar când nu o mai vedea, voia să se arunce în gol și să-și zdrobească trupul de pământ.

Dacă nu m-alină c-un sărut, mă va omorî şi se va condamna. Cu toată suferința mea nu renunț la dulcea mea iubire - Chretien de Troyes, 1180 (Uitti, K., 1995)

Lancelot din nebunia lui pentru a obține dragostea reginei se avântă chiar pe podul făcut din lama unei săbii. Guinevere e sedusă prin actul nebun și pedantează în ombilicul nopții. Pentru bărbat noaptea pare o veșnicie – barele de metal ale ferestrei, o piedică în calea celor 2 iubiți, sunt smulse de brațele masculine. Momentul e urmat de o voluptoasă noapte de sex decupată într-o relație de adulter. Căsătoria sau iubirea confirmată public era demolată.

Locul ei a fost ocupat de tiparul unei alt gen de relație - secretă. Inițial totul s-a rezumat la o constatare. Ulterior devine un ghid. Apoi ajunge chiar o constituție - legislație - prin *Codul amorului* scris de un frecvent și devotat vizitator la Curtea Mariei de Champagne, Andrew - Capelanul. (Wheeler, B., 2002)

Ard de dorință pentru această fată şi am decis că ea e cea pe care o voi aduce în patul meu - Scrisoarea lui Abelard către prietenul lui, 1132. (Abelard, P. 2003)

CopyRight © All Rights Reserved

Unchiul Heloisei l-a încredințat pe tânărul atrăgător drept tutorele nepoatei sale. ``Nu m-ar fi surprins dacă încredința un miel lupului hămesit. Cu toate cărțile în față am schimbat cuvinte de iubire şi nu de lectură . . . Mai multe săruturi decât lecții. Mâinile mele rătăceau spre sânul ei, nu spre pagini. Dorințele noastre nu au lăsat de izbelişte niciun fel de amor.``

Heloise a născut un băiețel spre furia unchiului ei. Căsătoria era un obstacol și nu o facilitare a relației în concepția fetei. *Titlul de soție poate părea mai sacru şi mai demn dar mult mai dulce-mi va fi cel de amantă, concubină sau târfă* - Scrisoare de la Heloise pentru Abelard, 1135. (*idem*)

După ce totuși s-a consumat o căsătorie secretă, Heloise decide să fugă la o mănăstire. Rudele fetei au înțeles că de fapt vinovatul este chiar Abelard. Se credea că el a renunțat la căsătorie pentru ca ulterior să-și abandoneze soția chiar într-o sihăstrie. Răzbunarea a fost cruntă și veloce.

``Într-o noapte, când dormeam liniştit în camera mea, mi-au mituit un servitor ca să le deschidă și, astfel, s-au răzbunat cu o barbarie ce va șoca lumea întreagă. Au tăiat partea cu care făcusem răul de care se plângeau.``

Într-un final, Abelard s-a dus la mănăstire iar Heloise s-a călugărit. Statutul social este, în aceste condiții cu totul altul. Amintirea iubitului e ca o rană deschisă pentru Heloise – simte viața mult mai puternic dar sau tocmai de aceea nostalgia devine o povară care copleșește. ``Plăcerile trăite au fost prea dulci și greu pot fi izgonite din minte, suscitând dorințe și fantezii.

CopyRight © All Rights Reserved

Chiar în timpul liturghiei viziuni impertinente ale acestei plăceri îmi cuprind sufletul trist încât gândurile dezertează în loc să se îndrepte spre rugăciune - Scrisoare de la Heloise pentru Abelard, 1135. (*idem*)

În Anglia sec. XIII erau 40.000 de clerici, 17.000 de călugări și monahi, 10.000 de preoți parohi. Cu timpul ei devin, în contradicție cu doctrina trubadurilor, cenzori aprigi pentru apetitul sexual în ce privește educarea propriilor enoriași. Celibatul era o armură care obliga instanța clericală la un embargo, de tip erotic. (Bartlett, R., 2008)

Abstinența, cu timpul, s-a convertit în atracția pentru același sex, proba fiind megatrădarea din Cetatea Vaticanului, unde puștanii din corul ectenic, cel mai adesea, armează și satisfac obiectul atracției sau chiar vieții sexuale a preoților.

Astfel se constată o restaurare la nivel hedonic dar în contradicție cu statutul legal, cutumal. Din această sarcină, ratată, este avortat pentru a fi extrapolat la nivelul memoriei colective imperativul abstinenței sexuale, asumat și împroșcat oficial de preoți prin propria cenzură erotică în ochii enoriașilor.

Avem, prin urmare, de-a face cu transferul nevrotic al impulsurilor la nivel sintal din care însuși cortexul clerical catolic este mai mult frustrat decât împlinit. Interdicția transmisă vehement maselor, în acest sens, probează o formă de agresiune și nu de convingere. Vulpea când nu mai ajunge la struguri strigă un singur lucru. (``Sunt acri!``)

CopyRight © All Rights Reserved

Scriitorii au fost mereu un paratrăsnet în vremuri de furtună. *Sexul era animalul iar îngerul - virginitatea.* Biserica a speculat diferența și a făcut din ea o doctrină, care, de cele mai multe ori s-a transformat într-o veritabilă *Inchiziție.*

Biserica este răspunzătoare pentru alienarea unei relații logice, în care premisele sunt forțate să confiște locul concluziilor. *Fecioria e sursa vieții* - Geoffrey of Burton, sec. XII. (Bartlett, R, 2002)

Abația Laycock (Wiltshire, 1232) era una dintre cele 150 de mănăstiri din Anglia. Până-n secolul XVI călugărițele și doamnele trăiau și se rugau aici înființd o viață pentru meditație asumată din postura de celibat. Aici o tânără| a devenit chiar mireasa pentru fiul lui Dumnezeu. Virginitatea nu mai este un tezaur pentru oameni ci un dar pentru mirele suprem, Hristos.

A rămas celebru cazul călugărițelor anorexice cărora li s-a impus odihna la 1220. *S-au topit în dragostea minunată pentru Dumnezeu până când s-au plecat sub povara dorinței și pentru mulți ani nu s-au ridicat din pat* - Jacques de Vitry. (Loud, G., 2001)

Iubirea spirituală și fiziologică se unesc într-o atracție cromozomială. Apare noul ADN în memoria umanității. OMUL & ANIMALUL din el se iubesc în aceeași ființă cu ochii spre Dumnezeu . . .

Vultur nobil, miel bland, flacără arzândă, îmbrățișează-mă! Cât timp voi rămâne uscată? O oră e prea grea pentru mine, iar o zi e precum o mie de ani - Jacques de Vitry. (*idem*)

CopyRight © All Rights Reserved

Angela de Foligno e sedusă de atracția cenestezică pe culmile orgasmului spiritual. ``Stând lângă cruce, am fost cuprinsă de dorință încât mi-am scos hainele și m-am oferit Lui, toată. I-am promis, deși temătoare să-mi păstrez castitatea și să nu-L supăr. Mai pură decât sticla. Mai albă decât zăpada, mai strălucitoare decât Soarele.`` (Steegmann, M., 2007)

Biserica n-a ațipit la această briză! Pentru a nu risca un *Tsu - Nami* a luat și dus căsătoria în dreptul altarului. La originea acestui ritual stă așadar strategic instinctul de conservare al forței clericale și mai puțin o revelație care a fost, de regulă și-n atare condiții, una inseminată prin canoane malcrone.

Codul Diocezei Salisbury (1218)

``Căsătoria trebuie sărbătorită prin respect și onoare. Nu sunt tolerate, în acest context, râsetele, bancurile prin taverne, petrecerile cu băutură. Inelul, indiferent de valoare, nu este obligatoriu pentru a obține legitim un act sexual cu o fată.``

Sf. Augustin - *Iubirea pasională față de soție este dovada unui adulter*. (Lancel, S., 2002)

Accentul cade ca o ghilotină peste relația conjugală. Primează, așadar, reproducerea speciei umane dar nu și sentimentele ei. Biserica avea puterea de-a anula o căsătorie dacă ea nu era consumată la *Tribunalul Ectenic*. Unul dintre motive putea să fie chiar impotența. De fapt *Consiliul Clerical* hotăra când, unde și cu cine putea cineva să-și asume relațiile sexuale.

CopyRight © All Rights Reserved

Papa Inocenţiu III introduce măsurile apodictice (Roma, 1215). Toţi creştinii se vor spovedi, cel puţin o dată pe an, unui preot. În acest fel se dorea eliminarea depravării. S-a emis, în acest sens, o serie de ghiduri pentru meniul întrebărilor pregătite pe adresa enoriaşilor - *Manualul Spovedaniei.*

De pildă, soţul trebuia să respecte un calendar pentru viaţa sexuală. *Soţia este la menstruaţie? Gravidă? Alăptează? E postul Paştelui? Crăciunului? E duminică? Sunt Rusaliile? E Săptămâna Mare? Miercuri? E vineri? Ziua de post? Sâmbătă? Eşti gol? Eşti în biserică?* Evident, cum răspunsul dezirabil era cvasimereu ``NU``, se constata faptul că orice act - erotic - de regulă, era săvârşit, cvasidoar o zi pe săptămână.
Biserica inventaria şi stabilea cum se ispăşeau actele sexuale interzise - pentru un adulter se impuneau 2 ani de penitenţă iar în cazul unei prime recidive se ajungea la 5 ani. Sexul cu un animal - 7 ani. Femeile răspundeau pentru confirmarea unor delicate întrebări. ``Ai consumat sămânţa bărbatului? 7 ani! Ai pus sânge menstrual în mâncarea soţului pentru a-l excita? 5 ani!``

Simpla prezumţie de vinovăţie era suficientă pentru ca enoriaşul să fie obligat la spovedanie printr-un flagrant conflict cu principiul raţiunii de-a se confesa din propria voinţă, care aparţinea, prin urmare şi exclusiv, Bisericii Catolice.

Catedrala era, la nevoie, locul unde procesele intentate enoriaşilor păcătoşi răscoleau viaţa oricărui ieşea din cutumă. Dreptul la viaţa intimă era frecvent trimis la boxa rezervată pentru acuzaţi. *Tribunalul Diocezei Lincoln* – arhivă (1338). John Warin, este acuzat de preacurvie cu Ellen Launser. Ambii îşi mărturisesc păcatul şi promit să nu recidiveze . . .

CopyRight © All Rights Reserved

Pedeapsa impune o amendă și de 3 ori bătuți. Thomas de Thornton a preacurvit cu Alice, fiica lui Robert Master. Verdictul a legitimat aplicarea pedepsei drastice – inculpata a fost și ea bătută de 12 ori în public și tot de atâtea ori în jurul bisericii, unde avea pe trup doar cămașa. Beatrice, fiica lui William Duty – gravidă. Nu se știe cu cine. S-a confesat în acest sens cu intenția de-a nu repăcătui. Ea, cu pruncul în pântec, va fi bătută de 6 ori duminica și-n toate zilele de sărbătoare.

Sodomia a penetrat memoria timpului . . . Era nu doar o tradiție dar chiar un cult pentru Grecia și Roma unde relația GAY se developa la un nivel de multe ori instituționalizat între adulți și puștani sau adolescenți - *magiștrii* (regi, comandanți, învățători) și *emulii* lor probau tandemul în cauză.

Perșii practicau sodomia cu cele care trebuiau să rămână *virgine* și, implicit, în afara (diaspora) oricărui risc de-a rămâne, în astfel de condiții, gravide.

Sodomia era o cutumă între sclavi și stăpânii lor sau în lagăre și pușcării. Relațiile GAY sunt pe val. E perioada în care se afirmă și la marinari.

Psihocron, sodomia era un apanaj rezervat prevalent pentru definiția și condamnarea sălbatică a relațiilor dintre 2 persoane de sex masculin. Sentimentele nu contau. Erau expulzate ca niște gloanțe din arma unui criminal în inima acelor vremuri.

Astfel, în Portugalia și Castilia pedeapsa era, pentru o asemenea realitate, castrarea. Inculpatul sfârșea prin a fi spânzurat de organul genital (Siena). Sentința cu moartea pe rug devine o cutumă (Bologna, 1288).

CopyRight © All Rights Reserved

Și unele animale, riscau același destin, dacă erau oameni - primatele (cimpanzeii), câinii, taurinele. (Bartlett, R., 2008)

Etiocron, *Sodomie* vine de la orașul *Sodoma* - raiul desfrâului, pe care Dumnezeu, împreună cu *Gomora*, îl aruncă-n focul iadului.

Intoleranța hetero s-a repliat, peste timp, nevrotic. Agresiunea s-a pervertit într-un real fetiș pentru satisfacerea propriilor ei frustrări. Obiectul contestației ajunge ținta hedonică. Iată pentru ce conduita GAY a câștigat un război pe care nici nu l-a început. Imitația e una de tip homoflanc.

Astăzi, filmele porno și pretins hetero trădează și flirtează cu o lascivă contaminare – actul erotic dintre bărbați și femei este inundat prin abordarea contactului anal, specific pentru o altă orientare sexuală.

Scenele dintre lesbiene, în aceleași filme (heterosexuale) pun cătușele pe colivă. Pentru Biserică puritatea era idealul colportat agresiv și dramatic la nivelul cenzurii vieții intime a persoanei. Ținta ori sensul vieții erau, din contră, speculate și deviate strategic. Embargoul sexual era tradus prin centura de castitate a libertății individuale. De fapt această doctrină trăda excepția confirmată, spre bârfa soartei, chiar de clerul pervers dar pretins și teribil justițiar. Acest for moral care interzicea altora chiar modul lui de viață, era, de fapt, ascuns dar, sau tocmai de aceea, vehement și plenar sexualizat.

Regența clericală, în altă ierarhie de idei și-n aceeași logică, solicita și impunea legislația erotică în ``fiordul`` pasiunilor - torent dar, prin aceasta, ea se autovoala - scăpa de iminente și nevralgice ambuteiaje la nivel empiric, în momentele cele mai intime pentru chipul real al Bisericii.

CopyRight © All Rights Reserved

Altminteri - *toți la un loc,* precum lupul - *paznic* la oi. Acest ANIMAL hoinărea doar prin OMUL excitat sub mantia preoțească. Mediul și alibiul ectenic au fost mereu fagure de miere pentru ``viespi``. Mulți episcopi, de regulă și prin urmare erau percepuți, la nivel social, foarte ``înțepați``.

Călugării abației Sf. Augustin au scos la iveală chipul ascuns al Bisericii din pântecul adevărului. (*Cronica Episcopală*, 1200)

Iată cum acest travaliu unde cuvântul este un veritabil și de temut forceps revendică și explică nașterea unei alte perspective, colportată inedit dar elocvent, asupra ființei multiplex (ANIMALUL din OM). Ea fiind universală, își validează propria identitate printr-oposologie sinoptică, indolentă la rangul social. Așadar, o vedem nu doar în rândul enoriașilor, unde apare de regulă și exclusiv ca un păcat ce merită doar condamnarea dar - mai ales - în spectrul monahal.

Aici, austeritatea nu mai este o țintă supremă pentru detașarea spirituală ci devine chiar un pervers alibi pentru viața sexuală - una extrem de frenetică și variată. Păcatul celor din afara mănăstirilor devine, în incinta lor, doctrina vitală dar și ascunsă, prin statutul monahal, de ochii lumii.

Arterele din trupul nostru irigă până la urmă singura și comuna realitate pentru ANIMALUL din OM - unul permanent condamnat în privința enoriașilor dar sau tocmai de aceea, discret și ferm recuperat pentru a fi speculat în mediul clerical - fortăreață sexuală unde fiecare luptă cu propriul SINE se termină orgiastic, într-un dezmăț cu aceeași instanță psihică.

CopyRight © All Rights Reserved

2 soți au mers într-o peșteră din Țara Sfântă pe motiv de pelerinaj. ``9 sarazini (musulmani occidentali) intră, aprind focul și se dezgolesc.

Femeia vede penisul fiecăruia, probă de certă virilitate și, datorită excitației, solicită soțului s-o penetreze. A 4-a oară bărbatul nu ma poate și adoarme subit. Atunci ea se oferă bărbaților dezbrăcați - celor 9 sarazini - pentru o și mai temeinică desfătare.

Lilith, prima femeie a lui Adam, după un conflict conjugal, s-a unit cu diavolul. Eva, a 2-a soție, e oferită din partea lui Dumnezeu pe timpul somnului indus bărbatului în cauză. Să nu uităm de eroarea colosală cu privire ageră la traducerea din Septuagintă (Kernbach, V., 1989).

*Femeia **NU** a fost creată din coasta lui Adam ci prin emulația unui organ - și el - extrem de tare (penisul).*

Nașterea, prin urmare, survine din erecția instinctului de conservare în propriul SINE, această imuabilă reminiscență a principiului androgin pentru râvnita integralitate a psihicului uman.
Preoții trebuiau să nu fie căsătoriți. Această dispoziție din Evul Mediu e, de fapt, afrodisiac pentru satisfacerea sexuală prin disimulare – poteca cea mai sigură pentru o alienare episocială.
Arhiva lanțului de bordeluri (Dijon – Franța) confirmă faptul că cel puțin 20% din clienți erau din rândul sau coloanele instanței clericale. Episcopul zonal primea o sumă din partea *Caselor pentru Toleranță* (Southwark) pentru serviciile sexuale oferite de ``Gâștele`` din Winchester.

CopyRight © All Rights Reserved

HOMOCRAȚIA

De-a curmezişul timpului identitatea sexuală s-a instituționalizat prin stringenţa educaţională. Conflictul era, în acest caz, o dinamită pentru vastele tranşee ale conştiinţei sintale. **Karoly Maria Benkert** a elaborat scrisoarea deschisă către ministrul de Justiție al Prusiei (1869) prin care contesta legislația ce pedepsea aspru contactele sexuale între parteneri de acelaşi gen. În acest context, epistolar, apare, pentru prima dată, cuvântul HOMOSEXUAL. Până atunci, medicii foloseau, pentru această orientare, sintagmele ***dorință sexuală inversată*** și ***nebunia morală***. Legea vremii considera contactele sexuale dintre bărbați *perversiune* (*sodomie*) în timp ce homosexualii educați ai Europei se autoclamau **INVERSAȚI CONGENITAL**, termen inițializat de neurologul **Krafft - Ebing**. Astfel, orientarea sexuală capătă un statut aparte - e dobândită. Aşadar nimeni nu putea fi tras la răspundere. Ideea alternativă şi opusă a fost că orientarea sexuală e la cheremul *liberului arbitru*, adică țintuită sistematic în lesa volitivă. Decenzurată, istoria restituie o altă realitate - dragostea masculină e constanta universală. Homofilia, vector pentru cutume și tabuuri, a dus, incotestabil, la prima afirmare și interogare a omului modern din Occident și la trezirea sau, cel puţin, resuscitarea democraţiei, teatrului, filosofiei, matematicii, istoriei şi aşa mai departe sau mai aproape . . .

Orientarea sexuală demola orice embargo dacă viza personalități potente juridic sau politic și ectenic. Din acest context s-a decupat și identitatea Suveranului Pontif - **Papa Iuliu al III-lea** a fost un incurabil pedofil. Relația lui, sexuală, cu **Innocenzo Ciocchi del Monte**, adolescentul racolat la doar 15 ani, a scandalizat şi maculat imaginea Vaticanului. (Dall`Orto, G., 2001)

CopyRight © All Rights Reserved

MICHELANGELO

Biblia a fost găsită lângă trupul lui, ca o lumânare, la capul mortului. Pe 18 FEBRUARIE 1564, la decesul sculptorului, într-unul dintre cele mai paupere cartiere ale Romei, trimişii Papei i-au răvăşit, în van, atelierul fiindcă toate documentele şi desenele care exportau sau invocau gândirea lui au fost distruse, cu puțin timp înainte, chiar de cel care avea să fie mult mai viu, paradoxal, după ce a intrat în moarte, când trupul i-a fost dus, în mare secret, sub nişte baloți de fân, la Florența. Casa lui Michelangelo, printr-un viciu al soartei, a dispărut - zona e inundată cu lăcaşuri de cult care atestă rolul incontestabil pentru regența clericală în care pictorul şi sculptorul şi-au confirmat şi investit geniul dar sau tocmai de aceea au refuzat, prin mesajele subliminale, să-l transforme pe artist într-un prizonier al timpului său.

Altfel spus, opera lui vorbeşte răspicat de un titan care a pictat nu pentru Vatican ci pentru propriul SINE, pe care-l vedea mult mai aproape de Dumnezeu şi natura umană.

A 2-a venire a lui Hristos se măsoară prin *Judecata de Apoi* a timpului interior. Cel fizic dispare, ca dezertor în tranşeele unui război pierdut din care nu mai există nicio urmă de artefact. Viu sau mort, fiecare e chemat să fie în acelaşi loc, aşa cum vedem pruncii din uter, absolut goi. Doar ei şi Dumnezeu. Relaţia se transformă într-o pregnantă revelaţie intolerabilă pentru Vaticanul acelor timpuri . . .
Suveranul Pontif (Paul al 3-lea) a repermis, totuşi, în cele din urmă, nudurile unor îngeri mult mai senzuali, cvasilasciv pictaţi pe bolta *Capelei Pauline,* de acelaşi Michelangelo.

CopyRight © All Rights Reserved

Carafa, succesor la supremaţia Vaticanului, a decis chiar să şteargă nudurile armate pe tavanul aceluiași trust ectenic. Până la urmă, din cauza presiunilor adiacente, s-a hotărât doar camuflarea zonelor genitale ale personajelor în cauză. Michelangelo şi-a exilat teribila suferinţă în *Jurnalul* său pavat cu o repulsie legitimă.

``*Ce judecată ar fi atât de barbară încât să nu admită că piciorul e mai nobil decât cizma care-l încalţă? Cine să nu fie de acord cu faptul că pielea omului este mai nobilă ca cea a oii ce-l îmbracă?``*

Omul şi geniul nu s-au abătut, niciodată, de la propriul SINE. Trupurile dezvelite pentru *Judecata de Apoi* au fost inspirate chiar din frecventele incursiuni ale sculptorului la *Băile Turceşti* (Italia) unde tinerii GAY își consumau, discret și lejer, experiențele sexuale.

Michelangelo a investit o legătura erotică pentru Cecchino dei Bracci. Dispariția lui (1542) a survenit la doar un an după detenta relaţiei lor sexuale. Moartea acestuia l-a marcat profund. O vreme nu a făcut altceva decât să creeze în amintirea fostului său partener de viață.

Sculptorul la 60 de ani, l-a descoperit pe Cecchino Dei Bracci, puștanul seducător care avea doar 15 ani, nepotul unuia dintre amicii lui. Despre acel băiat Michelangelo a scris vorbe memorabile. "Cu faţa lui, Dumnezeu a dorit să corecteze natura." (Wallace, W., 2011) La moartea tânărului artistul i-a dedicat peste 50 de poezii . . .

Cu Gherardo Perini a consumat relația erotică între 1522 – 1530. Referitor la alt iubit, Tommaso Cavalieri, nobil inteligent şi chipeş, relația a fost valabilă pentru cronoductul 1533 – 1550.

CopyRight © All Rights Reserved

Febo di Poggio, prostituata de gen masculin a fost micul șantajist al lui Michelangelo - în schimbul serviciilor sexuale, oferite discret și sistematic, artistul trebuia să-l plătească generos. Relația a fost, dincolo de acest truism, un privilegiu empiric pentru Michelangelo. "De la pământ am crescut cu aripile şi moartea în SINE aş fi putut s-o văd dulce." (Symonds, J., 2006)

Dacă arta Renaşterii idealiza trupul bărbatului, operele lui Michelangelo reprezintă răspunsul confiscat de geniul artistului care s-a dovedit ermetic şi pentru posteritate. Adevărul a vorbit chiar unde piatra a rămas tăcută. Privitorul, care a trecut pragul cetăţii ectenice este invitat şi chiar tentat să composteze dacă nu certitudinea atunci măcar şansa de-al vedea pe MOISE şi dinspre celălalt unghi, eretic pentru orgoliul acelor vremuri care-n culisele realităţii, este, mai degrabă, refugiat dar, sau tocmai de aceea, unul natural, personal, rebel. (ANEXA ``H``)

Ochiul STÂNG, printr-un discret defazaj, acoperă (ascunde) cu semiprivirea chipul unei alte realităţi. Fornicelli a confirmat că MOISE a fost sculptat de Michelangelo, iniţial, din ALT unghi! (ANEXA ``$\mathcal{J}$``)
Imaginea apostolului e rebranduită prin clivajul a 2 ființe - una privește spre biserică iar cealaltă - spre dreapta privitorului. Omul dresat este alungat din orizontul conștiinței de cealaltă persoană, în aceeaşi fiinţă. Merită să facem o mențiune elocventă - cele 2 coarne de pe fruntea apostolului survin prin eroarea de traducere din Vulgata a lui Ieronim.

Când Moise a reprimit *Tablele* (*10 porunci*) de la Dumnezeu atunci chipul lui s-a luminat. În ebraică *strălucitor* poate semnifica, uneori, *coarne*. Iată, așadar o inadvertenţă surprinsă şi la Michelangelo.

CopyRight © All Rights Reserved

Sculptura lui MOISE are piciorul stâng, mult mai mic și plasat într-o postură intrigantă iar genunchiul drept este mai zvelt cu 8 cm. Gâtul este diform pe partea stângă unde și barba se constată masivă, cvasihaotică. Statuia a fost modificată, în mersul (fuga) creației spre adevărul din propriul SINE, al lui Michelangelo.

Cele 2 proiecte s-au devorat discret și reciproc dar ferm şi irepresibil în sculptura lui MOISE - parte, la nivel oficial, dintr-un complex funerar dedicat pentru Papa Iulius al II-lea.

Iacob s-a unit cu Rachel doar după ce, mai întâi, a fost căsătorit, contra voinței lui şi din cauza unui voal - alibi, cu Leah. Apa sfâşiată în 2 de briciul unei cascade ieşită din buncărul creaţiei ignoră pe favorita lui Iacob, Rachel, irevocabil expulzată din orizontul vizual al lui Moise care, totuşi, ţine capul întors doar spre instanţa energică Leah, cea care posedă, în mâna dreaptă și-n percepția transmisă oficial de Michelangelo Vaticanului - OGLINDA. (ANEXA ``J``)

De fapt, aici avem o CUNUNA DE LAURI unde este invocată pentru a fi surprinsă insurecția SINELUI, rebel, judecat, pe ascuns dar sau tocmai de aceea liber, în recursul la procesul de conştiinţă.

Mâna stângă, printr-o prezumtivă compensare, nu deține GHIRLANDA ci un alt chip, criptat, al adevărului incendiat pentru a fi asumat prin combustia interioară, cea care bântuie ființa din nevoia de-a restitui și măsura geniul - FOCUL. Conştiinţa lui, de SINE, îşi codează libertatea în imaginea vie, a TORȚEI. Lumina - şi ea - venerează sau cel puţin invocă, aici, rolul asumat de Sophia. Apostolul şi biserica, nu mai fac parte, așadar, din aceeaşi fiinţă. (ANEXA ``K``)

CopyRight © All Rights Reserved

Papa Iulius II, cel care a dispus înălțarea Bazilicii Sf. Petru (1506), era surprins sau mai degrabă recuperat de Michelangelo într-o poziție suspectă dacă nu chiar impredictibilă și nevralgică pentru dotrina Vaticanului. (ANEXA ``L``)

Pontiful apare sculptat la nivel teluric, modic şi docil. E tolănit ca o ființă vie și nu ca un mort în nişa care, prin urmare, flirta lasciv cu elocvarea unui spaţiu pentru automeditație şi prea puţin, în atare condiții, mai putea exprima caserola rezervată defunctului. Așadar, acei ochi nu sunt închişi de moarte! Sub pleoape viața freamătă în relația cu Dumnezeu și cu propriul SINE.

``Crede şi nu cerceta`` rămâne o imensă *gaură neagră* pentru universul Vaticanului. Șocul centripet este, de fapt, înălţarea mistuitoarelor flăcări endogene provocate şi augmentate chiar de vulcanul pasiunii geniului lui Michelangelo care a făcut din credinţă nu o ţintă supremă ci o vamă, aşa cum se probează şi prin scultpura lui MOISE (1513) solicitată, oficial, din raţiuni privind armarea ectenică a mormântului Papei.

Trebuie spus, cu fermitate, faptul că-n realitate Michelangelo era ambasadorul conceptiilor protestanților, duşmani de moarte pentru catolicii corupţi ai vremurilor sale. Dovada stă puternic proptită chiar în epistola de unde cuvintele sculptorului ţâşnesc, precum nişte gheizere, pentru a condamna printr-o vulcanică atitudine doctrina Vaticanului.
``Grația divină NU poate să fie cumpărată.`` Martin Luther se confirmă în acest gând, exprimat de Michelangelo, care și-a creat opera cu privirea ațintită spre ochii posterității.

CopyRight © All Rights Reserved

Pieta Rondanini surprinde aceeași dramatică zvârcolire a luminii creaţiei răstignită, prin geniul artistului, pe propria umbră**.** (ANEXA ``M``) E vorba, aici, de exilul conștiinței în buncărul SINELUI, una sfâşiată prin pendularea între presiunea Bisericii Catolice şi tendinţele plenar endogene, aflate într-un conflict apt să explice combustia geniului topit NU de atracţia iubirii ci, într-un fel paradoxal, de lupta discretă dar fermă pentru LIBERTATEA de-a iubi asumată şi restaurată din postura celui care a fost GAY.

Michelangelo era în afara (diaspora) timpului său şi făcea parte, astfel, dintr-o altă conştiinţă, a posterităţii. Sensul vieții a fost, pentru titanul sculpturii mondiale cel mai elocvent tipar de fideism, irevocabil și definitoriu investit în imaginea criptată a imaginii de SINE, al cărui chip de piatră este mai înalt decât munții din orice atlas al lumii . . .

Ctitorul psihanalizei a căutat la 1914 să decripteze, la rândul lui, mesajul sculpturii lui Moise. (Freud, S., apud. Gay, P., 1989) Adultul e, de fapt, supradimensionat (2,35 m) și ni-l arată pe apostol drept senescent dar viguros. Moise îşi apucă barba lungă cu mâna stângă şi o atinge cu degetul arătător drept ca și cum acel taifun capilar ar valida prezența ascunsă a șarpelui (instinctului) gata pentru a-și mușca victima . . .

Apostolul e încruntat, plonjat în marea de gânduri țărmuită de *Tablele* legii. Oare Moise lua o hotărâre, sau deja o luase și acum și-o asuma? Căuta să se ridice sau doar ce apucase să se aşeze? Muşchii picioarelor sugerează mişcarea dar ce soartă avea să exprime sculptura pentru *Tablele* legii? Era decis Moise să le spargă de mânia iscată prin profanarea fideismului de către oameni?

CopyRight © All Rights Reserved

Freud afirmă că prin punerea mâinilor pe table, Michelangelo îl invoca pe Moise cenzurând şi astfel validând furia - torent în el. Nu era pe cale să comită un act violent, ci se lupta cu acest sentiment şi, astfel, ridicându-se peste propria natură. În *Moise al lui Michelangelo* criza a fost stinsă. *Statuia reflectă nu iminenţa unei retorsiuni, ci rămăşiţele unei izbucniri ispăşite*.

Freud a intuit legătura dintre Moise şi Tuthankamon pe filiera volitivă dar alt exeget a probat, explicit, faptul că Moise & Akhenaton sunt chiar una şi aceeaşi persoană! (Osman A., 2002) Acel papirus, din mormântul lui Tutankhamon, indică faptul că tatăl lui era, de fapt, Moise! Ieșirea președintelui SUA, Jimmy Carter, în fața viceconsulului din Cairo, a forţat revizuirea afirmaţiilor despre Exod şi legăturile megafigurilor Bibliei cu faraonii.

Astfel, s-a ``descoperit`` că preoţii zeului Amon au ripostat contra revoluţiei ectenice a vizionarului Akhenaton, care credea într-un singur Dumnezeu, invizibil şi imaterial. Regele a fost nevoit, la urmă, să abdice în favoarea fiului său, Tutankhamon care avea doar 9 ani. Acesta ar fi crescut, aşadar, într-o nouă religie . . .

Tânărul rege descoperit blindat cu aur n-a fost, în realitate, insignifiantul faraon, ci chiar cel mai mare rege care a împins mai departe învăţăturile tatălui său despre un singur Dumnezeu şi le-a extins pentru a securiza o salvare holistică. Tutankhamon, crescut în cultul zeului Aton, a fost acel Hristos protobiblic, primul dintr-un şir de figuri ale lui Mesia, a cărui tragică moarte a fost preliminată chiar în incinta *Vechiului Testament*.

CopyRight © All Rights Reserved

Acest Faraon a transformat panteonul zeilor Egiptului pentru a legitima și impune universul serafic din noua religie a Orientului. Orice urmă a regilor de la Amarna a dispărut din documente mii de ani. *Firul roşu* care trece prin *Casa lui David* este linia sângelui Dinastiei XVIII (Egipt).

Papirusul a trebuit să fie cât mai temeinic ascuns. Altminteri, care ar fi fost teribilele consecințe pentru Israel dacă s-ar fi aflat că marile figuri evreieşti din Biblie erau chiar faraoni?!... Cine tolera să permită oamenilor aflarea adevărului despre Moise - cel izgonit din Egipt?

Ce argumente mai puteau ventila Hitler şi ceilalţi antisemiţi sau parasemiți dacă se afla adevărata origine a victimelor Holocaustului?! Acesta este motivul sidiar pentru care nu s-a vrut transmiterea adevărului prin care se confirmă faptul că EVREII sunt, așadar, cea mai mare civilizaţie descoperită în istoria umanității și reprezentată prin acei oameni blonzi și cu ochi albaştri! Arianismul, în acest caz, e doar un pleonasm . . .

Geniul lui Michelangelo nu doar ne privește de la SINE ci, mai ales, ne scrutează propriile noastre limite, borne pe un drum unde inteligenţa este prizonierul libertății în temniţa pasiunii oarbe. Lumina şi umbra nu pot să fie rupte una de cealaltă fără a periclita echilibrul însuşi al naturii umane. Opera lui Michelangelo nu este o predică ci o dovadă. Ea nu vorbeşte din cărţi ci de la SINE, natural.

CopyRight © All Rights Reserved

Fideismul, cum s-a văzut - criptat - nu e capabil, singur, pentru a garanta accesul către revelaţie. Este nevoie să mutăm privirea, aşa cum o face chiar MOISE, spre OM, dincolo de biserică, văzută de Michelangelo într-o postură incomodă pentru doctrina ei – barieră, una foarte dură, pusă între noi şi Dumnezeu.

E sculptura prin care apostolul şi biserica lui de fapt NU se mai găsesc în aceeaşi privire. Fiecare caută ceea ce a devenit - *altceva*. Revelația penitenței OMULUI izbăvită printr-o penitență a revelației GENIULUI restaurează un teribil alibi pentru creația lui Michelangelo unde CONȘTIINȚA *își privește resemnată dar conștientă și liberă ființa de pe un alt chip, al propriului* SINE . . .

În ultimii ani din viață titanul sculpturii universale a lucrat la propriul monument funerar. Apare în persoana lui *Nicodim*, cel care L-a vizitat doar noaptea pe Hristos crucificat. (ANEXA ``N``)

Fiinţa este mai autentică şi legitimă pentru nevoia ei de salvgardare în lumina conştiinţei prin catacombele propriului SINE.

Credința dar și opera lui Michelangelo sunt peștera unde muntele de geniu își plânge propria devenire pe chipul eternității . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ET CA ETERA

Despre faimosul lider al Romei Antice, care stapanea cca. toata Europa, se spune ca era ``*bărbatul tuturor femeilor, femeia oricărui bărbat*``. Dupa triumful Romei în Galia, Suetonius a surprins adevărul - multiplex. ``**Cezar** i-a învins pe gali, însă a fost *cucerit* de **Nicomede IV**``. Cicero a reconfirmat legătura. Acest zvon s-a raspandit vioi, iar **Cezar** a ajuns sa fie bârfit sub apelativul ``*Regina Bitiniei*`` de catre unii dintre cei mai influenți adversari politici. **Hadrian** și **Nero**, urmașii la conducerea Imperiului Roman, erau notorii pentru ``simpatiile`` investite față de reprezentanții sexului masculin.

Cel mai cunoscut ``învățăcel`` al lui **Socrate**, a deprins nu doar tainele filosofice de la maestrul său care a fost nu doar Fondatorul Academiei ci și homosexualul activ pe vremea tineretii, statut dovedit și exersat într-un ambuteiaj empiric specific trădat prin numeroși și devotați amanți. În ``Simposium``, pentru a ilustra cea mai elevată formă pentru iubire, **Platon** oferă doar exemple decupate din relațiile homosexuale.

Grecia Antică a fost irigată de prezența mai multor personalități - cu aceeași orientare sexuală. Amintim, în acest sens, pe **Sofocles** și **Euripide**.

Amendamentul prin care homosexualitatea este declarată ilegală în Japonia (1873), este importată la nivelul *Codului Penal* peste 7 ani**.** China a interzis raporturile intime între persoane de acelasi sex înca din 1740. Normele legislative au survenit ca urmare a homofobiei din Europa. Prima dată în Germania (1897) comunitatea GAY și-a clamat drepturile alături de heterosexuali.

CopyRight © All Rights Reserved

Hans Christian Andersen a rămas celebru nu doar pentru cele peste 100 de povești pentru copii. Dupa eșecul relațiilor cu femeile, scriitorul și-a încercat norocul c-un dansator originar din Danemarca, tânărul duce de **Saxa** dar și cu **Edvard Collin**.

Acestuia din urma îi declara orientarea homosexuală într-o elocventă scrisoare: ``*Tânjesc după tine precum după o frumoasă curtezană de Calabria. Sentimentele mele pentru tine sunt cele ale unei femei. Feminitatea mea şi prietenia noastra trebuie sa ramana secrete*.``

Piotr Ceaikovski, compozitor rus, încă de mic a fost expediat la un liceu prevăzut cu internat pentru băieţi, unde înclinaţiile homosexuale i-au fost observate de elevii mai mari, ale căror escapade de pe moşiile părinteşti constituiau un subiect de bârfă în dormitoare.

Prima şi cea mai intensă pasiune a lui a fost investită în relaţia cu **Serghei Kireev**. Printre colegii de clasă se numărau băieţi din burghezia mediană, ale căror familii aspirau la o ascensiune socială, dar şi aristocraţi, precum **Vladimir Mescerski**. Acesta va rămâne o prezenţă în viaţa lui Ceaikovski multă vreme după absolvire. Prinţul, un pederast extrem de activ, ilustrează şi restituie perfect chiar mentalitatea epocii. În Rusia exista deja o cutumă pentru exploatare. Aşa cum iobagii erau, practic, la dispoziţia stăpânilor, elevii mai mici şi mai săraci din şcoală stăteau, în diverse şi intuite poziţii, la cheremul sexual impus de elevii din clasele terminale şi care se autoflatau privitor la supremația sexuală. (Kearney, L., 1989)

CopyRight © All Rights Reserved

Când avea doar 15 ani, Ceaikovski asistă la moartea mamei, răpusă de incurabila, pe atunci, holeră. Sora mai mare, Saşa ajunge capul unei familii copleşite de povara datoriilor şi a dezamăgirilor. Tatăl a chiulit din viaţa familiei şi, astfel, Piotr va trebui să găsească un rost pragmatic şi să-şi susţină fraţii. În acest sens, Ceaikovski s-a lăsat de şcoală în 1859, ca să devină salariat la Ministerul Justiţiei.

Serviciul era o corvoadă care-i amorţea mintea. Puţinul care se cunoaşte despre cei 4 ani petrecuţi de el în respectivul domeniu se dezleagă prin contrastul dintre rutina zilnică de la birou şi prieteniile dementiale iscate prin lumea subterană homosexuală a Sankt - Petersburgului. Partide nocturne de cărţi stropite cu votcă dar şi cu spermă, cedau locul, apoi, dimineaţa, realităţii reci a serviciului . . .

Simfonia a 6-a acompaniază sentimentele pedofile ale lui Ceaikovski pentru nepotul lui de 13 ani, **Bob Davydov**. Se impune şi relaţia sexuală avută cu servitorul Aleksei pe tapetul dorinţei de-al câştiga la nivelul erotic pe nepotul lui, care nu i-a răspuns, totuşi, cu aceeaşi afectiune . . .

Homosexualitatea lui Piotr evadează sau iese în evidenţă şi din confidenţa transmisă lui Modest, fratele său - şi el - GAY. *Am decis, până la urmă, anul viitor, pentru Bob, să mă stabilesc în Sankt - Petersburg. A-l vedea, a-l auzi şi a-l simţi aproape de mine va deveni, în curând, condiţia fundamentală pentru fericirea mea*``. (Ceaikovski, P., apud. Kearney, L., 1998)

CopyRight © All Rights Reserved

Ceaikovski a fost căsătorit, doar pentru a pune botniță zvonurilor privind homosexualitatea lui. Din pacate, mariajul s-a sfarsit nevralgic. Protectoarea i-a retras, pe scandalul iscat prin asumarea orientării lui sexuale, cele 6.000 de ruble prevăzute la nivelul unei burse anuale.

George Washington a devenit primul presedinte al Statelor Unite, dupa ce a condus coloniile americane în războiul cu englezii. ``Comitetul`` de tineri revolutionari îl escorta docil şi-n planul hedonic. A investit, simultan, o puternică propensiune pentru **Alexander Hamilton**, ministrul de Finanțe.

Marcel Proust a intrat la vârsta de 22 de ani în aventura c-un muzician de 19 ani. Cea mai intensa relatie a avut-o cu secretarul lui, **Alfred**. Acesta nu era homosexual convins dar i-a livrat lui Proust satisfacția în plan erotic. Când scriitorul a știu însă că iubitul lui nu renunţase la femei a trecut prin depresie şi gelozie. Relația celor 2 s-a sfârşit prin moartea lui Alfred, cauzată de un accident aviatic.

Proust şi-a folosit partenerul pentru a da nastere personajului feminin Albertine, care îsi facea partenerul gelos din cauza relatiilor ei investite pentru satisfacerea orientării lesbiene. O dată cu moartea mamei lui şi-n consecință după *Calea spre Guermantes* şi-n special prin *Sodoma şi Gomora*, Proust recunoaște implicit faptul că era GAY. (1906) Pianistul şi compozitorul **Reynaldo Hahn** a fost flebeţea lui sexuală.

Abraham Lincoln l-a dorit pe negustorul **Joshua Speed**. Ulterior, deşi căsătorit, președintele SUA a continuat să trimită sistematic epistole ``hypertandre`` iubitului său . . .

CopyRight © All Rights Reserved

VLADIMIR ILICI LENIN * VIL *

Cotidianul *Trud* (Bulgaria) a relevat faptul că **Lenin** a fost, în realitate, homosexual. (Coriciuc, C. & Petkov, P., 1997)

Istoricul Sokolov confirmă, în baza unor scrisori, amantul lui ``VlL``. Acesta a fost liderul de forță comunist, **Grigori Zinoviev**. Înainte de a se ocupa de arhivă, autorul articolului a cercetat cronica oficială a scrierilor lui V. I. Lenin făcută publică în ediţia specială - 1981.

``Pe 8 IULIE 1917, G. Aliluev şi Stalin îl însoţeau pe Lenin până la Gara Razliv, unde ``VIL`` s-a adăpostit în şura muncitorului N. A. Emilianov. Cel din urmă arendează câteva hectare de pământ la 5 km de lacul Razliv şi mai târziu îi duce pe Lenin şi Zinoviev la coliba pe care a construit-o singur, acolo…``

De unde apare Zinoviev? Ce a făcut acolo ? De ce au locuit singuri? Biografia lui Lenin a camuflat coabitarea lui, timp de o lună, cu amantul său. La Razliv, relaţiile dintre cei 2 lideri capătă o dezvoltare interesantă. Ei locuiesc singuri multă vreme şi aceasta aduce schimbări.

Toamna, Zinoviev i-a scris lui Lenin, care se afla în Finlanda. ``Dragă Vova! Nu-ți poți închipui cât mi-e de trist fără tine, cât îmi lipsesc mângâierile noastre… Poţi să fii sigur! De când ai plecat nu m-am atins de nimeni. Poți să fii absolut sigur în sentimentele mele față de tine și în loialitatea mea. Crede-mă! Nu m-am atins de un bărbat sau femeie și n-o voi face. Doar tu îmi esti apropiat. Vino! Nu te teme. Voi pregăti totul în modul cel mai bun.``

CopyRight © All Rights Reserved

Lenin nu raspunde și Zinoviev îi rescrie, după doar câteva zile. ``Draga Vova! Tu nu mi-ai raspuns. L-ai uitat pe micul Ghersele. Eu am pregătit pentru noi un lăcaș frumos. Putem trăi acolo cât dorim. Este o locuință minunată - acolo ne va fi bine și nimeni nu va putea împiedica dragostea noastră. Va fi ca mai înainte. Îmi amintesc ce mare bucurie a fost întâlnirea noastră. Ții minte cum la Geneva ne-am ascuns de aceeași femeie… Nimeni nu va putea întelege sentimentele noastre. Vino, cât mai repede. Te aștept, floarea mea! Al tău, Ghersele . . . ``

În 1918, Zinoviev trădează relațiile lor, homosexuale. ``Vova! De fiecare dată când sunt departe de tine devin trist. Tu ești mare jucăuș. Te cunosc. Eu însă mă țin tare și nu-mi permit nimic. Înțeleg cât de greu este să te prefaci. Acum însă e mai bine. Nu trebuie să ne ascundem de Nadejda, spre deosebire de ce s-a întâmplat la Geneva, unde ea ne-a prins pentru prima dată``.

Scrisoarea următoare e scrisă la Narva, în 1918, când Armata Roșie învinge forțele generalului Judenić. Zinoviev triumfa. ``Vova! Voi sosi curând și nu te voi lăsa orice ar spune această bestie. Așteaptă-mă! ``

În 1922, Lenin era cu sănătatea pusă la colț. Krupskaia, soția lui, scrie lui Zinoviev. ``Te rog să nu-l mai deranjezi pe soțul meu cu cererile tale pentru întâlniri. A sosit timpul să vă liniștiți. Impertinența voastră nu se mai poate răbda. Ilici este bolnav. ``

Spre finele anilor ’30, cand Zinoviev a fost executat, aceste scrisori au intrat în Arhiva KGB. Este important faptul că Stalin, cel care știa de existența lor, a decis că trebuie să nu fie distruse . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ADOLF HITLER

S-a născut la Braunau, Austria (1889). Tatăl lui, pe nume Alois, era sever, dominator. Klara, mama, suferea de o puternică depresie, singura alinare fiind prezența pruncului ei. Medicul lor de familie spunea, în acest sens, c-a văzut cea mai puternică legătură între regentul matern și propriul copil. În 1907 mama lui Hitler a fost diagnosticată c-o teribilă maladie - cancer. Pe cale de consecință s-a aplicat singura soluție pentru acele timpuri - mastectomia. (Victor, G., 2000)

Fișele Medicale ale medicului evreu al Klarei, Dr. Edward Bloch arată că Hitler, la doar 17 ani, l-a convins pe Dr. Bloch să-ncerce tratamentul inedit și riscant prin forma lui radicală de aplicare - megadoze cu lodoform (dezinfectant). Acesta arde pielea și provoacă halucinații.

Era inutil și hyper - nevralgic. După o suferință atroce în relația mamă - copil, unde ambii actanți își developau combustia la un nivel teribil, pe data de 21 DECEMBRIE cancerul mamei dispare ca învingător. Acest lucru este probat, cum s-a înțeles, prin moartea Klarei. (Binion, R., 1976)

În atare circumstanțe a fost deja fecundat pe tapetul inasumării niciunui fel de vină cu privire la propria lui persoană. Logica eventivă a fost, pe cale de consecință, târâtă în buncărul neural - departe de lumina rațiunii și a sentimentelor paremiocrone - direct spre inconștient, acolo unde Mea Culpa s-a pervertit într-o feroce Alter Culpa - antisemitismul viitorului lider nazist și-a descoperit, astfel, primul domiciliu la nivel infrapsihic cu privire fermă și intolerantă spre medicul - evreu - al familiei.

Hitler și-a început cariera politică și prin dinamitarea ``profitorilor`` care nu puteau să fie decât cei din rasa terapeutului propriei mame - evreii.

CopyRight © All Rights Reserved

La scurt timp, după mortea Klarei (1908), Adolf ajunge la Viena. Cel care, ulterior avea să devină Fuhrer, pentru moment tânjea confirmarea în lumea artei. Astfel, a decis că trebuie să picteze. (*Viena*, 1912) Băiatul mamei s-a ancorat într-o dezvoltare traumatică - NU a reușit să evadeze, la timp, din Complexul Oedip. A rămas un prizonier rătăcit într-o închisoare fără gratii unde atașamentul lui față de tutorele matern devine, un fideism.

Iată, aici, semnul celui mai de temut alibi pentru nevroza a cărei combustie s-a confirmat la nivel epicron. Una care-l obligă, frecvent, la o eludare a orientării heterosexuale inundată, în acest context incendiar, de culpa expunerii la un pertinent dar imoral apetit spre actul sexual. Fuga din calea acestui incest se face sub acoperire, ``travestit``.

Una peste alta, Hitler fără să devină obsedat de atracția pentru genul masculin, cu siguranță, ia și păstrează o distanță clară față de tot ce putea să recloneze la nivel identitar pe mama lui. Respingerea devine foarte insistentă, chiar obsesivă, din momentul branșării unei atare legături la nivelul sexual.

Nicio femeie nu se putea ridica la imaginea mamei lui dar sau tocmai de aceea o invoca. Asistăm, în acest punct la un Mezzo sexual al cărui tragic repertoriu va clama epigeneza obsesiei pentru matriarhatul nazist - Germania va fi noua mamă - astfel, tendințele sexuale spre incest NU sunt eliminate ci doar deviate și cultivate pe o alta temelie. E o primă satisfacție . . .

Orgasmul e, aici, unul protosocial - masele de oameni convocate în fluxuri de energie priveau rasa cea nouă dar, la nivelul inconștientului, pentru Fuhrer erau susceptibili să invoce spermatozoizii, prin definiție, predirijați spre țintă. Această voință – la nivel genetic – este decupată și asumată de Hitler în propria lui imagine. Apare un alt Dumnezeu – pentru cel care nu l-a găsit niciodată.

CopyRight © All Rights Reserved

Din acest impact, în caverna propriilor frustrări, ecoul probează și apoi acoperă pentru a confisca vocea care l-a generat. Noul glas vorbește de la SINE - o instanță a psihicului dinamitat în autoconflagrația, logic, endogenă. Hitler devine, peste ani, din această cauză, postum propriei ființe.

Fapt care-l face să fie depășit nu doar de realitate ci, mai ales, de timpul interior, alienat lent dar ferm în incinta demnității sale - un veritabil cocktail empiric din care individul, până la urmă, devorează persoana. Instinctul ia în posesie totul.

Nu mai trebuie spus că la Viena, socotită un pașaport valabil pentru desfrânare, Adolf evita sistematic și tot mai puternic femeile. ``Timp de 5 ani, în capitala Austriei, s-a confirmat faptul că, la un anumit nivel, se știa, în privința lui Hitler, de legăturile sexuale avute, în secret, cu diverși bărbați.

Contextul a fost dacă nu decisiv cel puțin favorabil. Adolf a stat, la Viena, într-un refugiu pentru bărbați, loc asimilat în imaginea percepției sociale cu unul dintre cele mai prolifice spații alocate pentru prostituția masculină.`` (Frost, L., 2002)

În 1914, părăsește capitala Austriei pentru a lupta, pândit de acuzațiile homofobilor, în tranșeele săpate de Primul Război Mondial - un soldat a mărturisit că l-a văzut pe Hitler făcând sex cu ceilalți băieți, de arme. Dorința lui de-a pune cătușe acestor impulsuri s-a transferat în aversiunea pe adresa homosexualilor. Această agresiune, așadar, nu era naturală ci un artefact digerat prin orgoliul expulzat pervers – la nivel politic – dinspre individ către receptorul cutumal sintal – homofobia a fost mai mult speculată decât asumată. Nu făcea parte din ADN-ul tânărului de origine austriacă.

CopyRight © All Rights Reserved

Era însă o veritabilă armă pentru a decima prejucățile fideismului colectiv cu gloanțele - oarbe – ale propriei lupte dusă contra țintei sidiare - evreii, rasa din care făcea parte și medicul Clarei, mama lui Hitler. Trebuie aici să nu uităm că o victimă, implicită dar supremă și apodictică, a fost HRISTOS, evreul. Era, așadar, nevoie de o nouă religie! O altă rasă – arienii. Dumnezeu şi Hitler se convocau în personalitatea Fuhrerului . . .

E foarte ușor, chiar suspect de facil, să constatăm, pe temelia acestor evidențe, faptul că tinerii naziști aveau și promovau o imagine flagrantă prin raportare la surprinderea și recunoașterea modelului neomasculin. Codul vestimentar, efeminat, a fost cenzurat, ulterior, de Adolf Hitler. (ANEXELE ``J``, ``K``, ``L``)

Homofobia și heterofilia sunt invers proporționale. Altfel spus, aversiunea tot mai crescută pentru o atitudine GAY vine din partea celui care-n SINEA lui recunoaște faptul că este irigat tocmai de ceea ce alungă în afara (diaspora) propriei sale ființe.

Prin *Mein Kampf* (*Lupta mea*) - *tendința* homosexuală a lui Hitler (autorul) este, pe cale de consecință, expulzată prin *atitudinea* pretins heterosexuală. Manifestul lui devine, astfel, contramanifest. Persoana nu poate elimina ci doar confisca, dogmatic, individul din el însuși. O declarație de război contra homosexualilor, ajunge una de validare camuflată dar fermă a propriului SINE, homofil.

Cel care a dus conflagrația și cine a fost Target-ul acesteia, pentru toți, e deja istorie. În acest context, una ancorată într-o elocventă redundanță.

CopyRight © All Rights Reserved

Freud a uimit lumea cu faptul c-a intuit acest truism de vreme ce doctrina lui s-a bazat, chiar tolănit, de-a lungul şi de-a latul operei sale pe incontestabilul principiu tavic & atavic - orientarea sexuală este ambivalentă la toți oamenii.

Intuiția și, până la un punct, doctrina ctitorului psihanalizei avea să fie validată la nivel științific de posteritate - până la 7 săptămâni de viață intrauterină fiecare dintre noi e bisexual. Hormonii traduc protogenetic constituția la nivel psihologic & cenestezic.

Când apar sincrazii atunci se impun defazaje – de pildă sexul psihic e-n opoziție cu cel fiziologic. Cum se vede, acest război al naturii cu propria epivoluție s-a deportat la nivel metasocial în tot ce există la temelia istoriei, individuale, în acord sau dezacord cu memoria protosocială.

Germania, după armistițiul care a pus bordură Primului Război Mondial, era căzută în prăpastia șomajului irigat de o tot mai vehementă impotență a monedei naționale.

O simplă dar pertinentă mostră de confort social decupată la data de 1 NOIEMBRIE 1923 indică o inflație demențială . . .

1 pâine = 3 miliarde mărci

1 kg de carne = 36 miliarde mărci

1 halbă de bere = 4 miliarde mărci

Ritmul galopant al deprecierii făcea ca preţul de solicitare al unei ceşti de cafea să poată ajunge chiar dublu doar pe timpul cât clientul încerca s-o bea.

CopyRight © All Rights Reserved

Hitler devine membru în Partidul care la putere va instaura nazismul. La cei 29 de ani deflorează audiența cu mesaje inedite dar care, în abisurile inconștientului sintal, vagabondau. Naționalismul & antisemitismul vor constitui un ineluctabil ADN social pentru viitoarea Germanie.

Cel care avea să devină Fuhrer peste Al 2-lea Reich, pentru moment era doar un purtator (caraus) de cuvant la nivelul Partidului. O portavoce care a știut să irige audiența cu frustrările ei, până atunci digerate doar la nivel implicit. O suferință care, iată, s-a instituționalizat. Acesta poate să fie marele secret al oratoriei celui care va pune sub cătușe destinul omenirii ani de zile. Statutul lui, de celibatar - în acest context - a catalizat percepția miracolului pentru memoria colectivă – salvarea Germaniei venea din eviscerarea trupului clipei pe crucea destinului unei națiuni care și-a văzut, astfel orgoliul irigat din nou de marele apetit pentru regență în prezența unui ideal care, iată, putea să fie nu doar venerat ci chiar ascultat, ovaționat.

Dorința publicului de-al vedea era, pe cale de consecință, șansa fiecăruia de-a se privi și recupera chiar pe SINE însuși, în ochii celorlalți și prin vocea lui Adolf. Cum s-a înțeles, la temelia adeziunilor mulțimii se tolănea într-o manieră incitantă orgoliul individului reflectat și astfel, travestit, în imaginea colectivă, cariată a demnității Germaniei prin raportare la sfârșitul Primei Conflagrații Mondiale.

Când liderul Germaniei, Hindenburg, a murit pe 2 AUGUST 1934, Hitler a preluat și prerogativele prezidențiale obligând ofițerii să depună *Jurământul* lui - personal - și nu Germaniei . . .

CopyRight © All Rights Reserved

Torentul mulțimii care-l stimula pe Fuhrer are, în buncărul explicației chiar truama prin care la vârsta de 4 ani, Hitler a trecut. El căzuse prin gheaţa subţire în apa îngheţată a râului Inn, fiind salvat, în ultima clipă, de un alt copil, Johann Kuehberger - acesta din urmă a devenit preot.

Descoperirea lui Hitler, de fapt, era pentru orice neamț o restituire a ființei în celălalt – marele orator. Relația emițător – receptor devine, astfel, expresia sau grimasa unei feroce tautologii. Una care explica sau cel puțin confirmă voința Germaniei de-a se vedea unică pe plan mondial – singura națiune capabilă de asumarea identității prin doctrina privitoare la arieni.

La 37 de ani (1927) a început cea mai delicată relație a lui Hitler, cu Geli Raubal (18 ani), nepoata lui. (Rosenbaum, 1998) Adolescenta s-a mutat în apartamentul lui Adolf, din Munchen.

Rapoartele *Centrului de Inteligență American* * CIA au confirmat faptul că vreme de 5 ani viitorul Fuhrer o forța pe Geli să ia parte la actele pur sadomasochiste - unul dintre ele proba și satisfăcea obsesia lui Hitler pentru ca Geli să-l supună la comportamente specifice pentru pissing și scatofilie. Astfel se obținea și itera excitația deplină. (Victor, G., 2000)

Pe 18 SEPTEMBRIE 1931, Geli este găsită moartă pe podeaua din dormitorul ei din apartamentul lui Adolf, într-o baltă de sânge, împușcată în piept. Pistolul s-a dovedit c-a fost al lui Hitler. Geli își încuiase socotelile cu viața la doar 23 de ani. Nu s-au conoscut cauzele aparentei sinucideri. Cert e faptul că după acest episod tragic, Hitler a plonjat într-o colosală depresie. Aici destinul a pus un punct hemoragic la ultima încercare de-a lui Hitler pentru a exporta anturajului convingerea sau, cel puțin, impresia unui tip c-o viață cutumală. (Frost, L. 2002)

CopyRight © All Rights Reserved

Tot din 1931, Adolf ajunge să-şi scoată plenar monstruozitatea în lumina conştiinţei colective. Cu o precizare! Într-un asemenea context e vorba, în realitate, de o pardonabilă fugă din propria fiinţă pe care o va priponi şi cimenta impardonabil în fanatismul sintal . Acum Hitler a ieşit în aceeaşi lume. Evadarea lui nu mai e, însă, o cruntă dezertare - Adolf, cel autentic, devine adolescentul rebel pentru o Gemanie asimilată sau devorată cu imaginea propriei lui mame!

Astfel, prezenţa lui în lume, capătă sau cel puţin împrumută pentru a rambursa o relaţie capitală în geografia psihicului asaltat de reminiscenţa figurii materne în profilul adultului nevrotic - prohodul culpei adolescentului marcat de complicitatea la moartea propriei mame.

Repulsia faţă de medicul sugestibil al Clarei creşte-n proporţii şi invadează pulsiunile care anturau simptomele de recluziune ipseitală. Hitler simte că tensiunea sexuală a fost ţinută prea mult în hăţuri şi apoi, în bernă. Drept pentru care Adolf îşi amanetează trecutul într-un viitor imprezumabil dar, sau tocmai de aceea, irepresibil.

Hitler, cum deja s-a înţeles, era ascultat frenetic de Germania - noua lui mamă. Moartea nepoatei lui Adolf, în persoana blestematei Geli, produce o fractură semantică la nivelul orizontului din urmă al propriei conştiinţe. Până la acea fatidică dispariţie, pulsiunile homosexuale şi-au găsit locţiitorul pentru satisfacerea şi confidenţializarea propensiunii spre incest. Ambele tendinţe erau dezarmate (satisfăcute) prin catapultarea relaţiei dintre Hitler & nepoata lui, Gilda . . .

CopyRight © All Rights Reserved

Totul s-a developat chiar la nivelul ranversat prin raportare cu percepția lui Adolf asupra lor într-un sistem duplex – unul de compromis și-n același timp sinoptic. Atracția și respingerea, cei 2 vectori de permanentă presiune psihică, erau acum mânați și chiar îmbrânciți într-o ecuație sexuală care jongla, de regulă, cu identitatea lui în persoana lui Geli.

Hitler era, în acest chenar, tatăl - cel care merita să fie, în sfârșit, supus la pissing și la comportamente de tip scatofil. Răzbunarea era dusă la orgasmul procurat, cum ați intuit, prin conduita de tip sadomasochist. Astfel tendințele homosexuale sunt catapultate la nivelul tutorelui masculin (Hitler = ``tatăl``) iar apetitul spre incest este devorat sub regența maternă (Geli = ``mama``).

Absolvit de ambele tensiuni sexuale, Adolf – în același timp – le trăia. Pe acest principiu hoinărește orgasmul în calitate asumată și de fiu. Complexul Oedip ajunge, astfel, din temuta închisoare o Sodoma cu porțile deschise frenetic în limitele propriei sale ființe.

Identitatea erotică s-a travestit, prin urmare, simultan exact prin ceea ce o poseda sau cel puțin revendinca – tendința spre un cocktail atavic, agitat social - homo & incest & hetero.

Confortul endogen, chiar hedonic, dispare prin moartea care a smuls-o de lângă Adolf pe Geli. În locul relației cu ea, Hitler a rămas brusc și-n același timp paradoxal, izolat dar nu și singur. Avem deja un soclu care-și caută statuia. Nu avusese timp să evadeze din tatăl pe care-l dubla în aventurile sexuale. Adolf era incapabil s-accepte formula ``2 în 1`` Instant! Din acest moment el devine unul de piatră. Iată noul Hitler!

Discursul lui, de granit este capabil să facă incizii foarte dese și adânci în frustrările proiectate asupra Germaniei - mamă.

CopyRight © All Rights Reserved

Focul din propriul sine, acum, trebuie stins prin această hemoragie. Incendierea cărților explică și, de fapt, luminează - în acest sens - *Noaptea de Cristal* - incinerarea cărților scrise de către intelectualii evrei.

``Hitler avea orgasme în timpul discursurilor sale și simțea, sincron, jenă solicitând terapia în acest sens, pentru a nu mai trece prin excitații pe timpul discursului public.`` (Victor, G., 2000)

Medicii i-au recomandat să persiste în acest mod oratoric. Alminteri, în opinia lor, frazele rostite de Adolf, ar deveni impotente. Tendința spre homosexualitate este deviată și, astfel, irigată chiar de apetitul pentru filonul masculin colportat pentru aceeași rasă - arianismul. Conduita lui, vestimentară trăda omul şi nu liderul. Fuhrerul a dispus cenzura pentru anumite poze, facil interpretabile pe o direcție cel puțin, incomodă. (ANEXELE ``R``, ``S``, ``T``)

În timp și cu el, Hitler a sedus audiența - marele incest cu *Germania – mamă* a erupt, camuflat, la nivelul discursului unui om care s-a declarat indolent cu femeile - *Germania este mireasa mea!* Lava acestui vulcan de energie va smulge din coperți atlasul omenirii. Noile file se vor scrie cu sânge...

Un pervers dar logic alibi probează, astfel, o feroce și impersonală deflorare a națiunii, în mariajul pe care l-a clamat, subtil dar ferm, după cum s-a văzut, chiar Hitler, cel care poseda Germania ca pe o fanatică parteneră la nivel conjugal. Pentru evrei era detenta sfârșitului (1935).

Legile Nurnberg i-au expulzat din viața civilă și i-au izgonit din cea politică. Mariajul mixt era interzis trădând primul pas pentru a nu se contamina rasa cea pură, de arieni.

CopyRight © All Rights Reserved

Cum a developat la nivel instituțional nazismul identitatea sexuală? La urma urmelor, OMUL SUPERIOR proclamat de Hitler era posesorul unui sex - emergent.

``Bunicul`` cineticii mondiale pentru drepturile homosexualilor era avocat - GAY, Karl Heinrich Ulrichs (1825 - 1895). La 14 ani, acesta a fost sedus de instructorul său de călărie, un tânăr cu vârsta la 30 de ani. Ulrichs însuși, a ajuns totuși la o altă explicație tolănită pe ereditate eludând rolul mediului asupra orientării sexuale. (Lively, S. & Abrams, K., 1995)

În 1860 avocatul a propus o teorie care îi definea pe homosexuali ca al 3-lea sex. El sugera că un GAY ar putea fi un cocktail psihospiritual în care corpul bărbatului devenea casa unui suflet feminin - și invers pentru femei. Membrii acestui al 3-lea sex se confirmau prin ``Urnings`` (GAY) și ``Dailings`` (LESBIENE).

Din moment ce homosexualitatea era o condiție moștenită, el motiva, că n-ar mai trebui incriminată. Deși Ulrichs nu a avut succes în modificarea legilor împotriva homosexualității, eforturile lui au încurajat activismul politic. Un urmaș timpuriu, scriitor germano - ungar pe nume Benkert (Karoly - Maria Kertbeny), a creat termenul ``HOMOSEXUAL`` într-o scrisoare deschisă (anonimă) remisă Ministerului de Justiție Prusac la 1869. Steakley scrie că înainte de asta, homosexualii erau cunoscuți ca sodomiți, pederași sau *Knabenschaender* (*Violatori de băieți*).

Primul studiu psihiatric asupra homosexualității (Germania) a fost publicat în 1869 ca rezultat al eforturilor lui Ulrichs prin care era susţinută decriminalizarea homosexualității în favoarea depanajului clinic.

CopyRight © All Rights Reserved

Cel mai mare impact intelectual al lui Ulrichs asupra propriei generații a venit prin invenția sa, a termenului ``Uranians`` (Uranieni), introdus în 1862 ca o nouă denumire pentru homosexuali (Urnings & Dailings). El a luat cuvântul din *Simpozionul* lui Platon, în care se spune că viața homosexuală se afla sub protecția celei de-a 9-a muze, Urania.

La sfârșitul anilor 1800 homosexualii din Germania își spuneau frecvent *Uranieni*, iar un slogan militant homosexual (*Uranieni ai lumii, uniți-vă!*), devenise cunoscut internațional. Ulrichs folosește termenul în teoria privitoare la cel de-al 3-lea sex. ``Aparte de direcția feminină a dorinței noastre sexuale, noi Uranienii îndurăm un alt element feminin în noi, care îmi pare, că oferă dovada pozitivă că natura a dezvoltat în noi sămânța masculină la modul fizic, dar pe cea feminină din punct de vedere spiritual. Îndurăm acest element feminin din copilăria noastră timpurie. Caracterul, modul în care simțim, întregul nostru temperament nu este masculin ci e, incontestabil, unul feminin. Acest element endogen este recunoscut în afară prin natura noastră exterioară aparent, maternocrată.`` Ulrichs s-a opus public sadomasochismului și pedofiliei cu mențiunea faptului că se referea doar la băieții prepuberi. El a scris împotriva conceptului de ``iubire grecească`` și a considerat ``atracția sexuală, față de cei inajunși încă la pubertate, o boală.``

Publicația lui, *Forschungen Ueber das Raetsel der Mannmannlichen Liebe* (``*Investigație asupra enigmei iubirii homosexuale*``), **NU** se opunea sexului între bărbați și băieții ``maturi din punct de vedere sexual``.

Diferența între băieții maturi și imaturi s-a pierdut la mulți dintre cei care au urmat ridicării mișcării homosexuale în Germania. De exemplu, Friedrich Engels, într-o scrisoare adresată lui Karl Marx despre cartea pe care Ulrichs o scrisese gâdilă contextul.

CopyRight © All Rights Reserved

``Pederaștii, prin doxometrie, am descoperit că sunt un grup puternic în statul nostru. Singurul fapt care mai lipsește e, oficial, *Organizația* - se pare că ea deja ființează clandestin.``. Engels îl consideră pe Ulrichs un pederast în ciuda restricției arbitrare de vârstă asupra sexului cu băieți.

Activitatea politică a lui Ulrichs a pavat calea către o largă și puternică mișcare homosexuală care a crescut atât în numărul de adepți cât și în influența politică și socială în Germania prenazistă. După doar un sfert de secol de la moartea lui, în 1895, homosexualitatea a penetrat profilul erotic al Germaniei (Republica Weimar). Orașe ca Munchen și Berlin au devenit, fiecare în parte, o Mecca pentru orgiile sexuale şi pentru persoanele de acelaşi gen.

``Accentul culturii Wilhelmine pe masculinitate a produs o generație de perverși. În străinătate sodomia era în mod delicat cunoscută ca *viciul german.*`` (Gall, L., 2002)

Samuel Igra, un evreu german care publicase *Viciul național al Germaniei* (1945) privea studiul influenței homosexuale în Germania a constatat augmentarea homosexualității după schimbarea secolului.

În Germania aceste vicii artificale au devenit un adevărat cult între clasele conducătoare. În 1891 binecunoscutul psihiatru german, Krafft - Ebbing, unul din marii pionieri în ramura psihopatologiei, a publicat o carte numită *Psychopatia Sexualis* în care declara că perversiunea sexuală în Germania creștea în mod alarmant. Comisarul Hans von Tresckow, care a fost conducătorul unei ramuri speciale din cadrul Departamentului de Criminalistică al Poliției din Berlin (1905 – 1919) a scanat realitatea în *Memorii.*

CopyRight © All Rights Reserved

``Pot să confirm afirmația (făcută de Krafft - Ebbing) că grupurile homosexuale au crescut în mod constant în ultimele decade, în special în orașele mari. În prezent în Berlin sunt, cu siguranță, mai mult de o sută de mii de persoane dependente de această practică. Ei au o legătură foarte strânsă, având chiar propriul lor ziar, *Die Freundschaft*, care apare regulat și le apără interesele.`` (Moorhouse, R., 2006)

În ``Viciul Național al Germaniei``, Samuel Igra scria că-n tinerețe, Hitler ``se prostituase în Viena și Munchen``. Pentru un timp elongat Hitler `` a ales să locuiască la pensiunea *Melde -Mann Strasse* din Viena, celebră fiindcă reprezenta sediul pentru escapadele homosexualilor.``

Prieten pentru multă vreme cu Hitler, homosexualul Ernst Hanfstaengl a identificat această reședință ca ``un loc în care bărbații mai în vârstă mergeau în căutare de băieți pentru a avea, cu ei, relații sexuale``.

``Era un secret deschis la începutul secolului 20. Căminele municipale pentru bărbați fără casă erau puncte centrale ale activității homosexuale, unde mulți bărbați tineri își cîștigau existența angrenându-se în prostituție. Hitler a petrecut mai mult de 3 ani în acest mediu.`` (Machtan, L., 2001)

Aceasta ar ajuta în explicarea relațiilor apropiate între Hitler și pretinșii săi protectori GAY, Dietrich Eckart și Karl Haushofer. Rector scrie cum în tinerețe, Hitler era numit, adesea, *Der Schoen Adolf* (*Chipeșul Adolf*) și că, mai târziu, aspectul său ``i-a fost în continuare de folos în câștigarea unor bani cu sprijinul cercului de prieteni GAY, bogați, ai lui Ernst Roehm.``

CopyRight © All Rights Reserved

În anii prenazişti, majoritatea reputatelor întâlniri homosexuale erau întruniri consensuale în care, de foarte multe ori, nu se plăteau bani. În acest context, fiecare din relaţiile pe termen lung din tinereţea lui Hitler avute cu Reinhold Hanisch, August Kubizek, Rudolf Hausler şi Hanfstaengl erau ``aventuri amoroase``, homosexuale. Eugen Dollman, fost membru al personalului lui Himmler şi odinioară interpretul lui Hitler, pomenea mărturii din dosarele echipei viciate a Munchenului în care o serie de tineri bărbaţi l-au identificat pe Hitler ca fiind omul care ``îi agăţase`` pe străzi pentru relaţii GAY. Dollman era - şi el - homosexual. (*ibidem*).

Acuzaţii suplimentare i-au fost aduse lui Hitler pentru conduita lui, homosexuală, în timpul Primului Război Mondial. Aşa numitul ``Protocol Mend``, un document pregătit de serviciile secrete militare ale Germaniei sub Amiralul Canaris, conţin mărturia lui Hans Mend.

``Am observat că nu s-a uitat niciodată la o femeie. L-am suspectat de homosexualitate imediat - era extrem de excentric şi afişa trăsături efeminate cu tendinţe în acest sens … În 1915 am fost cantonaţi în berăria Le Febre din Fournes. Am dormit în fân. Hitler avea culcuşul pregătit pe jos alături de ``Schmidl``, fufa lui masculină.``

Hitler şi ``Schmidl`` (Ernst Schmidt) erau, după spusele lui Schmidt, ``întotdeauna împreună`` în timpul anilor de război. Ei au rămas prieteni foarte apropiaţi şi au locuit ocazional împreună pentru aproape 30 de ani. Legătura homosexuală ajută desigur în a explica şi faptul cum Hitler a devenit interesat de naţionalişti - în general - şi de Ernst Roehm (GAY) în special, după război. Colonelul Ritter von Epp, comandantul Freikorps, l-a promovat pe Roehm, în funcţia elevata rezervată pentru adjunctul său.

``Există multe indicaţii care privesc relația dintre Roehm și Epp - de natură homoerotică. Şi Hitler a lăsat, la un moment dat, să-i scape faptul că homosexualitatea lui Roehm a fost observată pentru prima dată, prin 1920`` (ibidem). Roehm, în schimb, l-a adus pe Hitler în frăția GAY, developată şi securizată sub autoritatea paramilitară *Frei - Korps*.

Adolf Hitler a comandat fetițe expandabile pentru trupele germane din Franţa, în timpul celui de-al 2-lea Război Mondial. Ordinul a fost dat din cauza bolilor venerice contractate de soldaţii naziști care mergeau prea des la Casele de Toleranță.

În timp ce studia o istorie a păpuşii Barbie, care se presupune că este inspirată de o descoperire germană, Graeme Donald a deconspirat secretul soldaţilor naziști din Franţa. Planul de "salvare" a tinerilor de bolile venerice s-a intitulat "Borghild Project" şi a fost lansat în 1940.

"Reconfortantele sintetice" au fost aduse în Paris, din cauza faptului că soldaţii germani apelau prea des la serviciile prostituatelor locale. Problema devenise foarte gravă, o mare parte din soldaţii germani contractând boli venerice, care îi împiedicau să se achite de obligaţiile militare. Hitler a aprobat personal proiectul, după un raport întocmit de liderul SS, Himmler.

``Cel mai mare pericol în Paris este invazia prostituatelor, care îşi agaţă clienţii în baruri, săli de dans şi alte locaţii. Este de datoria noastră să împiedicăm îmbolnăvirea soldaţilor din cauza aventurilor sexuale``, scria Himmler în raport. Ca urmare a raportului, Hitler a aprobat confecţionarea unor păpuşi gonflabile, blonde cu ochi albaştri, care încăpeau în buzunarul oricărui soldat, când erau inaugmentate.

CopyRight © All Rights Reserved

"Jucăriile sexuale" au fost testate pe insula Jersey, pe coasta Normandiei. Heinrich Himmler, impresionat de rezultatul experimentului a comandat 50 de păpuşi pentru garda personală. Deşi părea că dă rezultate excelente, "Borghild Project" a fost sistat (1942) fiindcă soldaţii germani se vedeau umiliţi când trupele engleze descopereau micul secret. Tinerii capturaţi erau obligaţi să predea tot echipamentul, incluzând şi jucăriile sexuale. Graeme Donald a ajuns la concluzia că fabrica unde se confecţionau păpuşile a fost distrusă total în timpul bombardamentelor din Dresda şi astfel secretul "jucăriilor sexuale naziste" a fost expus amneziei istoriei. După ce Hitler a violat Tratatul de Pace (Versailles) prin reocuparea Rinului Occidental în 1936, apare-n viața lui și excentricul medic, Theo Morell. (Heston L., 2007)

Peste ceva timp, Fuhrerul, după succesul probat de geniul militar, a început o navetă cel puțin ciudată - trecea frecvent și temeinic de la stări depresive la euforie și invers - ambele rupte de contextul empiric. Hitler, obsedat de cancer (cauza morții mamei sale), era jenat de o flatulență recurentă și nevralgie biliară și dispus pentru terapia naturistă - contrară, astfel, soluției pe care a inoculat-o în mintea medicului mamei sale, Clara - lodoform. Morell, noul medic al lui Hitler, a recurs la o inedită posologie pentru pacientul său de prim rang – capsule cu bacterii vii, cultivate pe fecalele unui țăran din Bulgaria. Efectul paraclinic a survenit la nivel apodictic.

Adolf devine primul cobai pe acest tip de terapie. Rezultatele au survolat așteptările Fuhrerului, pe care, astfel, le-a văzut, fericit, depășite. Simultan a luat pastile cu rol pentru ortodigestie și i s-au pus chiar lipitori pe trup. Prin 1941, același doctor, a început să-i facă injecții lui Hitler pe motivul că organismul lui avea nevoie de vitamine. Heinz Linge, valetul, asistase frecvent la această terapie - de alternanță.

CopyRight © All Rights Reserved

Imediat după injecții, Adolf era doldora cu energie. Acul era încă-n braț și efectul – instant. Niște vitamine nu puteau să exporte o asemenea reacție . . . În toiul adevărului era vorba despre cu totul altceva. Când unul dintre cadrele medicale a reușit să declanșeze o analiză la nivelul soluției injectabile, secundul lui Hitler, exigentul Heinrich Himmler a decis casarea Buletinului de Laborator prin care s-a declarat identitatea pentru reala medicație - metamfetamina.

Soldații din trupele Germaniei foloseau - și ei - amfetamina, poreclită *Speed* - efectul constă-n augmentarea nivelului dopaminei și noradrenalinei, la nivel cerebral. Atenția și încrederea cresc dar prin exacerbarea tendinței spre negație și agresiune. Evident, premisa pentru psihoza, în acest context, iese-n câștig. Geniul militar al lui Hitler va recurge din acest moment, la praful de pușcă prin metoda Blitz - Krieg, după ce-n prealabil, Austria și, la scurt timp, anumite secvențe din trupul Cehoslovaciei au fost decupate și aspirate în Germania, fără niciun foc de armă . . .

Pe tapetul multiplicat și ranforsat al acestei medicații, Fuhrerul va comite cea mai cruntă eroare pentru viitorul Germaniei - invadarea Rusiei. (1941) Apar primele semne ale supradozei cu amfetamină - Hitler începe să-și roadă până la sângerare unghiile, pe timpul rezervat asediului Orașului - Stalin (Stalin - Grad) / Sankt - Petersburg.

Ulterior, șeful Gestapo-ului a declarat că Hitler dezvolta forme de conduită ciudate. Un alt efect al amfetaminei, administrată peste nivelul standard, lentorează și fracturează performanțele neurale. Dar o boală și nu un drog va decide marele declin al lui Adolf. Dr. Lieberman a fost lămurit de o filmare cu Fuhrerul. Semăturile lui Adolf au trădat natura și evoluția maladiei, secretizate. (ANEXA ``P``)

CopyRight © All Rights Reserved

Frame-urile *Jurnalul Suedez* (1945) redau sau mai degrabă scapă de sub ochii cenzurii naziste imaginea familiară doar apropiaților lui Hitler - mâna stângă a liderului suprem pare inertă cu excepția încheieturii surprinsă într-o agitație semifilet. ``Toți neurologii care au văzut asta și-au dat imediat seama – Fuhrerul avea Parkinson!`` Bradikinezia a fost detectată la Hitler încă din 1934 - videoblisterul *Triumph of the Will.* (Lieberman A., 1992)

De fapt care este victima acestei feroce maladii? Parkinson-ul atacă *Substanța Neagra* din creier, generatorul pentru dopamină, item neural solicitat pentru gestionarea la nivel motric. Efectele absenței substanței în cauză determină gradual tremor, confuzie, bradikinezie, dezechilibru, rigiditate, nanografie, hypofonie, sialoree, neuropatie, moarte.

După 1932 mâna stângă a lui Hitler rămâne inertă sau este proptită ori țintuită cu ajutorul celei drepte și, uneori, ascunsă în buzunar pentru majoritatea aparițiilor publice. În proximitatea lui 1940 Fuhrerul aflase de la medicii lui că suferea de Parkinson - pașaportul pentru moarte, fiindcă atunci boala n-avea leac . . .

Pe 22 IUNIE 1941 Hitler a recurs, așadar, la declanșarea ofensivei Germaniei contra Rusiei nu (doar) dintr-o eroare de prognoză militară. Operațiunea în cauză, Barbarossa, a fost armată pe tapetul psihic al unui om dacă nu confiscat cel puțin conștient de iminența irevocabilă a propriei dispariții . . .

CopyRight © All Rights Reserved

Adolf Hitler, în 1945, suferise primul infarct cerebral. Simptomele indicau leziuni neurovasculare ireversibile și grave. Hitler iese din viață prin sinuciderea armată, în temelia celor mai autorizate exegeze, prin autoincinerare . . .

Cenușa lui este singurul testament peste *uitare* - în timp și cu el. Pentru posteritate ea poate însemna mai mult - o *privire* cât se poate de legitimă menită, la rândul ei, să-și caute pentru a-și scruta propria istorie în *ochii* posterității.

CopyRight © All Rights Reserved

SPIONAJUL & HEDENOCRAȚIA

Psihologia erosului a fost un fel de *Fata Morgana*, travestită, în timp și cu el într-un strategic tabu. La detenta secolului XX, celebrul **Magnus Hirschfeld** releva că 75% din cei care se regăseau la nivelul identitatii lor drept homosexuali de fapt NU citiseră niciodată vreo carte despre acest azimut erotic. Prima cinetică anverguralã GAY a fost asumată la *Comitetul Ştiinţific Umanitar* ``Magnus Hirschfeld`` (Berlin, 1897) **Karl Heinrich Ulrichs**, a popularizat teoria conform căreia homosexualii ar constitui un al 3-lea sex - *corp de bărbat și minte de femeie*. Ulrichs astfel a fost primul om de știință al secolului XIX care susținea că homosexualitatea este dobândită, la fel ca și oricare alt caracter, pe linie genetică.

În 1889, Magnus Hirschfeld, un medic german care a fost profund influențat de teoria celui de-al 3-lea sex a lui Ulrichs, a facut un *Jurnal* devotat studiului homosexualității. În 1911 Hirschfeld pune bazele *Institutului pentru Ştiinţe Sexuale* la Berlin care avea ca scop studiul sexualității din mai multe puncte de vedere - biologic, antropologic și al doxometriei. Naziștii au demolat trustul și toate documentele acestuia. (Koskovich, 2010)

Triunghiul Roz (*Rosa Winkel*) a fost semnul folosit de regimul lui Hitler, în timpul Holocaustului, pentru identificarea prizonierilor din lagăre care au fost trimiși acolo pentru orientarea lor, homosexuală (ilegală în Germania Nazistă).

CopyRight © All Rights Reserved

Doar bărbații GAY purtau *Triunghiul Roz*. Lesbienele aveau acelaşi semn dar negru, folosit și pentru "indivizii antisociali" (vagabonzii). În lagărele naziste, fiecare prizonier era obligat să poarte un 3GON pe jacheta lui - evreii aveau *Triunghiul Galben*. Cel roz a devenit după Al 2-lea Război Mondial un simbol pozitiv al identității GAY. Curcubeul reprezintă bărbații GAY, lesbienele, bisexualii și persoanele *Trans - Gender*.

În Anglia anilor 1880, **Edward Carpenter** (care NU era GAY) și **J.A. Symonds** (GAY), ambii poeți, au militat deschis pentru drepturile homosexualilor și au făcut și ceva progrese (minore, ce-i drept) în opinia publică. Dar chiar la finele secolului al XIX-lea cele 2 procese care l-au condamnat pe **Oscar Wilde,** au dus la ilegalizarea homosexualității în Anglia. Abia în 1959 **Raportul Wolfenden**, emis de Guvern, recomanda abolirea legii care pedepsea o asemenea orientare sexuală.

Biserica Ortodoxă - RUSIA (2007) a decis să sprijine 2 proiecte ale lui Lebedev, CARTEA & FILMUL despre un destin celebru, scanate şi emancipate la orizontul unei abordări incitante - RASPUTIN a fost ucis la ordinul Guvernului ANGLIEI girat de liberalul DAVID LLOYD – GEORGE care dorea controlul Rusiei suspectată că ar vrea să ***încuie*** un Armistiţiu cu Germania după eşecul militar suferit de Antantă contra Turciei (Gallipoli, 1915).

CopyRight © All Rights Reserved

Lebedev aduce sub ochii Occidentului nu doar scopul crimei politice ci şi motivul ascuns în catacombele prejudecăţilor societăţii din RUSIA pentru a genera şi legitima intoleranţa viitorului bolşevism prin raportare la enclavele sexuale: ``eliminarea Ţarului Nicolae al 2-lea şi venirea la putere a **Prinţului Dimitri** - *bisexual* supus Londrei.`` Hitler nu a mai executat stagiul militar de vreme ce-a contractat Sifilis după aventura cu o prostituată (Viena, 1908). ``Astfel s-a găsit suportul ştiinţific pentru nebunia Fűhrer-ului de la Berlin. Geneza Holocaustului este, pe cale de consecință, lămurită`` dezvăluie psihiatrul Bassern Habeeb (Exegeza 2008, Clinica *Hollins Park* - Warrington, ANGLIA).

Dacă soarta triază oamenii atunci ISTORIA alege DESTINE . . . Cercul - prizonier se ``închide`` pentru clipele imigrante, deturnate pentru a fi îmbrâncite în prăpastia devenirii . . .

În spațiul Uniunii Sovietice, atitudinea homo a fost decriminalizată după Revoluția Comunistă din 1917 și repedepsită dup moartea lui Lenin, când dictatorul Stalin a preluat controlul. După cel de-al 2-lea Război Mondial doar Occidentul tolera orientarea GAY.

În SUA liberalizarea homosexualității a început încă din 1924. *Societatea pentru Drepturile Omului* căuta să dreseze publicul în privința și enclavelor sexuale și să determine Guvernul să renunțe la toate legile care condamnau o asemenea minoritate. La puțin timp, după aceea, SDO a fost demolată de poliție și de presă.

CopyRight © All Rights Reserved

Cei care au rămas verticali ș-au refuzat să-și ascundă orientarea sexuală au fost ținta hărțuirii de către forțele de ordine prin arestări și chiar prin tratamente psihiatrice - brutale urmate de castrări legalizate. Focul din vocea cineticii GAY / LESBI nu a fost stins, grație atitudinii stelelor de la Hollywood - **Greta Garbo**, **Cary Grant** și **Marlene Dietrich.**

Aceste personalități nu și-au camuflat niciodată homosexualitatea sau bisexualitatea. Mulți sociologi și istorici considera cel de-al 2-lea Război Mondial evenimentul cheie care a dus la Coming - Out, fenomen *Yală* pentru lesbiene și GAY (SUA). Homosexualilor le-a fost permis să intersocializeze pentru prima dată – deschis (*Face to Face*). Mulți GAY s-au alăturat trupelor de homosexuali al căror rol a fost acela de a distra armata SUA (*No Pun Intended*). O prelată excelentă acoperă subiectul în cauză prin titlul lui **Allan Bérube** - *Coming - Out printre gloanțe - Istoria homosexualilor în timpul celui de-al 2-lea Război Mondial*. (*Coming - Out Under Fire - The History of GAY Men & Women în World War Two*).

Raportul **Kinsey** a trădat comportamentul sexual al bărbaților în 1948 confirmind multe din ce se știa deja. Persoanele homosexuale au alimentat apariția primei lor reviste *ONE*. Serviciul poștal SUA a refuzat să difuzeze publicația și s-a iscat un proces, care a fost caștigat de comunitatea homosexuală. A fost prima victorie, anverguralã, pentru această orientare.

În 28 IUNIE 1969 când forțele de ordine au încercat în urma unui razii să închidă localul GAY *Stonewall Inn* (New - York), clientela formată și din prostituați a învins polițiștii doborâți cu armele din dotare - poșetele travestiților. Astfel s-a deflorat mișcarea pentru drepturile GAY în Statele Unite ale Americii și, apoi, în lumea întreagă . . .

CopyRight © All Rights Reserved

Mihai Caraman este perceput drept cel mai mare spion român, din toate timpurile. A reuşit, între 1960 şi 1965, să creeze cea mai potentă reţea de spionaj prin care a penetrat NATO, cu ajutorul unui GAY! Persoanele homosexuale, aflate în posturile *Cheie*, au fost mereu *Yala* predilectă pentru securitatea serviciilor secrete, de pretutindeni.

Cazul lui a fost inserat în tomul ``Fereşte-mă, Doamne, de prieteni``, al lui Larry Watts pe baza unor documente desecretizate de către Germania, precum şi a unor informaţii ale Centrului pentru Inteligenţă American * CIA. Avem, astfel, acces la o perspectivă alogenă pentru modalitatea prin care s-a livrat istoria României, între 1945 şi 1989.

Despre Mihai Caraman se spune că în vremurile sale de glorie era o persoană deosebit de fermecătoare, atât cu bărbaţii cât şi cu femeile. Unul dintre funcţionarii NATO racolaţi, care îi furniza informaţii ultrasecrete, era chiar Robert van der Vielle, şeful Biroului pentru documente secrete al filialei Alianţei Nord Atlantice (Franţa). Van der Vielle era homosexual, conform documentelor provenind de la serviciile de spionaj din Occident.

Această realitate a cântărit mult în racolarea şi ``convingerea`` acestuia să fure documente hidate în favoarea spionului român. Mihai Caraman s-a folosit de orientarea sexuală a lui Vielle pentru a reuşi să afle cele mai tainice date din impenetrabila incintă militară, NATO.

Curios e faptul că banii pentru construirea acestei reţele de spionaj au venit chiar de la ruşi, între 1960 şi 1964. Ca atare, în această perioadă informţiile furate de la NATO de către reţeua Caraman aveau 2 direcţii - Moscova şi Bucureşti.

CopyRight © All Rights Reserved

După 1965, când ``organizaţia`` a fost gata, informaţiile secrete mergeau mai întâi la Bucureşti, unde erau filtrate, apoi rezumatul, foarte zvelt, era trimis la sovietici.

``Toate acestea sunt informaţii legate de probleme profesionale. Eu m-am ferit mereu să ies pe piaţă cu asemenea date. S-au făcut multe afirmaţii despre mine, iar unele date reale au fost amestecate cu fabulaţii lansate cu rea voinţă. De pildă raportul CNSAS care spune că aş fi făcut poliţie politică între anii 1972 şi 1973, este răuvoitor, pentru că în acea perioadă nu mai eram activ. Dar acest lucru nu îl mai spune nimeni``, a declarat generalul Mihai Caraman.

În 1903, serviciile de spionaj ale Moscovei l-au prins pe Alfred Redl, şeful serviciilor secrete ale Austro - Ungariei, că e homosexual. L-au şantajat şi au obţinut de la el toate planurile militare ale Vienei, oferindu-i în schimb sume mari de bani şi serviciile erotice ale unor băieţi șarmanți.

Din cauza acestor informaţii, austriecii au fost mereu învinși de ruşi pe timpul Primului Război Mondial. Alfred Redl este considerat cel mai mare trădător din toate timpurile.

Serviciile secrete din Ungaria ar fi vrut să organizeze chiar un homocirc contra lui **Adrian Nastase**, prim - ministru. László Kövér, cel care dirija Comisia Parlamentară de Supraveghere a Serviciilor Secrete era dispus să-l decoreze, imediat, pe István Zsohár, Directorul General al Oficiului Serviciilor de Securitate Naţională (Ungaria) dac-ar fi reuşit să trimită la Bucureşti un spion homosexual în patul lui Năstase. (*Gândul*, 5/11/2005)

CopyRight © All Rights Reserved

În 2008, MI5, serviciul pentru securitatea internă a Marii Britanii, a cerut serviciile unei *organizaţii de apărare a drepturilor alocate homosexualilor*, (``*Stonewall*``) pentru a favoriza recrutarea acestora în cadrul Agenţiei.

Democratul Tom Ammiano (San Francisco) a declarat pentru *Financial Times* (2008) că proiectul de lege SB48 atacă studentii GAY. Membrul Consiliului Californiei, John Perez, a punctat c-au existat persoane GAY ce-au schimbat cursul istoriei - **Friedrich von Steuben**, consilierul militar al lui George Washington, care a parasit Prusia, dupa ce a fost hăituit pentru ca era GAY. A fost citat și matematicianul, homosexual, **Alan Turing**, cel care a ajutat la violarea codurilor secrete ale nazistilor. Acesta a creat și aparatul care este, în realitate, strămoşul computerului. A domina este mai important decât a convinge. Trendul capătă sau cel puţin împrumută alură militară. Persoana dă faliment prin raportare la noul individ - ZOMBIE. Profilul victimei alocat pe chipul crispat / cenzurat al Mileniului 3: Boris Ratnikov a iterat avertismentul specialiştilor (psihologi) ``Armele neurotronice sunt mai periculoase decât cele biologice / nucleare / chimice fiindcă pot sabota doar pentru a exploata / aliena *Sistemul Psihic Uman*``.

S-au proiectat Generatoare / Computere pe bază de ADN uman care provoacă la distanţe impresionante (300 km) un serios bruiaj neural elocvat prin reverie, trac, lipotimie, surditate, cecitate, sindromul ZOMBIE - corpul este paralizat însă individul rămâne conştient. Cum aceste sisteme pot fi plasate pe orbita terestră lucrurile iau (confiscă) o turnură care zgâlţâie atenţia comunitară . . .

CopyRight © All Rights Reserved

SEXUALITATEA & EMBARGOUL JURIDIC

Codul Penal, promulgat de către **Alexandru Ioan Cuza (**1864**),** inspirat mai ales din Franța (care, trebuie spus, eliminase din sfera culpei orientarea GAY), nu permitea nicio diferenţă în relaţiile sexuale de tip hetero & homo.

După Marea Unire din 1918, Transilvania, îşi impune, totuși, o oarecare autonomie din acest punct de vedere, nevralgică.

Art. 242 * Codul Penal (1879)

Constituie crimă de acte impudice nefireşti, care se pedepseşte cu recluziunea până la 5 ani, când asemenea acte se săvârşesc între bărbaţi, prin violenţă sau ameninţări, iar dacă crima a pricinuit moartea părţii vătămate, cu temniţă grea, pe viaţă``.

Homofobia e promovată chiar la nivel penal, prin ascensiunea veloce a nazismului sub regimul, dictatorial, al lui Carol al II-lea.

Drama inserției a traumatizat personalitatea chiar şi când aceasta trecea vama geniului, spre tărâmul subliminal pentru ARTĂ. Pe motiv c-ar fi dat și măsurat proba unei atitudini de pornofil, **Brâncuși**, la solicitarea Poliției, a fost nevoit, în cele din urmă, să-și retragă sculptura neoliminală *Femeia privindu-se în oglindă* ``*Principesa X*`` **(ANEXA ``O`)**

CopyRight © All Rights Reserved

Piesa, sculptată la 1916 şi expusă în *Salonul Independenților* din Paris la 1920, a creat un scandal devenit memorabil din momentul când titanul picturii universale, PICASSO, alături de Marie Curie, a luat atitudine, sărind țanțoș în favoarea sculptorului român, prin *Manifestul* colportat sub titlul imperativ ``Pentru independența artei``.

În 1925, **Ion Vinea** şi **Marcel Iancu** au publicat fotografia chiar cu *Principesa X*, gest care i-a trimis în pușcărie, fiind puşi sub acuzaţia de ``Atentat la Bunele Moravuri``.

Modelul pentru sculptura în cauză a fost chiar Prinţesa *Maria Murat Bonaparte a Greciei*, alături de care sculptorul Brâncuși a trăit o scurtă dar intensă poveste de dragoste. A fost fiica Printului Roland Bonaparte (1858-1924) și a Mariei Félix Blanc. Bunicul patern, Pierre Napoleon Bonaparte, era fiul lui Lucien Bonaparte, unul dintre fratii mai mici ai lui Napoleon I. Bunicul matern, François Blanc, a fost principalul dezvoltator imobiliar din Monte Carlo. Din această parte a familiei, ea a moștenit o mare avere. În 1907 s-a căsătorit cu Prințul George al Greciei și Danemarcei, al 2-lea fiu al regelui George I al Greciei.

Brâncuși sfârtecă orice confuzie privitoare la *Principesa X* printr-o declarație - șoc (*Interviu,* Roger Devigne*, L'ère Nouvelle*, Paris, 1920) ``*Statuia mea, întelegeti domnule, este femeia. Sinteza însasi a femeii. Eternul feminin al lui Goethe redus la esenta. 5 ani am lucrat simplificând-o. Am facut materia sa spuna ceea ce nu se poate rosti. Şi ce e, în fond, femeia? Un zâmbet între dantele şi fard pe obraji? Nu asta este femeia! Pentru a degaja aceasta entitate, pentru a aduce în domeniul sensibilului acest tip etern de forme efemere, timp de 5 ani am simplificat. Am finisat lucrarea!*

Şi cred că, biruind în cele din urmă, am depăşit materia. De fapt, e chiar pacat sa strici frumusetea unei materii sfredelind, de pildă, mici gauri pentru ochi. Şi materia mea rezumă într-un singur arhetip toate efigiile feminine de pe acest Pământ.``

În 1926 vizitează Statele Unite pentru o expoziție personală cuprinzând 71 de lucrări la *Brummer Gallery*. Forma foarte abstractă a ***Păsării în Spațiu*** l-a implicat pe Brâncuşi într-un proces de 2 ani cu Autoritatea Vămilor (SUA), care i-a taxat lucrarea ca pe un item pur tehnic. A fost acuzat chiar c-a încercat să introducă în mod clandestin *piesa* în Statele Unite, deoarece lucrările de artă erau scutite de recepții financiare. În 1928 câștigă procesul iar ca omagiu pe Carnetele piloților SUA este reprodusă ***Pasărea în Spațiu***. Muzeul de Artă Contemporană ``*Saatchi Gallery*`` (UK) a realizat, pe 19 MARTIE 2008, Topul primilor 500 de artişti ai secolului XX. Voturile ONLINE l-au propulsat pe BRÂNCUȘI direct pe LOCUL I, la diferență mare chiar față de locul al II-lea, ocupat de PICASSO.

Brâncuși a concluzionat magistral. *Sculptorul nu trebuie să constrângă materialele pentru a ne vorbi în limba maternă*. *Trebuie doar să le ducă până la punctul unde alţii vor înţelege limba lor.* (Zărnescu, C., 1980)

Adevărata creație e, așadar, cea care, de fapt, ascunde! Truismul a fost instituționalizat pentru a fi pus în acord cu stringența și legitimitatea momentului. Câțiva tineri însă au decis s-arunce *grenada* ce-i va face memorabili pentru posteritate și, inițial, în ochii Poliției de Moravuri.

CopyRight © All Rights Reserved

Titlul a devenit, ulterior, cap de acuzare - *A sosit o sondă de la Buştenari cu petrol în testicule - Geo Bogza*. (Broşura ``ALGE``, Piatra - Neamţ, Nr. 7/26 IULIE 1931) Pe coala de hârtie pliată cu ştaif la unul din capete, *autorii* au pus titlul vicetitrat escortat de numele în cauză - *Gherasim Luca, Paul Păun, Jules Perahim, Aureliu Baranga*. Şesto Pals n-a participat cu texte în incinta *jucăriei* tipografice armată c-o menţiune - trăznet. ``Azi, 1 OCTOMBRIE (1931) s-au scos 13 PULE". Adolescenţii rebeli au inserat şi o fotografie cu 2 dintre autori fiecare ţinând penisul iscat la vedere, sub care s-a pus ineluctabila precizare. ``Redactorii Şefi ai revistei *PULA la lucru*``. Nicolae Iorga a făcut reclamaţia care a trimis componenţii grupului ``Alge" la puşcărie. Erau doar nişte copii (liceeni) dar acest fapt era, desigur, anodin pentru cel care ştia, în partea aceasta de Europă, cel mai vehement culisele istoriei omenirii. Nota vizată era publicată c-un titlu brici. *Un scandalos atentat la bunele moravuri. Cîţiva «literaţi» adolescenţi tipăresc o revistă scabroasă ş-o trimit la casele oamenilor.* Deconspirarea s-a manifestat apodictic, în presa timpului . . . *Sunt câteva zile de când, Prefectura Poliţiei Capitalei şi Parchetul de Ilfov au primit reclamaţiuni din partea unor personalitaţi ale vieţii noastre publice care se plângeau că poşta le aduce, de la un timp, diverse publicaţiuni obscene. Domnul profesor Nicolae Iorga preciza în reclamaţia domniei sale că ceea ce l-a scandalizat mai mult a fost o publicaţie primită acum 2 zile, care avea în loc de titlu un* Phallus*, iar titulatura, de-a dreptul în limbaj popular.*

Publicaţiunea aceasta îşi luase sarcina de a spune lucrurilor «pe nume», adică totul, pe şleau, fără ruşine. Nicio indicaţie asupra redactorilor responsabili. Nicio indicaţie asupra tipografiei ori a redacţiei . . .

CopyRight © All Rights Reserved

Inspectorul V. Parizianu, şeful Poliţiei Sociale a Capitalei începând cercetările de rigoare, a operat în cursul zilei de ieri o descindere la tipografiile suspecte. La tipografia «Steaua» din B-dul Regina Maria, proprietatea lui Bercovici (Berković), descinderea a fost revelatoare - autorii «Phallusului» au fost prinşi tocmai când făceau corectura ultimului număr al porcoasei publicaţiuni. Au fost ridicaţi cu «toptanul», transportaţi la poliţie, de unde au fost deferiţi Parchetului Ilfov. Domnul Judeinstructor Oprescu, delegat cu anchetarea cazului a emis împotriva indivizilor de mai sus Mandate de arestare pentru Atentat la Bunele Moravuri. Ei au fost duşi la Văcăreşti." (Tzone, N., 2006) Unul dintre autorii incriminaţi îşi aminteşte prin ce-a trecut . . . ``Iorga, indignat, a subliniat tot ce riscă să fie acuzat pornografic şi subversiv în revistă. El a cerut Ministerului de Interne să fim judecaţi. Era în perioada când acelaşi profesor, Nicolae Iorga, solicitase judecarea lui Geo Bogza pentru *Poemul Invectivă.* După o percheziţie în casa mea, unde era şi aşa - zisa redacţie, am fost dus cu Gherasim Luca, cel care mă vizitase aleatoriu, la Prefectura Poliţiei după care am fost aruncaţi în sordida «ploşniţărie», de unde a 2-a zi în zori am fost transferaţi în dubă la închisoarea Văcăreşti, găsindu-i acolo pe Paul Păun, Perahim, Aurel Baranga şi pe tipograful nostru, David Bercovici (Berković). La Perahim a mai fost găsită revista în 13 exemplare, cu titlul «PULA», care, deşi apăruse fără scop mercantil, a provocat scandalul. După 10 zile am fost eliberaţi, toţi, din puşcărie, pentru a fi judecaţi. Am primit, însă, după 2 ani, amnistia. După aceea, am rămas traumatizat şi n-am mai fost capabil să dau examenul de admitere la Politehnică, trecut abia în 1934." (Palš, S., apud. Tzone, N., 1998)

CopyRight © All Rights Reserved

HETEROCRAȚIA & PORNOFILIA

În anii ’30, Bogza, din cauza scrierilor *Poemul Invectivă & Jurnal de Sex* a suferit arestări, sub acuzaţia de *pornografie.* Poetul a fost condamnat la temnița Văcăreşti în 1930, 1933 şi 1937. Printre cei care i-au denunţat *imoralismul*, chiar de la tribuna Academiei Române, cerând eplicit acuzarea lui, se numără Nicolae Iorga, Octavian Goga.

Abia se stinsese ofensiva lui Nicolae Iorga contra lui Tudor Arghezi, stigmatizat a fi un scriitor lipsit de orice talent literar. Doar ce-a fost trecută în rândul lucrărilor imorale opera celui din urmă, când, invocând și dispozițiile noului Cod Penal - aplicabil de la 18 MARTIE 1936 - Alexandru Brătescu – Voinești lansează noul atac contra pornografiei în lupta dusă prin presa în care au fost implicate Academia Română și Societatea Scriitorilor Români, s-au găsit cei 2 *țapi ispășitori* - Bogza și Bonciu.

Poetul era un mai vechi client al Justiției chiar din pricina aceluiasi volum ``*Poemul Invectivă*`` (1933). Arestat 10 zile si trimis în judecată, a fost achitat de Instanță. De aceasta dată, situatia se schimba, întrucât noul Cod Penal (1936) introducea în categoria infracțiunilor contra pudoarei sau bunelor moravuri și *traficul de publicații obscene*, pedepsit cu închisoare de la 3 luni la 1 an sau amendă . . .

CopyRight © All Rights Reserved

2 APRILIE 1937 - *Judecătorul de Instrucţie* emite Mandatul de arestare contra lui Bogza, acuzat de faptul de-a fi scris, tiparit si pus în vânzare ``cărţulia intitulată *Poemul Invectivă*, cuprinzând cea mai imundă colecţie de trivialitate si abjecţiuni pornografice``. Alături de poet era cercetat pentru săvârşirea aceleiaşi infracţiuni şi scriitorul Horia Bonciu, autorul tomului *Bagaj*. Nefiind găsit la domiciliul lui din Bucureşti, ultimul numit avea să fie trimis în judecată în stare de libertate fiind, ulterior, condamnat, la 3 luni de închisoare contravenţională. (Tzonea, N., 2006)

Presa de dreapta jubila - *Arestarea pornografului Geo Bogza. Vine şi rândul criticilor lui?* (*Universul*, 3 APRILIE 1937).

Un intelectual tolerase arestarea lui Bogza despre care a precizat că NU era membrul Societăţii Scriitorilor Români, fiind socotit mai mult ziarist decât scriitor. În acelaşi timp, creaţiile lui erau pornopatologice!

De ce să mă revolte arestarea lui Bogza? L-au arestat?! Va sta o lună în puşcărie şi gata! Nu este grav. (Eliade, M., apud. Sebastian, M., 1996 & 2006)

Bârfa destinului - peste doar cca. 500 de ore, cel care se recomanda ``*Erotolog*``, viitorul istoric al religiilor, Eliade, a fost declarat, oficial, *scriitor porno* de către Ministerul Instrucţiunii Publice interzicându-i-se accesul chiar în Universitate!

Scriitorul Zaharia Stancu s-a plasat, imuabil, în apărarea autorului *Poemei Invective*.

CopyRight © All Rights Reserved

Când s-a produs arestarea lui Bogza, am vrut să iau atitudine în presă. Nu mi s-au deschis coloanele niciunui ziar. Scriitorii români, în majoritatea lor, sunt speța cea mai laşă de profesionişti. Presei timpului i-a venit greu să recunoască faptul că nu erau în discuție atât principiile, cât oamenii. Se impunea ca polemica să fie transferată de pe tărâmul juridico - penal în domeniul criticii literare. (Stancu, Z., apud. Tzonea, N., 2006)

Un pas important și apăsat l-a făcut, în acest sens, un veritabil exeget. Acesta, sub pretextul răspunsului la scrisoarea primită din partea unui cititor, a făcut analiza pertinentă a Dosarului incandescent . . .

Nu am «Poemul Invectivă». Când l-am avut în mâini, acum câțiva ani, l-am aruncat. Este o indubitabilă eroare de gust. Am sub ochi ``Jurnal de Sex``. Aceeaşi eroare. Nu e şi talent? Este! Domină însă tendința de-a forța atenția publicului prin excesiv si insolență. De la aceste erori de tinerețe, Geo Bogza, moldovean de-al nostru si nu evreu, cum se pare c-a crezut Brătescu - Voineşti, a trecut la reportaje literare publicate mai ales în revista asupra Cadrilaterului, a Deltei, a Basarabiei, a Munților Bihorului. Pagini sclipitoare de talent. Doresc națiunii mele s-aibă cât mai mulți scriitori de talent egal, chiar dac-ar trebui să mărească numărul puşcăriilor.`` (Lovinescu, E, 1937)

Poetul condamnat și-a publicat și asumat manifestul erotemic privitor la escapada juridică ce i-a crestat și marcat destinul la altitudinea unor dileme, extrem de legitime . . .

CopyRight © All Rights Reserved

``Mi s-a arătat în schimb cu un gest acuzator, ca și cum ar fi fost îndreptat spre un cadavru de om ce aș fi asasinat tocmai și pentru care trebuia să mă mustre cumplit conștiința. Mi s-a arătat o broșurică verzuie (coperta volumului *Poemul Invectivă*) cu niște poezii pe care le-am scris acum 7 ani și le tipărisem acum 4 ani în 250 exemplare, date gratuit pe la prieteni și critici și pentru care fusesem arestat atunci, trimis în judecată și amnistiat. Știu că n-o să mă credeți, dar nu pot să vă spun decât adevărul - pentru această broșură eram arestat, acum. Din nou . . .

Nu e așa că e revoltător? Să nu fiu în stare, timp de 7 ani de zile să comit un nou delict, un mic chițibuș de care justiția să se lege și să m-azvârle în pușcărie? Spre rușinea mea trebuie să mărturisesc c-așa a fost. Un individ ca mine nu merită desigur decât să înfunde ocna. Am înțeles atunci de ce s-a emis mandatul de arestare. Și de ce el a fost apoi confirmat cu toată pledoaria strălucită și incisivă a maestrului Perieţeanu și documentate ale avocaților ceva mai tineri - Mihail Sebastian, V. Stanciu și Radu Theodorescu. Am înțeles și de ce 3 zile, mai târziu, Camera de Punere sub Acuzare a respins Apelul pe care îl făcusem. Am înțeles și de ce unele persoane de la Palatul de Justiție spuneau pe acolo și-n oraș că orice s-ar întâmpla am să fiu ținut arestat, judecat sub stare de arest și trimis în pușcărie cu maximul pedepsei . . .

Un individ ca mine care, timp de 7 ani, n-a fost în stare să comită un nou delict merita 7 ani de ocnă. Mă pregăteam chiar cu resemnare când pe inașteptate am fost azvârlit afară pe poarta închisorii, tot atât de subit cum am fost vârât.

CopyRight © All Rights Reserved

Ce s-a întâmplat? De ce 24 de ore după ce *Camera de Punere sub Acuzare* a hotărât să fiu ținut prizonier la Văcărești, în «interesul instrucției» și pentru a asigura societatea împotriva periculoasei mele persoane de «infractor prin obișnuință» mi se dă drumul? De ce am fost arestat, desigur ca farsă pentru legile țării, la 1 APRILIE? De ce mi s-a confiscat Mandatul la 2 APRILIE? De ce s-a zvonit că înfund pușcăria la 3 și 4 APRILIE? De ce mi s-a respins *Apelul* la 5 APRILIE? De ce am fost eliberat la 6 APRILIE? Ce am făcut pentru una? Dar pentru alta? Ciudată arestare. Ciudată eliberare . . .

Poate că se vor lămuri cu timpul. Dar, deocamdată, am tot dreptul să vă rog să-mi dați voie ca întrebuințând maximul de bună - cuviință să întreb chiar dacă n-o să primesc răspuns - *De ce am fost arestat? De ce am fost eliberat?* (Bogza, G., 1937)

Cărţile de vizită ale poetului s-au modificat, memorabil și irevocabil. ``Geo Bogza. *Achitat*".

Poetul a invocat mai mult decât a lămurit. A lăsat cuvintele să bântuie propria lui natură - umană pentru a vorbi, astfel, de la SINE printre lianele gândurilor noastre . . .

``Se plimba seara printre ei cântându-le îndrăgostită, îi mângâie / Și îi sărută și castraveții cresc mari și puternici cât niște armăsari.`` (*Anica lui Petre*, 1933)

CopyRight © All Rights Reserved

Singura reeditare autonomă, de până la Revoluția din 1989, a *Poemului Invectivă* s-a realizat în SERBIA. (``Lumina``, Pančevo, 1986)

``Pulpa goală pânâ la șold a mamelor tinere / Și efebii cu oase de flaut, cu oase de aluminiu / Predestinații monstruoaselor tentative sexuale / Își trec cu furie degetele prin sânge și prin memorie / Și urcă gâfâind pe planta dulce și otrăvitoare a mamelor tinere. / Ar trebui imnul pentru căldura, un altul pentru alunecare / Numai în căldura suavă a dormitoarelor materne / Pot naște aceste flori monstruoase ale sexualității / Aceste tentative superbe de dragoste și moarte / Când mâna alunecă pe șold pe pulpa goală a mamelor tinere / Și prin ferestre răsună pocnetul de armă al tatălui întors în clipa tragică a ejaculării.`` (*Poemul Efebilor Predestinați*, 1933) ``Cu pulpa, inima să mi-o alungi / Ai vrut să ne iubim ca vitele-n cirezi.`` (*Coborâri*, 1933) ``Şi, ca pe un complice de crime îmi privesc sexul, sălbatic în erecţie. / El va trece prin pulpele tale suave şi va lăsa urme de nedescris.`` (*Prefață la un Roman de Dragoste*, 1933) ``Trupul tău curgând şerpuit, plin de goluri / Mă face să cad în ele, alb de spumă . . .`` (*Neajungeri,* 1933)

Când sufletul și mintea își dispută aceeași ființă imaginea de SINE este asumată sinoptic în lupta dintre persoana inatavică și individul atavic . . . ``*Lumea de dinafara de noi e incendiu. Lumea dinăuntrul nostru e alt incendiu. Și alergăm între ele pe o culme, care este luciditatea noastră, delirantă - toate lucidităţile inaservite sunt delirante. Nu ne aparţinem. Suntem ai unei contemporaneităţi şi care ne reclamă, care precum o caracatiță își întinde spre noi tentaculele unor probleme și turmentări cărora ne abandonăm în întreaga existență.*

CopyRight © All Rights Reserved

Ne aşezăm astfel ca o za în plus la capul unui lanţ foarte lung. Suntem modernişti numai întrucât ne menţinem într-o permanentă agitaţie, numai întrucât nu presupunem nicio anchiloză. Vrem altceva, necesitatea organică - poate izbucnirea în clipa asta şi în noi, a tuturor durerilor acumulate de fiinţă în atâtea miliarde de ani - ne face să ne răscolim în adâncuri, să spunem totul într-o sfărâmare a lumii ca a unei oglinzi, tot ceea ce s-a ocolit, tot ceea ce a fost deasupra oamenilor ca o vrajă şi ca un jug şi să gustăm din tăria lumii ca dintr-un sublimat, fără a ne conserva, fără a ne teme c-am putea sfârşi într-un fel pe care restul oamenilor l-ar numi catastrofă". (Bogza, G., *Exasperarea creatoare*, Revista ``Unu", Nr. 33/1931).

Poetul îşi surprinde sensul vieţii pe o direcţie care-l smulge din viaţa lui. Altfel spus, Geo Bogza ajunge mult mai aproape de noi decât de timpul său . . .

CopyRight © All Rights Reserved

PEDOCRAȚIA

Timp de 133 de zile, între 21 MARTIE şi 1 AUGUST 1919, Ungaria a fost o ``Republică Sovietică``. Pentru maghiari s-a impus una dintre cele mai blestemate perioade din istoria lor.

``Teroarea Roşie`` Dictatorul trimis de ruși, Bela Kun, a pus în aplicare seria metodelor de propagandă prin care se urmărea distrugerea rapidă a matricei sociale, pentru a facilita acceptarea imediată şi totală a dogmei comuniste. Spiritul religios, patriotismul şi moralitatea au fost ţinte predilecte. Corupţia şi pervertirea completă a acestora au revenit în sarcina lui Georg Lukacs, teoretician marxist promovat în funcţia de Comisar al Poporului pentru Cultură şi Educaţie. O inovaţie a lui Lukacs din acea perioadă a constat în introducerea în programa şcolară a orelor de filme care prezentau copiilor imagini de sexualitate explicită, adultă. Ulterior, în cadrul activităţii Şcolii de la Frankfurt din anii 1920, Lukacs a dezvoltat subiectul ``Revoluţie şi Eros`` şi a pus bazele teoretice ale metodelor de folosire a instinctului sexual drept un instrument pentru extincție. Ideea principală a constat în implantarea teoriilor lui Freud într-un sol specific pentru doctrina lui Marx.

Freud demarase proiectul degradarii conceptuale a instinctului sexual uman. Prin cronicizarea acestui taifun ranforsat prin Școala Frankfurt, cel mai exploziv aspect al psihicului uman a expulzat familia şi moralitatea privată.

CopyRight © All Rights Reserved

Reţinerea şi controlul asupra instinctelor trupeşti, tabuurile de convieţuire sexuală endocronă, trădau obstacolul în calea eliberării societăţii de tiparele care îi confereau rezistenţă profundă la virusul comunist.

În perioada interbelică şi postbelică teoriile Şcolii Frankfurt au fost lent dar ferm diseminate în mediul universitar din SUA. Perioada 1960 - 1970 cunoaşte explozia socială a tineretului occidental, iar o componentă majoră a fost *revoluţia sexuală* - practicarea pregnantă a promiscuităţii şi dezinhibării prescrisă de urmaşii lui Marx. S-a deflorat calea pentru normalizarea comportamentului, până atunci, imoral şi aberant. Cei mai vulnerabili membri ai societăţii, minorii, au fost şi ei târâţi în naufragiul moral şi tornada experimentelor sexuale ale adulţilor. Adeseori, părinţii au consimţit sau participat activ la profanarea ``purificatoare`` a propriilor copii. (Fleischauer, J. & Hollersen, W., 2010)

În primăvara lui 1970, Ursula Besser a găsit o servietă alogenă în faţa uşii apartamentului ei. Nu era ceva cu totul inobişnuit în acele zile ca oamenii să lase diverse lucruri în faţa uşii sau să strecoare pacheţele mai mici în cutia de corespondenţă. Ea era, în cele din urmă, membrul Parlamentului (Berlin) din partea Creştin - Democraţilor (CDU), conservatori. Uneori Besser telefona la Poliţie pentru a cere examinarea unui pachet suspect. A avut mereu grijă să-şi ceară scuze la vecini pentru agitaţie.

Studenţii proclamaseră o revoluţie, iar Besser, văduva unui ofiţer, făcea parte din acele forţe din oraş care erau intens opuse schimbărilor radicale ale zilei.

CopyRight © All Rights Reserved

3 ani mai devreme, după ce a devenit un membru ales al Parlamentului din Berlin, CDU o numise pe Besser, doctorand în filologie, la Comitetul pentru Educaţie. Ea a dobândit repede reputaţia unei persoane atât directe, cât şi combative.

Servieta conţinea un teanc de hârtie - rapoartele dactilografiate zilnic cu privire la munca de învăţământ la un centru de după-şcoală din cartierul Kreuzberg (Berlin), unde un grup de până la 15 copii cu vârste între 8 - 14 ani erau custodiați după - amiaza. Primul raport a fost pe 13 AUGUST 1969. Ultimul s-a consemnat pe 14 IANUARIE 1970.

Chiar şi o revizuire sumară a materialului arăta că activitatea Centrului *Freiheit Rote* (``Libertatea Roşie``) era inobişnuită. Scopul instituției era de a forma elevii în ``personalităţi socialiste``, iar misiunea educaţională devansa cu mult joaca sub monitorizarea tutorială. Agenda FR includea ``propaganda
de agitaţie`` privind situaţia din Vietnam dar şi resuscitarea ``luptelor de stradă``, în care copiii erau împărțiți în ``studenţi`` şi ``poliţişti``.

Notiţele educatorilor indică faptul că au pus un accent foarte puternic pe educaţia sexuală. Aproape în fiecare zi, elevii armau jocuri care impuneau dezbrăcarea totală şi citirea de reviste porno în grup imitându-se, ulterior, actului sexual. (Baader, M., 2008)

Conform arhivei scrise pentru aceste activităţi, un ``exerciţiu de sex`` a fost efectuat pe 11 DECEMBRIE şi ``ORA DE FUTUT`` s-a consumat pe 14 IANUARIE. O notiţă, din 26 NOIEMBRIE spune lucrurilor pe nume şi prenume . . .

CopyRight © All Rights Reserved

``În general, am provocat aluzii sexuale în mod repetat, deschis sau într-un mod ascuns, care au fost apoi exprimate în pantomimă de Kurt şi Rita, efectuată împreună pe o masă scundă în faţa noastră.``

Acest material a prezentat publicului larg, pentru prima oară, un produs secundar al mişcării studenţeşti - eliberarea sexuală a copiilor. Besser transmis aceste rapoarte unui editor de la ziarul Berlinului de Vest *Der Abend* (*Seara*), care a publicat fragmente. La data de 7 APRILIE 1970, Parlamentul (Berlin) a pus în discuţie activitatea de la Centrul *Freiheit - Rote*. După cum s-a dovedit, Institutul de Psihologie de la Universitatea Liberă (Berlin) înfiinţase acest Centru şi furniza corpul didactic care lucra acolo! Besser crede că persoana care a lăsat acele rapoarte în faţa uşii ei a fost unul dintre angajații Centrului.

Câteva zile mai târziu, Besser a efectuat o vizită la Institutul de Psihologie din proximitatea cartierului Dahlem, ``pentru a putea azvârli privirea la chipul locului``. În subsol, Besser a găsit 2 camere separate de o imensă oglindă. Într-una din camere se aflau o saltea, o chiuvetă de perete şi un rând de lavabile multicolore agăţate lângă ea. Când a fost întrebat de Besser, un angajat al Institutului a spus că subsolul era ``staţia - radar`` pentru a studia lejer comportamentul sexual la copii.

De atunci Centrul s-a stins în obscuritate, dar membrii cineticii din 1968 şi succesorii lor au fost prinşi într-o obsesie ciudată despre sexualitatea copilăriei. Acesta este un capitol al istoriei mişcării, unul care nu apare niciodată menţionat în rememorările, elogioase, din epocă. În această privinţă, veteranii mişcării studenţeşti de la sfârşitul anilor ’60 par să fi cedat unei amnezii cronice . . .

CopyRight © All Rights Reserved

În dezbaterea privind abuzul sexual, unul dintre elemente e confuzia în ceea ce priveşte linia care nu trebuie trecută în interacţiunile cu copiii. Este o dilemă care nu se limitează la Biserica (strict) Catolică. Dar, tocmai în cercurile progresiste a început erotizarea copilăriei şi eliminarea foileton a tabuurilor. A fost o schimbare care a permis chiar sexul cu minori . . .

Şcoala Odenwald (Hesse) avea internat cu nicio afiliere religioasă. Incidentele au arătat c-a existat o legătură între apelurile pentru reformă şi îndepărtarea de inhibiţie. Cazul lui Klaus Rainer Röhl, fostul editor al revistei de stânga Konkret, pare de asemenea izolat în penuria cadrului istoric. Articolele în care Konkret a pledat deschis în favoarea sexului cu minori sunt cel puţin la fel de tulburătoare ca şi acuzaţiile de incest pe adresa lui Röhl venite chiar din partea fiicelor sale, Anja şi Bettina. Părintele, permanent, le-a respins.

Stânga are o istorie proprie de abuz şi este mai complicată decât s-ar părea la prima vedere. Atunci când lideri ai mişcării studenţeşti de la sfârşitul anilor `60 sunt întrebaţi despre acest lucru, ei oferă răspunsuri evazive sau ezitante. ``La baza mişcării din 1968 a existat în realitate o penurie a respectului faţă de limitele necesare între copii şi adulţi. Măsura în care acest lucru a dus la cazuri de abuz este opacă``, (Kraushaar, W., 1998). O penurie de reverență faţă de limite e o descriere clementă. Frontierele au fost dacă nu violate cel puțin asediate, forțate . . .

Eliberarea sexuală s-a aflat în fruntea ordinei de zi a revoluţionarilor tineri care-n 1967, au provocat taifunul social. Controlul asupra dorinţei sexuale a fost văzut ca un instrument de dominare, pe care societatea burgheză l-a folosit pentru a menţine puterea.

CopyRight © All Rights Reserved

Tot ceea ce inovatorii au perceput ca fiind greşit şi dăunător îşi are originile în acest concept - agresiunea omului, lăcomia şi dorinţa de a fi stăpânul propriilor posesii, precum şi predispoziţia către sugestibilitate. Studenţii radicali au crezut că cei care se eliberează de represiunea sexuală pot fi, într-adevăr, liberi. Pentru ei, era evident că eliberarea ar trebui să înceapă de la o vârstă fragedă. Odată ce inhibiţiile sexuale au prins rădăcini, au motivat ei, tot ce se putea face era doar un tratament al simptomelor. Ei au fost convinşi că alternativa mult mai bună era împiedicarea dezvoltării acestor inhibiţii. Mai toate textele de stânga ale zilei abordau subiectul sexualităţii. De pildă, ``Die Revolution der Erziehung`` (``Revoluţia în Educaţie``), o lucrare publicată la editura Rowohlt (1971), care a devenit Bestseller, compostează predicatul sexualităţii tranşant. ``Inerotizarea vieţii de familie, de la interdicţia sexului între copii şi până la tabuul incestului, serveşte ca pregătire pentru asimilarea totală – antrenamentul pentru tratamentul ostil al plăcerilor sexuale în şcoală şi subjugarea la sistemul de muncă complet dezumanizant.``

Numărul 17 al revistei culturale *Kursbuch*, publicat în IUNIE 1969, descrie poziţia revoluţionarilor din punctul de vedere praxiofil. Publicată de autorul german Hans Magnus Enzensberger, această ediţie conţinea un raport al membrilor Comunei 2 din Berlin, intitulat ``Educarea copiilor în comună``. 3 femei şi 4 bărbaţi s-au mutat în vara anului 1967 într-un apartament dintr-o clădire veche pe adresa Giesebrechtstrasse, cu fetiţa de 3 ani, Grischa şi băieţelul de 4 ani, Nessim. Pentru aceştia, experimentul prin concubinaj a fost o încercare de a depăşi toate constrângerile burgheze, inclusiv uşile închise la baie sau pudoarea. Cei 2 copii au fost crescuţi de grup, ceea ce, a trădat că nimeni nu le-a acordat prea multă atenţie.

CopyRight © All Rights Reserved

Adulţii au avut drept scop nu doar ``a tolera ci şi a afirma sexualitatea copiilor``. Ei n-au fost mulţumiţi doar în calitatea de observatori - pasivi.

Membrii acestei comune s-au simţit obligaţi să scrie despre experienţele lor, ceea ce explică de ce unele dintre incidentele care au avut loc au fost documentate, fiabil. La 4 APRILIE 1968, Eberhard Schultz descrie modul în care el este culcat în pat cu micuţa Grischa şi cum ea începe să-l atingă, în primul rând pe faţă, apoi pe stomac şi fese şi în cele din urmă pe penis, până când el devine ``foarte excitat`` şi al lui ``cocoş devine greu``. Fetiţa trage în jos colanţii ei şi îi solicită lui Schultz să ``o bage înăuntru``, la care el răspunde că penisul lui este ``probabil prea mare.`` Apoi, el atinge vaginul fetiței . . .

Kursbuch 17 conţinea o serie de fotografii - poster. Sub titlul ``Joaca amoroasă în camera copiilor,`` aceasta îi prezenta pe Nessim şi Grischa, amândoi goi. Imaginile supradimensionate sunt de genul celor care se pot vedea într-o revistă pentru pedofilii de azi, cu siguranţă şi nu într-o publicaţie influentă a intelectualităţii de stânga. ``Grischa se plimbă în faţa oglinzii, se uită la trupul ei, se apleacă înainte de mai multe ori, îşi circumscrie fesele cu mâinile ei. Replica este, cel puțin, elocventă. Chiar provocatoare . . . ``Uite vaginul meu!``

Ulrich Enzensberger, un fost membru al neosectei, a declarat mai târziu că Nessim priveşte înapoi ``cu groază``. Nessim a devenit om de ştiinţă politică în Bremen, în timp ce Grischa și-a fixat domiciliul în Berlin obținând job la o editură de carte.

Nessim şi Grischa au trăit vieţi foarte private din momentul în care au avut şansa de a lua decizii proprii. Nessim discută despre copilărie ``şi, aşadar, subiectele intime, doar cu persoane de maximă încredere``. Grischa - la 46 ani, a rămas la fel de reţinută în ce priveşte trecutul ei . . .

Este tentant de a considera ``joaca dragostei`` din această comună ca o excepţie, un exces radical al unui proiect revoluţionar, însă foarte mulţi părinţi de stânga şi-au modelat vieţile după experimentele educaţionale de pe Giesebrechtstrasse. Pentru aceştia, *Comuna 2* a fost un proiect pilot în educaţia antiautoritară, care a fost repede urmat de grădiniţele private unde părinţii au aplicat idei noi pentru creşterea copiilor lor, iniţial pentru Frankfurt, Berlin, Hamburg şi Stuttgart dar şi-n comunităţi mai mici - Giessen şi Nurnberg.

Iniţial, părinţii au abordat aspectele practice, cum ar fi dacă să ia copiii cu ei pentru a protesta la marşuri. Dar, în cele din urmă, ordinea de zi s-a concentrat pe educaţia erosului. În aceste grădiniţe şi Centre antiautoritare niciun alt subiect n-a fost discutat la fel de mult precum sexul a declarat Schuller, sociolog, unul dintre fondatorii unui atare curent instituţionalizat *Kinderladen* (Wilmersdorf / Berlin). La fel ca Schuller şi alţi părinţi au fost cadre universitare, jurnalişti. Cei 2 băieţi ai lui, de 4 şi 5 ani, la acea vreme, au crescut fără regulile şi pedepsele obişnuite dintr-o grădiniţă de stat.

Dar adulţii au avut repede păreri împărţite în problema sexului. Unii au fost determinaţi să-şi încurajeze copiii să-şi arate şi atingă organele genitale, în timp ce alţii au fost oripilaţi de această idee.

CopyRight © All Rights Reserved

``N-a fost niciodată abordat destul de direct, dar era clar că, în cele din urmă, se preconiza sex între copii şi cele 2 femei învăţătoare. Mi-a fost extrem de dificil să adopt o atitudine anume. Am simţit că ceea ce încercam să realizăm era fundamental corect, dar când s-a ajuns la aceasta problemă, m-am gândit - *Aşa ceva e o nebunie, nu este corect*. Dar apoi mi-a fost ruşine de acest gând. Mulţi părinţi au trecut prin aceeaşi situaţie``. (Schuller) Gruparea mai pudică a prevalat după un an de discuţii istovitor, iar părinţii au decis că nu va exista sex în *Kinderladen*. Ulterior, stimularea organelor sexuale ale unui copil de către un adult este considerată drept agresiune sexuală, penală. Dar pentru revoluţionarii din 1968 a fost un instrument educaţional care a ajutat la ``crearea unei noi persoane``, cf. cu ``Manualul pentru Doctrinarea Pozitivă a Copilului`` (1971).

``Minorii pot învăţa să aprecieze erotismul şi actul sexual mult timp înainte ca ei să înţeleagă cum este procreată ființa umană.

E important pentru acești copii să se dezmierde cu adulţii. La fel de valoros e ca respectivul act (sexual) să apară în timpul acestor alintări.`` Părinţii au început atunci când au încercat să forţeze asupra copiilor o relaţie de sex fără inhibiţii. În teorie, scopul lor a fost de a permite copiilor să acţioneze conform nevoilor lor sexuale. Minorii manifestă spontan nu atitudinea ci tendinţa pentru asumarea unui rol activ în preludiul actului sexual în faţa sau prin implicarea adulţilor într-un asemenea context. Aşadar, stimularea, doar la nivelul limbajului, provoca un răspuns pe măsură. Părinţii obişnuiau să spună, constant, glume trăsnite folosind expresii de nişă (``cocoş``, ``vagin``).

CopyRight © All Rights Reserved

``*Inima palidă a revoluţiei*`` (Dannenberg, S., 2004) trădează pulsul realității agonizante pentru puii de om prin bruscarea, violarea limitelor vieţii private. Dannenberg, ai cărei părinţi, motivaţi de afilierea lor cu Partidul Comunist German, au trimis-o la *Kinderladen* - Giessen (1970), s-a folosit de amintirile resuscitate de mama ei şi alţi martori pentru a deconfidenţializa temeinic atmosfera de ``constantă iluminare``.

Materialul folosit de ea include un episod de seară al părinţilor, când una dintre mame s-a dezbrăcat în faţa fiului ei, astfel încât el să o poată ``inspecta``. Femeia şi-a expus poligonul genital pentru inspecţie. Jocul s-a terminat atunci când băiatul a blocat un creion în vaginul mamei sale.

Părinţii, de asemenea, petreceau mult timp discutând dacă este o idee bună de a avea sex cu copiii lor, astfel încât să demonstreze ``naturaleţea`` actului sexual.

Deşi persoanele intervievate de autoare nu îşi amintesc cazuri de avans fizic, ele au descris ``forme mai moderate de agresiune sexuală``, cum ar fi cererile insistente asupra copiilor de a arăta trupurile lor goale. În roman, care se bazează pe exegeza Dannenberg, personajului Simone de 8 ani i se spune să se dezbrace în faţa mai multor adulţi şi colegi. ``De ce vrei să te ascunzi?``, spune mama, spre amuzamentul celor din jur, atunci când copilul îşi acoperă instinctiv organele genitale cu o pernă. ``Este un lucru frumos ce ai acolo . . . Arată-ni-l!``

Nicio altă scenă din carte nu a provocat reacţii mai furioase. Dannenberg spune că a fost literalmente huiduită în timpul discuţiilor cu publicul despre cartea ei, ori de câte ori această scenă a fost menţionată.

CopyRight © All Rights Reserved

``Minciuni, minciuni``, au strigat membrii din audienţă în timpul unei discuţii de grup cu Ulrich Enzensberger, atunci când i-a amintit de escapadele sexuale ale zilei.

Probabil că nici pentru adulţi nu a fost întotdeauna uşor să fie atât de liberi. Nu toată lumea ştia ce să facă atunci când copiii treceau de la joaca între ei la drăgosteala cu adulţii.

Daniel Cohn - Bendit, titularul Partidului Verzilor și-a publicat experienţa sa ca profesor în *Kinderladen* – Frankfurt. Când copiii erau lăsați în grija lui se apucau să-i elibereze mădularul, confirmă politicianul în cauză.

``Am fost, de obicei, destul de surprins. Reacţiile mele au variat, funcţie de circumstanţe, dar atracţia lor erotică mi-a pus o problemă. I-am întrebat - *Voi* d*e ce nu vă jucaţi împreună*. *De ce m-aţi ales pe mine şi nu pe alţi copii?* Dar cum ei tot insistau, eu îi apreciam, în orice caz.`` (Bendit, D. apud Stamer, S., 2001)

Altora le-a fost vizibil mai greu să facă faţă situaţiei. O însemnare din decembrie 1969 din arhiva unui Kinderladen din Stuttgart include mărturia unei mame care s-a pomenit dintr-o dată cu mai mulţi copii sub fustă. Atunci când unul dintre băieţi a început sa tragă de părul pubian, femeia nu a fost sigură cum să reacţioneze. ``Asta doare``, a spus ea în cele din urmă. ``Nu-mi place asta.``

``Inhibiţiile adulţilor şi dilema lor au fost, cel mai sigur, de vină pentru pasivitate, iar copiii şi-au suprimat curiozitatea sexuală, din cauza reacţiilor subconştiente ale părinţilor``. (Seifert, M., apud. Heinemann, K., & Jaitner, T., 1993)

CopyRight © All Rights Reserved

Trauma a fost instituționalizată la *Kinderladen – Frankfurt*? ``Obiectiv vorbind, a fost abuz, dar nu din punctul de vedere subiectiv``, spune autoarea Dannenberg. Aşa ciudat cum pare şi-n retrospectivă, părinţii au avut aparent bunăstarea copiilor în minte, nu a lor. Pentru aderenţii la noua cinetică, minorul nu a servit drept un obiect sexual de satisfacere a poftelor trupeşti. Acest lucru diferenţiază abuzul motivat politic de pedofilie.

În apariţia publică, *ANTENNE 2 (TV – FRANCE),* pe 23 APRILIE 1982, a dat în cadrul unui Talk – Show (*Apostrophes*) ocazia lui Cohn - Bendit, ulterior membrul Parlamentului European, să livreze lămuririle apodictice care acoperă sau, cel puțin, survolează dreptul natural la pedofilie . . .

``La 9 dimineaţa mă alătur celor 8 copii mici ai mei, cu vârste cuprinse între 16 luni şi 2 ani. Le spăl fundurile, eu îi gâdil. Şi ei mă gâdila după care, iar, ne dezmierdăm . . .

Ştii, sexualitatea unui copil este un lucru fantastic. Trebuie să fii onest şi sincer. Cu copiii foarte mici nu este acelaşi lucru cum ar fi cu copii între 4 şi 6 ani. E fantastic dacă o fetiţă de 5 ani începe să se dezbrace, pentru că este doar un joc. Unul incredibil de erotic . . .``

Cohn - Bendit a pretins, ulterior, că portretele pe care le-a realizat în *Memoriile* lui au fost concepute ca o provocare. Indiferent dacă cineva crede sau nu afirmaţiile sale, evoluţia Partidului Verzilor pentru anii `80 arată că discursul lor nonşalant despre sex cu copiii mici a atras în cele din urmă pedofilii, reali. Această polarizare s-a instituţionalizat.

CopyRight © All Rights Reserved

În urma cineticii GAY au apărut şi grupurile *PEDO*. În acest sens, c-o largă notorietate a fost *Comuna Indiană* (Nürnberg) validată printr-un *proiect alternativ de viaţă*, pentru adulţi şi copii. ``Indienii``, gălăgioşi şi vopsiţi în culori vii, au apărut în 1980 la prima *Convenţie* (Partidul Verde) din Karlsruhe, pentru a câștiga sprijinul în favoarea cauzei lor titrată clarificator. (``*Sex liber pentru copii şi adulţi*``)

Verzii nu au fost mult timp imuni la argumentul că Guvernul n-ar trebui să limiteze sexualitatea copiilor. La Convenţia Lüdenscheid (1985), Liga Verzilor din landul Rhein - Westphalia a susţinut vehement că *sexualitatea nonviolentă* între copii şi adulţi ar trebui să fie permisă în general, fără restricţii de vârstă. ``Relaţii sexuale consensuale între adulţi şi copii trebuie să fie decriminalizate``, a scris izocron într-un act de poziţie Partidul Verzilor ``Copiii şi Tineretul``, din landul Baden - Württemberg / Deutschland. Protestele publice au forţat obliterarea *Declaraţiei* în cauză din respectivul document . . .

În această perioadă, niciun alt ziar n-a oferit pedofililor o platformă mai mare precum *Tageszeitung*, ceea ce trădează gradul de acceptabilitate socială pe care l-a căpătat violarea tabuurilor în cadrul comunităţii de stânga. Bărbaţilor li s-a oferit posibilitatea de-a descrie cât de frumos şi eliberator este actul sexual cu băieţii aflaţi la pubertate. Un articol grenadă a dinamitat orizontul de aşteptare al cutumei sociale prin publicarea unei doctrine noi - *Sexul între adulţi şi copiii de toate vârstele.*

CopyRight © All Rights Reserved

Epicentrul manifestului a fost armat sub titlul *Ich Liebe Jungs* (*Eu iubesc băieții*). Truismul, asumat de Olaf Stueben - Liga Pederaștilor (Hamburg) a fost publicat pe 16 NOIEMBRIE 1979, în *Tageszeitung*. ``A fost o mare incertitudine cu privire la cât de mult şi departe se mai poate merge``, spune Gitti Hentschel, cofondator şi editorul publicației vicetitrate. (1979 - 1985).

Cei care, asemenea lui, s-au opus deschis la promovarea pedofiliei au fost stigmatizaţi drept ``pudici`` şi contra libertăţii de exprimare. ``Nu există cenzură în *Tageszeitung*``, a intervenit publicaţia. Contra mişcării pedofile s-a remarcat Günter Amendt. ``Inexistă vreo sexualitate echitabilă între minori şi adulţi.`` În 1994 pedofilii au publicat în *Tageszeitung* faptul că, în esență, actul sexual cu băieţi nu e diferit de cel cu fetiţe, care, datorită mişcării feministe, au fost considerate demne de protecţie de mai mult timp.

``Aceste acuzaţii fac parte din încercarea de a denunţa progresul social. Holistic, schimbarea socială asociată cu evenimentele din 1968, a fost susceptibilă de a fi condus la presosirea abuzurilor.`` (Schmidt, G., 2000)

CopyRight © All Rights Reserved

TORNADA JURIDICĂ

Karoly Maria Benkert, a elaborat o scrisoare deschisă către ministrul de Justiție al Prusiei (1869) prin care contesta legislația ce pedepsea aspru contactele sexuale între parteneri de acelaşi gen. În acest context, epistolar, apare, pentru prima dată, cuvântul HOMOSEXUAL.

Până atunci, medicii foloseau, pentru această orientare, sintagma *Dorinţă Sexuală Inversată* și, uneori, formulau sintagma *Nebunie Morală*.

Legea vremii considera contactele sexuale dintre 2 bărbați ca fiind o *perversiune* (*sodomie*) în timp ce homosexualii educați ai Europei se autonumeau INVERSAȚI CONGENITAL, termen folosit, prima oară, de neurologul Krafft - Ebing**.** Astfel, orientarea sexuală capătă un statut apare - e dobândită! Polarizarea, prin constituția juridică, a impus noua doctrină.

Prin urmare, nimeni nu putea să mai fie tras la răspundere . . .

Ideea alternativă și opusă a fost că orientarea sexuală este la cheremul *liberului arbitru*, adică țintuită sistematic în lesa volitivă.

Decenzurată, istoria restituie o altă realitate - dragostea masculină este o constantă universală. Homofilia a fost vector pentru cutume și tabuuri care au dus, incotestabil, la prima afirmare și interogare a omului modern din Occident și la impunerea sau cel puţin resuscitarea liniilor de forță pentru identitatea integrală a orizontului uman . . .

CopyRight © All Rights Reserved

Codul Penal (1938) ROMÂNIA

Art. 431

1. *Actele de inversiune sexuală săvârşite între bărbaţi sau femei, dacă provoacă scandal public, constituie delictul de inversiune sexuală şi se pedepsesc cu închisoare corecţională de la 6 luni la 2 ani.*

2. *Dacă actul s-a săvârşit asupra unei persoane mai mici de 18 ani, pedeapsa este închisoare corecţională de la 1 la 3 ani.*

3. *Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alineatul precedent se aplică şi în cazul când actul s-a săvârşit asupra unei persoane mai mică de 14 ani chiar dacă nu s-a produs scandal public.*

Codul Penal (1948) forjează Art. 431 - pedepsele își iau avânt pe intervalul 2 - 5 ani. După 1957 dispare sintagma condiționantă ``scandal public``**.** Prin urmare este incriminat orice raport sexual consimţit între persoane de acelaşi sex.

Pe timpul lui Ceauşescu viața intimă a fost îmbrâncită și condamnată în sfera infracţiunilor contra persoanei.

CopyRight © All Rights Reserved

Codul Penal (1968) ROMÂNIA

Art. 200

1. *Relaţiile sexuale între persoane de acelaşi sex se pedepsesc cu închisoare de la 1 la 5 ani.*

2. *Fapta prevazută în alineatul 1, săvârşită asupra unui minor, asupra unei persoane în imposibilitatea de a se apăra, ori de a-şi exprima voinţa, sau prin constrângere, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.*

3. *Dacă fapta prevazută în alineatul 2 şi 3 are ca urmare vătămarea gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani, iar dacă are ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani.*

4. *Îndemnarea sau ademenirea unei persoane în vederea practicării faptei prevăzute în alineatul 1 se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.*

Revoluția sau, pentru unii, ``Răscoluția`` din 1989, nu a casat Art. 200**.** Acesta a generat, astfel, pentru alți 10 ani, teribila hemoragie anancologică.

CopyRight © All Rights Reserved

``Human Rights Watch``

``International GAY & Lesbian Human Rights Commission`` (1998)
În 1992, Ciprian Cucu, un tânăr de 17 ani, era în ultimul an de liceu în Sânnicolau Mare, un oraş aproape de graniţa cu Ungaria. Fiind izolat şi singur, Cucu a dat un anunţ într-un ziar din Timişoara (1992). Mesajul se intitula ``Vis de noiembrie`` şi cerea ``prietenia pe termen lung`` a unei alte persoane. Limbajul indica subtil dar ferm orientarea homosexuală a semnatarului. Marian Mutaşcu, un tânăr de 22 de ani din Timişoara, a răspuns la anunţul lui Cucu. Ulterior, Mutaşcu a fost cel care a mărturisit despre întâlnire, în termeni cruciali . . .

``Am ştiut de îndată că el este omul potrivit pentru mine şi că acesta este stilul meu de viaţă``. Cucu şi Mutaşcu au locuit împreună aproape 2 luni, întâi acasă la Mutaşcu, împreună cu mama lui.

La sfârşitul celor 2 luni, Cucu şi Mutaşcu s-au mutat în casa părinţilor lui Cucu, în Sânnicolau Mare. Cei 2 au fost nevoiţi să-şi ascundă relaţia de rudele lor. Cu toate acestea, sora lui Cucu şi soţul ei au început în cele din urmă să suspecteze natura relaţiei dintre Cucu şi Mutaşcu. Finalmente, sora lui Cucu i-a denunţat la poliţie. Cei 2 au fost arestaţi în IANUARIE 1993.

Cucu povesteşte: ``Eu am fost interogat primul. Anchetatorii s-au purtat foarte urât cu mine, numindu-mă ``târfă`` în repetate rânduri.

CopyRight © All Rights Reserved

Marian a recunoscut totul la interogatoriu. Eu nu am recunoscut nimic, până când mi-a fost pus pe masă jurnalul meu intim care fusese adus la Poliţie de sora mea. Atunci mi-am dat seama că voi pierde totul``. De la Sânnicolau Mare, cei 2 au fost transferaţi la Timişoara. ``În biroul în care am fost anchetaţi se adunaseră foarte mulţi poliţişti care râdeau de noi``, spune Cucu. Apoi am fost duşi în arestul poliţiei judeţene. Încă de la intrarea în arest, când a aflat motivul pentru care fusesem arestaţi, ofiţerul supraveghetor (cunoscut sub porecla ``karatistul``) s-a năpustit asupra lui Marian, lovindu-l cu picioarele în gură, în stomac, chiar şi după ce Marian a căzut la pământ şi şi-a pierdut cunoştinţa. Eu am fost doar insultat în repetate rânduri. În celula în care am fost dus erau 6 paturi în care dormeau până la 16 suspecţi. Înainte de intrarea mea în celulă, şeful de cameră a fost informat în legătură cu faptul că urma să fie adus înăuntru un GAY.

Drept urmare, mi-a spus de la bun început că, dacă doresc să-mi meargă bine, trebuie să întreţin relaţii sexuale cu el. La început am inacceptat, dar, după câteva lovituri, am fost forţat să cad de acord. În cursul lunii care a urmat, am fost forţat de şeful de cameră să întreţin relaţii sexuale şi cu alţi deţinuţi în vreme ce ceilalţi colegi priveau ``spectacolul``. Mutaşcu a fost şi el violat şi bătut de mai multe ori. După 30 de zile de arest preventiv, Cucu a mărturisit procurorilor că-n secţiile de poliţie se petrec adeseori violuri.

``La întoarcere, şeful arestului poliţiei m-a bătut în prezenţa a circa 20 deţinuţi fiindcă ``am făcut temniţa de ruşine``. Mutaşcu a fost acuzat de relaţii homosexuale cu un minor, pe baza Alineatului 2 al Art. 200.

Cucu a fost acuzat cf. Alineatului 1 din Art. 200 şi a fost judecat, totuşi, din rolul de adult. Un articol publicat în ziarul poliţiei din Timişoara când ancheta era încă în desfăşurare descrie cazul în detaliu, incluzând numele, adresele complete şi chiar pozele celor acuzaţi. Tratând vinovăţia celor 2 ca un fapt deja dovedit, articolul îl învinovăţeşte pe cel mai tânăr dintre cei 2, Cucu, un ``pericol social``. Ancheta a zguduit oraşul datorită cazului delicat şi - oarecum - evadat din comun.

Derulând faptele şi ţinând cont de vârsta învinuiţilor, veţi rămâne consternaţi de abilitatea lor. Iniţial ei nu au recunoscut învinuirea adusă, adică raporturi sexuale între persoane de acelaşi sex. Dar, prin probele administrate şi în urma raportului medicului legist, s-a constatat că este vorba de un caz tipic pentru relaţiile dintre persoane GAY . . .

Ciprian Cucu, ``fetiţa``, era pasivul, iar Mutaşcu Milorad, activul. Halal activitate! E trist că se întâmplă astfel de lucruri, că tinerii noştri cad în dezmăţ, departe de controlul social. Ce o să urmeze? Reforma sau sfârşitul tragic, căderea în viciu? Unul dintre ziarele naţionale a preluat ştirea şi a făcut numele celor 2 de notorietate naţională. În cursul primei luni de arest, atât Cucu cât şi Mutaşcu au fost siliţi să se supună la un examen medical genital, algezic şi umilitor.

``Expertiza medico-legală menţionează că nu s-a putut stabili dacă am întreţinut sau nu relaţii sexuale cu persoane de acelaşi sex``, spune Cucu. ``Atât procurorul cât şi medicul legist au insistat să afle ``cine a fost pasivul şi cine a fost activul`` în relaţia mea cu Marian``. Amnesty International şi Comitetul Helsinki Român au decis să intervină pentru apărarea celor 2 tineri. Cucu a fost eliberat din arest preventiv după 2 luni. Mutaşcu însă a fost deţinut pentru alte 2 luni.

CopyRight © All Rights Reserved

Pe 22 MAI, după ce a fost diagnosticat cu o gravă şi desfigurantă infecţie a pielii braţelor şi picioarelor, Mutaşcu a fost şi el eliberat. Procesul celor 2 tineri a început pe 9 IUNIE. Mutaşcu a fost condamnat la 2 ani de temniță.

Cucu a primit un an de închisoare. În principal datorită presiunilor comunităţii internaţionale, aceste sentinţe au fost suspendate. Calvarul celor 2 însă nu s-a încheiat aici. Cucu a fost exmatriculat din liceu pentru că ``profesorilor le era frică de efectul pe care orientarea mea sexuală l-ar fi avut asupra celorlalţi elevi``. Alertaţi de notorietatea cazului, toţi patronii cărora Mutaşcu li s-a adresat au refuzat să-l angajeze.

Când, în cele din urmă, Mutaşcu a reuşit să-şi găsească o slujbă, hărţuiala continuă a colegilor l-a forţat să părăsească postul. În MAI 1995, Mutaşcu s-a omorât. Cucu aduce detalii terifiante. ``S-a sinucis din pricina presiunilor şi izolării la care a fost supus. Trăisem cu speranţa că într-o zi vom putea fi din nou împreună. L-am iubit enorm de mult şi nu puteam concepe ideea că l-am pierdut . . .

Dar destinul mi-a smuls în final şi ultima speranţă. Marian nu mai există. O parte din mine a coborât alături de el, în pământ. Cealaltă a continuat să trăiască în ura şi dizgraţia celor ce mă înconjoară. Este enorm de greu să trăieşti într-o societate bolnavă de prejudecăţi care te condamnă pentru lucruri de care nu eşti vinovat . . . ``

CopyRight © All Rights Reserved

Asociația ACCEPT printr-o finanțare survenită sistematic din partea ANGLIEI, a luptat constant și cu succes pentru drepturile alocate identității LGBT (*Lesbi / Gay / Bisexual / Transsexual*). Pe temelia iminentei sancționari (INFRINGEMENT) *livrată* de Consiliul Europei la adresa României, Art. 200 a fost, în cele din urmă, modificat de Guvernul Văcăroiu **(**1996**)** și anulat pe timpul Guvernului Năstase (2001). Rezoluția ONU (2011), în cauza *Africa de Sud*, a decis validarea, la rang mondial, a drepturilor homosexualilor pentru același nivel cu cel deja recunoscut în cazul heterosexualilor.

În EX - YUGOSLAVIA, de la 1 IULIE 1989 emitea, NON – STOP, din Centrul SAVA (*Novi - Beograd*) ``3K – TV`` BELGRAD. Acest canal era destinat pentru tineret și includea, periodic, FILME (!) PORNO (XXX). Faptul este cu atât mai important pe cât vorbim de TELEVIZIUNEA PUBLICĂ - BELGRAD și-n perioada când comunismul stăpânea Europa de Est.

TREĆI KANAL
TV - BEOGRAD

Era pe timpul controversatului Slobodan Milošević, Președintele SERBIEI, Dr. în Științe Juridice . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ELITA GAY - ROMÂNIA

Prima mișcare de asumare publică pentru orientarea homosexuală, pedantată (2004) a pornit de la ideea *Divers - FEST*. Deşi contextul social nu era deloc favorabil, procesul de organizare a fost un succes şi evenimentul începe să captureze contur. Timpul prelins până la realizarea propriu-zisă a GAY Fest-ului a adus după SINE şi retragerea din această inițiativă a unor sponsori. Asociaţia ACCEPT a continuat în pofida dificultăţilor întâmpinate să lupte deschis și constant pentru cauza propriei sale existențe, cel puțin din punct de vedere juridic (finanțare - Marea Britanie). Astfel, în perioada 3 - 9 Mai 2004, a debutat primul GAY - *Fest* în Romania (*Festivalul Diversităţii*) irigat de proiecții VIDEO şi *Conferinţa de Presă* menită să declare deschis evenimentul dar şi a unei prezumate și asumate cutume, în același sens.

Orientarea sexuală, chiar și-n acest caz, nu era chiar o inovație pentru români. Dreapta credinţă şi smerita comportare ale unora dintre domnii noștri erau în stare flască precum catifeaua în contact cu liberele principii de iatac ale turcilor. **Radu cel Frumos**, cel care stătuse la Stambul şi fusese adus de turci la domnie, a probat și el orientarea GAY.

Creştinismul a decis că nu e voie să te confirmi decât într-un anume fel. Atunci s-au impus pedepse abominabile pentru homosexualitate în sfera de influență irigată de fideism cu precizarea faptului că la Stambul orientarea GAY nu era condamnată!

Diferenţa fundamentală între ce se întâmpla atunci în Ţările Române şi ce se petrece astăzi este că inexista o specializare . . . Domnitorii îşi dădeau hățuri libere senzualităţii fie că era vorba de puștanul Curții, o fată frumoasă sau o roabă, descrie Prof. Univ. Dr. Zoe Petre moravurile din vremuri, în această perspectivă, una mai degrabă distală și nu alogenă.

Petru Cercel a fost unul dintre favoriţii lui **Henric al III-lea**, regele Franţei, care avea o curte întreagă de băieți chipeși - toți la dispoziţia lui. Domnitorul român și-a câștigat faima de precursor al cineticii GAY româneşti.

Adevărul istoric este forat până la temelie . . . Dimitrie Cantemir a smuls, din sărite, Sfântul Sinod al Bisericii Ruse când a vorbit în ``*Sistema religiei muhammedane*`` despre senzualitatea excesivă, lesbianismul, homosexualitatea şi amorul în grup practicate chiar de otomani. Printre înaintaşii curentului GAY, a fost și **Iliaş Rareş**, cel care a petrecut o vreme chiar la Înalta Poartă şi despre care Grigore Ureche s-a pronunțat apodictic. *Având lângă SINE sfetnici tineri turci, cu care ziua petrecea sau se dezmierda, iar noaptea cu turcoaice curvind, din obiceiurile creştineşti s-a depărtat.*

Alte cazuri de abatere de la împreunarea considerată firească sunt cele ale lui **Radu cel Frumos**, numit aşa, se pare, în temeiul trăsăturilor sale hyperefeminate şi **Vodă Alexandru Ilieş**, ``domn fără pricepere`` care-şi consuma voluptuos timpul cu tânărul adus chiar din Balcanii de Vest. (Mazilu, D., 2006)

CopyRight © All Rights Reserved

``Insinuarea negativă - strecurată abil de către Miron Costin - nu lipseşte``, scrie istoricul, ce reproduce mai departe din scrierile cronicarului - *Ce cârpea boierii cum putea treburile ţării, iar domnia mai mult îşi petrecea cu Batişte Veveli.*

Lunga şedere printre turci l-ar fi îndepărtat şi pe **Mihnea III** de femei ``slujind lângă Poarta Otomană la **Chinan Paşa** - căruia zic unii să-i fi fost ***giuvan*** (GAY), fiind frumuşăl``. De **Ştefăniţă Lupu** se scrie în ``Cronica Bălenilor`` foarte clar cu privire ageră asupra orientării sexuale - *fiind tânăr, dezmierdat, făcea lucruri copilăreşti, să zic mai bine, nebuneşti. Nu căuta treburile domniei, ci curviile - partea bărbătească şi femeiască.* (Popescu, R., apud. Mazilu, H., 2006)

Deşi pedeapsa pentru homosexualitate stipula decapitarea, confiscarea averii şi arderea trupului viciat în public, nu s-au găsit în arhiva justiției secolelor XVIII & XIX semne c-ar fi fost pusă în practică, vreodată. (Vintilă - Ghițulescu, C., 2006)

Homosexualii erau sancţionaţi de restul lumii mai mult prin bârfă şi ironii gen «pezevenghe». Sunt câteva cazuri de călugări judecaţi pentru homosexualitate în acel timp, iar pedeapsa impunea dislocarea disciplinară la altă mănăstire, unde trebuiau să fie izolaţi şi hrăniți doar cu pâine şi apă. Dar pe mulţi dintre ei îi găsim, după aceea, foarte bine - mersi, integraţi în comunităţile de călugări. Astfel, penetrarea socială a unor curente privind orientarea sexuală era nu doar protejată ci chiar instituționalizată, la nivelul ectenic.

CopyRight © All Rights Reserved

Pentru **Ştefan**, cafegiul unei mănăstiri, prins când îi sărută cu ``râvnă curvească`` pe ţiganii robi, pedeapsa a fost exilul la Mănăstirea Snagov. Un egumen al Mănăstirii Butoiul şi succesorul lui, reclamaţi ambii la 10 ani distanţă că ar fi homosexuali de către robii ţigani, nu doar că scapă cu chipul ectenic imaculat, dar obţin şi condamnarea petenților.

S-au descoperit mult mai multe despre acest gen de relații . . . La un moment dat a fost depistat cazul unui cafegiu la care un tată, tovarăş de breaslă, îşi trimite băiatul de 14 ani să fie calfă. Puștanul pleacă de la locul de muncă şi povesteşte părinţilor că şeful l-a luat doar pentru a-şi satisface nevoile «pe dinapoi». Conflictul se stinge când colegii de profesie îl conving pe tată să accepte o sumă de bani şi să-şi retragă plângerea, promiţându-i că, pe viitor, cafegiul va fi acelaşi om bun. (*idem*)

Mai spre zilele noastre, cunoscut pentru propensiunea homosexuală a rămas poetul, eseistul şi criticul **Alexandru Bogdan Piteşti**. E cea mai importantă figură de Mecena a artelor plastice de la sfârşitul secolului XIX - detenta secolului XX. El l-a lansat pe Ştefan Luchian şi a fost primul colecţionar al lui Brâncuşi. Căsătorit, a rămas acelaşi - GAY. Nevasta lui era o persoană foarte liberă & inteligentă. Trăia, la rândul ei, cu Mateiu Caragiale, ajutat chiar de Bogdan Piteşti. *Astfel, se constată cât de emancipaţi erau unii intelectuali încă de la temelia secolului XIX.* (Oroveanu, M., 2009)

Homosexualii de atunci erau, ca şi mulţi din zilele sau mai degrabă nopțile noastre, irigați de o anume discreţie în privinţa orientării lor sexuale.

CopyRight © All Rights Reserved

Dar cei c-un elocvent și impunător palmares erau toleraţi în cercurile perforate de anumite tendințe dacă nu chiar atitudini izosexuale. Aici e vorba, evident, de intelectualii care se regăseau în același regiment deontologic sau vocațional.

Un alt GAY celebru a fost și **Dumitru Ferichide**, fiul preşedintelui Senatului României. Pe domnul **Petru Comarnescu** - scriitor, eseist şi critic de artă - faptul că era homosexual nu l-a împiedicat să fie prieten cu Mihail Sebastian. Era bine privit, chiar dacă presa l-a botezat «Cavalerul de Curlandia».

Glume incorecte politic se făceau şi pe seama unui celebru scenograf - și el GAY. (Bălan, G., 2004) ``Întrebat ce face **Siegfried Wolfinger**, cineva a răspuns, la un moment dat, că «*şi-a prelungit şezutul la Paris*», în loc de şederea.`` (Petre, Z., 2009)

``Despre **Comărnescu**, născut în 1905 - șeful generației de aur din care au făcut parte Eliade & Noica se spune că - deși era homosexual - a tăinuit mereu acest fapt și a făcut un *Mariage - Blanc*. Știm că **Petre Comărnescu** a devorat relația megacronă chiar cu renumitul balerin **Gabriel Negry** și cu tânărul extrem de șarmant, **Edi Rădeanu**. (Iancu, M., 2008)

Sinoptica pornește de la un scriitor care nu avea să fie cruțat de pana unui gazetar homofob. Atacul politic din 1929 al gazetarului Pamfil Şeicaru contra lui Panait Istrati, omul de stânga, a cărui fervoare se prăbuşise şi pe care-l numeşte «bietul poet al şezuturilor deflorate», este mutilant. ``Ce confuzie primejdioasă - ce încurajare a tuturor îndrăznelilor!

Panait Istrati, liricul povestitor al *invertirilor sexuale*, Marcel Proustul bragagiilor, ne anchetează! Panait, Panait! Mai era nevoie să-ţi prostituezi şi slova, după ce-ţi pângăriseşi cu atâta voluptoasă publicitate trupul?`` (Şeicaru, P., 1929) Acest homofob e ctitorul splendidei Mănăstiri ``Sf. Ana`` de pe frontiera hidromontană SERBIA & ROMANIA.

http://clisura-orsova-defileul-dunarii.blogspot.com

Primul scandal cu potență seismică a devorat prestigiosul grup cultural *Criterion* şi care ţintea în homosexualitatea lui **Petre Comărnescu**. Sandu Tudor, Directorul publicaţiei «Credinţa», lansează în anul 1934 o virulentă campanie de presă împotriva a ceea ce numea «Cavalerii de Curlandia». Conflictul îl avea la origine pe balerinul GAY, tânărul **Gabriel Popescu.** (Iancu, M., 2008)

``Homosexualul devenea bolnavul care trebuia tratat şi vindecat, adică făcut asemenea celorlalți, spre binele lui și al societății în primejdie de contaminare. Asistăm, acum, la patologizarea, cu pretenții științifice, a fenomenului.`` (Bălan G., 2004)

Ținta vizată a scandalului era **Comărnescu** şi, prin ricoşeu, grupul Criterion condus de el. Unul din cei vizaţi indirect, Mircea Vulcănescu, preferă aplicarea directă a unei corecţii fizice pravoslavnicului jurnalist Sandu Tudor, chiar în redacţia acestuia. Petre Comarnescu, cu mult mai vulnerabil, decide să-l provoace la duel pe Zaharia Stancu, ajungându-se doar până la etapa trimiterii de martori. Este însă actul final pentru summitul public *Criterion*, acesta urmând a fi interzis cu AVIZ de la Poliţia vremii.`` (Iancu, M., 2008)

CopyRight © All Rights Reserved

Aproximativ 20 de persoane au fost inculpate (1959) pentru orientare homosexuală și condamnate la ani grei de închisoare. A fost cel mai negru an pentru elita GAY din Romania. Homosexualitatea fusese incriminată încă din 1936, dar nu existaseră decât puține cazuri de pedepsire pentru ``inversiune sexuală.`` Comunismul a fost însă cu mult mai radical - homosexualii puteau fi condamnați chiar și la 5 ani de închisoare.

În 1959 au fost judecați și condamnați în 2 ``Loturi``, similare cu cel Noica - Pillat sau *Rugul Aprins*. Primul a fost grațiat, dar procesul celui de-al 2-lea, în care erau inculpate peste 20 de persoane, s-a soldat cu unele dintre cele mai grele sentințe din vremea regimului comunist.

``În acest proces a fost amestecat și un om pe care îl cunoșteam foarte bine - Crin Teodorescu, regizorul de teatru`` amintește un celebru crainic - GAY - de la Radio *Europa Liberă*. (Munteanu, N. C., 2009)

El a făcut pușcărie în urma acestui proces până în 1963, fiind închis la Văcărești, Rahova, Jilava și Poarta Albă. A fost găsit mort la el acasă, în 1970, de către sora lui iar Miliția i-a încadrat decesul la ``crimă pasională``.

Familia a crezut că e vorba de un asasinat comandat de Securitate. Ulterior, s-a dovedit - a fost o sinucidere. Neculai - Constantin Munteanu (CNM) redevelopează ultimul act . . .

CopyRight © All Rights Reserved

``M-am întâlnit cu el 5 zile înainte de a asista la înhumarea lui. Am mâncat la un restaurant. Am vorbit de una - alta. Avea planuri pentru stagiunea viitoare. Printre altele, mi-a spus: «Dacă mi se mai întâmplă o dată», dacă urmează o nouă anchetă sau arestare, «mă sinucid»``. Crin Teodorescu nu își ascundea orientarea sexuală, iar Tudor Steriade, cândva secretar literar al Teatrului Bulandra, își amintește că ``a auzit vorbe cum că era homosexual``. Nici măcar înmormântarea regizorului nu a fost scutită de prezența forțelor de ordine.

``Eram acolo 12 «coreligionari», cel puțin. Multi prieteni, actorime. Și era acolo și *Poliția de Moravuri* care filma de zor. Aveau și ce. Sora lui, Narcisa, a urlat pe mormânt: «De ce ți-au făcut asta? Jur să te răzbun». Parea melodramatic, dar nimeni n-a știut atunci, nici după. Nu se puteau face săpături - dacă a fost crimă sau sinucidere. A fost o crimă și am aflat-o de la soția domnului care a condus ancheta``, conchide disidentul. (*idem*) Ulterior, CNM s-a convins însă c-a fost vorba de suicid . . .

«Cotidianul» l-a descoperit pe unul dintre membrii celui de-al 2-lea lot din 1959, care a preferat, totuși, să nu-și decline identitatea.

El ține minte unii colegi de condamnare, printre care nume aflate în ierarhia artistică și publică precum criticul de artă **Radu Ionescu**, balerinul **Gabriel Popescu**, muzicologul **Mihai Radulescu**, avocatul **Radu Olteanu**, plus un ofițer și un inginer de sunet de la radio și atestă faptul că cei incriminați făceau parte din universul GAY.

CopyRight © All Rights Reserved

Pe seama declarațiilor Dr. **Dan Radulescu**, fratele muzicologului avancitat și editorul *Jurnalului* său, ``Jocul cu moartea``, relevă faptul că-n realitate acest proces era făcut pentru a dinamita nume celebre, iar, alături de ele au fost incriminați oameni din categorii sociale extrem de variate.

``E greu de vorbit despre ei ca o reală comunitate. Erau mai multe feluri de oameni, care n-aveau determinarea univocă, încercând și alte orientări. Oamenii aceștia din aceeași categorie nu se prea asociau între ei. Vorbesc din punct de vedere sexual. Și Mihai (fratele) spune undeva că prefera oamenii de rând, de exemplu băieții de prăvalie.`` (Radulescu, D., 2009)

În același crunt malaxor eventiv, Alexandru Paleologu declara, prin raportarea la elita din cel de-al 2-lea proces (1959), că ``sunt foarte mulți GAY și-n lumea muncitorească. Ei au fost vânați doar din lumea intelectuală. Era, de fapt, tot un proces politic``. (Tănase, C., 2009)

Dan Radulescu precizeaza că, înainte de aceste 2 loturi, atitudinea privind homosexualitatea se confirma drept una, relativ, relaxată.

``Cei mai în vârstă erau mai discreți, cei tineri o afișau c-un soi de teribilism. Nu se vorbea prea mult despre asta, dar nici nu erai marginalizat din cauza ei. Până și biserica era mai îngăduitoare``. Numele cel mai de răsunet dintre cei condamnați, în 1959, aparține vipului Gabriel Popescu.

``Era cel mai bun artist - dansator pe care-l avea Romania. La acea vreme, era prim - balerinul Operei Române, partenerul lui Irinel Liciu, soția lui Ștefan - Augustin Doinaș. A fost închis și bătut peste meniscuri.

CopyRight © All Rights Reserved

După ce-a ieșit din pușcărie nu mai putea dansa.`` (criticul Liana Tugearu). Gabriel Popescu a petrecut 2 ani în temniță, mai puțin decât sentința care îi fusese dată. (fosta lui soție - Leni Dacian)

``Fusese totul planificat cu grija. În aceeași zi, la ora 11.00, au fost ridicați toți homosexualii din balet. Și erau mulți. Dar Gabriel era BISEXUAL. A fost căsătorit de 3 ori``. Irinel Liciu a venit plângând să depună și ea marturie la proces, dar în van. (Margareta Zira - balerină)

Gabriel Popescu nu-și ascundea homosexualitatea. Ceea ce l-a deranjat pe el era că i s-a ``înscenat`` o mărturie. Am refuzat să dau declarația despre orientarea sexuală a prietenului meu și, totusi, la proces mi s-a fluturat o foaie semnată de mine! (Bosidar Petrov - dansator)

După ce-a părăsit temnița, ``Gabriel a fost luat în turneu prin Vest, când s-a plecat cu «Gisele» și «Ciocanul fără stăpân». A rămas la Paris, alături de Stere Popescu - altă persoana care făcuse pușcărie înaintea lui, pentru același lucru`` (Liana Tugearu). Coregraful unde și-a găsit salvarea endogenă Gabriel Popescu, fusese, potrivit declaratiilor unei surse apropiate, condamnat în primul lot și - apoi - amnistiat.

Bosidar Petrov precizează că l-a întâlnit pe Stere Popescu pe holul Tribunalului în timpul procesului celebrului balerin unde a fost convocat în calitate de martor. ``Rămas în străinatate, a trecut pe domeniul pedagogie. A fost foarte apreciat, predând la Stuttgart & Verona. Poate și-n alte țări. S-a ocupat în calitate de maestru al dansului personal chiar de Marcia Haydee. După ’90 s-a întors în țară. Între timp, se declanșase o boală și a murit``. (Liana Tugearu - ANS)

CopyRight © All Rights Reserved

Comuniștii au vrut să dea prin **Mihai Radulescu** un exemplu. Era, la ora arestării, un reputat cronicar muzical, cu articole apărute frecvent în ``Contemporanul``. Își făcuse un renume ca violonist și lucra la Institutul de Istoria Artei - Academia Română. S-a remarcat prin diverse emisiuni la Radio – România și prin conferințe. Fratele său afirma că, fiind o natură francă, nu își ascundea homosexualitatea. Conform *Cotidianului*, aceeași sursă a confirmat faptul că vila lui Mihai de pe Strada Spătarului era locul de petrecere pentru GAY. Arestat la 7 MAI 1959 și judecat la 22 SEPTEMBRIE 1959 în cadrul celui de-al 2-lea Lot, muzicologul a făcut parte din cei cu sentințe dure (5 ani). După proces, a fost dus la închisoarea Malmaison (București), unde se găseau, sub anchetă, acuzații din lotul Noica - Pillat.
În arhive există 3 Procese - Verbale care atestă interogatoriul foileton din 12, 13, 24 OCTOMBRIE 1959. Câteva zile, mai târziu, e dus la spital în stare gravă unde moare. Situația lui Mihai Radulescu a fost singulară, în cadrul procesului, din mai multe puncte de vedere.

``Dosarul lui a fost întâi instrumentat de avocatul Vișinescu după care și de către experta Dora Romcescu`` (sursa - fratele lui, Dan Rădulescu).

``Era o tigresă. Își permitea niște libertăți incredibile cu judecătorul, pentru că soțul ei era, în străinătate, un soi de Inspector pentru Ambasadele României. Țin minte cum l-a apărat pe Mihai Radulescu.

La începutul pledoariei, a spus: ``Onorata instanță, nu doar clientul meu ci și toți ceilalți inculpați de aici ar trebui să fie liberi, din cauza unui *Decret de Amnistie* dat săptămâna trecută``. Se referea la grațierea primului Lot``. Ceea ce-l deosebeste pe Mihai Radulescu de restul este un act de tradare, dramatic.

CopyRight © All Rights Reserved

``Procesul mergea în felul urmator - diabolic. Demonstrai c-au existat relații sexuale între 2 persoane și le inculpai pe amândouă. Or, prietenul lui Mihai, destul de tânar, nu a fost condamnat. Am rămas epatat de aceasta excepție. A apărut ca martor al acuzării, singurul pe care-l aveau în ceea ce-l privea pe Mihai. Îl țin minte foarte clar - avea un sacou în carouri stridente. A spus totul foarte repede, c-au întreținut relatii sexuale - de câte ori și gata! În 5 minute!`` Dan Rădulescu a declarat și faptul că-l cunoscuse în 1958 pe respectivul prieten al lui Mihai și că acesta nu a avut parte de nicio detenție . . .

Specialistul în istoria artei, **Radu Ionescu**, a fost titularul Academiei Române până la 1 MAI 1990. Ziarist, critic de artă, consilier pentru filme, membru - fondator al Clubului Rotary, a fost expertul român - sidiar pentru arta decorativă. Coleg de Lot i-a fost avocatul Radu Olteanu, o incontestabilă vedetă a timpurilor sale.

A pledat în celebrul Dosar ``Ana Pauker`` (1953), instrumentat de Stalin pentru a o eluda din toate structurile puterii sub regimul lui Gheorghiu - Dej. Ea a fost, printre altele, prima femeie desemnată ministru de Externe, din lume.

Un deţinut GAY îşi pune *Numele sub Protecţia Anonimatului*. (NPA) ``Din păcate, în Lotul nostru exista un ofițer, infanterist. L-am știut bine. Eram în aceeași celulă. Mai era și un soldat. Din cauza lor, procesul celor 20 s-a judecat la Tribunalul Militar, mult mai sever. De aici, sentințele mari, ofițerul primind 8 sau 10 ani.`` (Olivotto, A., 2007)

CopyRight © All Rights Reserved

``Mutarea procesului la Tribunalul Militar a fost posibilă din cauza modului de construcție a Lotului - să zicem că eu am consumat relații sexuale cu X, care se culcase și cu Y, iubitul lui Z. Și tot așa. Radu Marin, cel mai odios și mai vicios anchetator, și-a facut o cariera uriașă pe spinarea noastră. A distrus multe vieți. Cătălineanu, ajuns maior prin ’80 și responsabil pentru alte persecuții la adresa LGBT, era adjunctul lui - ceva mai intelectual``. (*idem*)

După arest, cei incriminați au ajuns la Miliție pentru a fi interogați. ``Anchetele, care au durat cam 6 luni și fuseseră precedate de spionatul viitorilor inculpați, se făceau cu bătaie și cu santaj. Pe prima au îndurat-o aproape toți. Trezirile noaptea, pe la unu, pentru interogatoriu, făceau parte din tortura psihologică, de fiecare zi. În perioada petrecută în detenție, soarta celor din lotul 2 era hotărâtă încă de la intrarea în pușcărie, deoarece la venirea noilor prizonieri delictul pentru care fuseseră condamnați era citit în fața întregii închisori.`` (*idem*)

Culisele vieții GAY, din acea perioadă, reprezentau adevărata scenă. ``12 APRILIE 1955. Ieri, seara, la Mihai Rădulescu. Mereu aceeași faună, cu alte și alte specimene. Este oarecare stânjeneală fiindcă niciodată oaspeții nu se cunosc, cu toții, între ei. Muzica la radio e manevrată de puștiul simpatic şi decent al lui Mihai. *Uraniștii* grupați în jurul lui Mihai Rădulescu, Stere Popescu și Chindi, începuseră chiar să conștientizeze pericolul. Vedeam, într-una din serile trecute, la Chindi, unde se dansa, mai exact bărbații dansau cu bărbații, căci nu era nicio femeie, cum pianistul Demetriad (el însuși - membru ocult, al sectei uraniste) se întreținea, jenat, cu mine.

CopyRight © All Rights Reserved

Ar fi vrut ca-n ochii mei, singurul străin de cercul uraniștilor (GAY) în seara aceea, să treacă drept un heterosexual, asemenea mie, și nu GAY, cum era de fapt . . .

Cu câteva minute înainte, Nego (criticul Ion Negoițescu) îmi șoptise râzând că pianistul se interesase asupra «identității» mele erotice și că, aflând faptul că nu sunt asemenea lor, le făcuse reproșuri atât lui, cât și lui Mihai, că mă invitaseră, în seara aceea, acolo și că se desfășurau în voia lor, în fața mea``. (Balotă, N., 2007)

Alexandru Paleologu a vazut dosarul celebrului muzicolog la proces, din eroare. ``La un moment dat, interogatoriile s-au blocat la 2 nume, Alexandru Dragomir și Dinu Manoil. Mihai Rădulescu nu a vrut să le mărturisească. Le-a declarat până la urmă. Dar - murind.`` (Tănase, S., 2009)

``Nu fuseseră depistați și nici măcar arestați – Negoițescu, Sănduc (Alexandru), Dragomir și Dinu Manoil, a cărui soție urma să nască``. (Sirin P., apud Buhuceanu F., 2011)

Ultimii 2 au avut destine fracturate. Primul a lucrat ca sudor și - apoi - corector, documentarist, redactor, admnistrator, merceolog, iar al 2-lea, angajat alternativ, cazangiu, corector, traducator, documentarist. Este de menționat faptul că niciunul dintre ei n-a făcut închisoare.

George Oprescu, critic și istoric de artă (GAY) n-a făcut pușcărie. Amic cu Thomas Mann, își developase viața sexuală în străinătate. Calitatea lui, de Secretar al Comisiei pentru Cooperare Intelectuală (*Liga Națiunilor*) i-a permis legături privilegiate cu diverse personalități - Bergson, Einstein, Paul Valéry.

CopyRight © All Rights Reserved

Pentru acest motiv, a fost tratat de Securitate tot cu aceleași mâini de oțel dar sistematic și delicat introduse în mănuși de catifea. Alexandru Paleologu își aminteste c-aceștia nu se sfiau, în cele din urmă, să spună despre academicianul George Oprescu că era, de fapt, o ``curvă bătrână``. (Tănase S., 2009)

Statutul social - și el - era prins în cătușele regimului politic al acelor vremuri.

``Căsătorii cu de-a sila nu se puteau desigur ordona, dar celibatul se plătea - devenise impozabil. L-am plătit însă nu doar cu bani ci și cu nervi. Lumea intelectualității, culturii, abunda în devieri de la normă. Dar lucrul cel mai surprinzător era larga notorietate de care se bucura înclinarea homosexuală a unor certe personalități - regizorii Ghelerter, Siegfried, istoricul artei Radu Oprescu, criticul Negoițescu, balerinul Stere Popescu, pianiștii Teofil Demetriad și Teodor Bălan. Libertatea și nici posibilitatea de manifestare publică nu le-au fost afectate câtă vreme politicește, nu ieșeau din rând. Or, fiecare din ei, stătea smirnă în metrul său pătrat, iar la nevoie făcea și declarațiile de credință pentru regim.`` (Bălan G., 2004)

``L-am cunoscut pe **Mihai Rădulescu** (muzicolog) prin **Jean Herdan**, cel care a murit nu de tinerețe. Tatăl lui avea morile Herdan, celebre în epocă. Ne-am cunoscut în casa lui Dan Nasta. Acolo s-a consumat prima mea aventură. L-am întâlnit pe Mihai în 1948. Mihai, născut la Torino, trebuie să fi avut cam 32 de ani. Eu aveam puțin peste 20.

CopyRight © All Rights Reserved

Relația noastră a trăit 3 ani. Părinții noștri știau de asta. Îmi aduc aminte că mama lui, Alice, mă săruta - era mignionă și dulce, blândă, fermecătoare. Am avut amândoi părinți deosebiți și înțelegători. După mine, Mihai a avut un alt prieten, **Andrei Dumitriu**, bărbat frumos din Regimentul de Gardă - Palatul Regal.

Știam de relația cu **Barthes**. L-am cunoscut prin amantul lui, în București, **Dan Bruhl**, nepotul unei doamne ministru și care s-a sinucis. Terminasem *Liceul Francez* și Barthes a venit în România, probabil, prin `47.

A fost o relație bună. Mi-a scris după plecarea lui în Egipt, unde ocupa tot un post diplomatic.

Nepotul lui Enescu, **Gigi Tomaziu**, venea - și el - adesea la noi, acasă. Era slab, înalt, *tăiat* și cu mâini lungi, frumoase. Și spion britanic. Nu-mi amintesc însă dacă l-a avut ca prieten pe **Trixy T. Kais**, artist important în anii `40, despre care se glumea, la vremea aceea, că era *cel mai mare balerin și cea mai mare balerină*. Unul din partenerii lui Tomaziu, **Dinu Albulescu**, era mai aventurier.

A fost traducătorul lui Giroudoux în limba română și a făcut pușcărie tot prin asocierea cu Lotul Tomaziu. S-a omorât aruncându-se pe geam prin anii ``67 - `68.

CopyRight © All Rights Reserved

Ar trebui să-mi confrunt *Jurnalul* ca să fiu sigur. Asta s-a întâmplat după ce-a fost chemat la Miliție pentru relații homosexuale. Îi era teamă că o să-l chinuie și o să-l întemnițeze din nou. Așa-mi explic de ce Ion Negoițescu, angelic de frumos în tinerețe și un cap strălucitor, era atât de marcat după anii de pușcărie. Putea fi oricând închis, din nou. Legat de Tomaziu, după ce a făcut pușcărie, avea un regim special - putea să intre la orice Ambasadă din Occident.

Era atent supravegheat de Securitate. După un timp i-au trimis un acrobat drăguț, splendid. L-am cunoscut și eu, în Armată. A fost instruit de Securitate să se culce cu Tomaziu pentru a smulge informații de la el. Erau șireți, dar noi eram mai inteligenți decât aceștia.`` (Sirin P., apud. Buhuceanu F., 2009)

Extrem de puţini intelectuali români GAY şi-au recunoscut deschis azimutul erotic. Viaţa criticului **Ion Negoiţescu**, homosexualul care sfida canoanele morale şi juridice ale vremurilor sale, a fost atât de captivantă pentru Securitate încât vreme de mulţi ani un regiment de ofiţeri a urmărit, minut cu minut, prin nanofoane implantate şi telefon, orice mişcare din locuinţa acestuia, din Capitală.

Rezultatul e volumul de câteva sute de pagini aflat la CNSAS, cu transcrierea de mână a convorbirilor şi note prin care se descrie atmosfera inclusiv din cadrul relaţiilor sexuale pe care acesta le întreţinea în locuința de pe *Calea Victoriei* Nr. 2 (București).

CopyRight © All Rights Reserved

În acest tom se găseşte şi confirmarea relaţiei intime pe care scriitorul a avut-o cu minorul **Petru Romoşan**, ce avea să-i denunţe la Miliţie pe Negoiţescu şi alţi 4 scriitori, 3 ani mai târziu, în calitatea nouă de adult. În transcrierile din 1974, când relaţia dintre celebrul critic şi tânărul poet atinge apogeul, apare iniţial băiatul apelat prin sintagma "nepotul lui Negoiţescu", după cum îl prezentase criticul prietenului său, **Wolf Aichelburg**, scriitor şi compozitor.

"Ion îi vorbeşte lui Wolf despre nepotul său de la Cluj, un tânăr pe care îl îndrăgeşte şi vrea să-l ajute să vină în Bucureşti", nota un ofiţer pe data de 24 IUNIE 1974. (CNSAS)

Petru Romoşan avea pe atunci doar 17 ani şi jumătate. A venit la Bucureşti pentru a-şi petrece o secvenţă din vacanţa lui cu Negoiţescu. Pe 30 IUNIE 1974, securiştii recordau deja prima discuţie în apartament dintre cei 2. "Ion cu nepotul lui discută despre relaţiile lor homosexuale pe care le-au întreţinut până acum".

O zi mai târziu, securiştii realizează că noul venit nu era, de fapt, nepot şi că venise, fără ştirea părinţilor, la Bucureşti. "Nego îi spune băiatului că lui îi plac mai mult bărbaţii decât femeile. De la 12,35 cei 2 discută despre actul homosexual, felaţie, etc. Apoi Nego îl stimulează pe băiat spunând că trebuie s-aibă încredere în el, că n-o să-i facă nimic irascibil sau dureros".

Pe 4 IULIE 1974, securiştii consemnau frenetic. "Nego mulţumeşte băiatului pentru ziua frumoasă petrecută împreună, mai ales pentru nebunia din baie. În jurul orei 21, cei 2 ascultă postul de radio *Europa Liberă*. Tandemului i se alătură, peste câteva zile, Wolf Aichelburg, cu scopul de a merge, împreună, la mare.

CopyRight © All Rights Reserved

"Nego revine la 10,57 şi are relaţii homosexuale cu minorul Romoşan. Wolf apare din nou după care au loc discuții, între cei 3, despre cumpărături și pregătirile pe care le fac în vederea plecării". După excursia celor 3, care până la urmă a fost pe Dunăre, după cum reiese din declaraţia ulterioară a lui Romoşan la Miliţie, securiştii, abilitaţi cu interceptările din locuința lui Negoiţescu au început să-l nominalizeze pe tânăr în transcrieri.

"În cursul dimineţii, se aude periodic cu Petre. La ora 14,45 vine domnul Nemoianu cu care discută despre formaţia intelectuală a lui Petre" (24 IULIE 1974). Periplul tânărului prin București, reiese din transcrieri și s-a încuiat pe 25 IULIE 1974.

Dacă Negoiţescu părea un om fericit, pe 23 AUGUST 1977, în schimb, a încercat să se sinucidă. Motivul tentativei este controversat. Potrivit apropiaţilor săi, criticul era disperat din cauza cenzurii comuniste, care tocmai refuzase să-i publice un volum, "Lampa lui Aladdin", ce a fost dat la topit.

Sinuciderea ar fi fost gândită de exeget ca pe un gest de protest la adresa regimului, dovadă fiind şi data - simbolic aleasă, pe atunci, *Ziua Naţională* a României.

În documentul aflat în dosarul de informator al unui scriitor prieten cu Negoiţescu, denunţat şi el drept GAY (1977) se spune că motivul ar fi fost solicitarea respinsă de a pleca în Belgia, "la un Congres al suprarealiştilor". Ca urmare a tentativei, cf. sursei, a fost internat la Spitalul Baloteşti, unde a fost vizitat de mai mulţi scriitori.

CopyRight © All Rights Reserved

Din cele spuse de Petru Romoşan în declaraţia la Miliţie în 1977, suicidul ar fi fost ales de Negoiţescu drept soluţie preventivă pentru a scăpa de arestarea cauzată de orientarea lui homosexuală, condamnată de Codul Penal, atunci, prin Art. 200.

"În 23 AUGUST 1974 am auzit că el s-ar fi sinucis, dar a fost doar intenţia, fiindcă după ce a luat doza de medicamente a dat telefon la un prieten care avea cheile casei lui şi a fost salvat fără nicio complicaţie. De fapt, Negoiţescu se temea că va fi arestat cu grupurile de GAY contra cărora s-a declanşat o acţiune pedantată de către Miliţie". (Romoşan - CNSAS).

Indiferent de motivul real al tentativei, e că salvatorul a fost scriitorul Ştefan Augustin Doinaş, cel care avea să-l scape peste 3 ani şi din arest, când Negoiţescu s-a solidarizat cu Paul Goma, prin scrisoarea trimisă la Radio ``Europa Liberă`` iar Securitatea a vrut să-i instrumenteze *Procesul de Moravuri*.

Soarta lui Ion Negoiţescu şi a celorlalţi scriitori denunţaţi GAY de către Petru Romoşan a fost decisă în cele mai elevate sfere ale puterii acelor vremuri. "Scumpe şi mult stimate domn` Goma, menţionez cu mai mare durere, exilul interior, adică înăuntrul hotarelor României, al atâtor scriitori de valoare, ale căror cărţi nu mai ajung să fie scrise din descurajare sau, dacă au fost scrise, sunt refuzate de edituri". Acest text, citit la Radio ``Europa Liberă``, a înfuriat Securitatea în MARTIE 1977 drept pentru care l-au arestat pe autorul lor, criticul Ion Negoiţescu, fost deţinut politic la detenta anilor ’60. Orientarea lui sexuală a fost tolerată chiar dacă atunci era deja notorie în mediul scriitoricesc şi Securitatea ştia orice mişcare din locuinţa criticului prin intermediul nanofoanelor.

CopyRight © All Rights Reserved

La Cluj - Napoca, Miliţia l-a ridicat sub pretext anodin, pe iubitul lui Negoiţescu, în urmă cu 3 ani. Speriat, Romoşan a resosit la Bucureşti pentru a-l anunţa pe critic printr-un mesager de nădejde - scriitorul şi psihiatrul Ion Vianu. Uluit de reacţia condescendentă dar pasivă a lui Negoiţescu care trăda indolenţa pertinentă cu privire la riscul momentului, Romoşan s-a dus din nou la Miliţie, după cum arată CNSAS, denunţându-l la un loc cu 4 scriitori din anturajul lui ca fiind homosexuali. Cel puţin 2 dintre aceştia au fost, arestaţi şi presaţi să dea declaraţii contra lui Nego.

În cele din urmă însă, Pleşiţă a trebuit să renunţe la ideea condamnării ca homosexual şi să se mulţumească doar c-un preţ insignifiant plătit de Negoiţescu - articolul scris în *România Literară*, "Despre patriotism", unde autorul spunea că inacceptă să fie folosit contra ţării lui. "Ne-a mirat pe mulţi acel text, însă eu m-am dus la el după ce am fost eliberat să-l asigur că n-am spus nimic în defavoarea lui. Şi azi, mă revoltă monstruozitatea regimului" şi-a amintit poetul Marian Dopcea.

Era unul dintre cei 4 intelectuali, denunţaţi ca fiind partenerii sexuali ai criticului. "Un singur lucru l-a durut pe Negoiţescu. În scandal a fost târât şi amicul lui, Aichelburg. El căuta să plece în Germania şi nu i-au dat voie câţiva ani." (Hurezeanu, E., apud. Corlăţan, M., 2010)

Ştefan Augustin Doinaş, deconspirat după moarte drept colaborator al Securităţii, a fost îngerul *Bodyguard* pentru controversatul critic. Scriitor celebru şi cu multe relaţii, inclusiv în politică, scriitorul Doinaş s-a mobilizat la maximum pentru a-şi salva prietenul.

CopyRight © All Rights Reserved

Mai întâi a început să strângă semnături de susţinere pentru Negoiţescu de la colegi de breaslă, pe care a şi reuşit să-i adune la Uniunea Scriitorilor în semn de protest pentru arestarea celui în cauză.

"Apoi a intersosit chiar la Cornel Burtică, secretarul Comitetului Central al Partidului Comunist şi viceprim - ministru.

"Dintre noi toţi (cei care aderaseră la "mişcarea Goma"), Nego risca cel mai mult. I se pregătea un proces care punea în lumină acte sexuale cu minori! El era un vechi client, care mai făcuse 4. Era mai mult decât putea suporta." (Vianu, I., 2009)

Fiindcă nu-l puteau condamna politic pentru opiniile critice, întrucât "Cinetica lui Goma", la care aderase Negoiţescu, incrimina tocmai terfelirea dreptului la liberă exprimare, Securitatea s-a folosit de informaţiile despre homosexualitate pentru a-l aresta şi interoga. Ancheta la Securitate a fost condusă de însuşi Nicolae Pleşiţă, pe atunci primul - adjunct al ministrului de Interne, în celebrul arest din Calea Rahovei (Bucureşti).

"A! Domnule Negoiţescu, de când voiam să vă cunosc şi să discut cu dumneavoastră despre literatură. Dar, vă rog! Luaţi loc. Fumaţi? Vă rog, o ţigară!" (Corlăţan M., 2010). Introducerea elegantă a lui Pleşiţă a fost urmată de umilirea bestială. "Scoală-te, porcule, în picioare! Cum îţi permiţi să stai jos, în faţa mea?! Stinge ţigara!". Ancheta celor 3 zile, a ranversat rolurile, graţie intervenţiei la cel mai înalt nivel. Pleşiţă a fost nevoit să-l elibereze prin ordinul stipulat de Comitetul Central al Partidului Comunist. Deşi eliberat, criticul a simţit incontenit umbra Securităţii la orice pas, din viaţa lui privată.

CopyRight © All Rights Reserved

Pe 24 MARTIE 1977, ofiţerii notau frenetica recurenţă a stresului care plonja în persoana exegetului literar. "Ora 0,30. Cheamă Parisul. Nego discută cu mama lui Marie - France (fiica lui Eugene Ionesco), pe care o roagă să-i transmită că i se fac, încă, propuneri pozitive din partea lui Burtică şi a altora, dar, simultan, e ameninţat cu intentarea unui *Proces de Moravuri*".

În arestul Securităţii, Negoiţescu a fost chemat de Cornel Burtică. Dialogul a durat 2 ore. "Au avut o discuţie elevată, afabilă. Cel care a fost ambasadorul României în Italia a dorit, astfel, să-l convingă pe Negoițescu că un om de talia lui, critic literar cu mare valoare şi poet foarte apreciat nu poate săvârşi astfel de greşeli (alianța pentru *Cinetica lui Goma*). I-a spus că tocmai era proiectată pentru el o vizită de vastă documentare în multe ţări, din Europa", povestea securiştilor, câţiva ani mai târziu, informatorul "Nicu", rudă, prin alianţă, cu prima soţie a lui Ion Negoiţescu. Ulterior, Ștefan Augstin - Doinaş, ambasador UNESCO, a reuşit să-l convingă pe Cornel Burtică (viceprim - ministru) că Ion Negoiţescu trebuie imediat eliberat. (*idem*)

"Legile noastre erau în multe privinţe absurde. Eu lucrasem mulţi ani în Occident şi nu aveam închistarea unora sau altora. Mi se părea anormal să-l aresteze. În plus, eram lămurit cu seriozitatea probelor Securităţii când era vorba de ajutat oameni. De aceea l-am ajutat pe Negoiţescu", a declarat Burtică. S-a emis soluţia. Ion Negoiţescu trebuia să se desolidarizeze, public, de Paul Goma printr-un articol, autorităţile urmând să-i permită plecarea în Occident. Ceea ce s-a şi întâmplat. Negoiţescu a făcut un tur al Europei, iar după ce s-a întors în ţară, arată dosarul CNSAS, s-a despărţit de cea de-a 2-a nevastă.

CopyRight © All Rights Reserved

S-a recăsătorit rapid cu Ileana, zisă *Ua*, fiica lui Gheorghe Vidraşcu, fost ilegalist, apoi nomenclaturist potent, care a deţinut printre alte funcţii şi pe cele de vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri. Relaţia lui Negoiţescu cu Ua s-a încuiat odată cu plecarea lui, definitivă, în Germania, în 1983.

Pe 30 SEPTEMBRIE 1988, Romoşan fuge din România. Ajuns în Ungaria, a denunţat la TV - Budapesta uciderea sutelor de persoane care au încercat să fugă din România. E aici, elocventă, soarta celor care au vrut să treacă spre libertate pe frontiera hidromontană ROMÂNIA - SERBIA, prin celebrul hidroculoar, al Cazanelor Dunării (*CLISURA* – grec. CLIS – CLIDOS = ``*CHEI*``)

http://clisura-orsova-defileul-dunarii.blogspot.com

Când, oficial, Romoşan se afla la Paris alături de soţia lui, pe 15 MAI 1989, apare notarea faptului c-a refost văzut la București. "Zi grea. M-am revăzut cu Romoşan. Am discutat de tablourile pe care vreau să le trimit alor mei". (Zaciu, M., 1993 & 1995 & 1996)

"Dintre noi toţi, Nego risca cel mai mult. I se pregătea un proces care punea în lumină acte sexuale cu minori. Era mai mult decât putea suporta." (Vianu I., 2009)

Atât din mărturii, cât şi din documente, rezultă că relaţia intimă a lui Negoiţescu cu Romoşan s-a încheiat în vara lui 1974, ulterior între cei 2 amorsându-se războiul distal și total, brăzdat cu acuzaţii, reciproce, de şantaj.

CopyRight © All Rights Reserved

Potrivit notei de constatare, CNSAS deţine angajamentul olograf, cu numele real de ``Petru Romoşanu`` pe 26 SEPTEMBRIE 1987, în care-şi asumă numele codat *Robert*, sub care s-a angajat să ofere informaţii despre alte personalităţi GAY - harpiştii Horia Bernea şi Paul Gherasim. Aceştia aveau instrumentarul deasupra Galeriei de pe Strada Şelari (Bucureşti) la care lucra, pe atunci, colaboratorul.

Romoșan a semnat denunţul obscen contra criticului Ion Negoiţescu - homosexual declarat - şi pe adresa unor scriitori. Relaţia GAY între intelectualul efervescent şi tânărul pauper, decupat dintr-un sat din Transilvania, ce dorea să calce pe urmele poetului Rimbaud a zguduit lumea literară, imediat după seismul tragic din 4 MARTIE 1977.

Deşi relaţia dintre cei 2 era stinsă cu 3 ani în urmă, Securitatea a resuscitat-o în contextul politic avortat chiar de ``Mişcarea Goma``. Scriitorul Paul Goma aderase prin *Scrisoarea - Protest*, transmisă postului de Radio ``Europa Liberă`` la *Carta 77* (document născut în Cehoslovacia, sub semnătura lui Vaclav Havel). Ulterior, Negoiţescu i-a scris, în MARTIE 1977, *Scrisoarea de Solidarizare*, lecturată, în eter, pe aceeași frecvență.

A-l aresta pe criticul Negoiţescu pentru atentat la siguranţa statului ar fi fost o gravă eroare strategică pentru Securitate fiindcă protestul viza, printre altele, terfelirea dreptului pentru libera exprimare.

Ca atare, forțele de represiune l-au acuzat de *homosexualitate*, pe atunci incriminată de Codul Penal (Art. 200). Cum Petru Romoşan fusese urmărit din timpul liceului, când Ion Negoiţescu îi cultiva și recolta prietenia, sarcina a fost foarte simplă. Și, după cum se va constata, una chiar turpitudinară . . .

CopyRight © All Rights Reserved

Adolescentul Romoşan nu avea viză de flotant pentru Bucureşti, pretext sub care care a fost săltat şi dus la Miliţie pentru adevăratul scop - ancheta în legătură cu criticul literar.

``Cunosc că mi se pune în spate o legătură dezaxată cu Negoiţescu. Mereu am încercat să neg acest fapt. O fac şi acum. Mi-e cu mult mai odioasă această minciună de când am aflat că e trădător de ţară. Când l-am cunoscut m-a atenționat c-ar fi *homosexual* şi fiind speriat, l-am părăsit imediat.`` (CNSAS, 1/03/1977)

Romoşan descrie prima întâlnire cu Negoiţescu (1974) în locuinţa plasată pe Calea Victoriei (Bucureşti) la vârsta la care el era încă minor (17 ani). În 2 zile ar fi obţinut ``paşaportul`` pentru lumea literară. ``Mi-a promis că mă va duce la Bucureşti, că mă va lansa în literatură. Mă v-ajuta să public, prioritar, faţă de ceilalţi debutanţi într-ale scrisului``. Relaţia dintre cei 2 s-a betonat. Romoşan a rămas la Negoiţescu alte 2 săptămâni.

``M-a dus la *Restaurantul Scriitorilor*, respectiv la «Bucur », şi la cel de pe Calea Victoriei, vis-a-vis de Teatrul de Comedie. A cheltuit cu mine sute şi mii de lei. O masă costa în jur de 400 - 600 de lei``. În schimbul acestor agape, Romoşan spune c-a satisfăcut avansurile sexuale ale criticului. Vacanţa alături de Negoiţescu s-a elongat cu alte 12 zile rulate pe Dunăre, cu amicul lui, **Wolf von Aichelburg**, scriitor şi compozitor german, GAY.

De avantajele materiale obţinute în schimbul relaţiei cu Negoiţescu vorbeşte chiar Romoşan în declaraţia sa, la Miliţie. Pe bordura lui 1974, i-a cerut acestuia 700 - 800 de lei.

CopyRight © All Rights Reserved

``El mi-a propus să-mi dea mai mult - 5000 de lei``, a spus Romoşan, vorbind despre o serie de servicii sexuale cerute în schimbul banilor. ``Văzând cât de bolnav e, nu i-am permis. Totuşi, el mi-a oferit suma de 4000 lei dar pe baza unei chitanţe. Ca răzbunare, Ion Negoiţescu a împins zvonul c-ar fi fost, de fapt, şantajat. I-am spus că s-a ramolit - intelectual, fapt ce l-a înfuriat peste măsură şi atunci a lansat versiunea că eu l-aş fi şantajat``. (SRI, 1997)

Mărturia ultimei soţii a lui Negoiţescu, Ileana Vidraşcu, poreclită *Ua* forează contextul. ``*Ua* pretinde că P. R. l-ar fi şantajat pe Nego să-i dea 200 mii de lei din moştenirea parentală ca să conserve discreţia asupra relaţiei lor. După ce-a luat banii, l-ar fi denunţat, totuşi.`` (Zaciu, M., 1993 & 1995 & 1996)

Notele altor informatori din dosarul lui Romoşan, precum criticul literar ``Bătrânul`` reconfirmă episodul. ``Băiatul l-a şantajat bine pe Negoiţescu. Din acel moment, Romoşan a fost des publicat în coloanele *Tribunei*``. Sursa ``Tom`` confirmă că tânărul i-ar fi cerut iniţial 20 mii de lei lui Negoiţescu, după care s-a mulţumit doar cu acel sfert. ``Îi cere 5000 de lei, pentru a nu-l trăda la Miliţie.`` (Corlăţan, M., 2010)

Denunţul . . .

``Negoiţescu a avut raporturi homosexuale cu (NPA) din Cluj, care şi-a publicat, în acest sens, recent, un volum. A mai avut c-un tânăr care, în cele din urmă, s-a sinucis din cauza acestor raporturi prin 1955.

CopyRight © All Rights Reserved

Cu Dopcea are relaţii homosexuale, tot timpul. *(NPA)* din Bucureşti poate şi doreşte să dea relaţii cu privire la numitul Negoiţescu şi cu care acesta a avut acte homosexuale. Criticul mai are un servitor, pe nume **Marian**, pe care l-a umflat cu bani, tânăr, în vârstă de 20 şi ceva de ani, student la Conservator, căruia i-a cumpărat şi un pian, cu care se vorbeşte că întreţine raporturi homosexuale.

În 24 & 25 MARTIE 1977 am fost la Bucureşti, unde m-am întâlnit cu Ion Vianu, căruia i-am spus c-am fost cercetat de Miliţie cu privire la situaţia mea şi raporturile ce le-am avut cu Ion Nego, cum îi place să i se spună, dar că n-am declarat nimic şi-am camuflat totul.

Vianu i-a transmis acest lucru lui Negoițescu, cel care i-a spus c-am făcut un gest frumos, dar l-am făcut în primul rând pentru mine și că el, totuşi, îmi mulţumeşte. M-am dus la Bucureşti unde am văzut o realitate care mă indignă. Sunt revoltat că el m-a prins în mreje când aveam doar 16 - 17 ani. Eram imprudent şi n-am putut scăpa decât foarte greu şi chiar cu riscuri ce mi-au lezat viitorul, întrucât am fost nevoit să urmez liceul la secţia *Fără Frecvenţă* din cauza lui şi chiar azi, când n-am reuşit să intru la facultate. În parte, e tot din cauza lui``. (*idem*)

În MARTIE 1977, Vianu a primit acasă vizita lui Romoşan, ce tocmai scăpase de la Miliţie. ``Apărea la mine acasă, în Mureşanu, plângând, arătându-mi *Buletinul* de Bucureşti, pe care «*cu laba lor murdară*» puseseră ştampila «ANULAT». E clar că-l folosiseră pentru a-l distruge pe Nego. Bietul băiat era prea dezarmat pentru a rezista``. (Vianu, I., 2009)

CopyRight © All Rights Reserved

Acelaşi psihiatru spune de ce n-a trădat numele băiatului în cartea lui (*Romoşanu*). ``Era adolescent şi tinereţea lui trebuia protejată. Din punctul lui de vedere, Nego fusese nebuneşte îndrăgostit de el şi pot spune că asiduităţile lui faţă de acest tânăr lipsit de chemare pentru homosexualitate s-au învecinat c-o siluire. Nu pot vorbi de viol fizic, fiindcă nu era genul lui Nego, însă dura presiune morală, cert, fusese.

Eu eram confidentul şi ieşisem, odată, cu cei 2 la o bere, în *Athénée Palace*. Negoiţescu fusese iertat. Scăpase de proces. Nu mai era prea sensibil. Ca psihiatru cred că declaraţia nu poate fi turnătorie banală întrucât viza lucruri petrecute când Romoşan era un minor. (Vianu. I., apud. Corlăţan, M., 2010)

Episodul din MARTIE 1977, în declarația lui Romoşan, este developat prin 2 arestări, succesive. ``Nu-mi amintesc tot ce-am semnat în epocă, dar, sigur, ei au obţinut de la mine tot ce-au vrut. Am fost speculat de Securitate`` şi-n final mi s-a ``demolat reputaţia pentru acoperirea lui Negoiţescu, agent de influenţă al Securităţii - informaţie contrazisă, în cele din urmă, de radarul SIE - Serviciul Informațiilor Externe. (Olivotto, A., 2007)

Denunţul privitor la ceilalți scriitori, însă, a fost drastic condamnat. Scriitorii indicaţi de Romoşan ca fiind homosexuali şi parteneri ai lui Negoiţescu au fost anchetaţi sub arest. N-au ştiut cine le-a impus ancheta de la sfârşitul lui MARTIE 1977. Imediat după denunţul lui Romoşan, datat pe 28 MARTIE 1977, cel puţin 2 dintre scriitorii indicaţi de acesta, au fost săltaţi de Miliţie, duşi în arest şi interogați pe tapetul unui şantaj teribil. Iată o altă confirmare în regimul NPA.

CopyRight © All Rights Reserved

``Voiau o depoziţie prin care să-l poată incrimina pe Negoiţescu, dar n-au obţinut-o. Mi-au pus în faţă nişte hârtii dactilografiate cu nişte declaraţii pe care nu cred că le-ar fi putut scrie un om normal. Erau nişte neghiobii, pe care n-aveau cum să le probeze. Nu avusesem cu Negoiţescu decât o relaţie literară``, spune scriitorul din Cluj, sub protecția anonimatului și denunţat de Romoşan ca fiind homosexual. (Corlăţan, M., 2010)

Premiul obţinut pentru prima lui carte, cronicile elogioase ale celor mai importanţi critici, printre care şi Negoiţescu, nu valorau nimic în ochii securiştilor. Nu conta nici măcar faptul că tânărul era căsătorit, iar soţia lui aştepta un copil.

``M-au ameninţat că mă bagă în puşcărie pentru parazitism social fiindcă refuzasem încadrarea în învăţământ. M-au eliberat condiţionat - să m-angajez imediat. Singurul loc de muncă pe care l-am găsit a fost de muncitor fără calificare. Un an am cărat baloţi de hârtie şi caiete, după care am fost avansat``, precizează scriitorul din Cluj. (*idem*)

Scenariul a fost puţin diferit în cazul poetului **Marian Dopcea**, singurul din grupul celor incriminaţi de Romoşanu care a vrut să vorbească deschis despre cataclismul moral din 1977. Deşi terminase facultatea în urmă cu doar un an, Dopcea era deja profesor de limba română.

``M-au arestat la Isaccea unde eram cadru didactic şi m-au dus în arest la Bucureşti, pe Calea Rahovei, unde am stat 3 zile. În toate aceste 3 zile nu am dormit. M-au izbit şi m-au ameninţat că mă distrug şi că vor spune părinţilor faptul că sunt homosexual.

CopyRight © All Rights Reserved

Ei căutau să obţină o declaraţie contra lui Ion Negoiţescu, însă eu nu puteam să concep măcar faptul că vor să facă aşa ceva unui scriitor genial, pe motivul că este GAY.
Îl veneram şi-l venerez şi azi pe Negoiţescu fiindcă el şi Wolf Aichelburg au fost maeştrii mei. Mi-au ţinut loc de Dumnezeu. Nu-l cunoşteam însă ca persoană, aveam cu el relaţia tutorială, maestru - discipol``. (*idem*)

După ce Negoiţescu a scăpat de procesul de moravuri, Marian Dopcea s-a putut întoarce la Isaccea. A fost urmărit de Securitate încă 11 ani.

Un alt scriitor, din Bucureşti indicat de Romoşan ca fiind partenerul *homosexual* al lui Negoiţescu s-a retras din dialogul pe acest subiect. O posibilă cauză ar putea fi chiar dosarul lui de informator confirmat la CNSAS, cu numele conspirativ ``Tom``, care arată faptul că el a livrat generos note informative chiar despre Negoiţescu şi Romoşan.
Al 4-lea scriitor denunţat de Romoşan este Wolf Aichelburg. Acesta din urmă a emigrat în Germania în 1981. A murit peste 13 ani.

În AUGUST 1981 Petru Romoşan e reperat în Bucureşti, ``cu aspecte de vagabondaj şi relaţii cu cetăţeni străini“. (Preda, R. & Bunea, I., 2009)

Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Statului (CNSAS) a stabilit, *iniţial*, că Petru Romoşanu a fost colaborator al Securităţii cu numele de cod ``Robert`` (27/09/1987) angajat pentru livrarea datelor despre viața celor 2 pictori, celebri - Horia Bernea și Paul Gherasim. Petru Romoşan a susţinut că, de fapt, angajamentul cu Securitatea a fost unul pur formal, semnat pentru ca soţia lui să poată pleca în străinătate.

CopyRight © All Rights Reserved

Cornel Nistorescu, prietenul lui Romoşan, instalat Director printorial la *Cotidianul* a decis retragerea articolului de pe Siteul publicaţiei, în contradictoriu cu editorii eliminând, prin concediere, pe Mirela Corlățan. (31 IULIE 2009) spre stupefacția AMP, *Agenția de Monitorizare a Presei*.

La nicio săptămână de la venirea lui Nistorescu ca Director la *Cotidianul,* Consiliul editorial, gestionat și activat de Emil Hurezeanu, Mircea Dinescu și Doru Buşcu s-a dizolvat.

Nistorescu scrie faptul că el a decis să întrerupem colaborarea. Ce nu scrie e că n-am avut niciun dialog cu personajul. Tipic nea Cornel! (Turcescu R., apud. Preda R. & Bunea, I., 2009)

Am încetat colaborarea de luna trecută, dar în condiţiile de acum, nu aş mai fi scris la ziar. Este mai rău ca în '89. (Drăgotescu, C., apud. Preda R. & Bunea, I., 2009)

Prin Decizia Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie (ICCJ) Nr. 5935/2011, a fost respins ca lipsit de temei *Recursul* înaintat de CNSAS în cazul Romoşan. Procesul viza constatarea calităţii de colaborator al Securităţii în persoana celui care şi-a început cariera, la Cluj, în 1972. Simtindu-se expulzat în odiseea propriei ființe, Negoiescu a încercat, sistematic, să se sinucidă. O dată - în perioada adolescenței, din cauza penuriei de comunicare cu părinții.

Altădată (1961), ca deținut politic (*Voiam să «fac figura» tartorilor mei și să distrug obiectul plăceriilor sadice*). Pe 23 AUGUST 1974 a recidivat ca semn de protest față de cenzura ce nu-i permitea să-și publice cărtile. În 1977, după ce s-a solidarizat cu Paul Goma și fusese anchetat, umilitor, de Securitate, a recăutat să dezerteze din propria viață. Nici sinuciderea nu și-a asumat-o până la capăt. Negoițescu a rămas viu dar într-un timp mort. De fapt, constituția lui, endogenă, impunea o atare penurie de remanență în marile decizii și-n autoprofil.

Criticul și-a asumat statutul *Coming - Out* pe timpul când era doar un elev, de liceu (1937). Adolescentul fără să poată azvârli propria identitate în conceptul *HOMO*, totuși, a destăinuit profesorului de *Limba Română* orientarea lui irigată de atracția vehementă spre sexul masculin. A primit nota 10! Ulterior, autorul recunoaște că nu mai poate reproduce absolut nimic din inedita teză.

``*Straja Dragonilor*`` păzește pe autorul lor, Ion Negoițescu, sau invers**?**

Vom vedea ceea ce poate reconstitui imaginea unuia dintre cele mai elevate și concise *Jurnale*, precum floarea deschisă din sacrificiu în plin ger pe muntele unei inteligențe ale cărui izvoare irigă sensul existenței precum lacrimile pruncului rătăcit lângă chipul însetat al unei icoane rebele . . .

``Am venit pe lume în ziua de 10 AUGUST 1921, la 2 ore după miezul nopții. N-am așteptat să se facă ziuă, cum, i-ar fi cuvenit - graba, precipitarea, spontaneitatea care te împiedică să-ți organizezi mai bine treburile vieții. Iată una din trăsăturile mele, esențiale ale caracterului meu.`` (Negoițescu, I., 2009)

O hemoragie a ideilor savant coagulate între paginile cărții privește și restituie un intelectual rebel, autocrat, tradus printr-un *Cocktail Empiric* - teribile pulsiuni colportate la nivel homosexual și dezertate chiar în personalitatea actantului, hoinar incurabil prin memoria cuvântului răstignit înainte de- a fi scris.

Pentru unii a fost doar un orgasm semantic. Pentru alții - căutarea și regăsirea, în același sau alt timp. Oricum, în ambele cazuri, este vorba, însă, de același strigăt. Unul care pentru a putea fi reprodus și eventual auzit are nevoie, după moartea marelui critic, de memoria postumă, cea care. fără să-i fie contemporană are șansa de-al trăi și într-un fel de a-l recupera la orizontul din urmă al conștiintei printr-o rostire fugită de la SINE, în afara lui, spre noi înșine.

CopyRight © All Rights Reserved

OMUL și ANIMALUL din el au flirtat unul cu altul sabotând echilibrul sinoptic al unei ființe prea aproape de noi pentru a o prinde dintr-o singură privire. Comod sau nu, textul decupează aparente experiențe doar din viața lui Negoițescu dar al căror filigran taie, ca un laser secvențe ce lasă drum liber spre enclave tolănite, lasciv sau nu dar apodictic, în propria noastră ființă. Negoițescu a decupat din viața lui ceea ce a constituit o certă detentă pentru un drum mai scurt nu spre el inapărat ci chiar spre noi. Altfel spus, ne deosebim prin ce vrem s-arătăm dar - sau tocmai de aceea - ne asemănăm, mereu, prin tot ce ascundem . . .

Memoriile armează aristocrat pulsiuni liminale sau perversități care irigă și pe alocuri chiar inundă imaginea autorului ei. Cuvântul vorbește de la SINE, pe coordonate lasciv surprinse și a căror posologie caută și surprind o subtilă dar fermă tangență cu animalul din noi. Iată cum tendințele sunt chiar atitudini care nu separă ci (ne) unesc. Cartea, în SINE, memorabilă, este mai degrabă o savantă tautologie colportată sub numele propriu pe adresa tuturor cititorilor care au astfel șansa de-a se descoperi sau, cel puțin intui, doar lecturându-l . . .

Cuvintele sunt ale lui, dar vocea e a noastră. Autorul, altfel spus nu e o mostră de extraterestru. Face parte, mai mult sau mai puțin asumată, chiar din ființa noastră. Cartea, în primă și ultimă instanță e scrisă prin cuvintele cititorului. Într-un fel sau și-n altul, lectura e o legitimă și iterată invitație spre sentimentul *Deja Vu* . . .

CopyRight © All Rights Reserved

Autorul vorbește implicit dar ferm nu exclusiv despre el ci și de animalul din noi înșine. O probă mnezică șoptește de la SINE - unul care, doar oficial, aparține lui sau criticului în cauză . . .

Copil fiind și aflându-se într-o sală de cinematograf, a simțit dorinta irepresibilă de a mângîia penisul unui tânăr aflat lângă el. Tentativa trebuia dusă la capăt, măcar așa, prin acei pantaloni. Probabilitatea c-acel tânăr să consimtă era foarte anemică, din cauza faptului că orientarea homosexuală era, atunci, o excepție și una drastic amendată de *Codul Penal*. Și totuși copilul, asumându-și riscul, duce lent dar ferm mâna spre sexul acelui coprivitor, care-ntr-un final acceptă, aproape vocațional, să-și elibereze mădularul spre satisfacția puștanului care nu era - nimeni altul - decât Negoițescu.

Aici ne amintim și de alt VIP intelectual (Cărtărescu, M., 2010) care-și clama criptat tornada stârnită sub norii trăirilor homosexuale sau chiar transsexuale și turnate la temperatura unei discreții într-o mostră de fontă casantă sub ochiul dur al cititorului - martor astfel la implozia unui uter din care acel *Victor* caută legitim și savant o altă naștere - *Travesti*. Una, însă, a propriului autor . . .

Revenind la Nego trebuie spus că și-a ranforsat Complexul Oedip cu tendințe spre incest, suave și recurente - la croitoreasă, copilul dă mâna de ajutor mamei dar, prin aceasta, imbold chiar propriilor torente cu tentă implicită dar ferm sexuală. (Negoițescu, I., 2009)

CopyRight © All Rights Reserved

Criticul, din primii ani de viață, a dovedit și ispășit patima cunoașterii în relația endocronă, parentală luând o palmă sănătoasă și pentru dilema pe care o înaintase tatălui său cu privire la definirea noțiunii de ADULTER în mintea lui de școlar - clasa primară. *(idem)*

Copilăria i-a fost frustrată, mereu, de jucării - vectorul augmentării psihosomatice. Profilul tatălui e irigat cu detalii care trădează chipul recurent și controversat al multiplelor escapade sexuale developate, sub imperiul beției, prin absența din familie zile și nopți întregi, în compania subalternului său, obligatoriu, mai tânăr și nefamilist.

Autorul n-a uitat nici de contextul ce l-a determinat să creadă despre tatăl său că s-a masturbat, împreună c-un băiat, la separeul unui ștrand, și - ulterior - chiar spre vârsta senectuții, în casa părintească. Negoițescu a mărturisit că incinta propriei imagini de SINE, bântuită permanent de tornada hedonică aptă să explice irepresibilul torent al impulsurilor sexuale e susceptibilă și responsabilă pentru inabilitatea asumată de autor în privința autoresemnării cu privire la impotența creației la nivel epic. Precauția devine, astfel, obiectul cenzural al conștiinței. Relația erotică, pe temelia unui priapism desecretizat, este, de fapt, corelație. Nevoia de posesie și exploatare, conjugate și trădate, astfel, la nivelul propensiunii către imobilizarea sadomasochistă râvnită și asumată integral la nivel sexual de către autor sabotează cealaltă realitate - autopercepția și oglinda nu s-au mai tolerat.

CopyRight © All Rights Reserved

Negoițescu declară chipul său, reflectat, noul obiect al irevocabilei autodetestări.

Moralitatea și perversitatea erau, pentru prima dată recunoscute drept incompatibile cu apetitul sexual, prin definiție, amoral și nu imoral. Suferința, așadar, e devorată de spiritul incisiv al adolescentului care, asistând, discret, temeinic și des la evenimentul funerar, ajunge, foileton dar ferm la propriul EU . . .

Lacrimile celor prezenți armau însă o altă percepție asupra existenței al cărei sens atavic nu putea fi asumat decât printr-o autosabotantă combustie endogenă, magistral confirmată în mărturisirea autorului . . .

Nu pot concepe, de fapt, decât să fiu iubit prin sacrificare. Dacă la îndemnul meu ființa iubită ar revărsa întreaga dragoste, sub forma sacrificării, asupra altcuiva, aș muri de gelozie, dar aș muri fericit. (Negoițescu, I., 2009)

CopyRight © All Rights Reserved

NEOCRON

Proiectul de lege unde curricula școlară include *Istoria Elitei Minorităţilor Sexuale* a primit 49 de voturi pentru și 25 contra în Consiliul Californiei.

Dacă de-a lungul și - ca să nuanţăm contextul - de-a latul timpului, enclava homosexuală s-a ferit sa-și clameze iubirea, în secolul XXI lucrurile sunt ceva mai simple. Paradele GAY au ajuns la cheremul sau la ordinea zilei. Cămășile roz nu mai sunt un tabu. Le poartă şi băieţii . . . După anii '60, o data cu ranforsarea atitudinii proavort, cinetica homosexuală se impune apodictic. În timp și cu el curentul de opinie este supus unui proces taumaturgic, pentru ca-n prezent să vorbim de o clară și irepresibilă doctrină capabilă să resusciteze în conceptul de educație contemporană principiile care au stat la temelia emancipării sexocrației paleocrone.

Și-ntr-o breaslă, precum cea a *Caselor de Modă*, accesul la celebritate se obține cu ``Legitimația de GAY``. E vorba de incontestabilele mărci ``Armani`` / ``Dior`` / ``Versace``.

``Suntem martorii unui proces complex de extirpare a prejudecăţilor la nivelul memoriei colective. *Toleranţa valorilor* (Occidentul) caută să invadeze pentru a domina şi expulza *valoarea toleranţei* (Orientul). Cea mai bună imagine solicită, totuși, contrastul pe măsură.`` (Chihai, 2009)

CopyRight © All Rights Reserved

Lumea, ca atare, îşi fugăreşte echilibrul la extreme. Vom semăna foarte mult cu ceilalţi şi tot mai puţin cu noi înşine - la fiecare 40 secunde un om se sinucide. (*Organizaţia Mondială a Sănătăţii*, 2007)

Suicidul nu este invenţia stresului urban ci o proiecţie tragică dar elocventă a propriei constituţii (legislaţii) organice! Metabolismul uman este familiar cu *moartea provocată chiar de propriul bioceas* tradus prin *Apoptoză,* un proces apt să determine autoextincţia - celulele din corp se obligă să-şi provoace dispariția! Aceasta se întâmplă atunci când *moartea celulară programată* constituie pentru a restitui forma de *sinucidere* aleasă de celulele iremediabil lezate, fiind implicată în variate procese fiziologice - reglarea sau depanarea sistemului imun şi patologic - apărarea izovalentă antivirală / anticancer. Aşadar, NU doar sinuciderea face parte din viaţă dar şi viaţa - genetic - face parte din SINUCIDERE . . .

În religia islamică se susţine că sperma îşi are originea la nivelul spatelui, respectiv al vertebrelor. Ştiinţific se poate obţine sperma chiar din măduva persoanelor aparţinând sexului feminin. Aţi citit bine - din coloana spinală a oricărei femei! (Nayernia, K., 2008)

Descendenţa matriliniară nu există în Islam mai mult de o generaţie fiindcă nu se bazează pe o substanţă biologică cum este sperma, ci doar pe o dependenţă biologică, din timpul gestaţiei. Islamul permite fertilizarea *In Vitro* şi criogenia embrionilor rezultaţi, dacă bărbatul şi femeia care au creat acei embrioni sunt căsătoriţi.

CopyRight © All Rights Reserved

Divorţul sau moartea unuia dintre membrii cuplului întrerupe legătura lor legală şi face ilegală utilizarea embrionilor.

Gelozia se referă mai degrabă la dorinţa persoanei de a păstra ceea ce are, în timp ce invidia se referă la dorinţa de a obţine ceva ce nu are şi sub imperiul convingerii că acest lucru este, aproape, imposibil de realizat. Astfel, copilul este gelos pe un frate care captează atenţia părinţilor şi invidios pe bicicleta unui prieten. O explicaţie posibilă a originii geloziei este aceea furnizată de psihologia evoluţionistă - emoţia care a evoluat pentru a ranforsa succesul nostru, genetic (Buss, 2000).

O altă explicaţie - culturală sau socială - este aceea că gelozia îşi are originile în imaginaţia inundată de cultura unde trăieşte persoana. Psihologia cutumală consideră excitaţia sexuală ca urmare a geloziei o parafilie. Frontierele la nivel erotic, tot mai fluide și radicale, revendică extincția monogamiei. (Karpel, A., 2011)

12 % dintre cuplurile care practică plurigamia au relații sexuale în 3
56 % dintre ele au relații sexuale cu ambele sau terțe persoane
40 % dintre parteneri își dezvăluie și asumă relațiile de infidelitate
20 % dintre ei nu se întreabă reciproc dacă fac sex extraconjugal
34 % dintre ei întreţin relații sexuale secrete fără știrea partenerilor lor
40 % dezvoltă prietenia cu alte persoane care includ ``beneficii`` sexuale
42 % dintre parteneri cad de acord să-și dezvăluie, în primele 3 luni de la detenta relațiilor, dac-au alți parteneri ori dezvoltă interes sexual pentru alte persoane, etc.

CopyRight © All Rights Reserved

SEXODUCT

"Mulţi homosexuali, din cauza prejudecăţilor şi a discriminării, se ascund în căsătorii heterosexuale din cauza presiunii sociale şi a familiei. Aşa că duc o viaţă dublă. Nu este bine pentru nimeni. Multe persoane au avut de suferit din cauza acestei discriminări", a declarat preotul Ngeo.

Fosta soţie l-a încurajat să se bucure de viaţă şi să-şi recunoască homosexualitatea. În 1998, după 2 ani de căsnicie, Ngeo a plecat în SUA pentru a studia sociologia şi religia la Universitatea Wisconsin - Stevens Point.

"A fost o experienţă care mi-a deschis ochii. Am început să privesc creştinismul şi Biblia din noi perspective şi mi-am dat seama că există multe feluri prin care oamenii înţeleg Biblia", a mai spus preotul Ngeo.

Apar lămuririle apetisante. *"Este doar interpretarea diferită a unor fundamentalişti creştini. Biblia a fost speculată pentru a justifica homofobia în acelaşi mod în care a fost utilizată pentru a legitima sclavia sau persecutarea celor care nu sunt de acord cu Biserica."*

The New - York Times, o publicaţie extrem de apreciată, a promovat deschis avortul, homosexualitatea și casatoriile între personae de același gen. Pe 16 AUGUST 2011 a fost *organizat Simpozionul Emergent* (Baltimore, SUA) la care au participat mai mulţi exegeţi. Scopul a fost unul care a incendiat prejudecăţile - promovarea ``normalizarii pedofiliei`` asimilată în contextul "minor - *attracted persons*`` ("*persoanele atrase de minori*``).

CopyRight © All Rights Reserved

În SUA propedofilia a fost susținută chiar de către psihiatri. Cel mai cunoscut exemplu este colectivul științific emancipat sub apelativul ``B4U - ACT``. Acest lot promoveaza normalizarea pedofiliei în APA (American Psychiatric Association). Membrii provin din cele mai prestigioase medii academice americane, printre ele fiind și Johns Hopkins University, University of Illinois, University of Louisville, Harvard University. Liderul cinetic al acestei doctrine, Howard Kline, preciza că PEDOFILIA e doar o variantă a sexualității umane, o formă de orientare sexuală care NU trebuie, prin urmare, deloc stigmatizată. "Nimeni nu își alege sa fie atras emotional ori sexual de copii sau adolescenti. Cauza a rămas alogenă.`` (Kline, H., 2011)

În același timp și cu el - dincolo de anumite excepții - vârsta legală pentru viața sexuală consimțită între adult și minor a scăzut, în acest sens, chiar la 15 ani, așa cum o confirmă însuși noul Cod Penal valabil şi pentru România din care, constatăm şi absenţa oricărui tip de referire sau atingere la actele sexuale între minori săvârşite în absența adulților.

Noua ideologie sexuală promovează chiar pedofilia. Ați citit corect! Relatiile sexuale între adulți și minori forțează tot mai mult bordura penală pentru o evadare, cel puțin juridică. Tot mai des se discuta despre iminenta ``normalizarii`` pedofiliei de catre APA - *American Psychological Association*, cea mai influenta Asociatie de Psihologi din lume. A făcut valuri când a ``normalizat`` homosexualitatea, declarând-o varianta firească pentru sexualitatea umană.

CopyRight © All Rights Reserved

De atunci, poziția Asociației a fost înfiată de tot mai multe organizații și a devenit acceptată chiar și-n deciziile judecătorești care au legiferat căsătoriile homosexuale, în SUA și-n tot mai multe state ale lumii. Poziția APA este menționată favorabil și-n rezoluțiile Uniunii Europene, Consiliului Europei care împing pentru a promova, astfel, drepturile homosexualilor. De-a curmezișul anilor, frecvent, APA și-a impus intervenția într-o mulțime de cazuri promovând, astfel, cutumalizarea homosexualității.

Normalizarea pedofiliei a cunoscut detenta în Societatea Psihologilor - Anglia (The British Psychological Society - United Kingdom). Era prin anii `70 . . .

S-a demonstrat științific, la Universitatea Northwestern, că unii bărbați pot fi atrași sexual de ambele sexe, în urma experimentului la care au fost admiși o sută de voluntari din Chicago / USA, clivați izovalent.

Aceștia și-au asumat, în prealabil, identitatea la nivelul orientării erotice (GAY, heterosexuali, bisexuali).

Participanții la experiment, conectați la senzori genitali (care măsurau excitarea subiectivă pe scara 0 - 10), au vizionat filme porno GAY și hetero. S-a constatat că peste 30 de bărbați au fost excitați privind ambele tipuri de filme, rezultat confirmat și de senzori, în timp ce tinerii homosexuali și cei heterosexuali au avut reacții diferite.

Potrivit cercetătorilor de la Universitatea din Florida (SUA, 2011) mercurul metilic, bioforma cea mai activă, provoacă alterații în sistemul nervos şi hormonal al speciei *Eudocimus Albus* (*Ibis Alb*).

CopyRight © All Rights Reserved

După exegeza efectuată în 3 zone geografice, numărul păsărilor homosexuale expuse la acest toxic era de până la 55% mai mare. Acest efect nu s-a remarcat între grupurile de păsări care trăiesc în aer liber şi au fost mai puţin supuse la mercur. În plus, această substanţă chimică, face ca perechile de păsări heterosexuale s-aibe mai puţini pui. Masculii afectaţi de mercur erau mai puţin agresivi şi nu rezultau foarte atrăgători pentru femele.

Știam că mercurul elimină nivelul de testosteronă, a explicat pentru British Broadcasting Corporation, Peter Frederick, Universitatea Florida şi liderul acestui studiu. ``Nu ne aşteptam însă la acest lucru``.

În concluzie, mercurul afectează comportamentul acestor păsări (în acest caz - *ibişi albi*) iar acestea îşi schimbă, aşadar, ``orientarea sexuală``. Cu cât doza de mercur e mai mare la mascul, pe atât mai probabil este ca acesta să formeze perechea cu altă pasăre, de sex masculin.

Pentru sexualitatea umană cel mai mare efect, în contextul dat, este Bisphenol ``A``, elementul cazat, prevalent, în structura recipientelor de plastic, aflate în comerţ.

``Egalia`` este grădiniţa publică (Stockholm / Suedia) unde educatorii nu au scos din vocabular cuvintele ``EL`` sau ``EA`` vorbind doar de ``prieteni``, eliminând expresiile ``Băieţi`` & ``Fete``.

De la culoarea şi amplasamentul jucăriilor până la alegerea cărţilor | folosite, totul e gândit să nu mai stimuleze ``stereotipurile fedeleș legate de apartenenţa sexuală``. (*Huffington Post*, 2011)

CopyRight © All Rights Reserved

Bucătăria de jucărie e aşezată alături de jocurile cu diverse cuburi pentru a sugera ideea că-ntre activităţile domestice şi cele din construcţii nu sunt diferenţe. Inexistă cărţi cu poveşti care afişează diferenţele de statut şi comportament dintre sexe, cum sunt *Albă ca Zăpada* sau *Cenuşăreasa*. Dar există, în schimb, povestea ilustrată cu 2 girafe de sex masculin care erau triste că n-aveau copii până când au găsit din întâmplare un ou de crocodil abandonat.

``Egalia`` încearcă să exprime, astfel, copiilor spiritul toleranţei faţă de GAY şi orice altă formă de identitate sexuală. Eliminarea ideii de ``roluri sociale preconcepute`` pentru cele 2 sexe face parte deja din programa oficială preşcolară a Suediei.

``Societatea se aşteaptă ca fetele să fie frumuşele, superficiale şi nostime în vreme ce băieţii trebuie să fie duri şi s-aibe rolul principal. ``Egalia`` le oferă o nouă şansă pentru dezvoltare - să fie cum vor ei să fie``, spune unul dintre prof. educatori. *Specia umană evoluează dinspre Modelul Bipolar (homo / hetero) spre Modelul Unic (bisexual)* (Veronesi, U., 2007)

Diferenţele masculin - feminin intră în carantină. Bărbatul care nu mai e obligat să lupte pentru supravieţuirea incertă, sălbatică, liminală, produce tot mai puţini hormoni specifici, androgeni. Milioane de femei expulzează, de pildă prin micţiune, diverse anticoncepţionale (estrogen artificial). Aceşti hormoni NU dispar în natură.

Mediul este astfel invadat de hormonul sexual feminin - estrogenul - care, odată ajuns în solul fertil şi-n apa de băut, contaminează ambele genuri - masculin / feminin.

CopyRight © All Rights Reserved

Unii se îmbată cu apă chioară / oarbă dar toţi o bem. Tinerii sunt cei mai expuşi la bruiajul performanţelor sexuale. Spermopotența a scăzut la 2 / 3 după ultima *Conflagraţie Mondială* fapt ce-a iscat soluţii inedite - *Banca Seminală* (Danemarca) problema radiază catenar asediind (şi) modul prin care oamenii se identifică / oferă în partajul erotic / social.

Băieţii preferă plete şi accesorii feminine ori specifice genului masculin în paleo-civilizaţia umanităţii (brăţară / cercel / colier). Destule fete au părul scurt şi preferă pantaloni. Funcţia sexuală după clonare intră sub escorta mai pertinentă a influenţelor epistemice / culturale.

Fetele care au privirea ``burghiu`` masculină au trecere la Casting. Bărbatul robust cotropit de o gloată de muşchi indică imaginea care trimite acum spre maimuţă pentru c-astăzi este şarmant noul tip - cel atins dar nu lezat de efeminism. Pletele băieţilor indică la nivelul preconştient (sediul amintirilor) apetitul pentru incontinenţa afectivă ori sexuală - virilitate.

Niponii adolescenţi adoră părul vopsit cărunt fiindcă această cromatică e asociată la nivel infrapsihic şi ineluctabil, cu maturitatea, vârsta libertăţii personale, a emancipării de sub tutela parentală. Tunsoarea *Creastă de Cocoş* trădează şi exploatează nevoia de afirmare peste cea de conformare.

Cenzura socială (HOMO) intră-n colaps natural, intim. Azimutul erotic amendează conservatorismul - actul sexual HETERO iterează pentru a depăşi conduita GAY prin relaţia anală. Doctrina filmelor XXX (pretins) HETERO elocvează, sistematic, lesbianismul . . .

CopyRight © All Rights Reserved

Actorii, prin epilarea pieptului şi a zonei inghinale sunt ``copiii cei mari`` care au plonjat în escapade sau orgii sexuale. Aici avem dovada regresiei sau plonjării spre impulsurile native, perverse, atavice.

Noua Zeelandă & Australia au legalizat prostituţia chiar pe stradă (!) *Revoluţia va fi anatomică sau culturală*? Răspunsul vine ca o rachetă lansată din buncărul unei viziuni, incendiare. ``Ambele. Peste 2 generaţii orientarea bisexuală va deveni societate``. (*idem*)

Izosexul, intuibil, dacă nu implică cel puţin incită, astfel, *aplatizarea*.

Accentul trece ca un pieton grăbit de pe educaţie pe zebră la colţul intersecţiei unde orgoliul şi frustrările îşi dispută / trădează prioritatea tocmai spre *nevoia* sexuală (procreare - timpul *prizonier*) pentru a instaura
doctrina erotică (Loisir - timp *liber*) Iubirea imorală (sabotează valorile) tinde spre una amorală (ignoră valorile - dragostea ``nebună``)

Concluzia savantului Veronesi se cramponează de VIITORUL *bisexual*, ca nişte cătuşe de propriul lor prizonier. Totul vine însă din TRECUT. Graniţa dintre EU şi ceilalţi este *CRATIMA* - bastard în căutarea propriului drept
la cuvânt. Societatea bisexuală intuită ferm de titularul Universității Sapienza (Italia) va avea, cred, mai mulţi eroi decât martori. Mai multe interjecţii decât prelegeri . . .

Tot mai des, unii, după ce fac socotelile cu propriul lor destin, trag linie şi se culcă, lasciv, sub ea. Tinerii contemporani ştiu însă că important NU este ce-ai (de) făcut cu anii din viaţa ta ci cu viaţa din toți acești ani.

CopyRight © All Rights Reserved

Autopsia clipelor moarte suscită pentru a trasa vectorul conştiinţei postume la orizontul din urmă al memoriei. Tipul de relaţie, intimă, al Prof. CORINA VASILE cu BOGDAN COSTACHE (elev - adult) a incitat mai mult decât a convins. Ministrul Educației a fost nevoit să clarifice contextul. ``*Relaţia Profesor – Elev, când nu este morală, rămâne, totuşi, LEGALĂ*`` (Adomniței, C., 2007)

Poate vom dinamita confortul psihic obsesia de retenție juridică dar trebuie să precizăm că-n realitate iubirea NU e o tentaţie care să ţină morţiş de *Bursa Valorilor* sociale pentru că scrutează dincolo de ele la cea mai teribilă ODISEE, a fiecăruia dintre noi, spre celălalt în MAREA tăcere dintre cuvinte acolo unde pentru a trăi orice VAL caută să devină ŢĂRM prin cea mai delicată evadare - *Ce e dragostea? NEVOIA de-a ieşi din tine însuţi* (Baudelaire) Adolescentul (viitorul) se percepe în Diasporă sau contratimp atunci când este raportat (deferit) la propriul prezent. Iubirea NU e o ţintă ci refugiu pentru că exclude (falimentează) judecăţile de valoare.

Cu cât gândeşti mai mult cu atât iubeşti mai puţin (Balzac). Prof. CORINA VASILE nu a mai luat în seamă doctrina impusă de *Biserica Adventistă* din care a decis să facă parte şi ignora starea ei civilă, fiind măritată de peste 5 ani. Iubirea autentică (trăsnită) este DRAGOSTEA NEBUNĂ. Bogdan strigă acum din cealaltă lume drama unei generaţii chiar de la propriul SINE.

Unul care a pătimit mai mult decât a gândit, a visat mai mult decât a fost menit să trăiască. Amintirea lui este ca o floare artificială - frumoasă dar veşnic tristă la fereastra conştiinţei postume . . .

CopyRight © All Rights Reserved

Geneza destinului fiecărei iubiri şi drumul lui EU spre TU dincolo de cuvinte este la izvoare, acolo unde apele NU reflectă calm şi fidel nimic în imaginea lor! Semn că privirea îşi caută încă ochii, aşa cum *Orizontul* se pierde spre ceea ce oferă . . .

Toţi trăim sub acelaşi cer însă, fiecare, are propriul lui orizont - Conrad. Pe orbita unei stele a momentului DANIEL RADCLIFFE, cel care a dat viaţă lui Harry Potter, a venit (hotărât) timpul să se ofere într-o altă lumină conştiinţei publice.

Teatrul *Gielgud* - Londra este locul unde pe 27 FEBRUARIE 2007 a interpretat rolul unui grăjdar ce face / desface obsesii erotice pentru cei 6 cai, ai săi. Psihologic mesajul se impune / restituie criptat. Armăsarii rămân în final orbi după ce iubitul lor îi mutilează cu o ţepuşă - actul are o discretă dar fermă tentă de exorcizare a propriilor instincte, animalice pe care obsedat eroul caută să nu şi le scape de sub control pentru a le ţine captive în hăţurile conştiinţei.

Ulterior tânărul îşi predă seama, ca pe un prizonier de război o dată ce constată faptul că doar ce NU accepta îi putea aduce satisfacţia, fiziologic şi intelectual. Viciile care-l *priveau* adânc l-au determinat să recurgă prin fuziunea atavică OM - ANIMAL, pe culmile orgasmului, la abominabilul gest prin excizia oculară. Conştiinţa eroului a devenit - acum pentru totdeauna - OARBĂ . . .

CopyRight © All Rights Reserved

Ciudat sau nu trebuie să (ne) amintim că pe timpul sexului oral şi simultan cu orgasmul partenerii tind să-şi menţină ochii închişi de vreme ce starea fiziologică prin care trec invocă protocenestezic chiar experienţa confortului primar din uterul - amfitrion, unde fătul blindat cu satisfacţia protecţiei materne nu poate vedea însă nimic prin oceanul amniotic.

Radcliffe a deportat original intriganta piesă a lui Peter Shaffer ``EQUUS`` (***Calul***) apărând gol pe scenă . . .

Kathleen Rowling s-a născut la Bristol – ANGLIA şi s-a integrat în ``Biserica lui SATAN``. Dacă vă întrebaţi cine mai este şi această persoană aflaţi că nu este alta decât autoarea celei mai râvnite cărţi pentru generaţia mileniului III - HARRY POTTER.

Semnul Fulgerului, stigmatul eroului hoinar printre paginile cărţii, poartă şi respectă imaginea Diavolului . . . Un text se vrea citit mereu doar atunci când exprimă mai mult decât poate sugera propriul lui cititor. La capătul emoţiei, CUVÂNTUL stă de planton, mut ca un semn de carte la pagina fiecărei vieţi . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ORIZONTUL ETIMOCRON

Psihologia Reclamei a incitat mai mult decât a lămurit. Multe întrebări s-au perindat, altele chiar au fost date dispărute pe graniţa dintre COMPORTAMENTUL natural al INDIVIDULUI erupt din nevoia de satisfacţie orgolioasă a imaginii de Sine & CONDUITA impusă PERSOANEI din raţiuni de conformism psihologic - adaptare socială. Viaţa este, aşadar, cursa ale cărei obstacole sunt probate mai ales din incinta propriei fiinţe. Delincventul este asociat cu individul şi nu cu persoana în ierarhia civilă şi-n limbajul comunitar. Spotul publicitar caută vedete şi nu anonimi atunci când vrea să lanseze un produs nou, orfan de ``renume`` pentru că psihicul uman operează mai întâi cu premise - textul e, dincolo de orice, un pretext. Cum s-a înţeles sau măcar intuit, cel mai feroce argument în logica unei reclame pescuieşte din inconştient impulsurile sexuale, pentru a flirta cu ele acolo unde voinţa persoanei dă faliment prin raportare la stringenţa plăcerii fiziologice, liminale, nevoie sălbatică, specifică individului şi nu persoanei. Apetitul erotic este ataşat, prin intermediul reclamei, la un obiect cu potenţă mercurială elevată fiindcă subiectul, cel mai adesea, inconştient, caută să cumpere (automat) NU atât produsul cât ANEXA lui . . . adică ***imaginea*** speculată (tranzacţionată) din punct de vedere sexual. Totul este cumpărat într-un cadru lasciv pentru a implica revanşa la nivel infrapsihic - manipularea prin potenţa financiară sau de achiziţie (recuperare) a propriilor impulsuri sălbatice, supuse zilnic unui exod sau embargo social. Peste această ``achiziţie`` se tolăneşte impardonabil un PREŢ - oficial, al produsului escortat de trupul ispititor. E momentul în care OBIECTUL comercial devine unul de conştiinţă . . .

CopyRight © All Rights Reserved

Spoturile publicitare au rolul de-a persuada fără a convinge destinatarul accentul survolând pentru a cădea pe emoţii ignorând judecăţile de valoare - imaginile din reclame provoacă privitorul acolo unde morala trebuie să-şi pună centura de castitate pentru a nu fi violată pe bordura din ce-n mai tasată a bunului simţ. *Asociaţia Profesorilor* (ANGLIA, Harrogate) a solicitat autorităţilor să blocheze imediat accesul tinerilor la *www.YouTube.com* incriminat pentru manipulare / incitare în cazul dar şi-n ciuda elevilor (2007) Adolescenţii trădează structuri de personalitate vehement articulate şi prea puţin coerent integrate la nivel infrapsihic. Empatia scanează un transfer de identitate dinspre problemă spre persoană. Elevii se confirmă vulnerabil la provocări adică exact la ceea ce sunt predispuşi / tentaţi. Pe tapetul informaţiei (Hit / Promo / Reclamă) sunt baleiate informaţii / negaţii indecente sau imorale. Problema devine tragedie atunci când realitatea care nu trebuie să mai persiste (violenţa) este mascată / recuperată NU explicit ci implicit, perfid. *Back - Masking* recrutează textele TABU ascunse / restituite prin lectura INVERSĂ! Pe cale (potecă) de consecinţă flancul malefic din mesaje (orale / vizuale) e pasat spre inconştient unde percepţia totuşi există dar la un nivel inaccesibil conştientului. Acest tip de mesaj acţionează precum XILINA - substanţă care exclude NU injecţia ci durerea (algia / senzaţia) provocată de ea . . .

Formaţiile *Led Zeppelin* & *Metallica* au trecut repetat pragul Instanței pentru suicidul provocat adolescenţilor - partizani prin intermediul mesajelor subliminale, satanice, din melodiile lor . . .

CopyRight © All Rights Reserved

Imperceptibile conştient, ele sunt repasate / trăite la nivel inconştient. Iată o mostră din bombardamentul subliminal ce poate traumatiza prin tranşeele create geografia sanogenică a puberului sau adolescentului. *Beau zilnic cum floarea îşi primeşte roua* - textul invadează DIRECT inconştientul - locul unde obsesiile şi dorinţele cu statut de INTRUS (*Acum vreau doar ce văd*) sunt branşate la nevoile rezident care le contaminează sexual şi moral.

Aici în buncărul psihicului uman (inconştientul) totul este sălbatic şi refractar la educaţie sau imun la cenzură. Obiectul de conştiinţă rămâne, astfel, mutilat - doar unul de interes primar, arogant, irevocabil. Principiile nu renunţă la noi ci invers - oamenii le dau brânci de pe marginea prăpastiei orgoliului personal (atitudine) / impersonal (doctrină) în golul din propria fiinţă . . .

Un *recurs* inedit la procesul de conştiinţă a fost validat prin filmul ``ZOO`` la Festivalul Internaţional ``Cannes`` (2007) Intriga a escaladat, tenace, toate aşteptările publicului pe care le-a depăşit drastic plecând ferm chiar de la cazul - real - privind soarta unuia dintre cei mai titraţi şi veneraţi Manageri ai celebrei Companii ``BOEING`` (SUA).

Kenneth Pinyan (45 ani) a decedat la *Clinica* ``Seattle`` (SUA) din cauza unei perforaţii de colon provocată de penisul unui cal . . . ``Am decis să contrabalansez, poate, cea mai umilitoare moarte din istorie`` s-a explicat regizorul Robinson Devor.

CopyRight © All Rights Reserved

Filmul a decupat pentru a devia un curent de opinie ancorat brutal şi cronic în tabu, ignoranţă sau intoleranță. Privirea (exigentă) plonjează pe enclavele sexuale, generate mai ales în condiţii austere - penitenţă, sabotare sau exploatare a cenzurii conştiente asupra impulsurilor inconştiente, erotice, naturale şi ineducabile, sălbatice, comune la fiecare dintre noi într-un grad mai mult sau mai puţin pertinent dar la fel de incontestabil - *Fiecare este altul prin ce arată şi toţi suntem la fel prin ce ascundem* (Troxler, I., apud. Furrer, D., 2007)

Orfelinatul dar și cantonamentul, armata, puşcăria, păstoritul, secta tind să elimine cenzura *persoanei* prin reacția *individului* turpitudinar - ascuns sau deportat prin jungla exigenţelor societăţii ori printre lianele propriei personalităţi - experienţa GAY / ZOO. Acum, nevoia de altul poate evada din cuvinte pentru a trece, sălbatic, peste ele, dincolo de text - omul fuge de la regulă în afara ei spre ANIMALUL din propria lui fiinţă. Principiile şi obsesiile lumii, acum, s-au aprins destul pentru ca să incendieze toate prejudecăţile noastre pe marile frontiere (DORINŢĂ / NEVOI) & (EU / TU). Devor speculează magistral faptul că o conştiinţă este liberă doar atunci când NU mai este morală (contaminată) şi invers. ``Imaginează-ţi un loc - o grădină, un platou sub un vulcan - unde ai putea face cele mai trăsnite lucruri din lume. Acolo sunt OAMENI, la fel ca tine. Se simt confortabil cu tot ce faci şi NU te judecă.

CopyRight © All Rights Reserved

Acest film este unul despre prietenie dar implică o atenţie sporită spre voinţa de a-ţi recunoaşte pornirile, detenta naturală, atavică, ineducată. Este un mod prin care se traduce libertatea de-a consuma pentru a-ţi asuma o relaţie, plină de sens, cu un ANIMAL! Poate este o *capcană*. Poate NU . . .`` (Devor, R., 2007)

Braconajul, în apele interioare ale Fiinţei, a fost surprins pentru a fi, astfel, judecat sau, cel puţin, asumat . . .

Sean Connery va ramâne, cu siguranta, în istoria filmului, nu doar ca unul dintre cei mai mari actori care au existat, ci și ca protagonistul primului sarut GAY care a putut fi vazut la televiziune. Actorul castigatorul Oscarului din ``Incoruptibilii`` (``The Untouchables``), este protagonistul primului sarut între persoane de acelasi sex, care a fost realizat pentru TV (*BBC*, 1960) după o piesă scrisă de Jean Anouilh. Personajele interpretate de Pasco și Connery erau frați. Julien alias Connery, credea ca fratele lui are o relatie cu soția, Colombe, drept pentru care l-a sărutat pe Pasco, pentru a-i deconspira calitățile de amant . . . Cei 2 actori și-au asumat mari riscuri acceptând sa faca acest gest la TV, pentru ca-n 1960, când a fost difuzat filmul, homosexualitatea era pedepsită în Anglia cu închisoarea. Era extrem de provocator și un gest foarte controversat, în acel timp, ca 2 barbati adulti sa fie vazuti sărutându-se la TV, iar acest lucru, ce putea fi catalogat drept ``corupător al moralei telespectatorilor``, putea să dinamiteze cariera actanților în cauză.

CopyRight © All Rights Reserved

Memetica este o ştiinţă introdusă în 1976, de către Richard Dawkins şi se referă la modul cum informaţiile culturale transmise din generaţie în generaţie ne afectează cotidianul, uneori abătându-ne de la calea adevarată a vieţii noastre, de la scopul real şi motivul pentru care existăm. Exemplele de comportamente homosexuale la diverse animale, documentate în literatura ştiințifică, sunt de-acum cu sutele, dar până-n prezent puține studii au luat în custodie și consecințele acestora din perspectiva epivoluției.

``Comportamentul homosexual a fost multă vreme privit drept unul fascinant, iar misterul cel mai evident e de ce animalele ar trebuie să adopte o astfel de manifestare sexuală, ruptă de imperativul clar al reproducerii.`` (Bailey, N. & Zuk, M., 2011) Interacțiunile sexuale pot altera dinamicile evolutive în incinta unor populații sau specii animale. De exemplu, studiile pe albatroși au scos la iveala că cca. 1/3 din cuplurile homosexuale își educau cu mai mare succes puii decât femelele fără partener. "Conduita homosexuală este adoptată flexibil într-o varietate de circumstanțe, precum tactica de reproducere alternativă, ca strategie de hibridizare cooperativă, ca factori în măsură să faciliteze legaturile sociale sau de mediere a conflictelor între sex. Când această flexibilitate s-a stabilit, devine în SINE și de la SINE forța capabilă pentru a controla triajul și-n alte aspecte ale fiziologiei, vieții comportamentului social și chiar a morfologiei.

CopyRight © All Rights Reserved

Mai mult de 1/3 dintre foștii liceeni - jucători de fotbal (SUA) au consumat relații homosexuale. 19 din 47 de sportivi au participat la acte erofile cu intentia de a starni interesul altor bărbați, începând cu sărutări și până la masturbări reciproce sau felație. Cei 47 de bărbați, cu vârste între 18 și 23 de ani, erau jucatori care, de fapt, nu reusisera sa acceada și în echipe fiind, ulterior, conducatorii galeriilor acestora. ``Aceasta descoperire diferă față de primele studii la GAY (America de Nord). În primul rând, cercetarea inițială descria bărbați heterosexuali surprinși în lotul eterogen, în timp ce tinerii se implicau simbolic în activități erotice, cu ceilalți. Totuși, în urma ultimului studiu, intervievații se implicau în activități sexuale cu alți bărbați, însă aceasta nu aspira fapul că sunt GAY. În al 2-lea rând, aceiași tineri nu simt că sexul c-o persoană izogenă (masculină) le casează perceperea identităților heterosexuale, cel puțin în cazul liderilor de galerie. Cu alte cuvinte, a face sex cu alt bărbat nu-i face să se simtă, automat, homosexuali``. (Anderson, E., 2011)

Biserica Anglicană (UK) a decis rebranduirea normelor ectenice prin care e permis bărbaţilor celibatari homosexuali să fie promovaţi. Forurile de resort au fost stimulate să-şi clarifice poziţia după ce Jeffrey John, un preot celibat care e într-un parteneriat civil c-un alt cleric, a renunţat la candidatura pentru funcţia de episcop. (2003) "Orientarea sexuală este, în SINE, irelevantă în comparaţie cu toate capacităţile candidatului de a lucra în *Biroul Episcopal* sau de a fi integrat în procesul de validare (hirotonit). *Preotul homosexual poate să intre în parteneriate civile*, chiar dacă disciplina Bisericii le cere să fie abstinenţi sexual." (Williams, R., 2010)

CopyRight © All Rights Reserved

HOMOLENȚA

Pe 12 IUNIE 1969 (NY / USA) în barul *Stonewall Inn* s-a fecundat în public viitorul ``homosexual modern``, cel care avea să fie asumat prin sintagma ``Identitatea GAY``. Revolta tinerilor adunaţi pentru a jeli, oficial, moartea starului Judy Garland a fost memorabilă. Poliţia a eşuat finalizarea paşnică a raziei cauzată de cazul penal (mită), sub impactul covârşitor al unicului arsenal din dotarea travestiţilor - poşetele! Acest incident e branșat chiar la detenta ``mişcării de emancipare a homosexualilor`` cu precizarea faptului că-n acel loc, la momentul respectiv, erau doar câţiva GAY.

``Marea semnificaţie a evenimentului a fost una culturală dincolo de cea politică - insurecţia păgână a preoţilor travestiţi şi renăscuţi ai lui Cibele.`` (Paglia, C., 1994)

Primul marș GAY are loc în New - York la 28 IUNIE 1970 pentru a putea mediatiza aniversarea unui an de la evenimentul *Stonewall*. Astfel s-a dorit asumarea liberalizării orientării GAY. Evenimentul a fost pedantat de *GAY Liberation Front* și mulțimea a mărșăluit de la *Greenwich Village* până la *Central - Park*.

``Pe scurt, mediul politic şi cultural a suferit o liberalizare care și-a asumat propria creație - premisele pentru emergenţa unei mişcări homosexuale ample.`` (Engel S., 2001)

CopyRight © All Rights Reserved

``În mod persiflant, când a avut loc revolta *Stonewall* mulţi oameni nu i-au observat semnificaţia. Privind în urmă însă, nimeni nu poate contesta că ceea ce a început ca o îmbrânceală la un bar din *Greenwhich Village* a devenit scânteia pentru o nouă mişcare rezervată drepturilor omului. Relatările despre Stonewall au căpătat alura unui mit, pe măsură ce tot mai mulţi oameni au declarat c-au fost acolo, de fapt cu mult peste capacitatea micului bar. În general, e acceptat faptul că un grup divers de patroni de cluburi, conduşi de nişte travestiţi - clienţi constanţi la Stonewall, au început să riposteze în timpul unei razii a poliţiei. Rezistenţa s-a transformat în revoltă şi aceasta a durat câteva zile.`` (Kranz & Cusick, 2002)

``În anii 1960 şi 1970, mişcarea GAY s-a rupt decisiv de retorica asimilaţionistă din anii 1950, afirmând public, celebrând şi chiar cultivând diferenţele homosexuale.`` (Chauncey, 1997)

``În 1973, cu un vot de 5.854 la 3.810, orientarea homosexuală a fost ştearsă din *Manualul pentru Diagnostic şi Statistica Tulburărilor Mintale* (DSMT) al *Asociaţiei de Psihiatrie* / SUA (Bayer, 1981).``

În 1999, un *homocuplu*, Barrie şi Tony Drewitt - Barlow, a rămas în istoria judiciară, după ce *a reuşit* să-şi aducă cei 2 copii acasă, în Marea Britanie, ei fiind născuţi în SUA, cu ajutorul unei mame - surogat. Cei 2 băieţi au fost primii copii din Marea Britanie cu 2 taţi şi nicio mamă . . .

CopyRight © All Rights Reserved

Judecătoarea Virginia Phillips (Tribunalul Federal Los Angeles) a hotărât pe 12 OCTOMBRIE 2010 că legea ``Don't Ask, Don't Tell`` (``*Nu întreba! Nu declara!*``) ``violează drepturile fundamentale ale militarilor SUA, încălcând drepturile privitoare la aplicarea egală a legii şi a libertății de exprimare``.

Directorul *Academiei Naţionale pentru Părinţi* (Marea Britanie) a remarcat faptul că lesbienele sunt mai bune ca părinţi decât un bărbat şi o femeie". (Scott, S., 2009)

Un impozant psihoterapeut în comportamente cognitive şi expert în minorităţi sexuale, augmentează favorabil cauza. "Copiii crescuţi în familii monosexuale beneficiază de o educaţie orientată spre diversitate şi de toleranţă, iar în plus sunt feriţi de stereotipuri de gen. Nu există nicio diferenţă între un cuplu heterosexual şi unul de acelaşi sex. Ceea ce contează este calitatea relaţiei şi sentimentul de siguranţă pe care îl simt copiii. Nu contează sexualitatea părinţilor, ci relaţia pe care aceştia o formează cu copiii lor". (Drummond, A., apud Korner., L., 2011)

Australia (2011) a decis ca toți cetățenii săi care își fac pașaport să poată bifa a 3-a opţiune când îşi declară sexul, eliminând-se, astfel, discriminarea transsexualilor şi a hermafroditilor. Marea Britanie (2011) aplică și ea revoluția juridică - rubricile MAMA & TATA sunt expulzate din actele de identitate (pașapoarte) și-n locul lor fiind postat tandemul PĂRINTE ``1`` & PĂRINTE ``2``. Demersul a fost branșat la dorința de-a răspunde solicitărilor privind eliminarea discriminării pe adresa comunităților homosexuale . . .

CopyRight © All Rights Reserved

VECTORUL ENDEMOCRON

OMS (2011) a stipulat DRAGOSTEA în REGISTRUL MALADIILOR!

Ea reprezintă ***tulburarea impulsivă*** **- codul ``F - 63 . 9``** Experţii Organizaţiei Modiale a Sănătăţii (OMS) afirmă că simptomele *maladiei* sunt gândurile obsesive despre altă persoană, schimbările bruşte ale dispoziţiei, automila, insomnia, ferența (act care n-a fost gândit, opus inferenței), impulsivitatea, migrenele şi reacţiile alergice.

Din 2011, programa oficială (Franța) solicită elevilor (clasa a XI-a) care urmăresc să obțină *Bacalaureatul* că este necesar să promoveze blisterul armat multiplex prin *Ideologia Genului & Educaţia Sexuală*.

2 titluri mari, ``Feminin - Masculin`` şi ``Preluarea controlului vieţii voastre sexuale, împreună şi în mod responsabil`` acoperă cca. 1/3 (!) din curricula materiei în cauză. Programul promovează contracepţia, justifică avortul şi apără activitatea homosexuală. Acesta minimizează, de asemenea, diferenţele dintre bărbaţi şi femei. ``Diferenţele anatomice şi fiziologice, cauzate de influenţa hormonilor sexuali, dintre creierul masculin şi feminin nu sunt mai importante decât diferenţele dintre indivizii de acelaşi sex`` e unul dintre conceptele pe care elevii clasei a XI-a îl învaţă şi-l pregătesc pentru când vor susţine testul de maturitate.

CopyRight © All Rights Reserved

Capitolul ``A deveni bărbat sau femeie`` relevă faptul că identitatea erotică este sexul atribuit social - cu toate ``stereotipurile`` sale - şi nu la nastere, în conformitate cu biosexul. Cultura şi educaţia au rolul major în această ``atribuire de tip erotic``. ``Orientarea sexuală`` e altceva - strict intimă şi raportată la ``sfera privată``. Se impune ca alegere liberă. Cele mai multe manuale ilustrează aceste noţiuni cu fotografii ale adolescenţilor androgini şi secvențe de la GAY - Pride.

Textele şi pozele din toate manualele insistă pe similaritatea dintre fetusul mascul şi femelă înainte de ``diferenţierea sexuală``. Ele pun de asemenea un accent puternic pe rarele aberaţii cromozomiale care produc indivizi adeterminaţi, hermafrodiţi, sau bărbaţi cu cromozomi XX şi femei cu cromozomi XY. În ceea ce priveşte latura culturală, sunt date pilde societăţile cutumale care au legiferat al ``3-lea Gen``. ``Fa'afafine`` indică în Polinezia băieții crescuți doar ca niște fetițe şi care pot trăi c-o femeie dar şi c-un bărbat în absența unei încadrări la nivelul orientării sexuale. Scopul programei e cât se poate de clar. Este în mare parte subliniat şi, prin urmare, susținut de referiri la legile împotriva crimei de ură (``Hate Crime``) şi la organizaţiile publice care luptă contra discriminării şi a ``Homofobiei``. Referitor la flancul sexualizat, curricula arată cum fiinţele umane au ``pus stăpânire`` pe sexualitate şi este legitimată să transmită modalități prin care acest flanc să poată fi stăpânit. Studenţii vor putea astfel să înțeleagă actul procreativ.

87 % din femeile care sunt absolvente de facultate au orgasm în timpul masturbării comparativ cu 42 % din femeile cu studii liceale. 79 % din femeile religioase n-au orgasm sau ajung greu la el. (Laumann, 1995)

CopyRight © All Rights Reserved

Actele homosexuale sunt şi ele frecvente - se poate citi în manuale. Sexualitatea umană e descrisă ca variantă pentru această temă. Deşi este una puţin mai complexă şi posibil chiar inhibată nu evadează din sfera unui comportament animal.

Capitole privitoare la prezervative (``singura`` cale de a evita infecţiile sexuale), pilula contraceptivă ``100%`` eficientă, pilula de a 2-a zi disponibilă gratuit şi toate felurile de avorturi umplu imaginea.

Massachusetts & California reprezintă statele cele mai libertine pentru SUA. Noi frontiere sociale radicale sunt astfel impuse chiar şi-n curricula Universităţii Harvard. Precizăm că doar Boston are peste 20 de Colegii şi foruri academice. Dacă Massachusetts a instituit căsătoriile homosexuale încă din 2003, California a facut-o doar cu 5 ani mai tarziu.

Şi tot înaintea Californiei a luat-o Massachusetts şi-n privinţa educaţiei homosexuale în şcolile publice din stat (anii `90). California are aprobată iniţierea cursurilor *obligatorii* în şcolile publice din 2015. În Massachusetts, după 1990, elevii unităţilor publice au fost irigaţi psihic în spectrul normalităţii homosexualitatii, a ideii că sexul uman nu este itemul nativ ci apare drept unul instituit de lume prin socializare.

Sexul biologic se poate schimba şi prin urmare sistemul binar (diferenţa dintre sexe) este doar o anomalie care trebuie extirpată şi substituită cu doctrina lumii monosexuale . . .

CopyRight © All Rights Reserved

Fertilizarea ``IN - VITRO``, îngheţarea embrionilor şi donaţia de ovule sunt normale. Noua programă a fost dezvoltată şi importată în mod gradat începând cu IANUARIE 2009, când Xavier Darcos, ministrul Educaţiei, sub preşedinţia lui Nicolas Sarkozy, a făcut publică ``reforma`` sistemului de învățământ liceal din Franța.

În 2010 *Organizatia Mondiala a Sanatatii & Centrul German Federal pentru Educatia în Sanatate* au instituționalizat aceste noi viziuni la nivelul doctrinei comunitare. ``**Standards for Sexuality Education în Europe, a framework for policy makers, educational and health authorities and specialists**`` (``*Standarde pentru o Educatie Sexuală în Europa. Ghid pentru factorii decizionali, autoritatile şi specialiştii în educaţie şi sănătate*``)

Psihiatrii spun că ne naştem bisexuali şi devenim hetero sau homosexuali în urma experienţelor trăite. Bisexualii sunt percepuți, așadar, tot mai natural, ``STEREO``. "Am studii superioare, mă trag dintr-o familie intelectuală şi consider că am o viaţă normală. Încă din copilărie, m-am simţit atrasă, în diverse moduri, ulterior şi sexual, de băieţi şi de fete, cam în egală măsură. Prima mea experienţă sexuală am avut-o la 18 ani, cu un băiat . . .

La vremea aceea nu se punea problema de bisexualitate, însă, după mai multe experienţe, unele plăcute, altele mai puţin, îmi doream să fac sex cu o femeie. Însă nu doar c-o femeie, pentru că simţeam c-ar lipsi ceva". Aşa începe Ana, 26 de ani, mărturisirea.

CopyRight © All Rights Reserved

La o primă vedere, bisexualitatea pare bine delimitată între hetero şi homosexualitate. Totuşi, psihologii care au studiat fenomenul şi cei direct implicaţi spun că frontiera foarte zveltă, iar statisticile au arătat că 10 – 20 % din oameni sunt, în realitate, "BISEXUALI".

"Este o tendinţă prezentă în noi toţi. În funcţie de experienţe, alegem să dăm sau nu frâu acestei laturi latente. Fiinţa umană a fost însă mereu speriată de lucrurile pe care nu le înţelege", continuă Ana.

Oamenii HIJRA probează cel de-al 3-lea sex. Ei sunt întâlniţi des pe străzile din India. Îmbrăcaţi în femei și machiaţi strident, pot fi uşor confundaţi cu indiencele, dar la o privire mai atentă formele androgine evadează în evidenţă, provocând - aproape ca un reflex - uimirea. În India trăiesc cca. 2 milioane de HIJRA. Numărul lor este într-o febrilă creștere . . .

Pentru că nu sunt nici femei, nici bărbaţi, de regulă HIJRA au probleme de adaptare în societate, chiar impedimente la nivelul sanogeniei mentale irigate de ambiguitatea asumării orientării sexuale. Marginalizaţi, HIJRA sunt de temut pentru ceilalţi oameni deoarece se crede despre ei c-au forţa de-a livra norocul sau blestemul. Patronii, în acest sens, chiar le oferă bani.

Eseul *Civilization & its Discontents* (``Civilizația & Obiecțiile ei``) 1929 pregnează doctrina de bază a lui Freud privind relaţia dintre sexualitate și civilizaţie - eliminarea monogamiei, fidelităţii, căsătoriei și familiei va duce la regresul societăţii în starea de barbarism din care s-a desprins cu mii de ani în urmă.

CopyRight © All Rights Reserved

Un alt partizan al taumaturgiei sociale promovează pilonii noii ideologii sexuale. În primul rând atacă legislația familiei. Monogamia e un lucru greu de pus în practică. Societatea contemporană greşeşte impunând acest stil de viață sexuală ca standard de comportament pentru cei căsătoriţi sau care trăiesc prin uniune consensuală. Tentaţiile sexuale care-i ispitesc pe soţi, după căsătorie, sunt prea mari pentru a te aştepta în mod realistic să fie respinse. Am ridicat stilul monogamic la rangul unei virtuţi irealizabile și irealiste impunând diverse cerinţe, prea grele din această perspectivă asupra cuplurilor căsătorite. (Oppenheimer, 2011)

Dan Savage, un editorialist GAY din Seattle, Washington, după anii `90 a declanșat cruciada contra monogamiei. El are tot mai multi adepți. Personalitate influentă în ideologia sexuală contemporană, scriitor prolific pe teme de sexualitate și comentator la multe ziare serioase din SUA, Savage solicită abandonarea monogamiei în favoarea unei etici sexuale realiste, în armonie cu practicile erotice contemporane.

Căsătoria tolănită pe romanță trebuie dusă la muzeu. În locul ei și-n concluzia autorului este necesară ideologia sexuala nouă, una ancorată în doctrina comunităților homosexuale care includ pornografia, toleranța față de infidelitate și adulter, sexul de grup, fetișuri, aranjamente între parteneri de asumare a unor relații sexuale cu persoane terțe (Swinger) și transformarea căsătoriei într-o instituție libertină ``Open - Window`` sau ``Serial - Monogamy.``

Monogamia duce la moartea sexuală pentru soţi, plictiseală, lipsă de varietate. Uzurparea monogamiei în favoarea căsătoriilor deschise va fortifica valorile familiei. Savage pune în vârful priorităţilor căsniciei satisfacţia sexuală. Unde e satisfacţie sexuală, familia nu se destramă. Căsătoria deschisă nu îngăduie gelozie. Mai ales femeilor. A impune monogamia bărbaţilor, spune Savage, constituie o aşteptare greşită din partea femeilor față de soţii lor. ``De ce să nu spui soţului sau soţiei că te interesează o altă persoană.`` Savage își bazează opiniile și pe studii istorice stranii și fenomene sociologice cu totul bizare scrijelite de la periferia civilizaţiei umane. Bărbaţii Inuit (eschimoşii) își iau ``soţii temporare`` când sunt plecaţi de acasă în călătorii foarte lungi, rupți de familii.

Tribul Barilor (Venezuela) admite femeilor relaţii sexuale cu diverşi bărbaţi pentru a se asigura că după naşterea copilului vor fi suficienţi masculi responsabili pentru mentenanța și creșterea lui. Pentru reducerea disensiunilor sau a dramelor conjugale e mai bine ca societatea să nu mai insiste asupra monogamiei ci sa se obișnuiască cu plurigamia. (Savage, D., 2011)

CRONOMNEZA DIACRONICĂ

Arta a fost vama inaccesibilă pentru orgoliul paremiocron. Incizia adâncă în psihicul umanității e armată în motivul legitim de-a surprinde, între sistola conștientului și diastola inconștientului, pulsul unei realităţi care nu doar ne defineşte dar, sau tocmai de aceea, este menit să ne facă altfel auziți, prin artă, operaţie similară - în acest context – cu o irepresibilă lobotomie care separă, astfel, apele interioare pentru a vedea izvoarele erosului . . .

ANEXA 1

Paleotipul invocă phallusul la periferia percepției vizuale acolo unde stimulii prin ambiguitatea lor lasă loc în principal receptării itemilor cel mai bine și legitim amprentați în memoria cenestezică.

ANEXA 2

Autoritatea posedă un sân masiv proiectat pe bazinul hyper – ponderal ceea ce invocă semnul unui context *post* - *partum*. Mâinile sunt ținute la spate ca și o persoană dacă nu resemnată cel puțin aflată într-o postură incomodă probată și prin grimasă.

ANEXA 3

Penisul deflorează sfera intelectului unde capul și mâinile sunt astfel reprezentate printr-o impertinentă sexualizare - privitorul își dă seama că-n percepția creatorului erosul privește și e apt să confiște nivelul cerebral. Astfel se confirmă elocventa casare impusă clivajului androgin - imperativul erotic restituie ființa, recenzată, la nivel paleocron, atavic.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 4

Penisul trădează printr-o vehementă și irepresibilă imagine propria lui alură, umanizată pertinent.

ANEXA 5

Zoocrația surprinde partenera animalului parțial îmbrăcată și echipată cu accesorii. Astfel este indusă stringența unui eros asumat la nivel special, unul care surclasează cotidianul pentru a-l integra într-o percepție a comuniunii dintre OMUL și ANIMALUL din el însuși.

ANEXA 6

Tonomatul organic se emancipează. Sânul feminin devine unul fantil fiind susținut de mâinile trupului care dezvoltă o siluetă complementară, de tip infantil. Ochii și nasul, în absența buzelor, deconspiră chiar penisul. Oralitatea primară (sucțiunea) este investită și restaurată la nivelul erotic.

ANEXA 7

Regresia cunoaște orizontul atemporal prin care e demolată frontiera spirit – instinct pentru satisfacerea impulsurilor sexuale, universale, antisociale. Actul sexual *Back – Ground* e dovedit prin *coada - penis*, ceea ce, în prezența câinelui postat la colțul imaginii, relevă mai mult o doctrină și mai puțin o experiență. OMUL și ANIMALUL își probează, astfel, copulația.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 8

Puberul e trădat printr-un defazaj iscat - simptomatic - între membrele inferioare, vehement dezvoltate și talie pe tapetul unor trăsături efeminate sau, cel puțin, de tranziție - sfârcurile emancipate sunt un indiciu clar al tornadei hormonilor. Toiagul imprimă un sens erotic orizontului spre care tânărul și-a catapultat inocența, de care încă mai poate să dea dovadă. Pumnul drept închis sugerează un delicat dar solid nivel de crispare sau disimulare în contradicție, așadar, cu privirea ancorată într-o pregnantă serenitate.

ANEXA 9

Atenția plonjează la nivelul *phallusului*, noțiune care indică și revendică imaginea penisului surprins într-un context special - *erecția*.

ANEXA 10

Sfârcurile materne captează sau cel puţin evocă circumstanțele dezvoltării puberale. Un aspect esenţial pentru mâinile surprinse în item implică şi perspectiva unei autostimulări drept pentru care expresia feţei trădează mai curând o stare de excitaţie şi mai puţin una de spirit. Cel mai pregnant aspect trimite însă, pe temeiul recipiental, către un prezumtiv context epimaternal (lactaţia).

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 11

Accentul este catapultat pe itemul protuberal, nazal estompând sau chiar eliminând mesajul facial - ochii și gura sunt ignorați, ca și cum n-ar exista. Anonimul devine o formă de asumpție a identității personale la nivelul intersocial. Postura mâinilor transmite o suavă dar fermă senzație de respingere a invadării unei zone susceptibilă de-a trezi dovada unei forme inacceptabile de intruziune. Aici este vorba fie de sânul matern sau de aria puberală, masculină.

ANEXA 12

Revoluția percepției convoacă sânul matern și oralitatea prin fuziunea cenestezică într-o expresie monolit din care sensul vieții intră-n erecție.

ANEXA 13

Instinctul de supraviețuire ține, evident, de sucțiune. Sexul oral și alăptarea, la origine, sunt acte ineluctabil ancorate în același nivel de stringență al satisfacerii pulsiunilor paleocrone. Acestea n-au fost încă investite sau, după caz, speculate la nivelul clivajului protosocial și, prin urmare, ele conviețuiesc, în absența judecăților de valoare pe tărâmul inconștientului de natură și valoare ipseitală.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 14

Izotemul apare și-n imaginea șarpelui, din punctul de vedere al imperativului devorat în repercepția lui Narcis dar și al nevoii ipseitale erotizate care se camuflează și satisface prin autofelație . . .

ANEXA 15

Sexul masculin substituie sau mai degrabă reprezintă adevăratul chip, unul ascuns în buncărul inconștientului răvășit dar sau tocmai prin aceasta prins în flagrant de clivajul androgin. Zona puberală e marcată elocvent pentru expresia facială, rezumată la imperativul protuberal . . .

ANEXA 16

Ochii sunt închiși dar deschiși în SINELE restaurat - integral - la nivelul unui timp pur, endogen irigat și satisfăcut de reminiscența plonjării în echilibrul androgin.

ANEXA 17

Ceea ce părea să fie o resemnare e, mai degrabă, o revelație. Prin forma protuberală mâinile mai mult dezvăluie decât ascund . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 18

Faraonul este reprezentat cu penisul în erecție dar nu la nivelul periferic ci pe harta cerului unde însuși Universul face parte din această constituție genial surprinsă printr-un orgasm geometric, unde fiecare crește în valoarea proprie dăruindu-se celorlalți, așa cum organul masculin tinde spre împlinire prin asumarea unei altitudini pe măsură. Ființa e surprinsă într-o poziție orgasmică, trădată prin levitație, una care dacă nu confirmă cel puțin revendică sevrajul recuperat la nivelul stringenței privitoare la felație printr-o evadare sexuală, una survenită chiar (de) pe scara celestă, zodiacală.

ANEXA 19

Autofelația este inclusă și-n constituția manifestului funerar. Penisul are proporții colosale atingând poligonul labial. Aici avem dovada faptului că instinctul de conservare nu doar reflectă ci chiar solicită stringentizarea procesului de sucțiune, care odată eliminat prin sevrajul inerent e investit și-n acest fel recuperat la nivel erent pentru a fi permanentizat prin sexul oral. Șarpele, de fapt, reprezintă chiar coloana vertebrală susținută de cele 4 picioare umane pentru că modelul este primordial, duplex - androginul. Taumaturgia permite și explică prezența capului de om la reptilă dar și invers.

ANEXA 20

Tunica bărbatului excitat dincolo de aspectul protuberal cu rezonanţe strict erotice reprezintă, uneori, chiar cele 2 picioare ale ființei plonjată spre izvorul potenței masculine, phallusul.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 21

Forma circulară trădează bursa testiculară și, după caz, tensiunea remisă de retenția seminală . . .

ANEXA 22

Sexul masculin devine și-n cele din urmă restituie simbolul sânului matern proiectat prin codaj și ranforsat la nivelul folderului exogonadic (testicular) domiciliat la temelia artefactului.

ANEXA 23

Leagănul capătă sau cel puțin împrumută rolul suprem de echilibru psihosomatic investit și confirmat doar printr-o cinetică a penetrării, una specifică, prin definiție, actului sexual. Uterul își ia avânt spre izvorul vieții, ieșit din stânca potenței masculine. Copilăria oscilează la nivelul propensiunii către
nevoia pentru sânul matern restaurată prin rolul asumat de noul sfârc - penisul. Trupul devine, aşadar, o parabolă protonativă.

ANEXA 24

Pedofilia a penetrat cultul atracției în relația de tip diadic. A devenit o religie sau, cel puțin, o doctrină pentru *pasiv* (discipol) și *activ* (mentor). Stimularea era de la SINE pentru adult (erecția - instant) și dresată în privința elevului (erecția - provocată).

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 25

Zoofilia & homofilia se investesc reciproc pe temelia aceluiaşi imperativ - OMUL şi ANIMALUL din el îşi exportă, fiecare, identitatea în prezenţa celuilalt.
Actul sexual convoacă toţi actanţii din perspectiva asumată, prin urmare, la nivel tautologic.

ANEXA 26

ANIMALUL din OM este dominat prin copulație adică pe baza unei conduite sălbatice, atemporale și prelogice, dar sau tocmai de aceea extrem de pertinentă, naturală. În acest caz, ingerința judecăților de valore este exclusă de la (acest) SINE.

ANEXA 27

Penisul erect devine un vector de stabilitate pentru sanogenia mentală. Imperativul hedonic prin raportare la psihic trădează supremația erosului în constituția sau legislația empirică.

ANEXA 28

Dacă mâna e prelungirea creierului atunci și sexul atestă elongarea ființei în spațiul ei, vital. Femeia are la baza vieții cultul penisului iar cuplul - temelia elocvată printr-o silueta arhetip, umană.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 29

Sexul e capabil să confișteze pentru a seduce chiar tabuul. Individul alungă persona din propria ființă. Cel mai important e orgasmul. Experiența, în cele din urmă, suprimă contextul. Sau, cel puțin, îl seduce . . .

ANEXA 30

Pe timpul copulației privirile dintre actanți nu se mai întâlnesc. Ele, mai mult, caută să fie separate una de alta . . . ANIMALUL din fiecare, astfel, este, până la urmă, regent pentru psihic.

ANEXA 31

OMUL, a fugit din el şi urmăreşte orgia din propria fiinţă în pragul conştiinţei.

ANEXA 32

Androginul își exportă identitatea cestuală pentru a restaura satisfacerea impulsurilor la nivel atavic, avanmorale, în conduita incestuală. Tendința, aici, surclasează atitudinea . . . Dorința devine stringența protosinergică.

ANEXA 33

Femeia și sensul vieții își confirmă și revendică echilibrul din zbor. Mâinile devin suport pentru păsări sub privirea menită să transmită mai departe potența ființei la nivel angelic.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 34

Phallusul flirtează cu imaginea șarpelui unde trupul uman tinde să fie asimilat cu pomul biblic. Fructul lui este chiar revelația sau cel puțin cunoașterea faptului că ea poate fi accesată și-n acest caz devorată printr-o autosuficiență la nivelul tendinței spre masturbare.

ANEXA 35

OMUL și ANIMALUL din el fac sau cel puțin invocă, uneori, obiectul exorcizării propriei conștiințe din relația cu SINELE refractar, belic. Clivajul reflectă dezertarea, singura stare de conștiință asumată în prezența tempestivă a phallusului intempestiv . . .

ANEXA 36

Șarpele confiscă intelectul pentru a ține pasul cu el – evadează la nivelul femural. Androginul, când nu mai poate să fie recuperat, este invocat prin orgasmul deportat pe crucea OMULUI care și-a răstignit combustia interioară.

ANEXA 37

Masturbarea se conjugă pe fondul impulsurilor sexuale, ireconciliabile și permanente la timpul interior prin tendința spre autodevorare - mâna devine noul șarpe pornit în vânarea celui primordial. Erecția, în acest caz, este mai degrabă un alibi pentru surmontarea endogenă și mai puțin dovada satisfacerii unei propensiuni orientată exclusiv spre nivelul hedonic.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 38

Colierul vasului reprezintă alte 2 brațe care însă nu mai sunt ale adultului fixat pe propriul sex ci aparțin celui care a fost, cândva, pruncul forțat să treacă prin experiența traumaticului sevraj. Gura e absentă fiindcă ea se confundă, cum s-a înțeles, chiar cu *penisul - sfârc*.

ANEXA 39

Organul genital nu este doar un veritabil instrument de autentificare. El se impune ca obiect de emancipare. Poziția tânărului confirmă dezinvoltura și tendința - dacă nu chiar atitudinea - spre cultul exhibiționist.

ANEXA 40

OMUL face un pas înaintea ANIMALULUI din el nu pentru a-l abandona ci, din contră, pentru a-l domina și dresa prin starea de fapt care, astfel, caută să devină una de spirit. Obiectul hedonic este preferat la nivelul oral. Penisul e noul sfârc al sânului matern pierdut, în realitate, pentru totdeauna, prin traumaticul sevraj.

ANEXA 41

Ființa se convoacă pentru a se restitui bisexual, la nivel sinoptic, în acord cu memoria paleocronă, androgină, dual㠹.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 42

OMUL şi ANIMALUL din el se autoclivează – cele 2 entități caută evadarea din propria lor ființă pentru a se uni în afara (diaspora) ei.

ANEXA 43

Mentorul şi discipolul sunt expresia unui pleonasm ontologic. Fiecare se regăseşte pentru a se împlini doar prin celălalt.

ANEXA 44

Centaurul se implică - extrem de uman - prin homorelaţie. La o privire mai atentă, putem constata cum băiatul îşi plasează piciorul drept nu doar în aer ci, mai ales, pe acel phallus, într-un preludiu erotic care, astfel, este stimulat de respectivul adolescent.

ANEXA 45

Erecţia a fost asimilată nu doar ca un parametru vital pentru echilibrul cenestezic dar s-a impus (foarte) drept un precursor şi postcursor al vieţii. Piatra nu poate ascunde acest truism ci doar să-l confirme în starea lui cea mai pertinentă - phallusul.

ANEXA 46

Sevrajul a fost depăşit pentru a fi surprins, cel puţin, prin artefact. Pulsiunile instinctului de conservare s-au investit într-un cult pentru sânul matern *Penisul - sfârc* este, aici, o incontestabilă dovadă pentru setea care, în acest context, e primordială şi nu cotidiană, valabilă pentru fiecare gen.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 47

OMUL şi ANIMALUL din el, pe cale de consecinţă, îşi consumă actul sexual prin intrapolare & extrapolare.

ANEXA 48

Sexul, în acest sens, transformă judecăţile de valoare în suport pentru satisfacerea lui - cartea, simbolul raţiunii, stă, acum, la temelia copulaţiei instituită între armăsar şi femeie.

ANEXA 49

Toiagul, ambasadorul înţelepciunii dar şi unealta pentru sprijinul şi protecţia fiinţei, cade din propriile lui drepturi la picioarele ANIMALULUI din OM . . .

ANEXA 50

Penisul tinde spre sân din postura noului prunc. *Terra – Cota* e, de fapt, uterul care trebuie să ofere căldura printr-un altfel de travaliu . . . Chipul este, în acest caz, mai mult un alibi.

ANEXA 51

Sevrajul, ca reminiscenţă, este dacă nu convertit cel puţin camuflat la nivel erotic prin setea matriarhală pentru roşu, item care ţine morţiş să confirme contextul ineluctabil rezervat pentru menstruaţie şi travaliu . . . Astfel, actul sexual satisface o stringenţă şi nu simplul viciu pentru penetrarea hedonică. Prin cele 2 corzi pe care se asumă copulaţia, avem sugestia clară pentru cordonul ombilical al OMULUI şi ANIMALULUI din el, cel care dacă nu confirmă cel puţin suportă tensiunea momentului.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 52

Phallusul raţiunii devine, la nivelul psihosomatic, chiar ceea ce priveşte - raţiunea phallusului . . .

ANEXA 53

Impulsul şi dorinţa sunt într-un *raport* stringent de forţe aşa cum există *cel* dintre sfâşiere şi detaşare.

ANEXA 54

Penisul domină pentru a deschide fereastra conştiinţei spre cerul din propriul nostru SINE.

ANEXA 55

Sexualitatea e, prin definiţie, sălbatică dar - sau tocmai de aceea - ineluctabilă, fiind mereu și extrem de naturală . . . Fiinţa noastră este parte chiar din geografia unei asemenea realităţi.

ANEXA 56

Phallusul e supus unui proces de pertinentă instituţionalizare, într-o perioadă asaltată de orgia imperială - incest, adulter, prostituţie. În toiul artefactului, adevărul este confirmat ambivalent prin simbolul melcului care, după cum se ştie, este hermafrodit.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 57

Sadomasochismul devine dintr-o atracţie un simbol şi-n ultimă instanţă - prin aceasta - cutuma paleosexuală se transformă într-un cult erotic.

ANEXA 58

Creştinismul l-a transformat pe zeul fertilităţii, Pan, semiţap & semiom, în diavol. OMUL şi ANIMALUL din el, se investesc printr-o feroce combustie a raţiunii în favoarea satisfacerii pulsiunilor primare, avancrone într-un alt timp endogen, similar cu momentul magistral prin care Universul a penetrat, în absenţa judecăţilor de valoare, prin orgasmul creaţiei, toată fiinţa noastră. Pielea, în acest sens, NU este a trupului ci a spaţiului dislocuit de trup . . .

ANEXA 59

Actul sexual pentru a fi natural caută să rămână unul sălbatic. Orgasmul NU este apanajul specific pentru oameni şi nici pentru animale. E doar pentru FIINŢE care nu mai contează dacă sunt morale sau imorale. Erosul se revalidează prin interjecțiile care vorbesc (strigă) de la SINE, amoral.

ANEXA 60

Hedonofilia ajunge o doctrină cu veritabilă potenţă la nivelul fideismului. De pildă, zoocrația, apare chiar pe templu, prin definiţie, ambsadorul pentru umanitate al fideismului . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 61

De cele mai multe ori, nu contează cine suntem în realitate ci doar ceea ce reprezentăm pentru obiectul seducției noastre. O atare stringență ascunde, uneori, din calea satisfacerii pulsiunilor sexuale, adevărul despre noi înșine. Îngerul păzitor devine, aici, zoofil pentru un nou chip, travestit, al noului Cupido.

ANEXA 62

Prima soție a lui Adam a fost Lilith care s-a despărțit, prin conflict, de el și care, ulterior, s-a unit cu diavolul. Printre și dincolo de altele a reușit să provoace căderea primului bărbat speculând-o chiar pe Eva, a 2-a lui soție, creată de Dumnezeu - *pe timpul somnului indus lui Adam* - NU din coasta lui ci din cu totul altceva - și el tare - plasat la nivelul median, din punct de vedere cenestezic. (Kernbach, V., 1989) Ispita vine din răzbunarea primei soții (Lilith) pentru teribilul șarpe, care amintește și venerează tezaurul masculin - phallusul. Eva îl provoacă și determină pe Adam să muște din mărul cunoașterii pe care, ulterior, toți urmașii lui l-au moștenit.

ANEXA 63

Erosul ridică oamenii peste lumea lor, în cer, acolo unde contemplația devine, ea însăși, noul zeu . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 64

Efebul şi sexualitatea lui îşi instituie valori şi raporturi care nu doar privesc propria lui ființă dar o și domină. Penisul reprezintă un excelent vector al deflorării și lărgirii frontierelor cenestezice la nivel hedonic peste care tânărul privește din afara timpului său interior spre trupul clipei, acolo unde masturbarea își seduce propria definiție pentru ca-n cele din urmă, să-i confiște, astfel, locul . . .

ANEXA 65

Diavolul & Eros & Thanatos expun Eva la cea mai irezistibilă ispită – cunoașterea de SINE care implică, inevitabil, OMUL și ANIMALUL din el. Iată pentru ce avem, în realitate, 2 mere – unul în posesia celui mușcat (dominat)
de simbolul pentru phallus + altul destinat pentru Adam şi aflat în custodia Evei, prinsă de mâna Satanei din care, până la urmă, femeia se simte legată chiar de şarpe . . .

ANEXA 66

Austeritatea și fideismul instituţionalizat nu pot eluda, de fapt, satisfacerea impulsurilor sexuale masate în sihăstria spiritului.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 67

O generoasă și fascinantă parabolă a conflagrației e armată etiocron. *Ginnungagap* (*Marele Abis* sau *Gaura Neagra*) reprezintă infinitul în care nu era apă ori pământ, iarbă sau nisip, lumină, întuneric, sunet. Nici tăcerea nu exista. În el n-avea loc nici măcar nimicul, dar reușea să cuprindă totul. De fiecare parte a abisului se aflau 2 lumi - una, cea din nord (Nifelheim) era Lumea Gheţurilor. Aici, evident, se trădează natura intelectului divin.

Totul era doar gheață și frig, iar în toiul ținutului era un vârtej uriaș, numit Hergelmer, din care au luat ființă toate râurile lumii mai târziu. În Nifelheim se mai afla un izvor - Elivagor - din care țâșneau gheţari imenși colapsau cu zgomot puternic de la mare altitudine. Tot în Nifelheim mustea o spumă neagră, otrăvitoare care se transforma în sloiuri sumbre. Cealaltă lume, din sud (Muspellheim) trăda Casa Distrugătorilor Lumii. Aceasta era locul focului, unde văpăile devorau totul. Iată, aici, aluzia pertinentă la zona genitală masculină și, în cele din urmă, la tornada hormonilor. Până și zeii eludau acest ținut, în care puteau trăi doar nişte creaturi aparte, cu pletele de flăcări și trupul de lavă - *Uriaşii Focului*. Unul dintre ei – Surt, avea să păzească arealul până la ultima zi a lumii - Ragnarok. Cu sabia lui va mistui și aprinde tot Universul, dacă forțele răului vor avea să biruiască. Apoi, gheţurile din Nifelheim și scânteile din Muspelheim s-au revarsat în Marele Abis și a început colosala retenție de pe urma căreia s-a produs marele impact încât gheața și focul s-au contopit, transformându-se în viață. Echilibrul și vitalitatea lui sunt, așadar, probate din extreme asumptizate . . .

Din sloiurile negre ale Nifelheimului și din focul Muspelheimului, apare omul care începe să se miște. Acesta era Gigantul Haosului, numit Ymer.

Din gheața curată, albă, a Nifelheimului, amestecată cu focul din Muspelheim a luat naștere Audhulma, din al cărei uger țâșneau 4 izvoare de lapte, cu c are s-a hrănit, la detenta tuturor pretimpurilor, Ymer . . .

Vaca uriașă a început să lingă marile blocuri de gheață pentru a se hrani și astfel s-au deslușit anumite forme, iar după 3 zile s-a elocvat întreaga ființă a lui Bure, primul zeu din mitologia paleocronă (Scandinavia). Fiul lui Bure s-a numit Bur, iar acesta cu soția lui, Bestla, a avut 3 fii - Odin, Vile și Ve. Din ei s-a tras tot neamul zeilor - stăpânii dar și paznicii Lumii. În final, Audhulma a continuat să lingă gheața, scoțând la iveală făpturi bune și rele, fiindcă acele ghețuri, maculate (otrăvite) și imaculate (curate) proveneau din același mediu - Nifelheim.

ANEXA 68

Șarpele sau phallusul s-a strecurat în mitologia paleoboreală în ființa lui Jormungand. Aceasta din cauza faptului că își sporea la infinit dimensiunile a fost aruncat în pântecul oceanului (uterul primordial) de către tatăl său, Odin, zeul înțelepciunii, care, la rândul lui, își trăgea seva dintr-un altfel de ``șarpe`` (*Arborele Cunoașterii*). Thor, fiul lui și zeul fulgerului, cel care-l va ucide pe Jormungand, piere tocmai din cauza efectelor iscate prin expulzarea veninului acestuia. Erosul și viața capătă, sau cel puțin împrumută, astfel, destine care se luptă pentru a se despărți prin ceea ce, de fapt, le unește – moartea.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 69

Sadomasochismul e, prin urmare, asociat cu o moștenire care nu privește doar ceea ce este viu . . . Statuia își asumă - și ea - rolul de actant erotic (masochist). Homofilia și heterofilia își dispută și speculează ținta într-un algoritm din care, prin *Bondage*, orgasmul domină (surclasează) chiar sursa care-l generează.

ANEXA 70

Persoana e, cel mai adesea, un alibi social pentru a camufla sau trăda, în privința identității erotice, ceea ce o exprimă sau cel puțin o privește cu insistență ireconciliabilă - *individul* din propria ființă. Spațiul monahal face parte din această geografie, profană . . .

ANEXA 71

Impulsul hormonal este un ambasador al viitorului adult amanetat chiar în copilul din el. El dacă nu poate fi înțeles, din start, se cere, cel puțin, explorat și speculat. Constituția fiziologică și funcțiile sexuale au o legislație care devansează și incită procesul de conștiință din perspectiva asumării rolului de actant în propria identitate sexuală.

ANEXA 72

OMUL și ANIMALUL din el se cunosc și satisfac, cel mai pregnant, în joc. Cunoșterea de SINE devine o tautologie investită, la nivel erotic, prin actul de masturbare.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 73

Orizontul conştiinţei e cratima erectă capabilă să răscolească pentru a cliva apele interioare ale propriei fiinţe. Afrodita a devenit vulturul care zbura ameninţător peste lacul unde Zeus s-a transformat în lebădă. Atunci, ţinta lui erotică, Leda, din raţiuni intuite, de salvgardare, decide să ia-n braţe păsărea şi astfel se consumă şi explică apogeul relaţiei de proximitate - actul sexual. Zoofilia, a fost promovată, aşadar, într-o nouă lumină, pe baza luptei dintre *raţiune* (vultur) şi *ispită* (lebădă). Propensiunea s-a dovedit orientată spre cea din urmă. Conştientul şi inconştientul s-au conjugat, prin urmare la timpul pentru care clipele n-apucaseră să intre în devenire dar sau tocmai de-aceea făceau parte din orgasmul care le-a generat. Oul îşi susţine cauză sau, altfel spus, el stă la temelia actului sexual, invocând parabola penetrării din care, ulterior, naşterea revendică spargerea premiselor, limitelor (cojilor).

ANEXA 74

Ispitele Sf. Anton împuşcă perspectiva *incendiară* în *deşertul* fiinţei noastre. Aici, unde mâna şi cuiul sunt la un loc, avem de-a face cu DEZERTAREA sau ALUNGAREA şi NU cu o CĂDERE de la SINE a lui HRISTOS de pe crucea invadată, ulterior, de ISPITĂ. Aceasta, la rândul ei, percutează arogant coarda fideismului - îşi asumă rolul pentru ALT Adam adică pentru un NOU Hristos. Diavolul este, în spatele acestei schimbări, NOUA cruce pentru fiinţa care ispăşeşte lasciv păcatul sinoptic.

ANEXA 75

Protecţia este ancorată, de cele mai multe ori, în tendinţa spre posesie, dominare, seducere, confiscare.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 76

Satanofilia nu-l izgoneşte pe Hristos ci caută să-l câştige printr-o alienare episocială. Mântuitorul ţine strânşi pumnii ca dovadă a faptului că dacă nu e învins cel puţin se trădează convins şi marcat de supliciul la care asistă în rolul de complice chiar de pe crucea LUI. Conştiinţa este cantonată şi, de fapt, îmbrâncită, la nivelul regiunii strict inghinale, adică pe frontiera dintre Hristos şi Diavol. Acolo, centaurul îşi confirmă şi impune chiar propria definiţie, aşa cum s-a înţeles, validată prin phallus - vamă pentru viaţa însăşi constrânsă printr-un ineluctabil ritual . . .

ANEXA 77

Actul sexual, maculat, durează mai mult decât fiinţa care-l posedă. Moartea îşi atinge şi penetrează scopul ultim . . . Luna e într-o fază care siluește cauza impunând nimbul malefic. Trupul, efemer, se prezervă doar dacă se abandonează SINELUI, pătruns sau confiscat, exclusiv, de impertinenta şi atavica energie sexuală.

ANEXA 78

O pregnantă coeziune la nivel holistic impune sau, cel puţin, revendică orientarea sexuală ancorată şi probată în oceanul de inocenţă. Copiii transformă, din această privinţă, motivul într-un imbatabil argument.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 79

HRISTOS e martor chiar de pe crucea LUI la asumarea explicită a unui act homosexual. Granița dintre toleranță și identitate este dacă nu asumată cel puțin confirmată prin faptul că trupul Mântuitorului, este complet dezgolit.

ANEXA 80

OMUL prin sărut și ANIMALUL prin copulație se restituie și dăruiesc centaurial în aceeași ființă.

ANEXA 81

Erosul vine din buncărul inconștientului dar pentru a fi comprehensibil este proiectat la nivelul conștientului. Gâștele au *capul - penis* doar când se află foarte aproape de femeia în cauză . . . Altminteri, celelalte păsări din *Back - Ground* nu posedă (încă) un asemenea tezaur.

ANEXA 82

OMUL, sedus chiar de ANIMALUL din el, este confiscat și prigonit, de la SINE sub ochii lumii din care extazul este cel mai imbatabil alibi . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 83

Contextul a captat și dresat, în cele din urmă, tabuul. Subiectul în cauză, expulzat din propria lui gramatică, a știut să-și țină loc de predicat. Relațiile sociale s-au pervertit - reverența e, din acest motiv, o discretă și vehementă formă de agresiune - o armă . . .

ANEXA 84

Inocența devine chiar prizonier, pentru că face parte, tot mai mult, dintr-un arsenal hormonal care devine propria temniță pentru lumina conștiinței. Pasiunea nu mai vede nimic în calea ei. Este oarbă dar, cum s-a înțeles, liberă de orice constrângere . . .

ANEXA 85

Sentimentul devine o temniță pentru identitatea sexuală care își trădează și incită emoţiile la fereastra lascivă dar și inaccesibilă (direct) pentru liberul arbitru.

ANEXA 86

Psihicul uman este *irigat* de obsesia erotică. De cele mai multe ori survin teribile *viituri* care provoacă dislocări în tectonica fiinţei noastre ectenice.

ANEXA 87

CopyRight © All Rights Reserved

Specia solicită - restringent - supremația față de gen în acord cu principiul hedonic a cărui logică ranversează perspectivele sub același orizont al conștiinței . . .

ANEXA 88

La temelia experienței ANIMALUL din OM, susține actul izosexual, în calitatea lui de pasiv. Tunica are forma unui penis care penetrează sfera cerebrală.

ANEXA 89

Mentorul și discipolul reflectă și satisfac relația diadică la nivelul erotic. Ejacularea este prezumată prin natura hidrojetului care, astfel, irigă natura actului sexual.

ANEXA 90

Copilăria, din piatră, **NU** poate zâmbi. Opera vorbește, astfel, de la SINE. Timpul interior devine, la rândul lui, o sculptură din care privirile își caută disperate, la infinit, ochii. Unii dintre ei, încă, nu s-au născut . . .

ANEXA 91

Inocența caută refugiul între filele cărții deschise lasciv spre imaginea sexualității. Jucăriile, aflate la mâna perversă a destinului, sunt deflorate, sub privirile copilăriei . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 92

În jungla pulsiunilor sexuale oniricul își devorează, prin sărut, ANIMALUL din noi.

ANEXA 93

Fuiorul existenţei ``toarce`` memoria protogenetică în tiparul erotic pentru a surprinde paleocron și revalida constituția cenestezică din natura umană.

ANEXA 94

Realitatea visului este revendicată și explorată inconștient prin incinta satisfacției pulsionale armată, inconștient, prin visul nud, al realității . . .

ANEXA 95

SINELE e instanța psihică, prin definiție, impermeabilă la valorile umane. Nuditatea apropie, în acest sens, OMUL de ANIMALUL lui, peste care cuvântul inconștientului se dovedește singurul și cel mai pertinent veștmânt al EULUI căzut sub povara propriei imagini . . .

ANEXA 96

Sfârcul matern este proiecția hipnagogică a focului care-și sucționează din trupul gol imaginea fostului prunc la nivel oniric.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 97

Erocifrul e magistral surprins, în temnița impulsurilor sexuale care își ispășesc pedeapsa prin trupul - închisoare. ``*Mergând înapoi spre vârsta când mintea nu afectează simțurile, am găsit urmele care duc la dragostea mea pentru băieți. Mi-a plăcut mereu sexul puternic și pe care-l consider demn pentru a fi numit sexul frumos. Năpasta mea a venit dintr-o societate care condamnă înclinațiile mele ca pe o crimă. Mă forțează să-mi schimb orientarea…*`` (Cocteau, J., 1930)

Imaginile escortează pentru a controla atracția homosexuală în catacombele psihicului invadat lasciv de stringența hedonică printr-un alibi apodictic pentru conștiința exilată - empiricul trece din planul imoral în sfera uterală, amorală. Scriitorul ia - pentru a putea auzi și alții - pulsul relației STEREO, compostată și investită incestuos la temelia identității erotice BISEXUAL - *băiatul în care mă văd a făcut parte din relația sexuală cu acea fată și cu fratele ei.* (ibidem)

Este mărturisită, la nivelul reactiei legată lasciv și fedeleș de atracția cenestezica pentru orientarea *homosexuală*. ``M-am excitat puternic doar la vederea băiatului complet dezbrăcat și călare pe un cal sau în cazul celor 2 gipsani, tineri și goi, surprinși pe moşia tatălui meu.`` (*ibidem*)

ANIMALUL își mână de la spate și, prin urmare, de la SINE, în raiul ispitei și identității sexuale propria CONȘTIINȚĂ, oarbă . . .

ANEXA 98

Penisul imprimă relief obiectului cenzural fiind eliberat de sub centura conștiinței.

ANEXA 99

Calea spre SINE e pavată prin explorarea și asumarea identității erotice. Sexul masculin, precum sfârcul matern, se oferă buzelor . . .

ANEXA 100

Dildo nu substituie ci poate doar să invoce pentru a exersa, la nivel eroludic, rolul prin care penisul nativ excită regula pe liziera principiului hedonic.

ANEXA 101

Artefactul este un fetiș livrat inconștient în creație pe baza imperativului proiecției SINELUI (dezgolit) în persoana celuilalt EU - oniric. Visul e, din acest motiv, o fereastră a conștiinței care se lasă facil deflorată pentru a deschide o perspectivă holistică asupra emergenței psihicului uman răvășit permanent de vehemente ambuteiaje între impulsurile sexuale și instinctul de conservare în nevoia lor unică și comună de sucțiune . . .

ANEXA 102

Coloana fără Sfârşit - și ea - dacă nu explică cel puțin implică pentru a ranforsa relația inopinantă dar naturală dintre Axis Mundi și Eros printr-un *Phallus* a cărui vocație atavică nu țintește cerul pentru SINE, ci, mai mult, penetrarea lui din nevoia de-a se prelungi printr-un orgasm colportat şi capitulat la nivel ancestral, cosmic. După ce, inițial, Brancuşi alege pentru *Pasărea Măiastră* soclul format dintr-un grup de personaje primitive care-și susţin capetele cu mainile, artistul le va înlocui cu fragmente din *Coloana Infinitului* . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 103

Copilăria transformă timpul interior într-un furnal care topește clipele de la SINE pentru a-l impregna, ulterior, pe chipul EULUI - prizonier.

ANEXA 104

Visul criptează pentru a salva, la nivel erotic, supremația actului vital de sucțiune prin felație, reminiscență securizată pentru nevoia depășirii prin asumare a traumei sevrajului. ``*Totdeauna am chef să fiu văzut drept* ***maestrul feselor mele. Sunt femeie****. Orice artist e ca ea şi trebuie să fie târfă. Artiştii adevăraţi nu trebuie să fie pederaşti căci le plac bărbaţii. Cum ei sunt femei redevin normali. Nu pot avea prieteni care nu sunt capabili să se culce cu mine*.`` (Picasso apud. Gilot, F., 1989)

ANEXA 105

Uterul spintecat și imaginea mamei provoacă hemoragia pentru Complexul Oedip pe țărmurile căruia incestul caută să devină din pește o reptilă obsedată pentru confiscarea identității paterne la următorul reflux al conștiinței de SINE în marea tristețe a propriei identități sexuale. Taumaturgia unei ființe în care inconștientul feminin asanează conștientul masculin traduce aparenta castrare într-o schimbare de sex. EL devine EA. Sau, mai bine spus, CALUL asumat este devorat printr-un măcel. De fapt, ecuația avortează un alt EU. Capul armăsarului și gâtul confiscă forma rebelă dar elocventă de penis aflat în posesia adolescentului suprimat de sexul tatalui sau al taurului. Înălțimea cruntelor așteptări devine, ea însăși, o nouă treaptă pentru aceeași *cădere* una catapultată, cum s-a înțeles, din bolta heterosexuală susținută lasciv și temeinic de pilonii atracției atavice și irepresibile spre homosexualitate.

CopyRight © All Rights Reserved

Un tonomat empiric din care orice produs de conștiință nu poate fi explicat în absența (chiulul) factorilor de intuită regență. *Cubismul material* impune o disciplină prin faptul că piesele se detașează logic unele de altele dar fara sa invadeze spațiul rezervat altor itemi.

Centrul de greutate al imaginii caută să dezerteze din stringența decorului și, totuși, fără să-l contrazică. Important e că se vrea mai mult decât confirmat - restituit într-un mod care aminteste de abator - imaginea ``tranșată``. *Cubismul Formal e piatra de hotar a picturii moderne. Picasso este geniul care prescrie legi noi artei*. Conflictul valorilor contemporane este digerat în pântecul unei societăți cu o foame cestrală, urbanizată, în ciuda și chiar defavoarea celei naturale și tot mai distale, ancestrală.

Ambivalența și disvalența se convoacă lasciv în tandemul care, ulterior, ajunge prizonier în imaginea artistului (FIINȚA - MALAXOR). Alienarea omului sidiar prin invazia impertinenta dar necesară a diverselor artefacte pervertește proiecția lumii într-un alt tip de *Puzzle* - hemoragic și inundat de valorile orfane care își caută, disperate, oamenii! Tocmai acest travaliu e cel care duce sau cel puțin îmbrâncește atenția privitorului către nașterea unui Mall xenotrop din care strigătul

copilului fuge mut din lumini și umbre printre vitraliile sufletului în vidul moral al adultului care-l invocă prin toate frustrările pluvionate de *Complexe Funerare* livrate pe temelia cariată a unui psihic în bernă, *mort după viață*. Dresajul e ineludabil. Soluția este perversitatea. E singurul mod prin care imaginea, în virtutea definiției, poate să mai rămână naturală. Părțile sunt intolerante unele cu altele. Se invadează reciproc.

CopyRight © All Rights Reserved

Întregul este forțat să accepte exilul în propria lui imagine. Dovada crâncenă a faptului că trăim într-o lume cu prea mulți ochi și din ce-n ce mai puține priviri. *Cubismul expresionist* se remarcă și revendică - exclusiv - prin distorsionare. Așadar textul devine pretext . . . Privitorul nu trebuie să recompună ori să rebranșeze elementele - target. Accentul plonjează pe un reglaj de imagine. Unul care e de natură pur endogenă și, pe cale de consecință, solicită sau decupează o parte din construcția privitorului.

Într-un fel sau și-n altul, fiecare dintre noi, astfel, ajunge să facă parte din tabloul a cărui ramă închide psihicul ca pe un veritabil prizonier, în propria lui revelație. Subiectul ajunge obiectul conștiinței. Nevoia lui de-a evada, legitimă, produce un seism vizual atât de vehement încât vibrația lumii rezonează în sufletul celui care este menit să treacă prin trauma acestei noi *naşteri* sub lumina conștiinței (Sophia), mama pierdută și găsită dincolo de gratiile cromatice și zbuciumate ale SINELUI . . .

Propensiunea spre incestul omniprezent în psihicul fantil e armată infantil pe temeiul unei relații de satisfacere a impulsurilor native (parafilie), prin complicitatea efectelor remise de anumite culori, lasciv sau depresiv colportate. Evadarea este una specială. Se face spre interior. Conflictul e devorat de principiul centripet al obsesiei erotice. Calul nu mai e doar un armăsar ci reprezintă o herghelie de pulsiuni dezertate din incinta traumatică a Complexului Oedip spre jungla unde, prin moartea ARTISTULUI se poate garanta veșnicia operei și, implicit, a creatorului. Casarea realității impune fuzionarea agresivitatii instinctuale, nutritive, cu resurecția traumei sevrajului. Spargerea lumii în cubism demolează Complexul Oedip pe temelia SINELUI. Orientarea GAY a pictorului a fost compostată în relația cu Jean Cocteau & Max Jacob - ambii, poeți & scriitori. (Richardson, J., 1991)

CopyRight © All Rights Reserved

Ca un viciu al soartei, titanul picturii universale primise 14 prenume! El simte nevoia de-a se autentifica, în cele din urmă şi pentru viitor, cu numele mamei lui (``Picaz``). Din motive ortofile, ulterior, va semna printr-un ipsograf rămas definitiv consacrat pentru identitatea geniului în memoria posterității. (``PICASSO``).

ANEXA 106

Poarta Sărutului refuză deschiderea spre libertate sau către cer pentru că dorința e legată de propriul SINE, ireconciliabil precum prizonierul ţintuit în propriile cătuşe din temniţa sufletului, la fereastra închisă a conştiinţei marcată de semnul clivajului (sevrajului) sferic speculat pentru a fi recuperat chiar la nivelul erotic.

ANEXA 107

Cele 12 scaune escortează în *Tăcere Masa*, dar, în esență, o duc mai departe, dincolo de această lume în sfera memoriei zodiacale. Piesele sunt, astfel, o elongare teribilă prin care fiecare se prelungeşte prin existența celuilalt, la fel cum o mamă riscă moartea în travaliul naşterii propriului copil. *Masa Tăcerii*, de fapt, nu lasă niciun loc liber cuvântului pentru că, mereu, el caută s-o devoreze sub privirile noastre, profane, inautorizate. Cele 12 scaune sunt, aşadar, tot atâtea CLEPSIDRE iterate şi-n constituția *Coloanei Infinitului*!

Deşertul din propria noastră ființă stă, astfel, la *Masa Tăcerii* - OMUL & ANIMALUL din el își dispută supremația într-o singură ființă şi-n acest sens, Brâncuşi a dispus, printr-un subtil dar ferm argument, cele 2 mese, tolănite una peste alta, eliminând, simultan, redundanța sau acele socluri, inițial turnate circular şi care formau baza pe care, totuşi, nu reuşeau s-o cuprindă.

Sculptura, în lumina conștiinței, smulge la iveală pruncul din uterul creației. Strigătul lui e decupat din geometria perfect resuscitată prin *Masa Tăcerii* . . . Esența lui A FI se măsoară prin cele mai tăcute interjecții. Ele nu vin din nicio gramatică. Vorbesc de la SINE. Fiecare dintre noi suntem, așadar, o urmă vie investită prin ecoul protogenetic.

ANEXA 108

Felația invocă pentru a satisface, la nivelul imperativului sexual, dreptul ineludabil şi vital pentru instinctul nostru de conservare - sucțiunea. Lumina conștiinței își descoperă, la propria limită, umbra în erecție.

ANEXA 109

Cunoașterea fantilă se citește de la și pentru SINE sub escorta memoriei infantile . . .

ANEXA 110

Muzica este orgasmul strigătului protogenetic răstignit pe propriul ecou – creația, din plexul acestui motiv, nu construiește nimic ci doar reconstituie memoria clipei fecundate în uterul devenirii.

ANEXA 111

Reveria, la nivel cenestezic, duce mintea sub jetul hedonic. Dușul mai mult unește decât separă cele 2 entități - OMUL & ANIMALUL din el. Trupul gol e acoperit doar de privirea distală dar vigilentă a conștiinței ce nu renunță la camuflaj, semn că evită ceea ce, de fapt, caută mereu să nu piardă din vedere - relația cu propriul SINE.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 112

Psyche, inițial, s-a unit cu iubitul în buncărul inconștientului, adică - așa cum deja știm - doar noaptea. Pretinsul ei monstru era, de fapt, Eros, a cărui irezistibilă frumusețe a fost surprinsă, contrar dispozițiilor stipulate în protocolul unional chiar sub razele Soarelui. Supliciul pentru Psyche dispare când Aphrodita, până la urmă, acceptă să n-o mai țină ruptă de consortul ei. În acest moment, lumina conștiinței transforma noaptea în ziuă. Tabuul este deflorat în propria lui doctrină - imaginea trădează, de fapt, 2 penisuri.

ANEXA 113

Testul pentru acrobația minții coboară ceru-n sfera pulsiunilor sexuale. Tangența este, aici, orgasmul unui echilibru de natură celestă și investit la nivelul teluric.

ANEXA 114

Mansarda copilăriei ascunde pentru a developa secvențe din constituția identității sexuale. Moartea și viața interflirtează - fumul are forma unui penis.

ANEXA 115

Temnița copilăriei este libertatea pentru ANIMALUL din (viitorul) OM.

ANEXA 116

Eroii din cărțile noastre nu sunt creați ci doar surprinși într-un proces de creație. Prin urmare, aceștia evadează dintre pagini pentru a-și satisface pulsiunile de natură sexuală aflate, cum s-a înțeles, doar la mâna destinului, pervers și ireconciliabil . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 117

Atracția sexuală ne privește de la SINE și - prin urmare - nu are asemănare. Altfel spus, este fără (niciun) chip . . .

ANEXA 118

Clipele naufragiază în abisul timpului endogen - oceanul memoriei ancestrale reflectă ceea ce până la urmă devorează.

ANEXA 119

Fructul interzis s-a copt într-un irepresibil anotimp al trupului.

ANEXA 120

Idealul investit pentru a confirma și venera doctrina homoerotică s-a deportat în imaginea Sf. Sebastian. El a convertit la creștinism nu doar pe oamenii liberi ci și pe cei din temnițe . . . O dovadă clară a faptului că ambasadorul ectenic dispune accentul nu pe status ci pe rol. Frumusețea, descoperită în toată splendoarea ei, la nivel cenestezic este, într-un asemenea context nu doar un atuu ci, mai ales, un alibi inconștient dar apodictic în procesul de conștiință.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 121

Laocoon refuzând s-accepte prezența calului troian, în cetate, a fost ucis de șerpi, împreună cu cei 2 fii ai săi. Naivii ahei, la acel moment, nu intuiau faptul că-n pântecul armăsarului de lemn se ascundeau, de fapt, invadatorii. La nivel epimnezic, se probează sau cel puțin este invocat SINELE, rezervor de pulsiuni cocktail - Thanatos & Eros se ascund în același blister ancestral pentru a-și legitima exportul pulsiunilor intolerante și de resort.

ANEXA 122

Viața e copacul pentru șarpele – moarte. Destinul, din această perspectivă, este noul măr pentru pomul cunoașterii.

ANEXA 123

OMUL se lasă confiscat de ANIMALUL din el pe aceeași cruce . . .

ANEXA 124

Marea cunoaștere de SINE iscă valuri hedonice în echilibrul endogen.

ANEXA 125

Tornada empirică provoacă un *Tsu - Nami* care tansformă tabuul într-un lasciv și supozabil reper.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 126

Testiculele au forma unui cord . . . Săgeata lui Cupidon este penisul care deflorează pulsul vieții (inima). Experiența aceasta e chiar instituționalizată pentru că escortează scena unei zile cutumale, de școală. Sexul dintr-o simplă provocare ajunge, în acest context, doctrină . . .

ANEXA 127

După moarte omul este mult mai viu în amintirea celorlalți prin taifunul pulsiunilor sexuale în care a navigat propriul lui destin. Eros dacă nu l-a sedus, cel puțin l-a convins pe Thanatos de supremație . . .

ANEXA 128

Erosul este, înainte și dincolo de toate, natural. Sexul florii tânjește chiar spre impunătorul penis al efebului . . . Acest apetit e cu atât mai important dacă e să precizăm faptul că majoritatea florilor este una bisexuală . . .

ANEXA 129

Sf. Sebastian e săgetat la infinit și, prin urmare, tapetul scenei induce cotidianul profan la nivelul percepției liminale dar elocvente – faianța.

ANEXA 130

Orgasmul n-are limite pentru că ele devin, la rândul lor, incinta unei veritabile stări de conștiință. Una de la care subiectul tinde să devină, el însuși, în propria lui sintaxă, noul predicat . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 131

Revolta este ADN-ul suferinței și nu invers.

ANEXA 132

Timpul interior, prin definiție, se trăiește. El nu poate fi măsurat dar sau tocmai de aceea ne devorează precum șarpele care-și mușcă trupul în mâinile unui destin care nu-l privește dar sau tocmai de aceea simte că-i aparține.

ANEXA 133

Tânărul are la temelia cenestezică trupul – phallus, surprins într-o penetrare compensatorie raportată (deferită) la trauma sevrajului. . .

ANEXA 134

Sexul oral e restaurat camuflat dar pertinent în tendința către supremație cerebrală pentru ANIMALUL din OM pe chipul răvașit al propriului SINE.

ANEXA 135

Oniricul percutează ființa la nivelul memoriei protogenetice, acolo unde organicul este clivat și topit într-o constituție a SINELUI avancron.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 136

Trupul, țintuit pe crucea destinului, își amanetează chipul în favoarea emergenței sexuale, prin *Bondage*, ca dovadă a faptului că impulsurile sexuale favorizează supremația hedonică. Galbenul invocă cromospectrul sodiului - item neural, sidiar pentru procesul sinaptic. Această culoare este chiar smulsă din poligonul cerebral, fiind la mâna destinului . . .

ANEXA 137

Corpul uman e format 72% din APĂ. Suntem influențați, așadar, chiar de luna plină, asa cum o dovedește și reține, la nivel planetar, memoria fluxului - refluxului marin. Nu aleatoriu chiar Terra flirtează cu legislația cenestezică a omului - constituția ei trădează, relativ, chiar același procent (70,8 % - APĂ).

Iubirea, așadar, nu e doar voință și refuză judecățile de valoare, fiind asimilată și investită c-un statut advertent - *dragostea nebună*. Așadar, aceasta reprezintă un alt gen de flux și reflux în oceanul vieții.

ANEXA 138

Extazul este o vamă peste care OMUL și ANIMALUL din el trec într-o nouă stare – fiecare devine pentru a trăi prelungirea unuia în celălalt . . .

ANEXA 139

Zeus l-a transformat pe Lycaon, stăpânul raiului terestru (Arcadia), în LUP, după ce-a dovedit, pe timpul unui dezmaț, faptul că este, de fapt, canibal. Identitatea vine să penetreze jungla impulsurilor sexuale pentru a-și inventa ținta care nu trebuie devorată ci sedusă . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 140

Sf. Mihail este iterat şi decupat într-o altă perspectivă - el taie cu sabia muntele EULUI pentru a preda frâul liber izvorului din propriul SINE . . .

ANEXA 141

Erosul aruncă umbra asupra conştiinţei atrasă de tezaurul hedonic, care instigă prin ceea ce de fapt nu arată ci ascunde. Astfel se confirmă supremaţia modelului asimilat (endogen) prin comparaţie cu stimulul expus. Acesta este, prin urmare, inalogen.

ANEXA 142

Thanatos, fiul zeiţei Nyx (*Noaptea*) şi al lui Erebos (*Crepuscularul*), fratele geamăn cu Hypnos (*Somnul*). Sisif l-a ţinut în lanţuri chiar pe Thanatos (*Moartea*) când i-a cerut să-i demonstreze cum trebuie să se lase prins. Libertatea, în acest caz, este inoculată prin metafora unei stringente constrângeri . . .

ANEXA 143

Îngerul, căzut în imaginea de SINE, priveşte spre infinitul din el însuşi - *libertatea*.

ANEXA 144

Cerul devine altfel de uter pentru apele interioare ale fiinţei. Privirile plonjează în memoria paleogenetică, amniotică . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 145

Calul s-a impus ca mijloc de locomoţie pentru zeul Soarelui şi putea fi sacrificat doar de către autoritatea celestă fiind folosit, ulterior, la procesul funerar. OMUL şi ANIMALUL din el se unesc sexual, sub auspiciile acestei exclusivităţi . . . De aceea, simultan cu zoofilia, este probată şi susţinută autosuficienţa. Homofilia, aici, alungă zeii şi lasă loc liber pentru cei care sunt meniţi să-i venereze . . . Raporturile, inversate, surprinse într-un dezmaţ adolescentin sunt, în cele din urmă, penetrate de potenţa telurică . . .

ANEXA 146

Apele interioare ale ființei trădează chipul ANIMALULUI care caută să confiște pe noul Narcis surprins într-un legitim dar autosabotant recul.

ANEXA 147

Natura revendică în constituția și echilibrul ei, viața pură, nudă.

ANEXA 148

Zeus se transformă în vultur. Astfel, el pune aripi la pasiunea lui pentru sensul existenței sale.

ANEXA 149

Propriul SINE e reduta peste care fiecare clipă caută să devoreze lumina conștiinței.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 150

Apa este leagănul vieții dar și proba unui veritabil orgasm atavic.

ANEXA 151

Alter – Adam privește ANIMALUL din interior, unde ochiul e închis de la SINE.

ANEXA 152

Experiența provocată prin circumcizie este fructul ale cărui semințe vor duce mai departe, suferința - plângem, la maturitate, cu lacrimile copilăriei.

ANEXA 153

ANIMALUL e răstignit pe OMUL din el într-un colimator panergic din care toate valorile sunt ispășite într-o perspectivă emergentă pentru orizontul din urmă al conștiinței. Fideismul e convocat și revendicat în imaginea călugărului. Acesta invadează cadranele alocate pentru Rac și Gemeni dar în absența intelectului și, de aceea, privirea lui e dislocată de pe cele 2 ferestre zodiacale chiar sub trupul gol, care ține capul așezat pe zodia Berbecului, escortată de către cele 2 simboluri sidiare, exilate de la SINE. Plexul acestui truism e străpuns de coarnele *Taurului*, cel care semnifică, ezoteric, colapsul (*Verbul*) lui Adam, iar *Peștii* surprind pentru a trăda blestemul ancestral devorat pe frontiera cestrală între Dumnezeu și Hristos, unde timpul interior se trădează eviscerat de clipele taifun. Sintaxa și morfologia, astfel, dezertează din gramatica ființei pentru a se răstigni, de la SINE, pentru celălalt între limitele propriei conștiințe.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 154

Pruncul se agață de ambasadorul tutorial proiectat în imaginea crâncenă a tendinței scrâşnite către posesia stringentă a sfârcului matern . . .

ANEXA 155

Natura omului este printată în mediul care, până la urmă, o citește.

ANEXA 156

Cordonul ombilical, rupt din propria ființă, este la mâna destinului . . .

ANEXA 157

Realitatea e doar un prizonier blestemat în propria ei imagine, de SINE.

ANEXA 158

Fugim spre cerul din ochii noştri şi suntem, astfel, surprinşi de visele care, în cele din urmă, ne-au smuls din noi înşine. Avem, cel mai des, rădăcinile la suprafață . . .

ANEXA 159

Căsătoria adună și încearcă 2 ființe a căror libertate suprimă tendința hemoragică spre conformism – mâinile, dotate cu acel inel, conjugal, sunt dominate – numeric – de cele care nu poartă acest simbol . . .

ANEXA 160

SINELE se lasă penetrat de ceea ce-l domină și exprimă . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 161

Cupidon susține actul sexual bestial la fântâna hedonică unde ejacularea e asumată și trăită din perspectiva conversiei și-ntr-un fel a salvgardării principiului sucțional vital într-o nouă imagine, a sexului oral - penisul este flancat, în acest sens, de pregnanța sânului matern. Autopenetrarea confirmă efectul care-și satisface, prin actul de penetrare anală, cauza lui, finală - autosuficiența . . .

ANEXA 162

OMUL și ANIMALUL din el își dispută și speculează până la orgasm, principiul hedonic. Nostalgia sânului matern și imperativul reminiscenței unei asemenea stringențe, reinvestite la nivelul felației, se convoacă prin compensare.

ANEXA 163

Oralocrația, din această perspectivă, este cât se poate de naturală – ea, mai degrabă, confirmă un model protogenetic și mai puțin instituie o doctrină. Ceea ce pare să fi fost o perversiune este, de fapt, o falie (erectă) din memoria protogenetică.

ANEXA 164

Combustia ființei noastre incendiază și vidanjează natura copilăriei noastre peste care inocența își caută, disperată, vechile rădăcini . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 165

Maturitatea, pe cale de consecință, nu-și găsește drumul, altminteri minat de întrebări ce tind să devină exclamații din care ecoul își acoperă propriul glas precum valul de rouă cadavrele clipelor ce n-am știut să le trăim pentru că ne-au fost sfârtecate cu vise și amăgiri . . .

ANEXA 166

Arta, ambsadorul memoriei umanității, este biopsia lui Narcis, cel care, s-a înțeles, NU vrea să moară în naufragiu, de la SINE, în apele interioare ale propriei noastre ființe . . .

ANEXA 167

Nașterea, în esență, nu este a noastră ci doar a viselor care sunt decupate din zborul ce-și inventează aripile pe cerul răvășit al memoriei protogenetice.

ANEXA 168

Identitatea sexuală este, în prima coloană, un strigăt emergent și nu doar o chemare sau tentație . . .

ANEXA 169

Visele sunt împrumutate doar pentru a fi rambursate pe alt nivel - erotic.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 170

Imaginea de SINE inundă universul copilăriei sub tornada irepresibilă a hormonilor. Eroii din povești vin în realitate pentru a-și satisface pornirile sexuale. Copilul este, aici, nu doar un martor . . . Devine, cu timpul și-n el, complice . . .

ANEXA 171

ANIMALUL din basme își satisface și confiscă viitorul adult sacrificat, lasciv, între lanțurile inocenței . . .

ANEXA 172

Identitatea sexuală este irigată - și de cele mai multe ori inundată – la nivel paremiocron. OMUL și BESTIA din el se împacă și satisfac doar în jungla orgasmului printre lianele impulsurilor animalice, scutite de lumina incisivă și exigentă a conștiinței . . . Aici avem de-a face cu o exigență protogenetică. Astfel, 2 gemeni (univitelini) au orgasm simultan chiar dacă doar unul dintre ei ejaculează iar celălalt citește, în același moment, Biblia . . .

ANEXA 173

Trupul masculin își surprinde și descătușează potențialul hedonic din veștmintele rațiunii sau prejudecătilor - majoritatea învață, astăzi, cum să se dezbrace și mai puțin cum să se îmbrace . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 174

Iubirea are menirea să smulgă timpul interior ca-ntr-un veritabil proces de exorcizare prin care INIMA noastră bate dacă nu în alt timp cel puțin în afara (diaspora) lui.

ANEXA 175

Inocența flirtează cu identitatea sexuală la intersecția unde visele își află crucea pe care vor fi răstignite sub ochiul vigilent al adultului care bântuie prin copilul de astăzi - protecția și-n concluzie ținta luptei endogene privește, exclusiv, nivelul cerebral . . .

ANEXA 176

Ploile, pentru care se fac, adesea, multiple ritualuri, sunt de fapt o alegorie pentru a confirma și satisface orgasmul de sorginte pur celestă . . .

ANEXA 177

Cultura paleocronă a percutat emblema autorității pe care a investit-o şi-n cununa de lauri, simbolul geometriei perfecte prin care formele ce-şi caută tiparul se oferă deschis şi paradoxal printr-o închidere, una - celeilalte, într-o relaţie diadică, vehement şi prevalent speculată la nivelul hedonic.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 178

Suntem doar o interfața a infinitului cu eternitatea - blindaj pentru OMUL şi ANIMALUL lui, pielea nu este a noastră ci a spaţiului dislocuit de trup. Coarnele elevate sinusoidal, ale taurului amăgit şi osândit prin minciună de către toreador, invocă - ceea ce au fost cândva - şerpii . . .

ANEXA 179

Trofeul este o dovadă a forţei şi, în acest context, confirmă şi eluctează virilitatea care, evadează - în relief - protuberal, natural . . . Penisul este o reminiscenţă vie a şarpelui iscat din pomul biblic.

ANEXA 180

La nivel erotic, nevoia de posesie şi satisfacere a celuilalt se rambursează în propria fiinţă - mâinile cuprind mai mult decât poate realitatea să ofere.

ANEXA 181

Cerul din visul oricărui copil are un singur DEMIURG - inocența.

ANEXA 182

Apele interioare își salvează lumina conștiinței din naufragiul memoriei adultului prezumat în jungla taumaturgiei propriului EU.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 183

Iubirea, în catacombele acestui context, evadează din oceanul pasiunii unde clipele care nu s-au născut încă bat temeinic la porțile devenirii cu inimile noastre pentru a restitui viața în valurile naturii umane pe țărmul oniric.

ANEXA 184

Vulcanul pasiunii provoacă mutații ontologice în spațiul vital, al memoriei protogenetice. Prăpăstiile din ființa noastră fac, în realitate, munții înalți.

ANEXA 185

Agresivitatea sau propensiunea către dominare ascund sau chiar penetrează pulsiunile de natură erotică menite să confirme, chiar prin dislocare, tectonica identitații sexuale - *tendința și atitudinea* sunt compostate la nivel cenestezic.

ANEXA 186

Cele 2 stări irigă imaginea lui ADAM & EVA pentru ca-n cele din urmă s-o tranșeze din punctul molar de vedere - cuplul decapitat plonjează în abisul inconștientului peste care ochii își caută, disperați, privirile . . .

ANEXA 187

Fiecare are, pentru SINE, o hologramă a lui Hristos, adică al 2-lea Adam, multiplicat protogenetic, la infinit, în petența lui prin ființa celuilalt . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 188

Crucea noului OM este o hologramă din care lumina conștiinței alienează pe Hristos într-o instanță, postumă sieși, din care timpul interior este deținut și otrăvit chiar de la SINE . . .

ANEXA 189

Memoria protogenetică ne confirmă și surprinde endocron și ternar. Spermatozoizii sunt reminescența șarpelui, actant ineluctabil în jungla destinului printre lianele identității sexuale . . .

ANEXA 190

Gloanțele imaginii de SINE rămân OARBE la nivelul conștiinței.

ANEXA 191

Principiul hedonic surmontează pentru a depăşi, regenţa intelectului . . .

ANEXA 192

Labirintul capilar pubian răvășește pentru a exprima şi ascunde imaginea sexualităţii chiar în natura omului, cât se poate de sălbatică.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 193

Sângele este dovada prin care moartea a fost deflorată, în actul creaţiei, de sensul vieţii . . .

ANEXA 194

Altitudinea, din acest irepresibil motiv, mai mult sugerează decât poate să exprime.

ANEXA 195

ANIMALUL din OM ţine şi măsoară pasul cu el, în drumul lui, spre SINE.

ANEXA 196

Spiritul rebel, de fapt, luptă doar pentru a ceda . . .

ANEXA 197

Artefactul e, prin definiţie, tăcerea divină care-şi caută, dincolo de cuvinte, vocea lucrurilor ce vorbesc, mereu, de la SINE.

ANEXA 198

Pe treptele conştiinţei, instinctul de conservare şi penitenţa se conjugă, în persoana lui Hristos, la timpul revendicativ, cel de mai APOI.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 199

Natura umană face, din evadarea noastră, o legitimă restituire . . .

ANEXA 200

Imaginea de SINE e cantonată şi masată la nivelul percepţiei epiviscerale - mâinile escortează constituţia cenestezică.

ANEXA 201

Excitaţia trădează emergenţa imperativului sexual rambursat, totuşi, prin asumarea şi combustia timpului interior . . .

ANEXA 202

Calul, uneori, dominat dar, sau tocmai de aceea, confirmat prin strălucirea fiinţei, invocă un nou travaliu – OMUL & ANIMALUL îşi aleg, de această memorabilă dată, o singură şi împărtăşită naştere - lumea devine, ea însăşi, un alt uter în care timpul interior e noul cordon ombilical . . .

ANEXA 203

Dorinţa este o energie mai puternică decât însăşi viaţa - pentru a satisface emergenţa impulsurilor sexuale femeia acceptă să devină obiectul propriei veneraţii - statuie.

ANEXA 204

Soclul prinde sau, altfel spus, devorează chiar viaţa – hemoragia valorilor aprind sau incendiază contextul . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 205

Imaginea EULUI vine din buncărul unui SINE care transformă decorul în propria lui soartă. Aceasta nu doar îl priveşte ci chiar îl acaparează.

ANEXA 206

Epimneza Universului (uman) are la bază infirmitatea sau principiul casant. Conştiinţa şi-a cunoscut pentru a trăi prima clipă, în acest fel, din pântecul irepresibilei amputări . . . Averm aici doar o stringentă nevoie pentru reconstituire ceea ce, evident, arată noul ADAM pornit spre esenţă. Evoluţia noastră, aşadar, merge - de fapt - înapoi . . .

ANEXA 207

Artefactul devine noul ADN pentru mapa genetica a OMULUI . . .

ANEXA 208

Autopunitia, evident, constituie asumarea și convocarea ANIMALULUI din celălalt în calea BESTIEI din propria noastră ființă . . .

ANEXA 209

Vocea SINELUI sparge oglinda conștiinței - țăndările devin, la rândul lor, decorul pentru statuile din care oamenii încă n-au reușit să fugă. Piatra, e mai vie, așadar, decât noi înșine . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 210

Diavolul seduce intelectul exploatând potențialul lasciv al privirii.

ANEXA 211

Statuia lasă locul liber, pe soclu, FEMEII pentru ca ANIMALUL din ea să-l penetreze. Orgasmul este, acum, sculptat . . .

ANEXA 212

Penisul generează extazul într-o geometrie astrală și cinetică prin care, astfel, mută chiar cerul din loc.

ANEXA 213

Zborul decupează orice distanță dintre abisul ființei noastre și idealul pentru care lumina conștiinței e menită să fie răstignită pe propria umbră.

ANEXA 214

OMUL, sub tornada fideismului, naufragiat printre valurile inconștientului, antamează instinctul de conservare impulsurilor sexuale.

ANEXA 215

Forțele malefice din poveștile copilăriei trădează, astfel, identitatea la nivelul erotic și, prin urmare, devin noii aliați . . .

ANEXA 216

Abel se oferă plenar lui Cain precum acel miel de sacrificiu pe altarul ANIMALULUI din el - voluptatea, noua armă a crimei, trădează, aici, suicidul printr-un fideism împins către orgasmul semantic.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 217

Sadomasochismul își revendică legitimitatea într-un proces traumatic de conștiință – ființa devine, în imaginea SINELUI, pleonasm pentru propria constituție.

ANEXA 218

Evadarea dintr-un asemenea buncăr este hemoragică - petentul și intimatul răvășesc pentru a condamna și expulza judecătorul - definitiv și irevocabil.

ANEXA 219

Sexocrația transformă MOTIVUL într-un răpitor. Acesta confiscă identitatea altui proces de conștiință și devine noul ARGUMENT pentru salvgardarea și impunerea supremației instinctului hedonic.

ANEXA 220

Paradoxal, catacombele ființei noastre sunt capabile să susțină tocmai pentru a trăda temnița onirică unde sufletul încearcă să-și resusciteze toate visele decimate în coșmarul sau abatorul vieții cotidiene . . .

ANEXA 221

Florile orfane ale copilăriei caută, în zbor, anotimpul pe chipul lui Hristos. Infinitul a plonjat din cer pentru a fi reflectat în ochii Lui.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 222

Noua cruce devine chiar timpul interior. Ea nu mai este vizibilă dar face parte din constituția (legislația) răstignitului . . .

ANEXA 223

Îngerul păzitor, din acest motiv, pare ceea ce, de fapt, nu este - *amputat*.

ANEXA 224

Inocența e cea mai provocatoare fereastră pentru briza impulsurilor sexuale exportate la nivelul unei conștiințe ale cărei structuri sunt încă nevralgice și - prin urmare - facil de contaminat și dominat.

ANEXA 225

Esența principiului hedonic seduce chiar pe îngerul nostru păzitor.

ANEXA 226

Phallusul siluiește percepția pe țărmul fideismului în apele frenetice, interioare ale ființei.

ANEXA 227

Orgasmul este, în esență, o metaforă pentru zborul care n-are nevoie de nicio aripă.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 228

Diavolul își asumă dușul cromatic pentru a seduce albastrul cerului între valurile sistematice, lascive și irepresibile ale inconștientului, rezervorul pulsiunilor sexuale. În ochii lui stă, înfiptă adânc privirea ANIMALULUI din noi.

ANEXA 229

Copacul l-a devorat pe noul ADAM la nivelul identității sexuale peste care planează iminența altei cunoașteri, a propriului ANIMAL.

ANEXA 230

Natura, cea umană, plină de culoare, este, ulterior, împroșcată de apele interioare, crepusculare ale ființei - torentul acesta înoată, evident, chiar de la SINE . . .

ANEXA 231

Viitorul, cel care ne privește pe toți, are - paradoxal - ochii închiși. Noi suntem legați de soartă prin creditul atavic, rambursat epigenetic.

ANEXA 232

Azimutul sexual este investit și revendicat pentru a fi developat integral în relația bivalentă, hipnagogică.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 233

Ființa solitară este, înainte și dincolo de toate, solidară cu propria ei lume din care muzica reprezintă o prelungire a unui strigăt dincolo de cuvânt.

ANEXA 234

Profanul flirtează, de regulă, cu imperativul hedonic, cel care transformă înălțimea așteptărilor într-o nouă și irevocabilă expectanță.

ANEXA 235

Natura umană își exportă și trăiește orgasmul la nivel natural, prin tornada onirică, unde cuplul erofil vocaționează relația pe viu . . .

ANEXA 236

Hormonii sunt precum tunetul pentru propriul fulger. Îl urmează pentru a-i da glas. Furtuna strigă astfel, de la SINE . . .

ANEXA 237

Iubirea poate să incendieze timpul nostru, interior, din care clipele sunt tot atâtea lacrimi de veșnicie căzute pe chipul orb al destinului în prezența îngerului, cândva, păzitor . . .

ANEXA 238

Amăgirile din care nu mai putem evada sunt temnița pentru copilul din noi.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 239

Conformismul este, de fapt, o vehementă formă de pervertire deflorată prin limbaj - mine trădează faza hemoragică a SINELUI din care orice relație interumană vine să marcheze în favoarea PERSOANEI golul de autoritate al INDIVIDULUI printr-un fault la adresa lui. Astfel, tapetul social confiscă nivelul ancestral și, prin aceasta, adaptarea cestrală la propria inadaptare se confirmă, în cele din urmă, prin alienarea protogenetică - omul contemporan devine postum propriei sale existențe pentru că vrea să fie tot mai aproape de celălalt și tot mai departe chiar de el însuși.

ANEXA 240

Penisul, şarpele c-un singur ochi, a coborât din ceea ce a fost originea lui - *copacul cunoaşterii*, cel care-l spionează homoflanc, prin scorbura dotată cu funcția vizuală, camuflată la nivelul unei aparente răni (*scorbura*).

ANEXA 241

Forțele naturii sunt, ele însele, surprinse sau cel puțin investite în raporturi de seducție. Vântul penetrează spațiul vital pentru a-i conferi noua geografie. Când străbatem munții, de fapt, hoinărim prin catacombele orgasmului vital, natural.

ANEXA 242

Corzile destinului fac din femeie un veritabil instrument pentru creație.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 243

Dovada originilor noastre se descoperă, integral, pe ţărmul oniric unde zborul îşi inventează păsările pentru a legitima, dinspre nivelul cerebral, plonjarea şarpelui în apele interioare ale fiinţei vămuită prin cunoaşterea de SINE.

ANEXA 244

OMUL fuge disperat din propria lui SINTAXĂ – subiectul îşi devine postum sieşi. Predicatul este în doliu . . .

ANEXA 245

Masochismul legitimează şi ranforsează principiul hedonic - fiecare dintre noi e supus cenzurii conştiinţei care-l posedă, ţintuindu-l în constituţia propriului orgoliu, cronofag. Suntem, astfel, mai bogaţi tocmai prin ceea ce pierdem . . .

ANEXA 246

Şerpii constituie pentru a restitui coronamentul aripilor incendiate în toiul pasiunii oarbe. Mâinile sunt prelungirea creierului dincolo de propriile sale frontiere în legislaţia cenestezică . . .

ANEXA 247

Eroii viselor din memoria inocenţei au nevoi sexuale deportate malefic la nivelul inconştientului unde satisfacţia vine chiar de la SINE printr-o hemoragie irepresibilă a ethosului . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 248

La nivel erotic, satisfacerea pulsională devorează - fantastic - lumea reală.

ANEXA 249

Poveștile reprezinta un fetiș sinaptic pentru a dresa sau perverti chiar relația între copilărie și natura sălbatică a propriului SINE . . .

ANEXA 250

Natura sexuală refuză să ţină cont de vama conştiinţei - îngerii noștri sunt dominați, ca și oamenii lor, de acest principiu hedonic la temelia căruia judecățile de valoare nu mai pot impune culoarea pentru aripile angelice. Zborul vine, acum pentru atunci, de la SINE . . .

ANEXA 251

Adolescenţa este inundată de supremaţia potenţialului erotic în raport cu aşteptările şi imperativul etosului. Psihicul devine, cel mai des, intrus şi naufragiat la el acasă - apele interioare ale fiinţei sporesc pentru a deveni un torent năprasnic prin tornada irevocabilă a hormonilor . . .

ANEXA 252

Seducţia trădează falia intelectului contaminat prin stringenţa instinctului hedonic care domină emoţiile în ciuda sau chiar detrimentul sentimentelor.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 253

Individul seduce persoana de la SINE, prin masturbare, adică, altfel spus, o confiscă pentru ca-n cele din urmă s-o alunge din propria lui constituție. Ejacularea, din această cauză, e ancorată vehement la nivelul infrapsihic printr-o imagine criptată a retorsiunii developată inconștient . . .

ANEXA 254

Fideismul e asimilat pentru a fi speculat cu o forma de masturbare a unui orgoliu paremiocron. Hristos și crucea Lui își schimbă, în percepția noastră, unghiul din care Ființa răstignită își tolănește, lasciv, clipele ofrandă pe trupul timpului interior, vidanjat.

ANEXA 255

BESTIA se unește, prin orgasm, cu ANIMALUL din natura umană. Focul pasiunii e, de fapt, natural și, prin urmare, sălbatic. Zoocrația, nouă doctrină, revendică imperativul unei alte religii printre lianele căruia omul este prizonierul propriului SINE . . .

ANEXA 256

Pictura *Cina cea de Taină*, nu-l reprezintă la dreapta lui Iisus pe feciorelnicul Apostol Ioan ci chiar pe Maria Magdalena, *prima dintre apostolii lui Hristos*". (Brown, D., 2003). Ea chiar a purtat în pântec copilul Lui prin care, astfel, genele s-au transmis mai departe.

CopyRight © All Rights Reserved

Linia armată la nivelul umerilor trădează litera **M**, de la numele femeii în cauză (*Magdalena*). Tot între cei 2, s-a perceput existența literei **V** - simbolul pentru *Sfântul Graal* * (cupa în care au fost captate picăturile de sânge ale răstignitului Hristos).

Când relocăm imaginea femeii, mutând-o la dreapta, în sensul de mers al ceasului, Maria Magdalena sprijină capul pe umerii Lui, în cel mai elocvent gest de tandrețe. Tony Bushby (*The Bible Fraud*, Joshua – Books, 2003) vorbeşte despre fratele geamăn al lui Hristos care, astfel, expulzează prezența lui Ioan și a Mariei Magdalena din preajma Lui. Relația sexuală a lui Mântuitorului cu Maria Magdalena este percutată provocator dar sau tocmai de aceea memorabil prin testul lui Slaviša Pešći. Informaticianul a obţinut întâi imaginea ranversată a picturii, folosindu-se logic, de oglindă. Apoi a pliat-o peste original. Efectul e verificabil și demențial! Se obţine silueta unei femei stând în picioare, cu pruncul în braţe. Mai apare şi un cavaler templier (Leonardo da Vinci a făcut parte din Ordinul *Opus Dei* - *ANF* - *Arhivele Naţionale Franceze*). Suprapunând, de această dată cvasiparţial, cele 2 picturi, Slaviša Pešći dezvăluie, pe marginea mesei, chipul autorului - Leonardo da Vinci . . .

Olivier Bauer, Nancy Labonte, Jonas Saint-Martin şi Sebastien Fillion, de la Universitatea Montreal în cursul lor, pentru studenţi, masează semnificaţiile picturii dintr-o perspectivă care-l reabilitează chiar pe Iuda . . .

"Ne-am întrebat de ce Leonardo a optat pentru un anumit tip de mâncare şi asta pentru că nu corespunde relatărilor din Biblie" (Bauer). "De ce-a ales pâinea, peştele, sarea, citricele şi vinul? Solniţa din ce motiv e vărsată în faţa lui Iuda? De ce apare la masă pâinea dospită? Ea nu exista în meniul evreilor, din acea perioadă."

CopyRight © All Rights Reserved

Pictura conţine simboluri contradictorii şi, de multe ori, multiplex. Imaginea solniţei este un simbol al contextului infast.

Răsturnată în dreptul lui Iuda, sarea prezumă, în realitate supoziția fermă a unei depanări - Iuda a fost ales pentru rolul său şi, implicit, absolvit de vină. Altminteri, pentru ce tot el e și singurul personaj a cărui farfurie e goală?! Acest personaj compostat în memoria umanității drept malefic induce, în realitate, faptul că Iuda a fost hărăzit să-i ofere lui Hristos șansa pentru a-și legitima asumarea rolului pentru noul Adam . . . Peştele e patentul creştinismului. Mesia şi-a ales discipolii dintre pescarii ce trăiau pe malul lacului Tiberias. Peștele din *Cina cea de Taina* sugerează ţiparul sau heringul. Pronunțarea cuvântului care desemnează această vietate apare, în limba italiană, sub forma lui ARINGA. Pronunțat ARRINGA, înseamnă *îndoctrinare*. Acelaşi cuvânt se rostește și sub tiparul sonor RENGA, semnificând ATEUL sau, după caz, NIHILISTUL. Pe temelia fonografă Giovanni Pala a folosit celebra citire în "oglindă" pentru *Cina cea de Tainǎ*. A rezultat, inașteptat, imnul breviocron, închinat lui Dumnezeu. Piesa poate fi interpretată, magistral, la orgă, instrument *Marker* pentru muzica sacră.

Dacă vom aşeza, pe un portativ, mâinile mesenilor și pâinile, exact la înălţimile unde sunt poziţionate în tablou faţă de o linie orizontală (etalon), vom obţine chiar melodia ectenică, de 40 SECUNDE. Notele interpretate de la dreapta la stânga, așa cum scria chiar genialul Leonardo da Vinci, formează o compoziţie solemnă, armată elocvent în *Tempo Lent.*

Muzica ține morțiș măsura de 3/4, specifică pentru sec. XV dar sau tocmai de aceea amintim și faptul că toți apostolii, din imagine, stau grupaţi - și ei - ternar. Sinoptic, sub chipul lor, capitulează toate cele 12 zodii. Hristos e semnul Balanţei, fiindcă stă cu braţele depărtate.

CopyRight © All Rights Reserved

Toma preferă să-şi ţină ascensat degetul care penetrează orizontul de aşteptare şi, astfel, e trădat Scorpionul. Gheorghe, prin adoptarea unei posturi de prezumare a iminenţei unui atac, atestă zodia Leului. Filip are braţele armate spre trup, prin replierea spre SINE însuşi, ca un Rac. Apostolul Matei e Săgetătorul, dar cu arcul ascuns la nivel endogen fiindcă ține de resortul conştiinţei. Simon Zilotul trimite la Berbec - are degetele cercofile, simbolul detentei pentru anul astral. Ioan este zodia Fecioarei şi Petru - Capricornul. Mâna lui stângă flirtează cu imaginea botului capral. Iuda e NOUA zodie, care nu se regăseşte în niciuna din toate celelalte dar sau tocmai de aceea le depăşeşte. Tadeu ţine degetele elevate, aşa cum stau şi coarnele animalului şi, astfel, este titrată zodia Taurului. Andrei simbolizează Peştii - mâinile lui invocă actantul hidrovelar. Zodia pentru Gemeni este reprezentată prin fiul lui Alfeu & frate pentru Iacob. Este molar că Iosif, logodnicul fecioarei Maria, *Născătoarea* (sortită) *de* (către) *Dumnezeu*, avea numărul semnelor cardinale confirmat şi clonat prin cei 4 băieţi.

Unul dintre aceştia e omonim chiar cu tatăl lor (Iacov, Simion, Iuda şi Iosif). Aceştia au fost aduşi pe lume de femeia lui, cea dintâi, Salomeea, fiica lui Agheu, fratele lui Zaharia - preotul, tatăl lui Ioan Botezătorul.

Cina cea de Taină e parabola fiinţei noastre, deportată în propriul ei SINE, gol, precum buncărul din care *umbra* ANIMALULUI ispăşeşte *lumina* conştiinţei, pierdută omniprezent printre lianele identităţii sexuale în jungla (natura) umană . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 257

Oglinda continuă să ne privească pe toţi chiar şi când nu mai vedem nimic. Vârsta când nu mai suntem copii dar nici adulţi ne convoacă rătăcile pe liziera afectivă unde fiecare sentiment adult caută să alieneze emoţia inocentă.

ANEXA 258

Când visele mor, viaţa nu se mai trezeşte. Rămâne doar un coşmar din care sensul existenţei trece printr-o hemoragie semantică de pe urma căreia cuvintele sunt rănile noastre - cordonul ombilical devine o armă suicidală - ştreangul.

ANEXA 259

Cunoaşterea de SINE dezbracă OMUL de formele alienării sociale prin care educaţia (frica) impusă a fost, în cele din urmă, investită şi speculată prin cultură (respect). Timpul, în acest sens, este confiscat pentru că devine unul interior . . . Clipele sunt, la originea lor, de contrabandă.

ANEXA 260

Artefactul este un alibi cestral prin care imperativul ancestral îşi legitimează supremația. Sensul vieții. mereu, duce acolo unde pașii, din propria noastră ființă caută să ne țină urma la țărmul inconștientului . . .

ANEXA 261

Cheia SOL pentru instinctul sexual este răsucită în yala principiului hedonic unde conștiința își pierde, complet, autoritatea sau vocea. Iată, pentru ce, aici, piesa muzicală e, de fapt, doar un ineluctabil solfegiu . . .

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 262

Conştiința decapitată escortează ANIMALUL a cărui inima bate în afara sau diaspora OMULUI între buzele ce-şi sărută trupul din care floarea evadează prin erecţia identităţii sexuale chiar din anotimpul hedonic . . .

ANEXA 263

Obiectul percepţiei provoacă stimularea cea mai vehementă NU la nivelul expresiei ci-n buncărul sugestiei. Acolo, instinctul nostru de conversare (sucţiunea) cedează, în final, supremaţia pentru a-şi salva constituţia alienată şi casată prin sevraj la nivelul resuscitant, natural şi securizant de prototip sexual.

ANEXA 264

Felaţia nu mai este, pe cale de consecinţă, o perversiune ci doar expresia legitimă şi irepresibilă a reminiscenţei pierderii relaţiei sidiare cu sfârcul matern. Sexul oral, din această cauză, se face, cel mai des, cu ochii închişi pentru că, la nivel inconştient, din abisul memoriei amniotice, confortul investit ulterior la nivelul sucţiunii restituie pentru SINE relaţia primară dintre sfârcul matern (penis) şi fostul prunc din respectivul actant . . .

Alcoolismul are, la temelie, aceeaşi logică a eludării consecinţelor unui sevraj traumatic - sfârcul, în acest caz, cum s-a intuit, este chiar sticla . . .

Oralitatea nu ţine de moralitate ci este branşată apodictic şi exclusiv la stringenţa resuscitării spaţiului edenic, paleocron al copilăriei.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 265

Trupul în floarea vieții ține de sexul ei ca de o armă a propriei vitalități . . .

ANEXA 266

Sexocrația nu alege persoana ci individul. OMUL este prigonit din propria constituție de ANIMALUL lui. Refugiul în sihăstria SINELUI e, de fapt, o capitulare și nu o izbăvire în acord cu imperativul sexual.

ANEXA 267

BESTIA din OMUL contemporan vrea să-l aibă pe Hristos satisfăcut în integralitatea asumpţiei cenestezice - sacrificiul fiului Domnului nu poate să depășească vama alocată și specifică pentru inferența sidiară. Mântuitorul, cu braţele libere, este, în acest sens, decapitat voluntar! Pe cruce a rămas ADEVĂRUL ateu şi gol. Hristos, în acest sens, nu a căzut ci s-a predat. ``ACUM`` este, pentru ``ATUNCI``, la mâna noului destin . . .

ANEXA 268

Erosul irigă şi freamătă chiar temelia SINELUI din care energiile caută să evadeze pentru a fi satisfăcute în lumea artefactului prin orgasmul - duplex.

ANEXA 269

ANIMALUL din OM este ţinut la uşa conştiinţei. Natura a instituţionalizat nevoia pentru securitate dar sau tocmai de aceea nu-i poate confisca natura sexuală care se poate satisface şi prin actul autohedonic, de masturbare.

CopyRight © All Rights Reserved

ANEXA 270

Hidropotenţa flirtează cu imaginea jetului seminal, moment în care SINELE devine o formă lascivă și pertinentă de ineludabilă tautologie pentru eros.

ANEXA 271

Impulsul sexual, atavic, se descarcă la nivel holistic unde prototipul deţine supremaţia în raport cu obiectul percepţiei.

ANEXA 272

Conştiinţa este metafora cerului smuls cu forcepsul creaţiei din trupul clipei rebele, care zboară prin visele noastre, cu aripile de coşmar ale tornadei afective. Trăim într-o lume plină de ochi dar cu tot mai puține priviri.

ANEXA 273

Hidrogenul respiră oxigenul pentru a da viață apelor interioare ale ființei, răvășite și penetrate de imperativul sexual livrat în prezența și constituția noastră, de la SINE.

ANEXA 274

Infarctul semantic inundă sufletul cazut la mâna destinului printr-un irepresibil incendiu în jungla pasiunilor din natura lui, endogenă. Lumina conștiinței, aici, nu mai exprimă viața ci doar o lasă moştenire printr-un testament pentru memoria posterității . . .

CopyRight © All Rights Reserved

BLISTERUL FINAL - EROTEMIC

``Ce este iubirea?``

VALUL ce-și caută ȚĂRMUL în MAREA noastră trecere prin A FI. Subiectul fuge din propriul verb precum ZBORUL care-și revendică PASĂREA, în jungla memoriei pe jarul ființei, printre lianele timpului interior. Nu iubirea contează ci-n primul rând LIBERTATEA de-a iubi.

Trupul clipei își înalță sensul pe care trebuie apoi să-l elibereze, ca pe un temut prizonier de război, cum altfel, decât printr-o implozie. Dragostea survine prin această cruntă hemoragie. Iubirea, de fapt, acoperă și confiscă intuiția precum lava unui vulcan vechiul dar, mai ales, noul teritoriu. *Un credit pe care-l rambursăm frenetic şi orgolios - cu propria fiinţă - în celălalt.*

Dragostea este - înainte şi dincolo de toate - o ineluctabilă tautologie. Suntem doar clona unei interjecţii - bastard care n-a avut parte de iubire dar a ştiut să trăiască nevoia cuvântului de-a fi STRIGAT acolo unde nu e loc pentru scris . . .

Stelele - orfane îşi caută propriul Univers. Cartea e, astfel, o rană deschisă în propria noastră ființă - provocare și alibi prin toate cuvintele care iau sau confiscă locul vulturilor solitari reduși la o tăcere solidară chiar de vocea sălbatică, pasională, a destinului uman sortit să se înalțe, precum MUNȚII, peste CERUL care - iată - nu mai are spațiu. Când ridicăm privirea, stelele rămân în ochii noștri pentru a le dovedi că suntem noul lor Univers . . .

CopyRight © All Rights Reserved

BIBLIOMAPA

Abelard, P., & Heloises, *The Letters of Abelard and Heloise*, Penguin Classics, London, UK, 2003

Abraham, K., *The Development of the Libido*. Essential papers on object loss - Frankiel, R., University Press, New – York, USA, 1994

Adomniței, C., *Interviu*, Evenimentul Zilei, 2007 (IUNIE, 2)

Andersen, E., *Trailblazing - America's First Openly Gay Track Coach*, Alyson - Press, Los Angeles, USA, 2011

Archer, B., *The End of Gay & the Death of Heterosexuality*, Paperback, UK, 2004

Aristotel, *Politica*, Paideia, București, 2001

Athenaeus, *The Deipnosophists*, Book XIII, Harvard University - Press, Cambridge, Massachusetts, USA, 1937

Bailey, C., *Gene could hold key to why transsexual men 'feel' female*, The Telegraph, UK, 2008 (OCTOBER, 28)

Bailey N. & Zuk, M., *Biogenetic Researsch*, University of St. Andrews, Michigan, USA, 2011

Bakker, J & Gabant, P., *Alpha – Fetoprotein*, Nature Neuroscience, 2006 (JANUARY, 1)

Balotă N., *Caietul Albastru*, Ideea Europeană, Bucureşti, 2007

Baader, M., *Seid realistisch, verlangt das Unmögliche - Wie 1968 die Pädagogik bewegte*, Beltz - Verlag, Weinheim, Basel, Deutschland, 2008

Bartlett, R., *Geoffrey of Burton - Life and Miracles of St Modwenna*, Oxford University Press, UK, 2002

Bartlett, R., *Inside the Medieval Mind*, Open University & BBC 4, London, UK, 2008

Bayer, R., *Homosexuality & American Psychiatry*, Basic - Books, New - York, USA, 1981

Bălan, G., *Homofobia. Psihodrama unei societăți*, Maiko, București 2004

Bentz, E. & Hefler, L. & Kaufmann, U., *Transsexualism*, Department of Gynecologic Endocrinology and Reproductive Medicine, Medical University - Vienna, Austria, 2007

Bernard, J., *The Future of Marriage*, Bantam Books, , New – York, USA, 1972

Bernardini, R., *Jung a Eranos - Il Progetto della Psicologia Complessa*, FrancoAngeli, Milano, Italia, 2011

Binion, R., *Hitler Among the Germans*, Northern Illinois University Press, USA, 1984

Bogza, G., *Tempo*, Nr. 1160/9.04.1937

Brown, D., *The Da Vinci Code*, Bantam, London, UK, 2003

Buhuceanu F., *Homoistorii*, Maico, Bucureşti, 2011

Buss, D.M., *The Dangerous Passion - Why Jealousy is as Necessary as Love and Sex*, Free – Press Paglia, New - York, USA, 2000

Byrne, D., *Exploring Human Sexuality*, Prentice , Hall, New – Jersey, USA, 1991

Cartledge, P., *The Hunt for a New Past, University of Cambridge*, UK, 2004

Cărtărescu, M., *Travesti*, Humanitas, București, 2010

Chauncey, G., *Why Marriage? The History Shaping Today's Debate Over GAY Equality*, Perseus - Books Group, New - York, USA, 2004

Chihai, A., *Psihologie Developmentală*, Egida Ministerul Educaţiei, CCD - Mehedinţi, Drobeta Turnu - Severin, 2009

Chihai, A., *Psihologie Eclativă*, Egida Ministerul Educaţiei, CCD - MH, Drobeta Turnu - Severin, 2006

Clendinen, D., & Nagourney, A., *Out for Good - The Struggle to Build a GAY Rights Movement in America*, Simon – Schuster, USA, 2001

Cocteau, J., *Le livre blanc*, Editions du Signe, Paris, France, 1930

Connery S. & Pasco, R., *Colombe*, BBC, London, UK, 1960

Corlăţan, M., *Petru Romoşan. Drama unei turnătorii cu homosexuali*, Evenimentul Zilei, 2010 (SEPTEMBRIE, 1)

Corlăţan, M., *Pleşiţă învins de Negoitescu în scandalul homosexualilor*, Evenimentul Zilei, Hyper – Text – Transfer – Protocol, 2010 (SEPTEMBRIE, 13)

Coriciuc, C. & Petkov, P, *Viaţa secretă – Lenin*, Evenimentul Zilei, 1997 (FEBRUARIE, 26)

Corneau, G., *Is there no happy love?*, Robert Laffont, Paris, France, 1997

Dall'Orto, G., *Julius III - Who's Who in Gay and Lesbian History from Antiquity to World War II*, Routledge, London, UK, 2001

Dannenberg, S., *Das bleiche Herz der Revolution*, Deutsche Verlags - Anstalt, Munchen, Deutschland, 2004

Devor, R., Zoo, *Interview,* Festival Film - Cannes, France, 2007 (JANUARY, 25)

Diodor, *Biblioteca Istorică* (Tomul V), Sport - Turism, București, 1981

Drews, R., *The Coming of the Greeks. Indo - European Conquests in the Aegean and the Near East*, The Classical Review, New - Series, Vol. 41, No. 1/1991

Drummond, A., *Glad to be gay parents*, The Independent, UK, 2011 (JULY, 11)

Duby, G., *The Age of the Cathedrals - Art and Society*, University of Chicago Press, USA, 1983

Engel, S., *The Unfinished Revolution - Social Movement Theory and the Gay and Lesbian Movement* (Cultural Social Studies / CSS), Cambridge University Press, UK, 2001

Fleischauer, J. & Hollersen, W., *Sexuelle Revolution*, Der Spiegel, 2010 (JUL, 2)

Fleischauer, J. & Hollersen W., *The Sexual Revolution and Children*, Der Spiegel, Hyper – Text – Transfer – Protocol, 2010 (JULY, 7)

Firestone, *The Dialectic of Sex*, Morrow Paperbacks, New - York, USA, 1970

Frankl, V., *The Doctor and the Soul*, Souvenir Press Ltd, UK, 2004

Freud, S., *An Outline of Psychoanalysis*, Wiltshire - Redwood Press Ltd., Liverpool, UK, 1940

Freud, S., *Three Essays on the Theory of Sexuality - 1905*, Basic Books, New - York, USA, 1962

Frost, L., *Sex drives – fantasies of fascism*, Cornell University Press, New – York, USA, 2002

Furrer, D., *Ignaz Paul Vital Troxler - Der Mann mit Eigenschaften*, Verlag Neue Zürcher - Zeitung, Zürich, Deutschland, 2010

Gall, L., *Krupp im 20. Jahrhundert*, Siedler, Berlin, Germany, 2002

Gay, P., *Freud - The Moses of Michelangelo*, Norton, New – York, USA, 1989

Gilot, F., *Life with Picasso*, McGraw - Hill, 1989

Gullick M., *Pen in Hand – Medieval Scribal Portraits*, Colophons & Tools, Red Gull Press, Stockholm, Swedish, 2008

Hammel, C., *Scribes and Illuminators*, The British Museum – Press, London, UK, 1992

Hardman, J., *Louis XVI - The Silent King*, Oxford University Press, UK, 2000

Hatfield, E. & Walster, G., *A New Look at Love*, University Press - Lantham, USA, 1978

Heinemann, K., Jaitner, T., *Ein langer Marsch*, PapyRossa, Köln, Deutschland, 1993

Heston L., *The Medical Casebook of Adolf Hitler*, Pane Lake Road, 2007

Howie, K., Petronius, *Erotic Evolution - Homosexual Adventures in the Roman Empire*, Amazon Digital Service, USA, 2010

Iancu, M., *Time - Out*, Hyper – Text – Transfer – Protocol, 2008 (FEBRUARIE, 1)

Jacques de Vitry, *Archive*, RBC - Huygens, Leiden, Holland, 1960

Johnson, P., *Napoleon - A life*, Penguin Books, London, UK, 2002

Karpel, A., *Monogamish*, The Advocate, Los Angeles, USA, 2011 (AUGUST)

Kearney, L., *Unknown Tchaikovsky & His World*, Princeton, New – Jersey, USA, 1998

Kernbach, V., *Dicţionar de Mitologie*, ESE, 1989

Kline H., *Speech, Scientific Conference*, Baltimore, USA, 2011

Koskovich, G, *Magnus Hirschfeld (1868 - 1935) Un pionnier du mouvement homosexuel confronté au nazisme*, Mémorial de la Déportation Homosexuelle, Paris, France, 2010

Kranz, R. & Cusick, T., *Gay Rights*, Fitzhenry & Whiteside, Markham, Ontario, Canada, 2002

Kraushaar, W., *Autoritärer Staat und antiautoritäre Bewegung*, Hamburg, Deutschland, 1998

Lacan, J., *The Ethics of Psychoanalysis*, Routledge, London, UK, 1992

Lancel, S., *Saint Augustine*, Hymns Ancient & Modern Ltd, Norwich, Norfolk, UK, 2002

Laumann, E. & Michael R. & Kolata, G., *Sex in America - A Definitive Survey*, GCP - Warner Books, USA, 1995

Lieberman, A., *Adolf Hitler Post-encephalitic Parkinsonism*, Parkinsonism & Related Disorder, Second – Volume & Number 2, Elsevier Science Ltd., Oxford, UK, 1996

Lively, S. & Abrams, K., *The Pink Swastika - Homosexuality in the Nazi Party*, Founders Publishin – Corporation, 1995

Loud, G.A., *A Letter of Jacques de Vitry*, University of Leeds, West – Yorkshire, UK, 2001)

Lovinescu, E., Adevărul, 1937 (APRILIE, 25)

Lund, H., *Lysimachus - a study in early Hellenistic kingship*, Routledge,

London, UK, 1992

Machtan, L., *The Hidden Hitler*, Basic Books – Perseus, New – York, USA, 2001

Mazilu, D., *Lege și fărădelege în lumea românească veche*, Polirom, Iași, 2006

Mercurius, *The Divine Pymander - Secret Doctrine Reference Series*, Wizards Bookshelf – Mecosta Book Gallery, Michigan, USA, 2000

Meyer – Bahlburg, H. & Baker, S., *Sexual Orientation*, New - York State Psychiatric Institute & Department of Psychiatry, Columbia University, USA, 2008

Mitford, N., *The Sun King*, Hamish Hamilton, UK, 1966

Moorhouse, R., *Killing Hitler*, Jonathan Cape, London, UK, 2006

Moote, A., *Louis XIII*, Berkeley, University of California Press, Los Angeles, USA, 1991

Munteanu, N., Cotidianul, Hyper – Text – Transfer – Protocol, 2009 (MAI, 21)

Nayernia, K., *Human Cell Genetics*, Newcastle - University, UK, 2008

Negoițescu, I., *Straja Dragonilor*, Humanitas, București, 2009

Nicholson, I., Stanley Smith Stevens, *Encyclopedia of Psychology* (Alan E. Kazdin), Washington, DC, American Psychological Association - Press, 2000

Olivotto, A., *Elita ``Gay`` din România*, Cotidianul, Hyper – Text – Transfer – Protocol, 2007 (MAI, 10)

Olivotto, A., *Secrete din trecutul comunităţii GAY din România*, Evenimentul Zilei, 2011 (NOIEMBRIE, 2)

Oppenheimer, M., 2011, *Married with Infidelities*, New - York Times, USA (JUNE, 11)

Oroveanu, M., *Interviu* , Mirela Corlățan, Cotidianul, Hyper – Text – Transfer – Protocol, 2009 (MAI, 23)

Osman, A., *Moses and Akhenaten - The Secret History of Egypt at the Time of the Exodus*, Bear - Company, Santa Fe, New - Mexico, USA, 2002

Pagels, E., *Gnostic Gospels*, Random House, New – York, USA, 2004

Paglia, C., *Vamps & Tramps*, Vintage - Books. New - York, 1994

Pattatucci, A. & Patterson, C., *Linkage between sexual orientation and chromosome Xq28 in males but not in females*, Nature Genetic, Laboratory of Biochemistry, National Institutes of Health, Bethesda, Maryland, USA, 1995

Petre, Z., Cotidianul, Hyper – Text – Transfer – Protocol, 2009 (MAI, 21)

Philippe Ariès, *The Hour of Our Death*, Knopf, Random – House, New – York, USA, 1981

Preda R. & Bunea, I., *Verdict – Cenzura la ``Cotidianul``*, Adevărul, 2009 (AUGUST, 5)

Rachel, K. & Cusick, T., *Gay Rights*, Hardcover, USA, 2011

Rădulescu, D., Cotidianul, Hyper – Text – Transfer – Protocol, 2009 (MAI, 21)

Renfrew, C., *Archaeology and Language - The Puzzle of Indo-European Origins*, London – Pimlico, 1987

Ribeiro, C., *Rats - Reproductive Aspects*, Department of Pharmacology, Institute of Biosciences, Sao Paulo State University- UNESP, Brazil, 2005

Richardson, J., *Picasso - Leben & Werk*, Kindler, Munchen, Germany, 1997

Robert, L., *Great Tales from English History*, Paperback, UK, 2007

Rosenbaum, R., *Explaining Hitler - The Search for the Origins of His Evil*, Random House, New - York, USA, 1998

Ruscio, M. & Keyser, L., *Prenatal Stress Alters the Size of the Rostral Anterior Commissure in Rats*, University of Richmond, USA, 1998

Rycroft, Ch., *Psychoanalysis and Beyond*, Chatto & Windus, 1985

Sallares , R., *The Ecology of the Ancient Greek World*, Duckworth – London & Cornell University – Press, Ithaca, New – York, USA, 1991

Savage , D., *It gets better*, Dutton, Boston, USA, 2011

Schierse, L., The *Wounded Woman - Healing the Father - Daughter Relationship*, 1982, Swallow – Press, Ohio, USA, 1982

Schmidt, G., Kinder der Sexuellen Revolution, Psychosozial - Verlag, Giessen, Germany, 2000

Scott, S., *Lesbians - Better Parents*, The Telegraph, UK, 2009 (NOVEMBER, 15)

Scott, S., *Interview* - Director of Research at the National Academy for Parenting Practitioners, Daily - Mail, UK, 2009 (NOVEMBER, 16)

Sebastian, M., *Jurnal (1935 - 1944)*, Humanitas, Bucureşti, 1996

Sebastian, M., *Jurnal II (1926 - 1945)*, Teşu, Bucureşti, 2006

Sedlmayr, H., *Art In Crisis - The Lost Center*, New - Brunswick, Canada, 2006

Sergent, B., *L'homosexualité initiatique dans l'Europe ancienne*, Payot - Rivage, Paris, France, 1986

Sharp, M., *Queens of old Spain*, McClure & Phillips, New – York, USA, 1906

SRI (Serviciul Român de Informaţii), *Cartea Albă a Securităţii - Istorii Literare şi Artistice*, Cartea Românească, Bucureşti, 1997

Stamer, S., *Cohn - Bendit. Die Biographie*, Europa - Verlag, Hamburg & Wien, Deutschland & Österreich, 2001

Steegmann, M., *The Book of Divine Consolations of the Blessed Angela of Foligno*, Cosimo Classics, New – York, USA, 2007

Suetonius, *The Caesars*, Indianapolis, Hackett Publishing Company, London, UK, 2011

Suroj, A., *Le Sacrement de la Guerison*, Cerf, Paris, 2004

Symonds, J, *The Life of Michelangelo Buonarroti*, BiblioBazaar, Charleston, South – Carolina, USA, 2006

Szekely, E., *Cosmos, Man and Society - A Paneubiotic Synthesis*. The C. W. Daniel Co., London, UK, 1936

Șeicaru, P., *Ah, Panait!*, Curentul, 1929 (SEPTEMBRIE, 13)

Takács, J., *The Double Life of Kertbeny - Past and Present of Radical Sexual Politics*, UvA – Mosse Foundation, Amsterdam, Netherlands, 2004

Tănase, C., *Anatomia Mistificarii*, Humanitas, Bucureşti, 2009

Turconi, D., *Eu sunt ţinta*, Du - Style, Bucureşti, 1996

Tyler, E., *Mr. Mona Lisa*, Time News - Feed, 2011 (FEBRUARY, 4)

Tzone, N., *Omul ciudat*, Editura Vinea, București, 1998

Tzone, N., *Geo Bogza – între poezie și pușcărie*, Timpul, Nr. 91, Iași, 2006 (IULIE & AUGUST)

Uitti, K.., *Chrétien de Troyes - Revisited*, Twain, New - York, USA, 1995

Vanggaard, Th., *Phallos - A Symbol and its History in the Male World*, International Universities - Press, New - York, USA, 1972

Vanggaard, Th., *Borderlands of sanity - Neuroses*, SBS, Atypical Endogenous Depression, Munksgaard, Copenhagen, Denmark, 1979

Veronesi, U., *Primo Piano - Rivoluzione*, Corriere dela Serra, 2007 (AGOSTO, 19)

Vianu I., *Exerciţiu de sinceritate*, Polirom, Iaşi, 2009

Victor, G., *Patologia maleficului*, Brassey`s & ANSI, 2000

Vintilă - Ghiţulescu, C., *Focul Amorului - despre dragoste şi sexualitate în societatea românească (1750 - 1830)*, Humanitas, București, 2006

Wallace, W., *Michelangelo - The Artist, the Man and his Times*, Cambridge University Press, UK, 2011

Wheeler, B. & Parsons, J., *Eleanor of Aquitaine - Lord and Lady*, Palgrave Macmillan, New - York, USA, 2002

Williams, R., *Archbishop of Canterbury*, The Times, 2010

Xita, N. & Lazaros, L., *The Role of Sex Hormone*, Oxford University Press & The European Society of Human Reproduction & Embriology, UK, 2007

Zaciu, M., *Jurnal - 1*, Dacia, Cluj – Napoca, 1993

Zaciu, M., *Jurnal - 2*, Dacia, Cluj – Napoca, 1995

Zaciu, M., *Jurnal – 3*, Albatros, București, 1996

Zărnescu, C., *Aforismele şi textele lui Brâncuşi*, Craiova, Scrisul românesc, 1980

Leonardo da Vinci, *Salai*, 1502 ANEXA ``A``

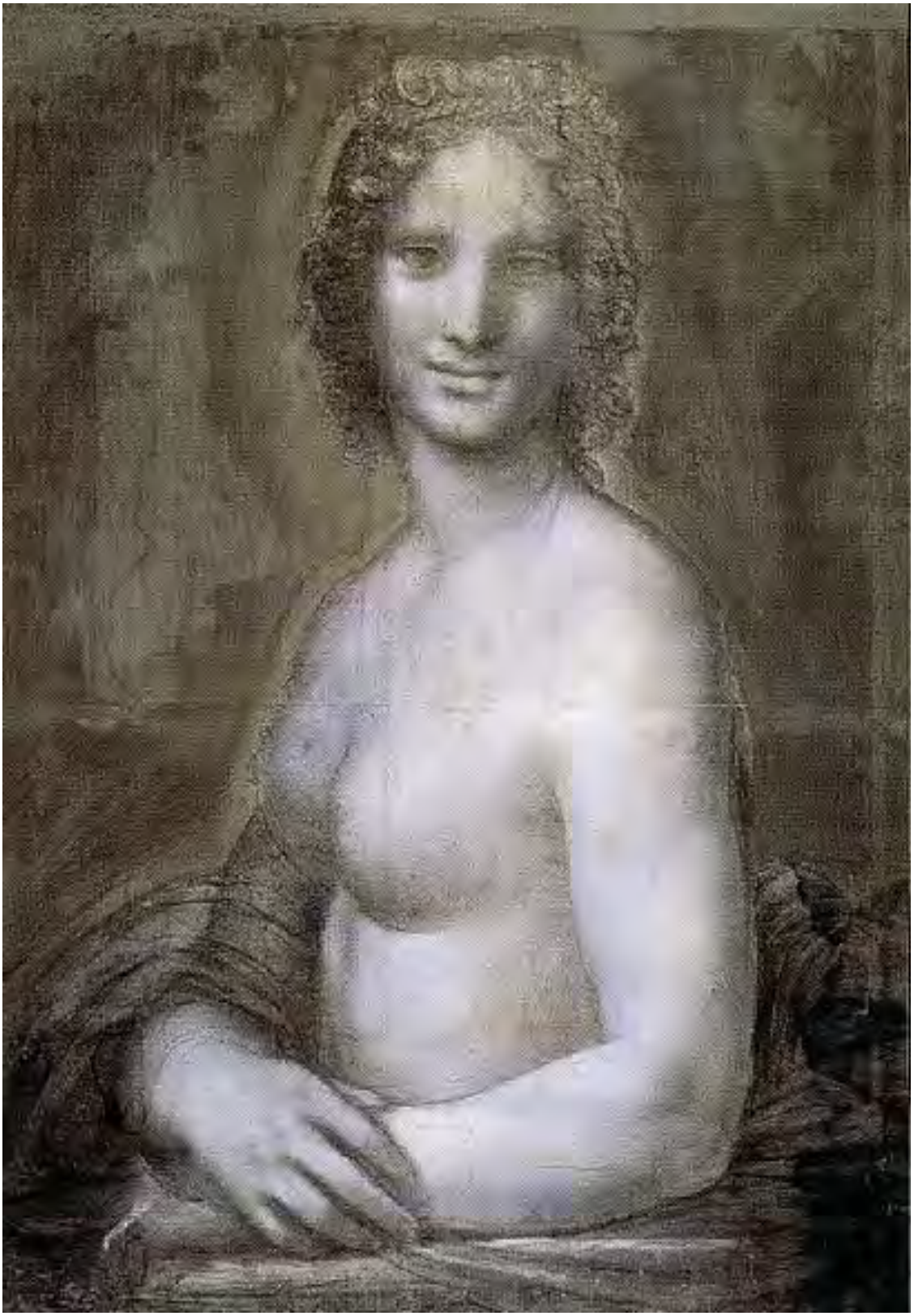

Leonardo da Vinci, *Salai*, 1503 ANEXA ``B``

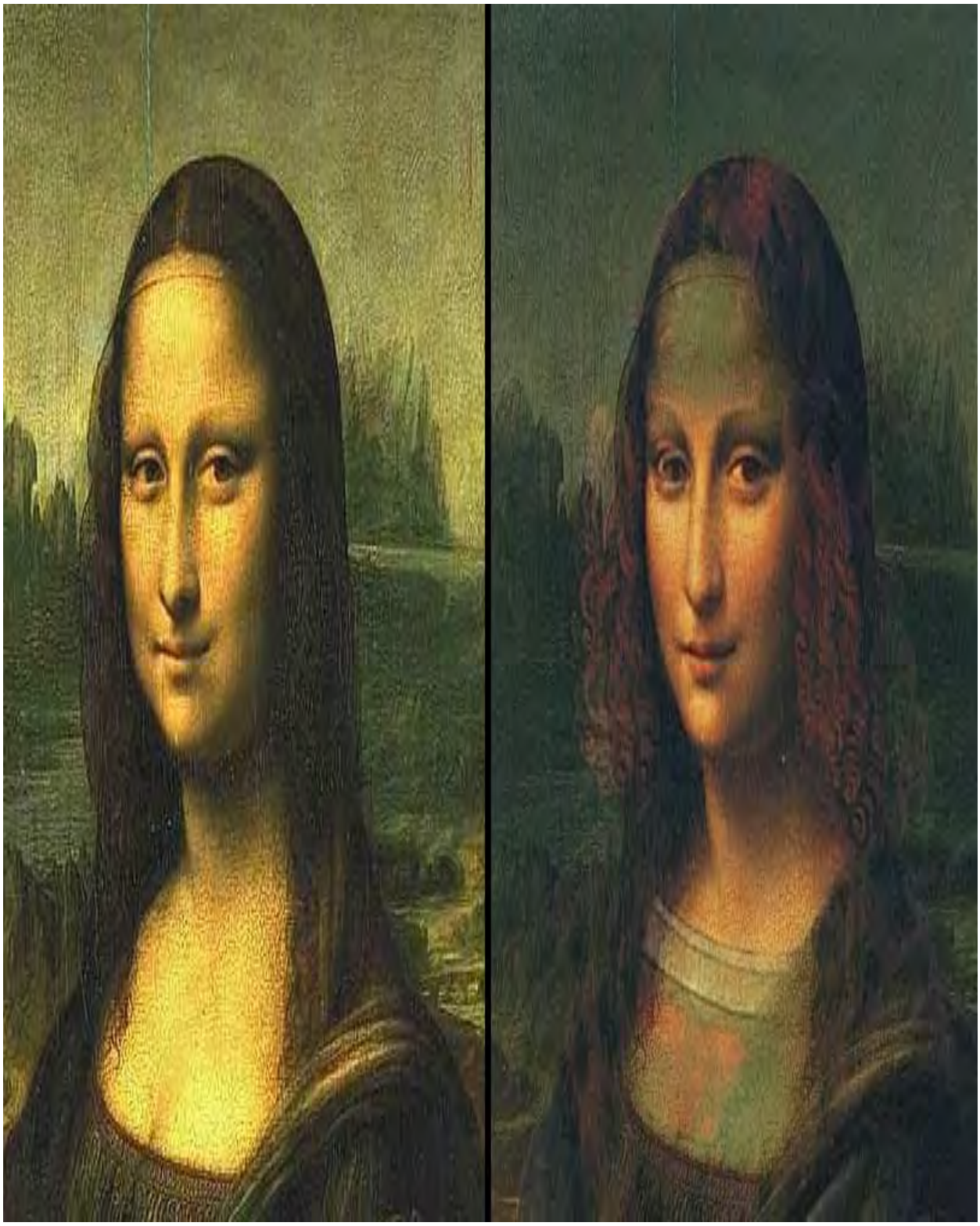

Leonardo da Vinci, *Mona Lisa*, 1503 **Leonardo da Vinci**, *Salai*, 1503

ANEXA ``C``

Leonardo da Vinci, *Mona Lisa*, 1503 * Endoflex *

ANEXA ``D``

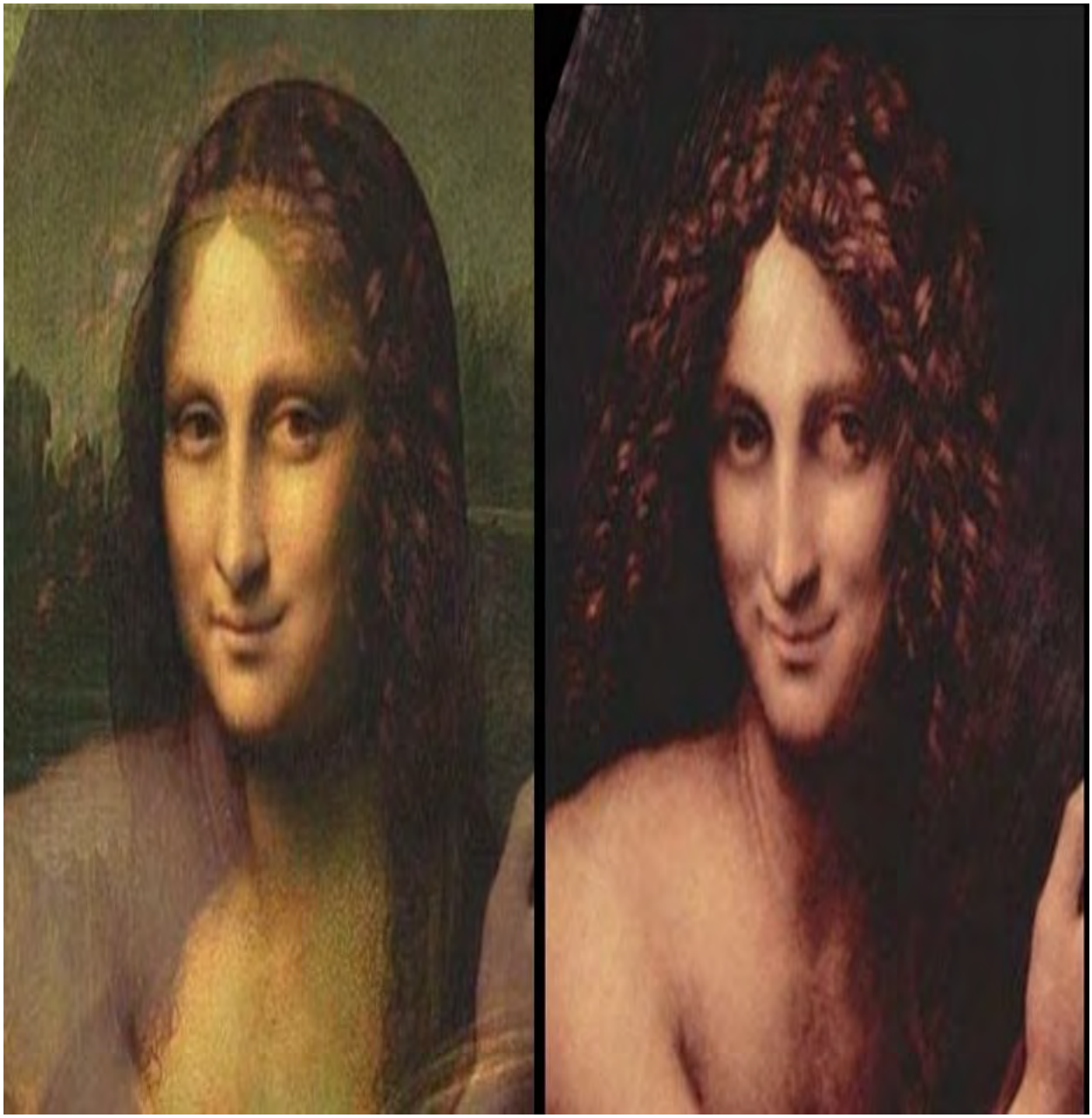

Leonardo da Vinci, *Mona Lisa* (1503) **Leonardo da Vinci**, *John Baptist* (1513)

ANEXA ``E``

Leonardo da Vinci, *John Baptist*, 1513 **Leonardo da Vinci**, *Salai*, 1512

ANEXA ``F``

Leonardo da Vinci, *John Baptist*, 1516

ANEXA ``G``

Michelangelo, *The Tomb Pope Julius & Moses* (1515) ANEXA ``H``

Michelangelo, *The Tomb Pope Julius & Moses* * Detail (1515) ANEXA ``**J**``

Michelangelo, *The Tomb Pope Julius * Moses & Leah* (515) ANEXA ``J``

Michelangelo, *The Tomb Pope Julius - Leah* * Detail (1515) ANEXA ``K``

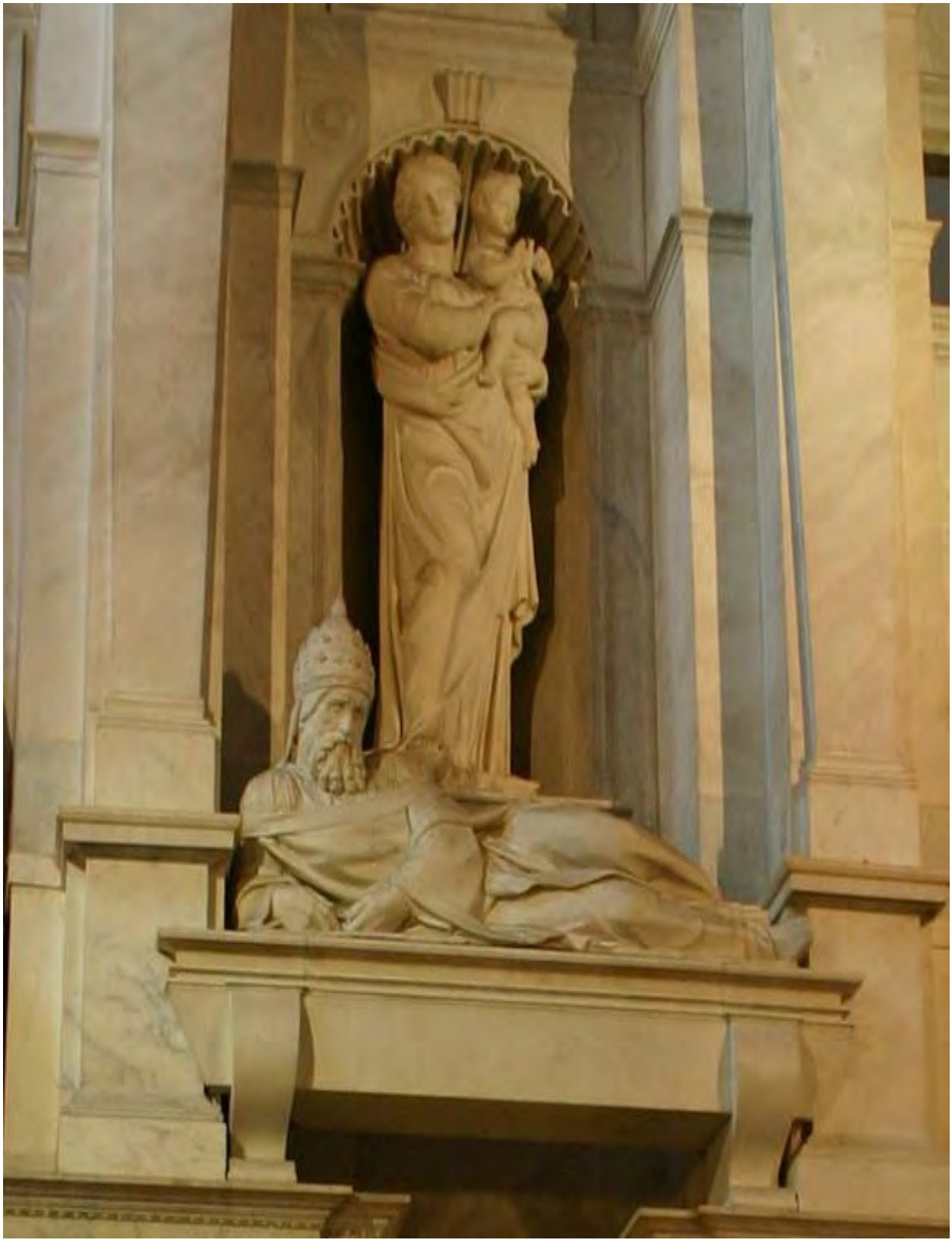

Michelangelo, *The Tomb Pope Julius II* * Detail (1515) ANEXA ``L``

Michelangelo, *Pieta Rondanini* (1499) ANEXA ``M``

Michelangelo, *Pieta & Nicodim* (1550) ANEXA ``N``

Constantin Brâncuși, *Principesa ``X``* (1926) ANEXA ``O``

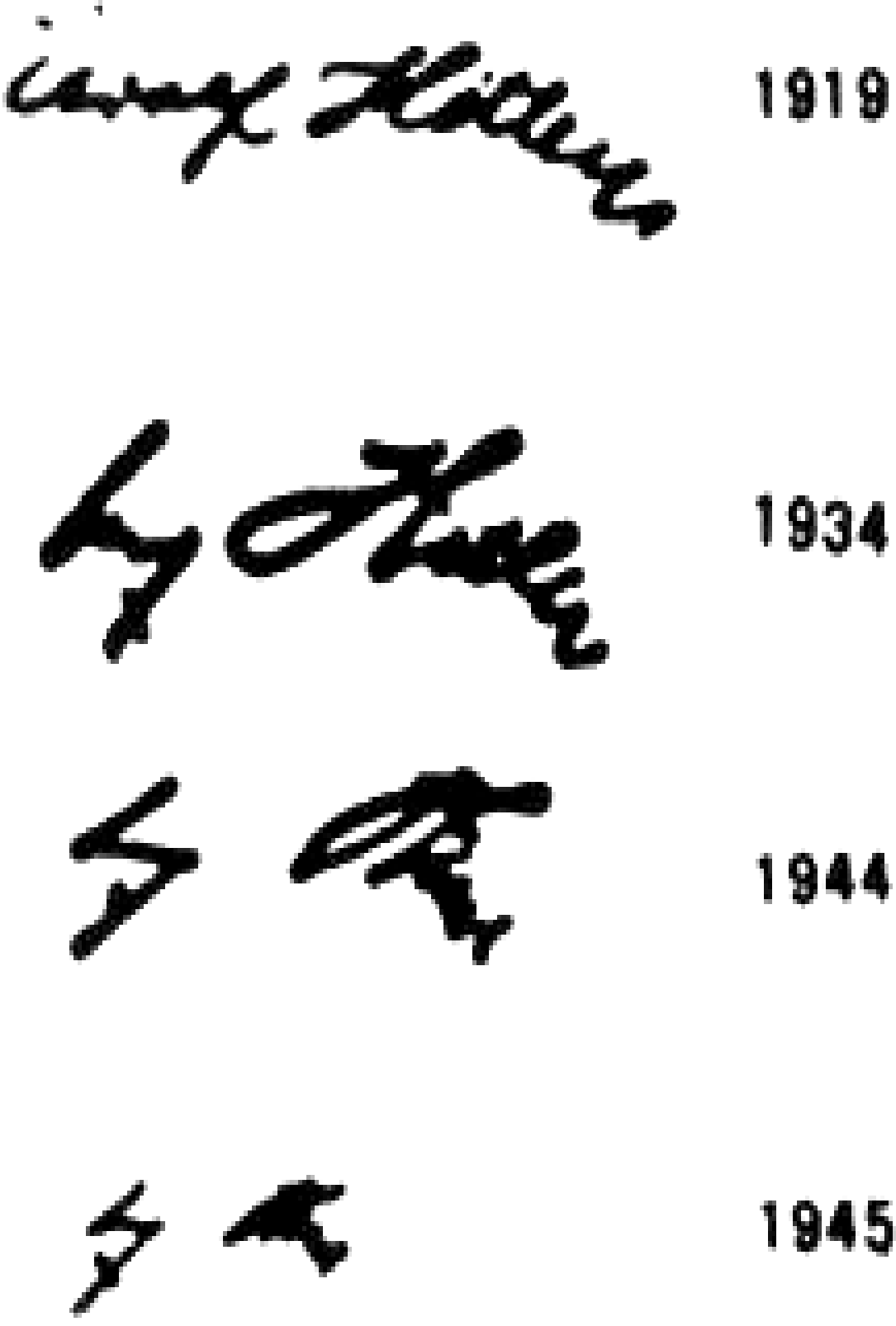

Adolf Hitler, *Unterschrift,* Bundes – Archiv (Deutschland) ANEXA ``P ``

Adolf Hitler, 1920, Bundes – Archiv (Deutschland) ANEXA ``R``

Adolf Hitler, *Landsberg*, Germany, 1926 ANEXA ``S``

Adolf Hitler, *Winter*, Germany, 1929 ANEXA ``T``

Avanhistory, *Venus*, Cehia & Slovacia (24.000 î. Ch.)

ANEXA 1

Avanhistory, *Venus*, Cehia & Slovacia (24.000 î. Ch.)

ANEXA 2

Avanhistory, *Dama blanca* (23.000 î. Ch.) ANEXA 3

Phallus (5.300 î. Ch.) Grecia ANEXA 4

Avanhistory, *Lalan* (5.000 î. Ch) Fezzan - Lybia ANEXA 5

Zhob (4.000 î. Ch.) India ANEXA 6

Avanhistory, *Rup – Ritual* (4.000 î. Ch.) Africa ANEXA 7

Cultura – Nagada, (3.800 î. Ch.) Egypt ANEXA 8

Cultura – Nagada, (3.800 î. Ch.) Egypt ANEXA 9

3.500 î. Ch. (Cipru) ANEXA 10

Cicladas (3.000 î. Ch) Grecia ANEXA 11

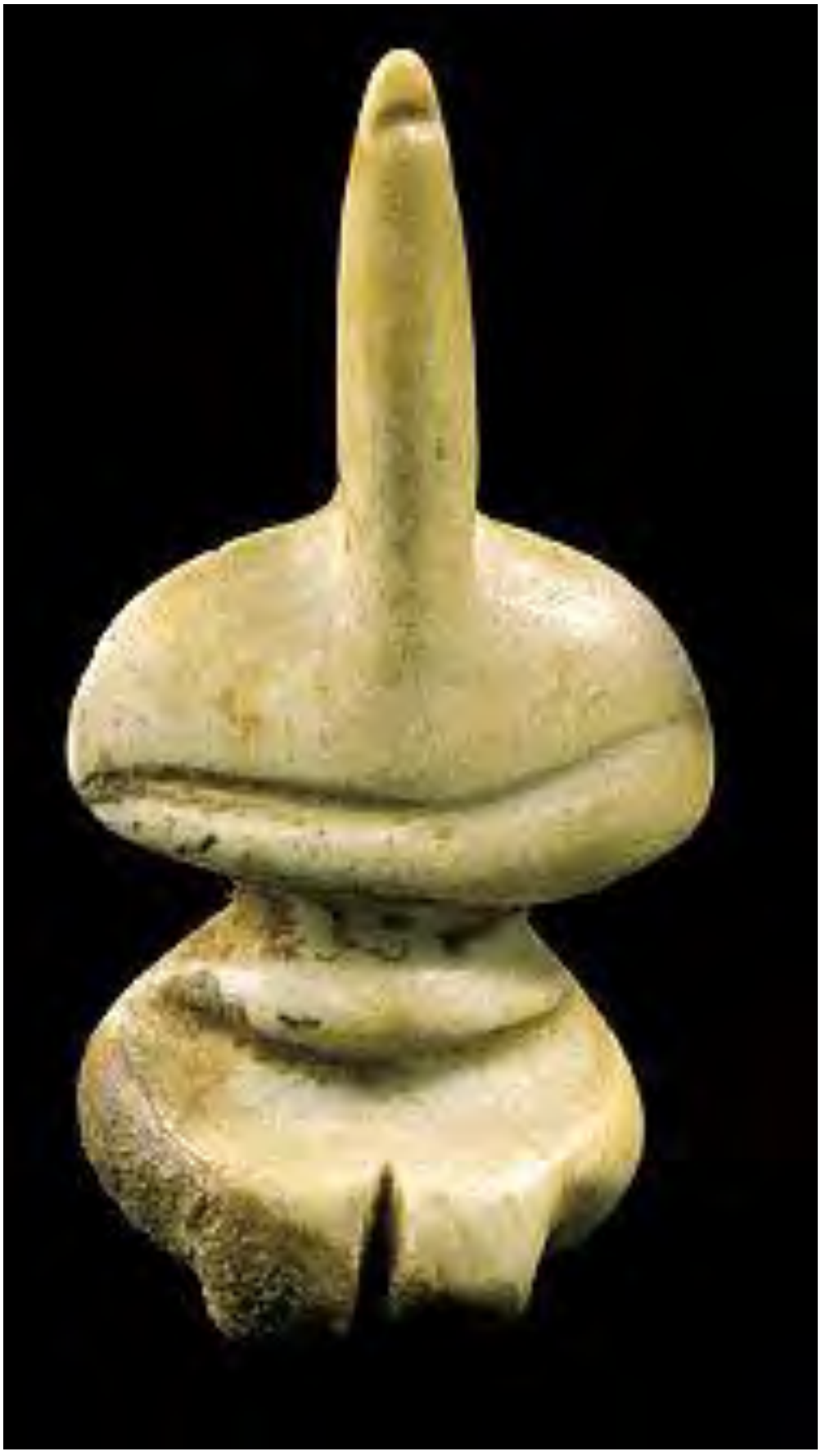

Cicladas (3.000 î. Ch) Grecia ANEXA 12

Cicladas (2.800 î. Ch) Grecia ANEXA 13

Cicladas (2.700 î. Ch) Grecia ANEXA 14

Cicladas (2.300 î. Ch) Grecia ANEXA 15

Hermaphrodite (2000 î. Ch.) Babylonia – Iraq ANEXA 16

2.200 î. Ch. (Iran) ANEXA 17

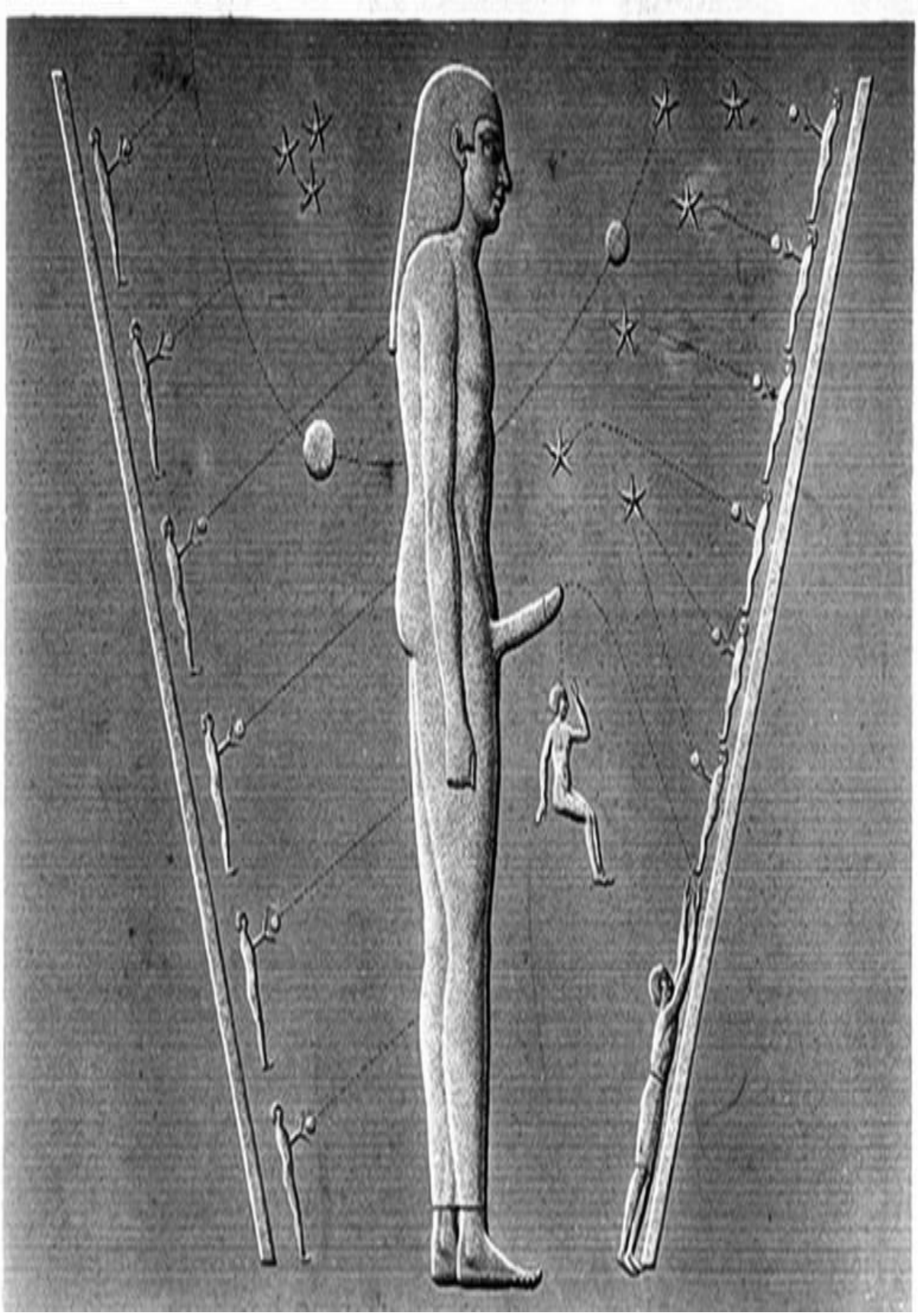

Ramses VI (1.140 î. Ch.) Egypt ANEXA 18

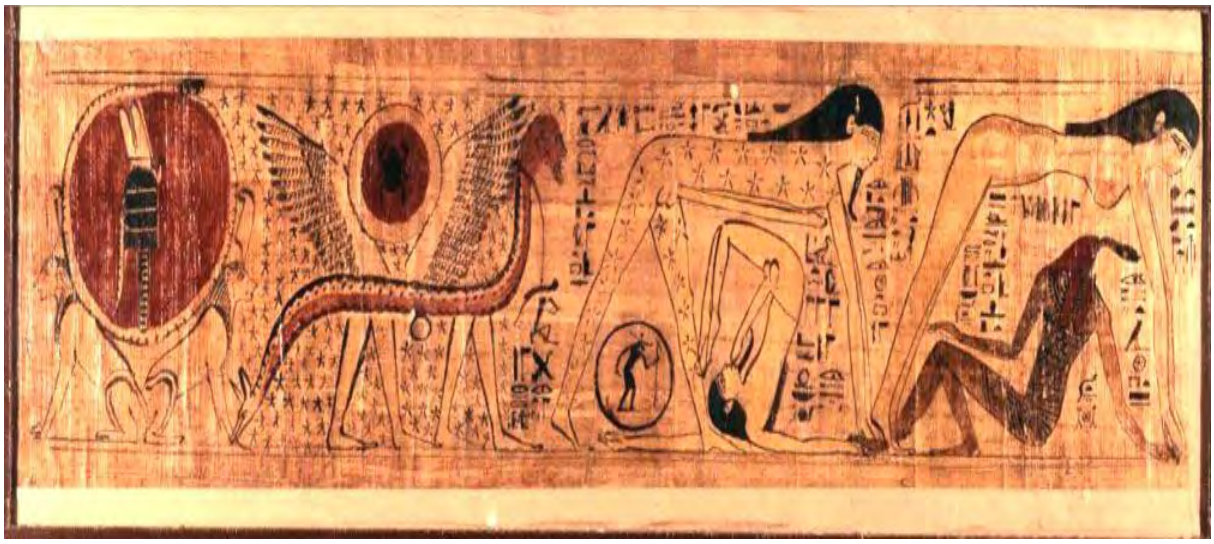

Papiro funerario (1.070 î. Ch.) Egypt ANEXA 19

Min, (950 î. Ch.) Egypt ANEXA 20

Min, (950 î. Ch.) Egypt ANEXA 21

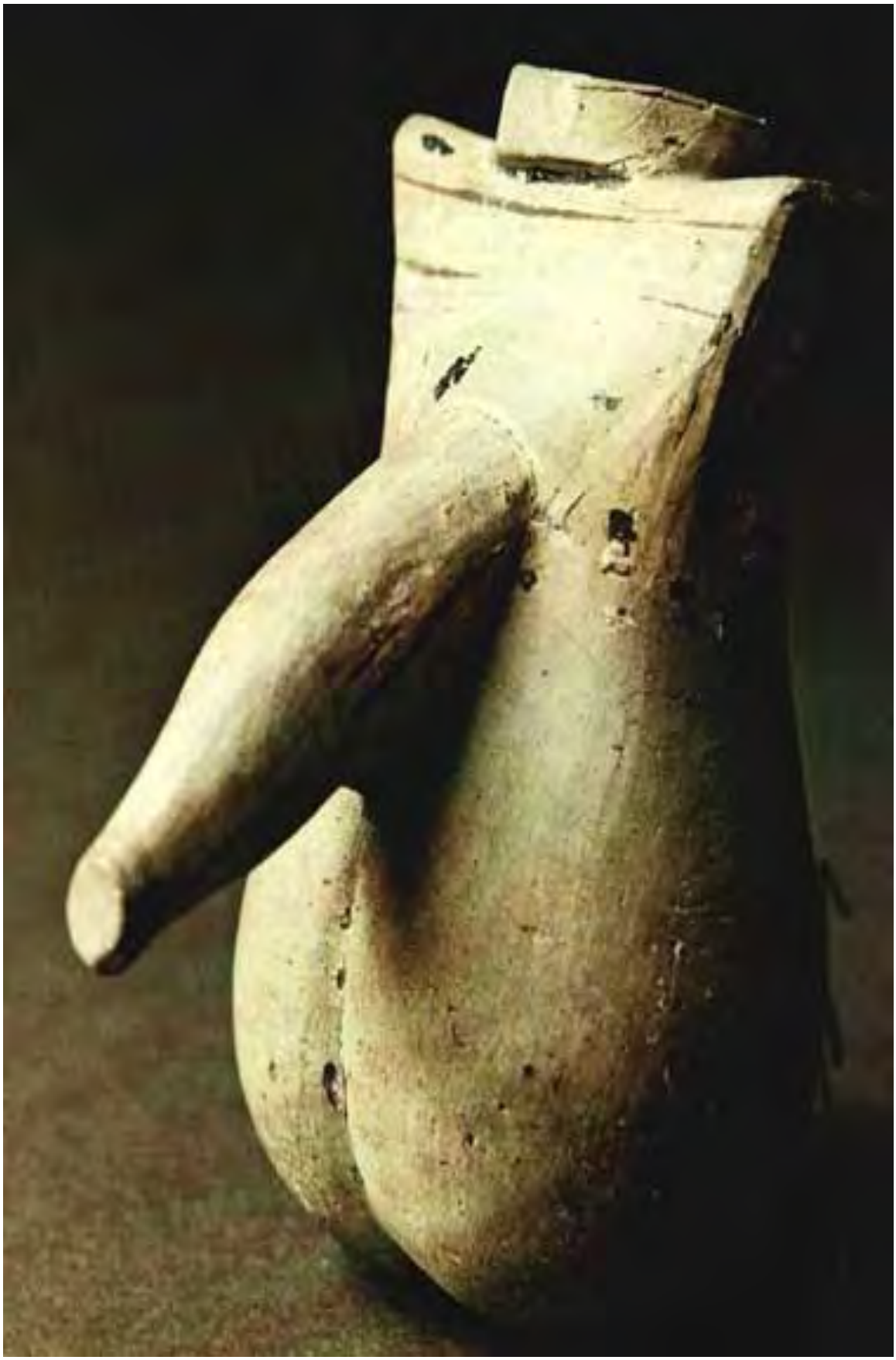

Moulded - Vase Min, (950 î. Ch.) Egypt ANEXA 22

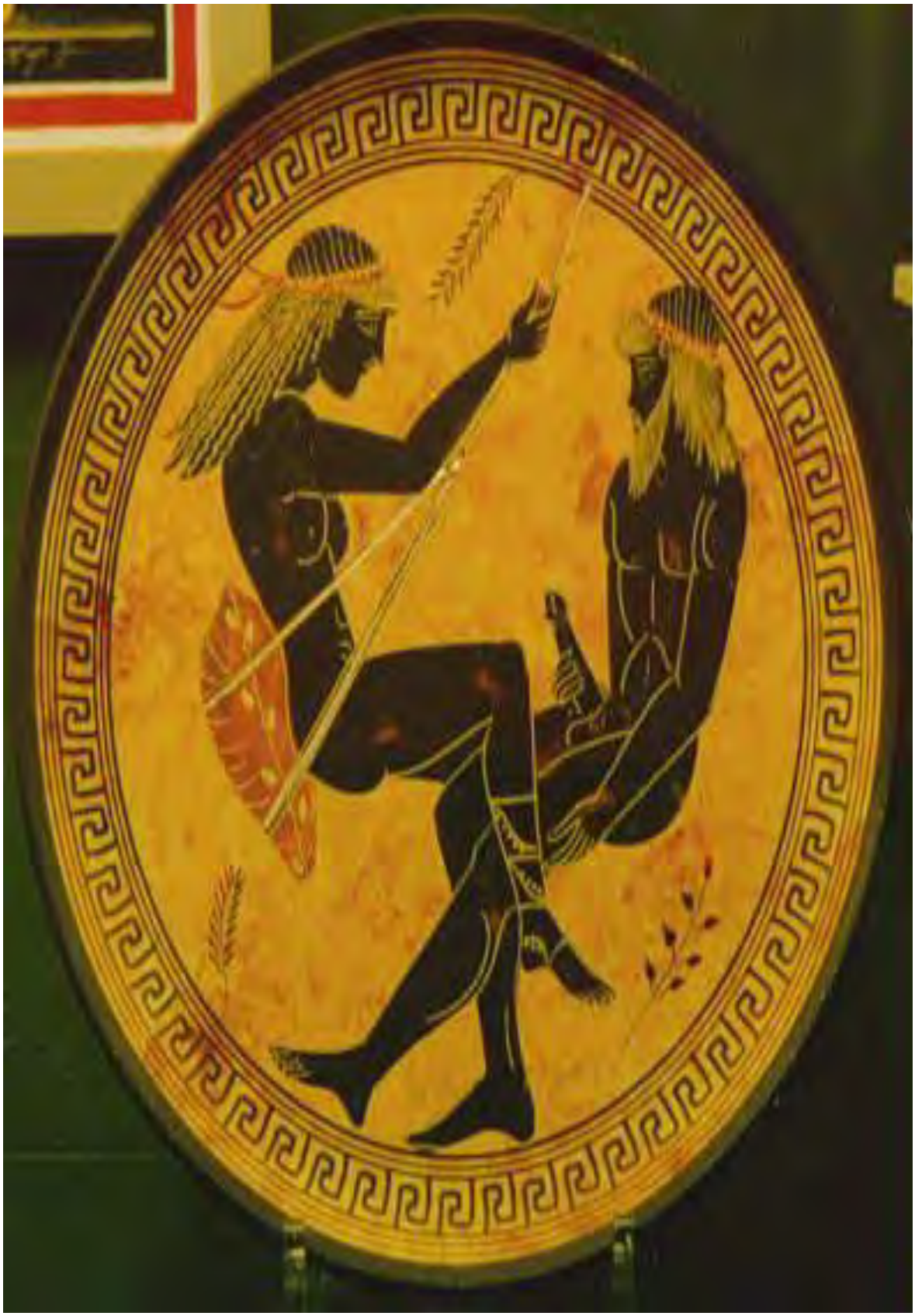

Grecia * Paleoramica (470 î. H.) *Min,* (950 î. Ch.) Egypt ANEXA 23

Grecia * Paleoramica (470 î. H.) ANEXA 24

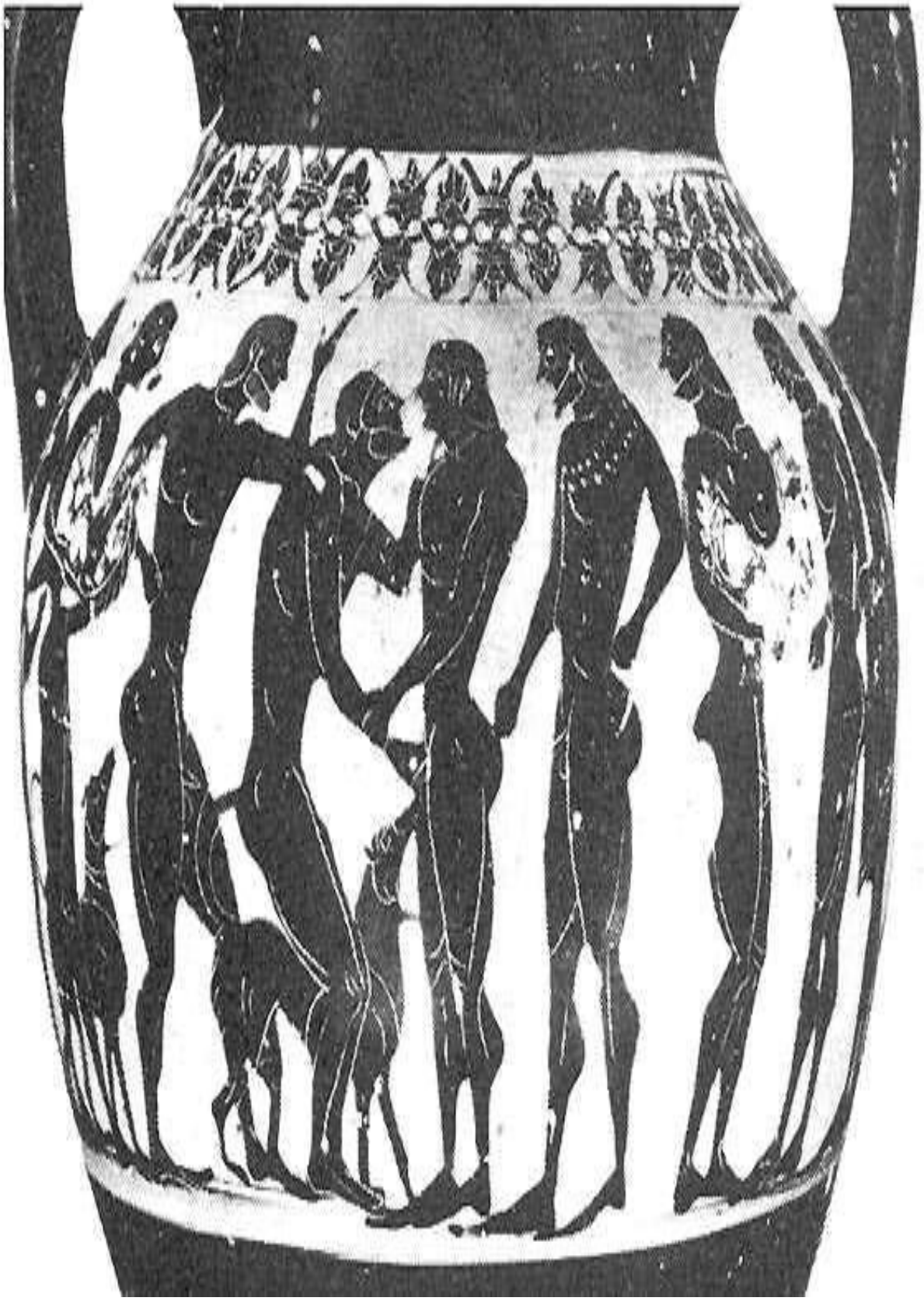

Grecia * Paleoramica (470 î. H.) ANEXA 25

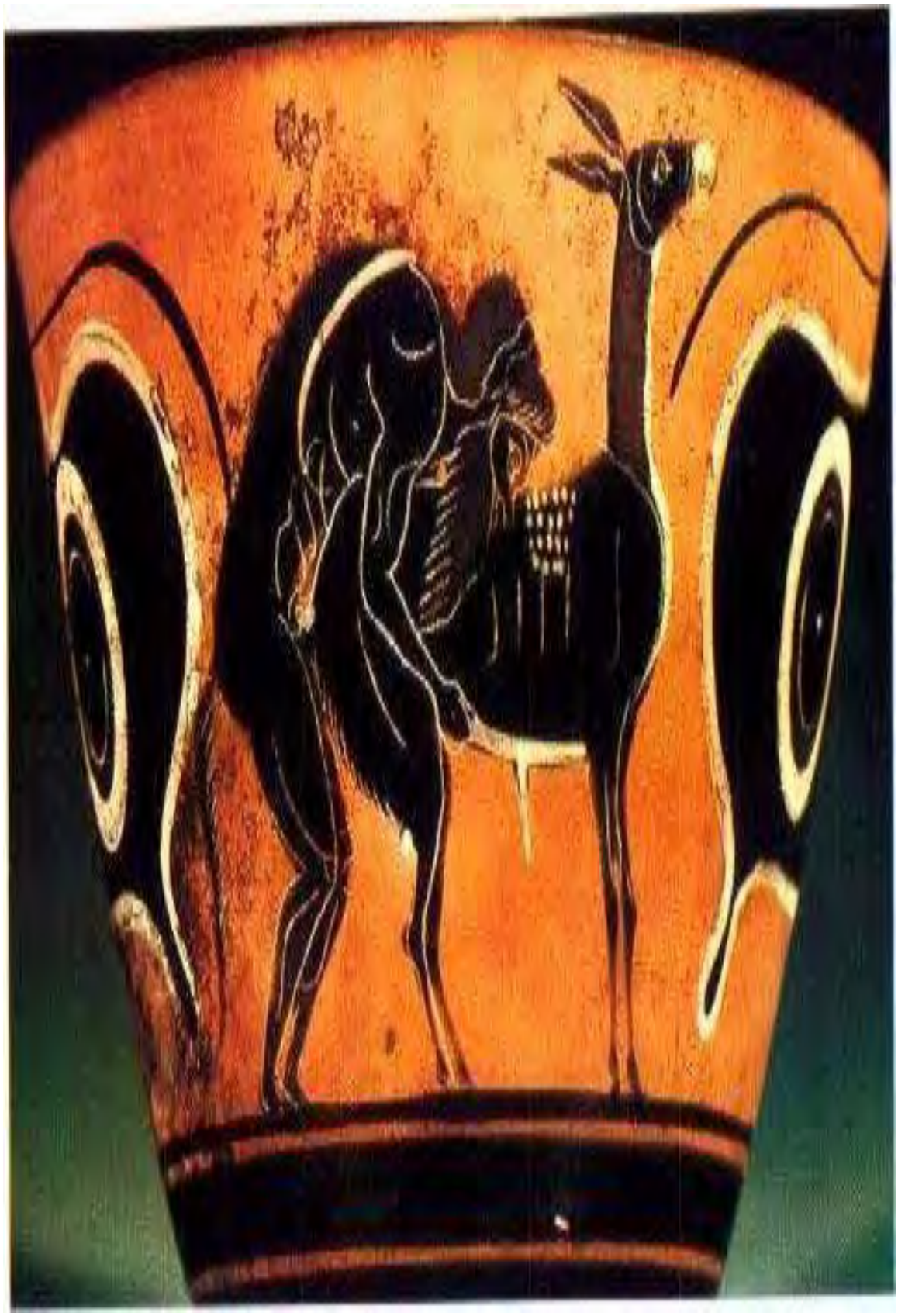

Grecia * Paleoramica (470 î. H.) ANEXA 26

Phallus (340 î. Ch.) Egypt ANEXA 27

Equilibre (345 î. Ch.) Egypt ANEXA 28

Satyr - Roma (90 î. H) ANEXA 29

La coupe ``*Warren*`` (25 î. H.) Asia Minor ANEXA 30

La coupe ''*Warren*'' (25 î. H.) Asia Minor ANEXA 31

Ptolemaic Period, Egypt ANEXA 32

Roman Period, Egypt ANEXA 33

Roman Period, Egypt ANEXA 34

Roman Period, Egypt ANEXA 35

Roman Period, Egypt ANEXA 36

Phallus - Magna Grecia ANEXA 40

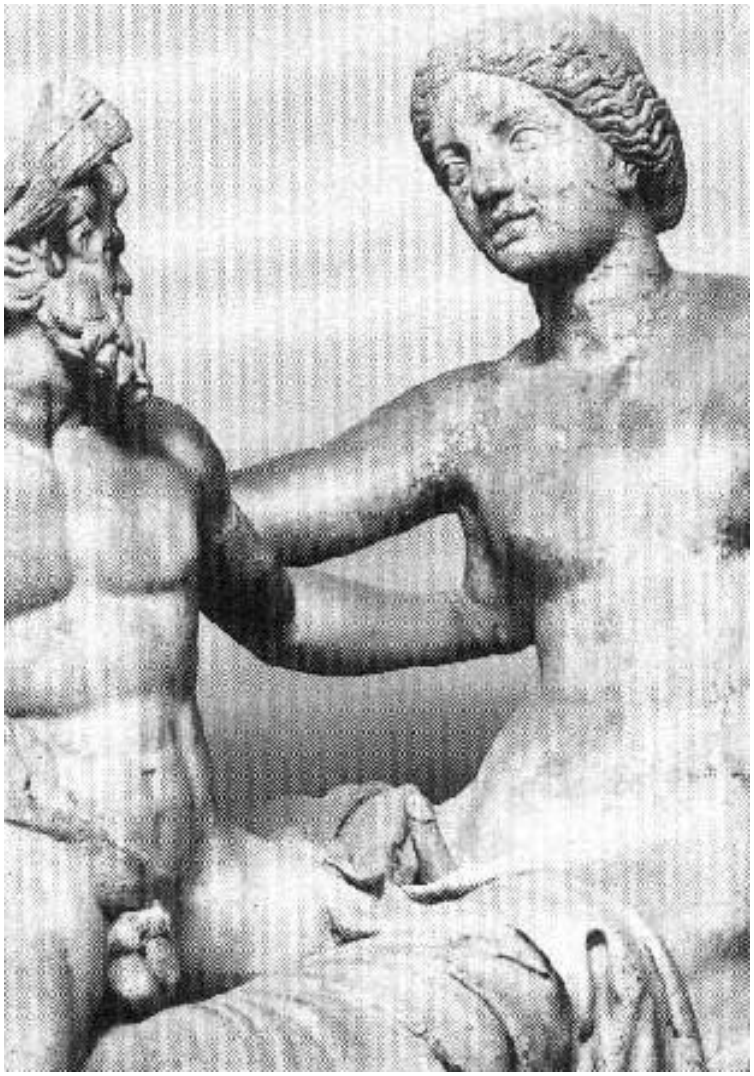

Androginos – Magna Grecia ANEXA 41

Holotem - Aegean Sea ANEXA 42

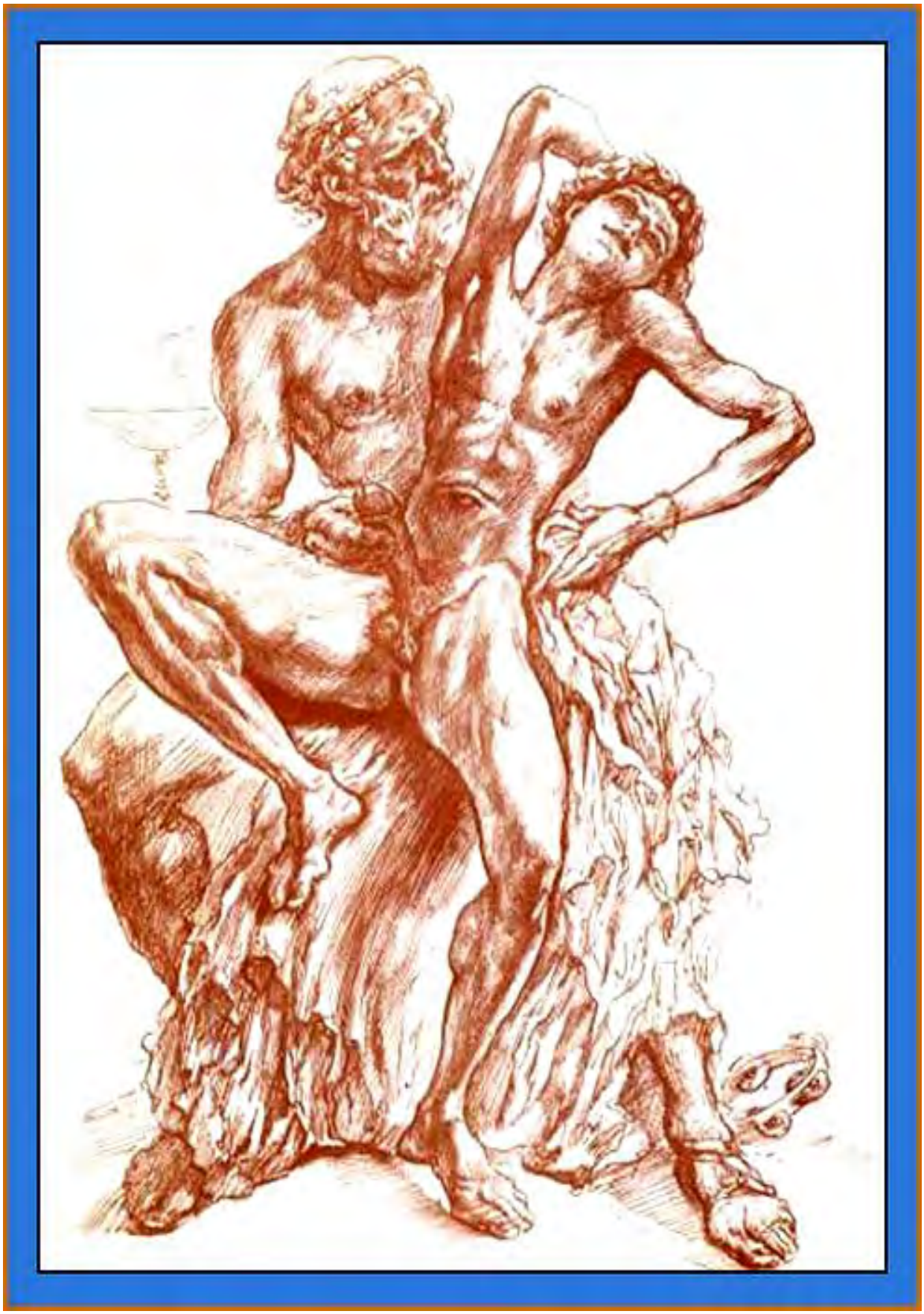

Master & Discipole - Magna Grecia ANEXA 43

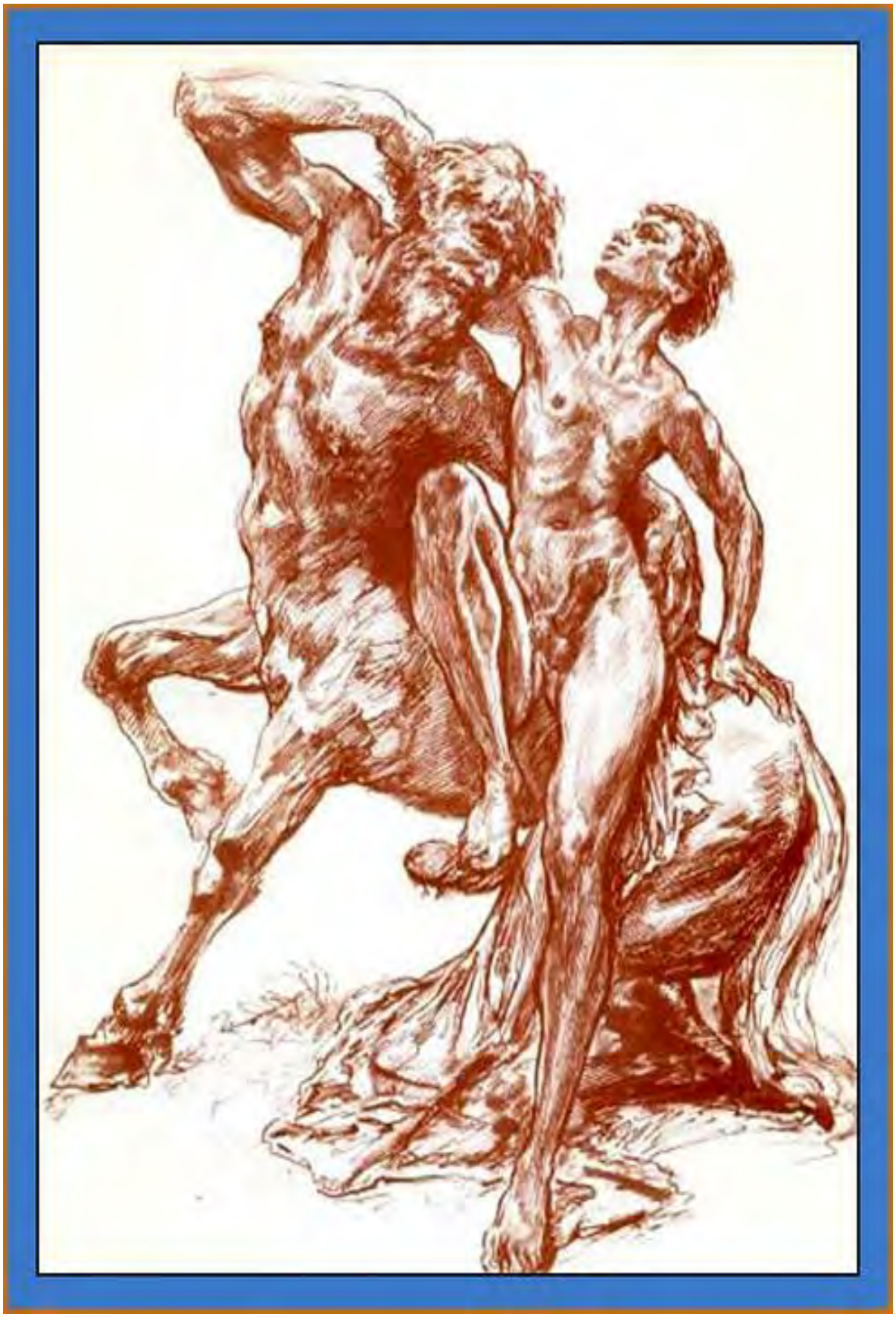

Centaurocratia – Magna Grecia ANEXA 44

Hacia – *Monument* ANEXA 45

Pre – Columbian Age ANEXA 46

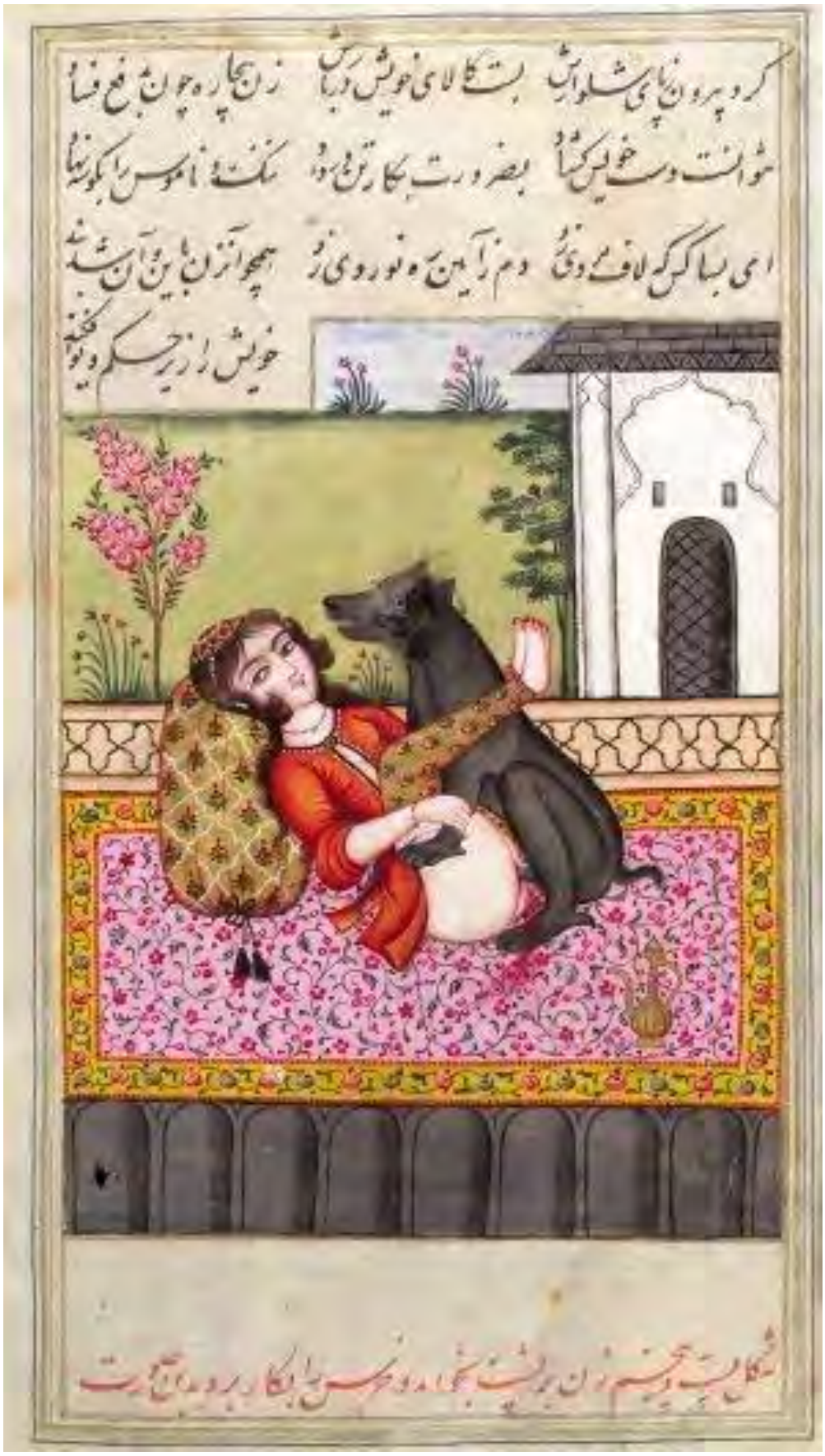

Arte Post – Persa * Iran ANEXA 47

Sex with horse - Bangladesh (Bengala Occidental) ANEXA 48

Macedonia (Greece) ANEXA 49

Terra – Cota (Herculaneum) ANEXA 50

Press – Mercur (Pompei) ANEXA 51

Priap - Musée de Picardie à Amiens ANEXA 52

Marble Sculpture - *House of the Vetti* ANEXA 53

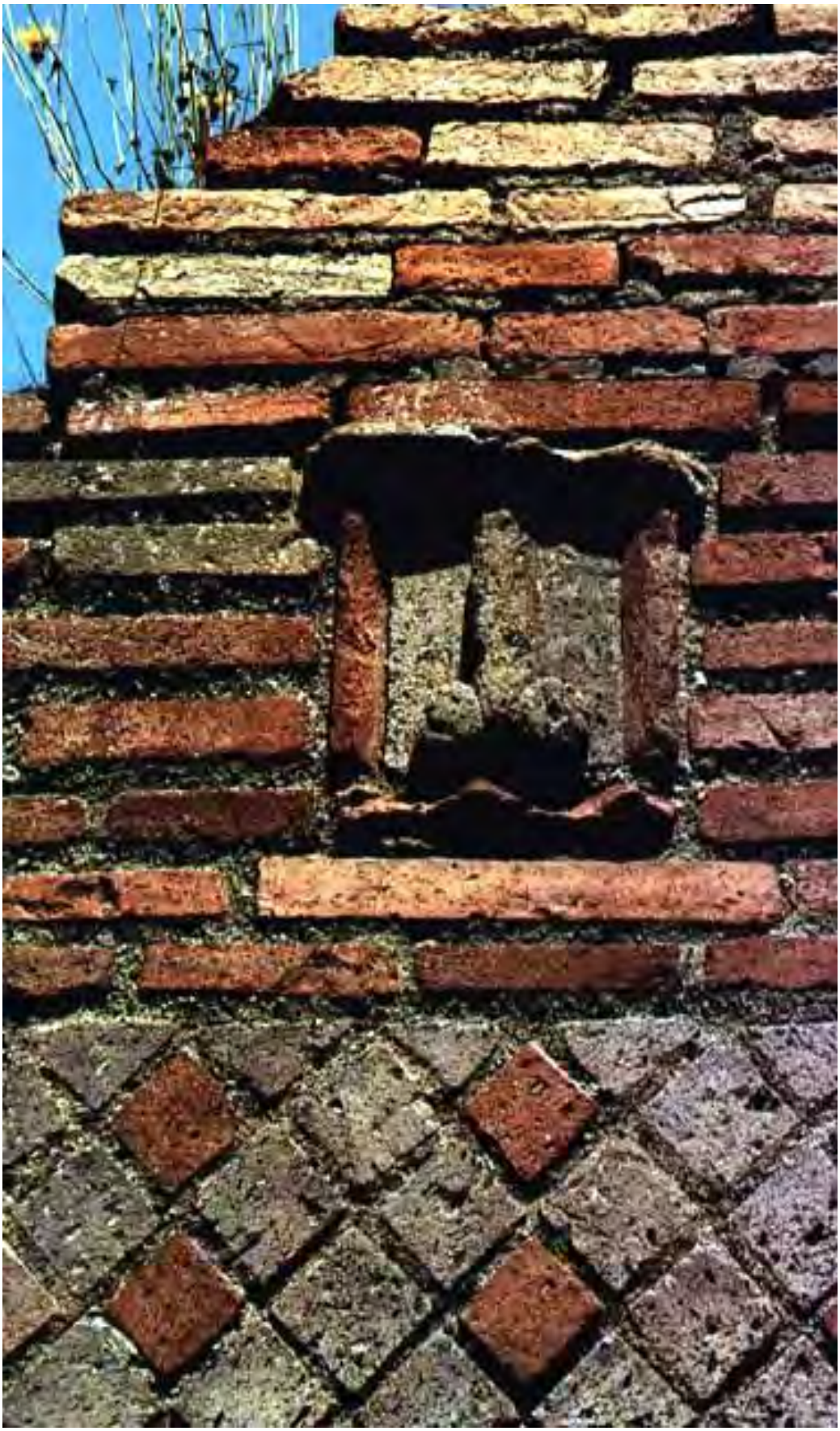

Phallus, Decorative Home Brick – Work (Pompei) ANEXA 54

Stone Phallic, Carvings - Cappadocia (Ionia) Turkey ANEXA 55

*Sigiliul Imperial Claudius & Messalina * Mirrore Image Print* ANEXA 56

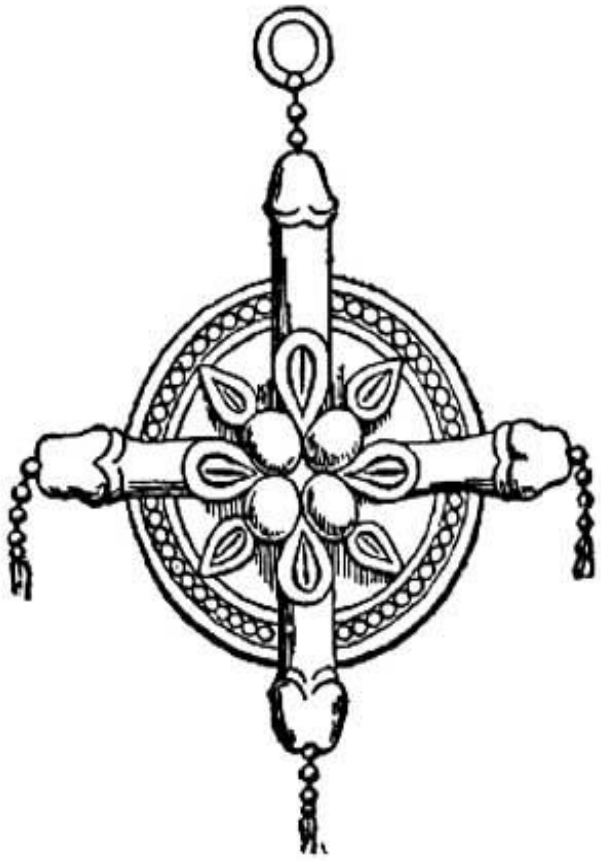

Early Christian Phallic Cross * Rome & India ANEXA 57

Pan (Eromenos) & Capra (Herculaneum - Pompei) 100 î. H. ANEXA 58

Pan (Eromenos) & Capra (Herculaneum - Pompei) 100 î. H. ANEXA 59

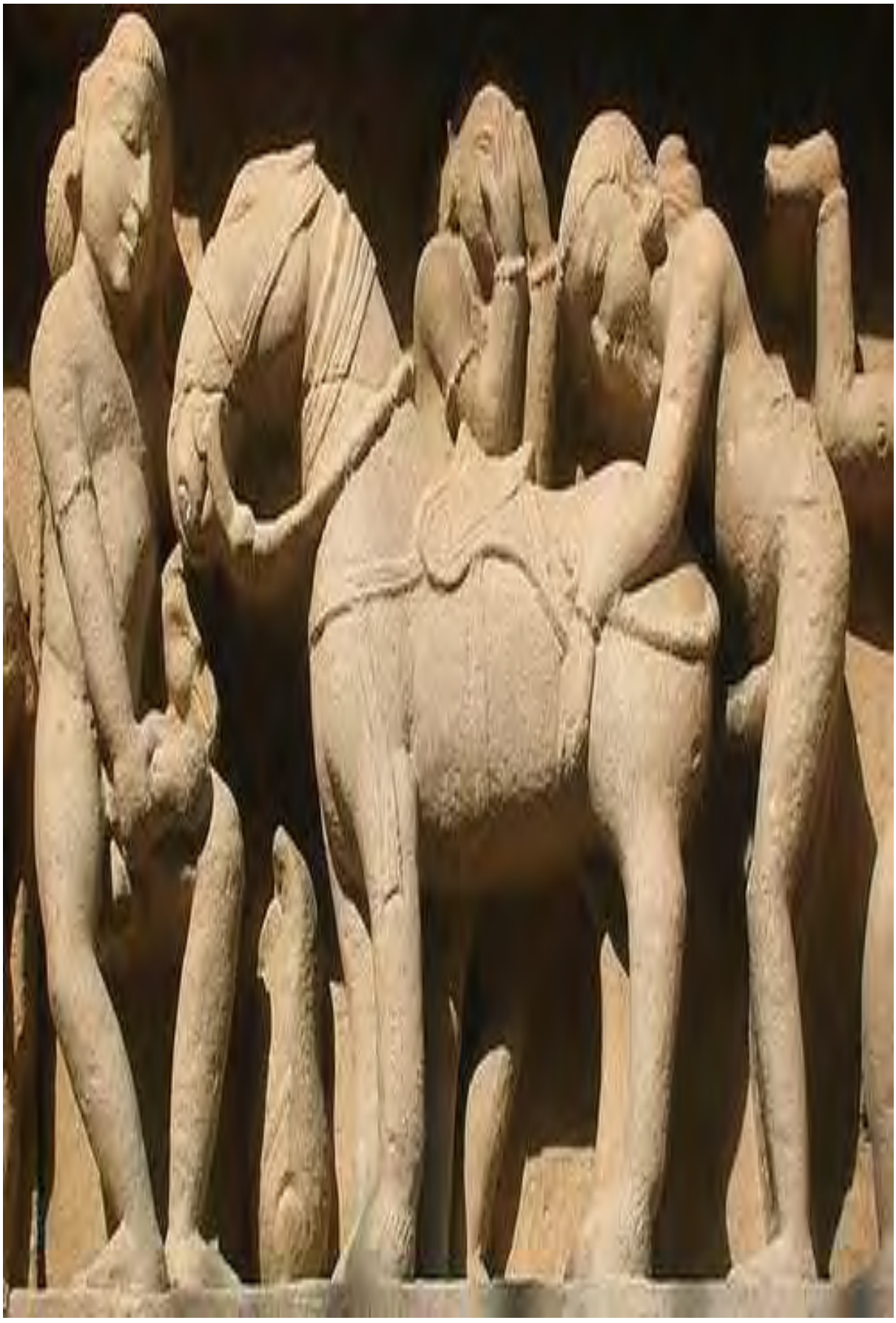

Temple of Balligavi (1100) India ANEXA 60

*Leda & Swan * (Zeus)* 1290 ANEXA 61

Lorenzo Maitani, *Adam & Eva* (1310) ANEXA 62

Cellini Benvenutto, *Salt - Cellar* * (1543) ANEXA 63

Young, Fresh - Time ANEXA 64

Hans Baldung Grien, *Eva* (1510) ANEXA 65

Harmenszoon van Rijn Rembrandt, *Călugăr într-un lan de grâu* (1646) ANEXA 66

Nicolai Abildgaard, *Ymer dier koen Ødhumbla* (1777) ANEXA 67

Fuseli Henry, *Thor Battering the Midgard Serpent* (1788) ANEXA 68

Claude Bornet, *Marquis de Sade* (1798) ANEXA 69

Thomas Rowlandson, *Monjas* (1810) ANEXA 70

Zichy Mihaly Onarc, *School – Secret* (1851) ANEXA 71

Zichy Mihaly Onarc, *2 boys* (1851) ANEXA 72

Jean - Frederic Maximilien, *Leda & Lebăda (Zeus)* 1866 ANEXA 73

Felicien Rops, *The Temptation of St. Anthony* (1878) ANEXA 74

William Bouguereau, *Young Girl Defending Her-Self Against Love* (1880) ANEXA 75

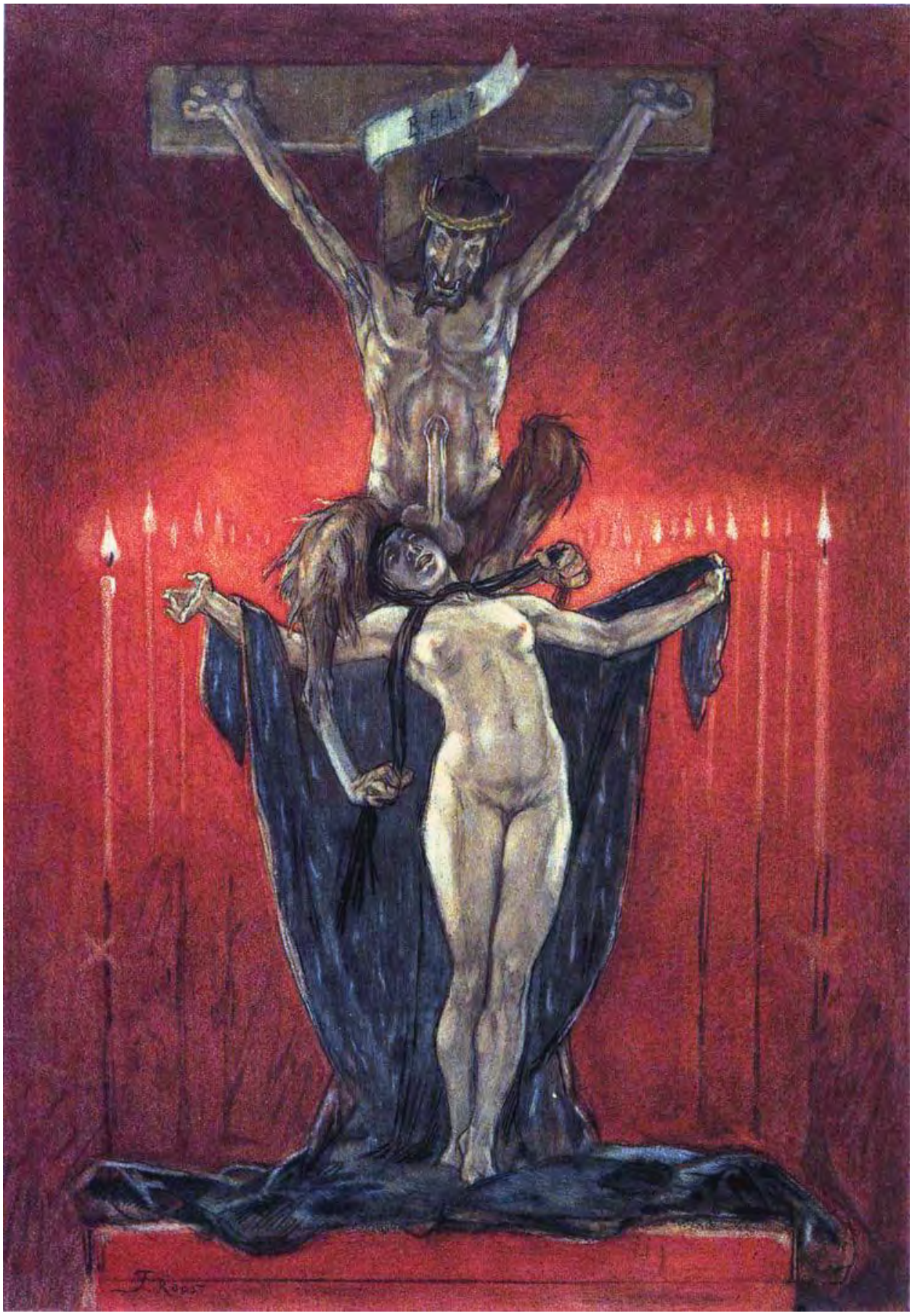

Felicien Rops, *The Satanist – The Calvary* (1882) ANEXA 76

Felicien Rops, *The Satanist – The Sacrifice* (1883) ANEXA 77

Aimé-Jules Dalou, *La Fraternité des Peuples* (1883) ANEXA 78

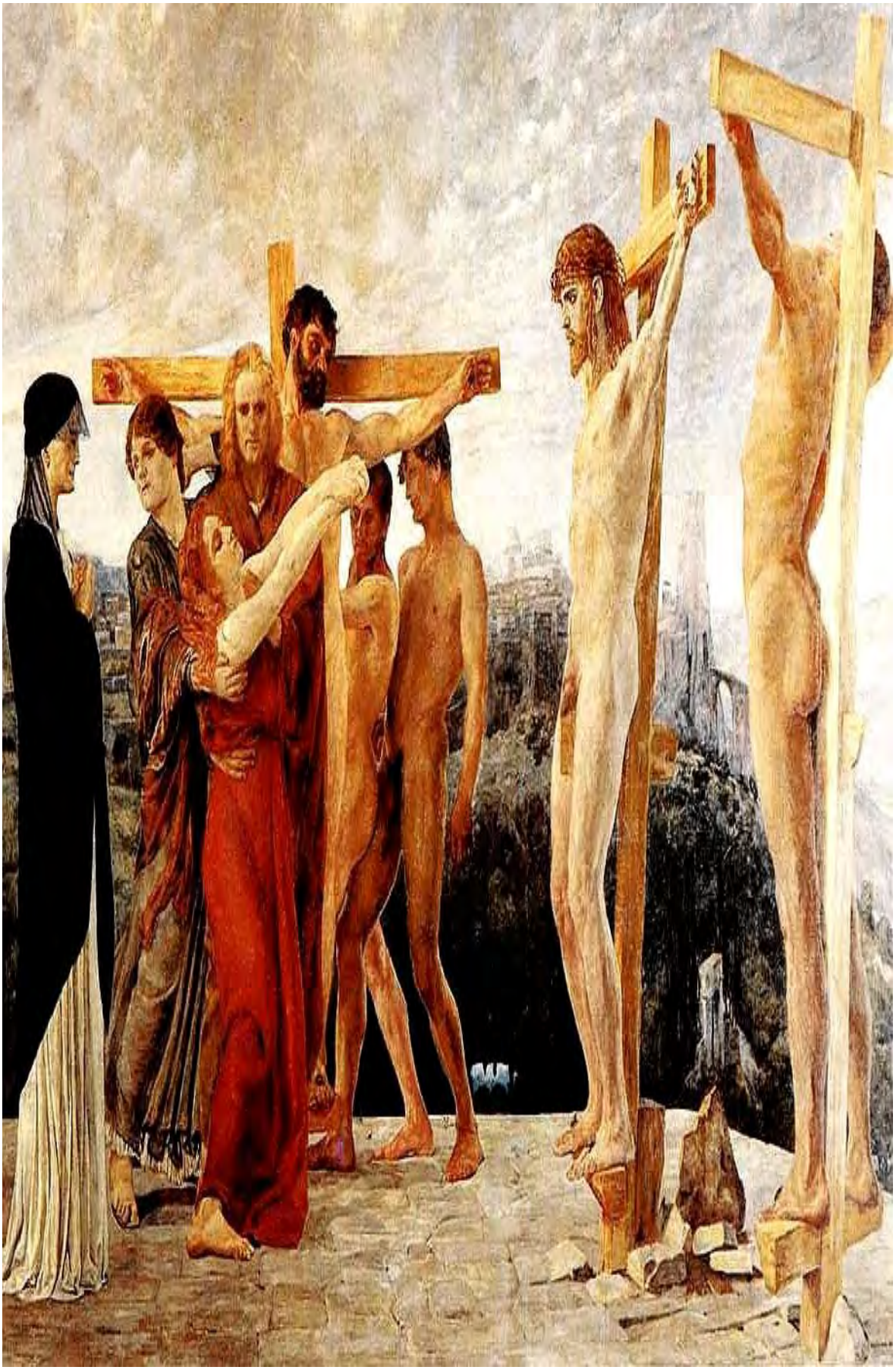

Max Clinger, *Crucifixion* (Hyper – Zoom) 1890 ANEXA 79

Mihaly Zichy, *Erotica* (1897) ANEXA 80

Martin van Maele, *La Grande Danse Macabre des Vifs* (1905) ANEXA 81

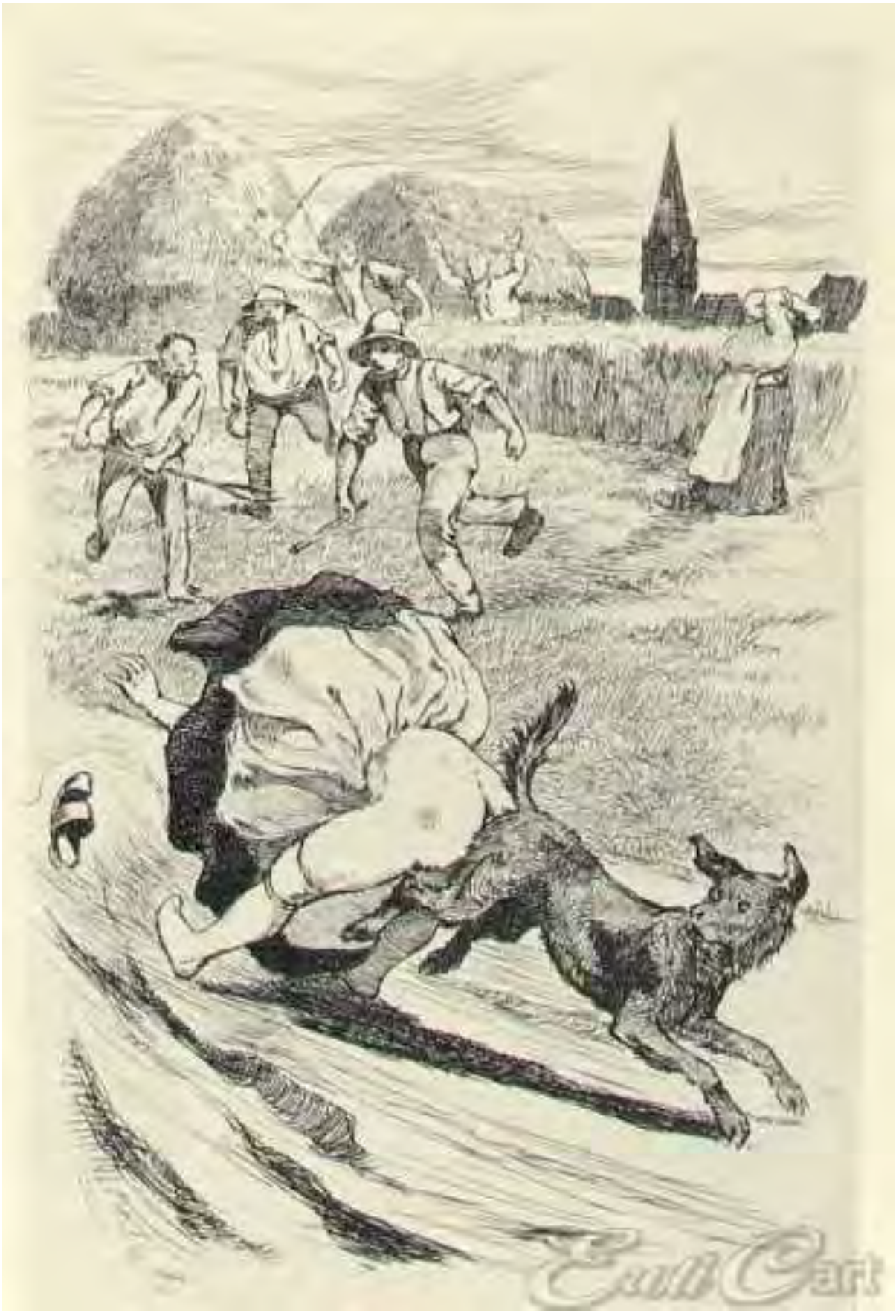

Martin van Maele, *La Grande Danse Macabre des Vifs* (1905) ANEXA 82

Martin van Maele, *La Grande Danse Macabre des Vifs* (1905) ANEXA 83

Martin van Maele, *La Grande Danse Macabre des Vifs* (1905) ANEXA 84

Martin van Maele, *La Grande Danse Macabre des Vifs* (1905) ANEXA 85

Martin van Maele, *La Grande Danse Macabre des Vifs* (1905) ANEXA 86

Édouard-Henri Avril , *De Figuris Veneris (1906)* ANEXA 87

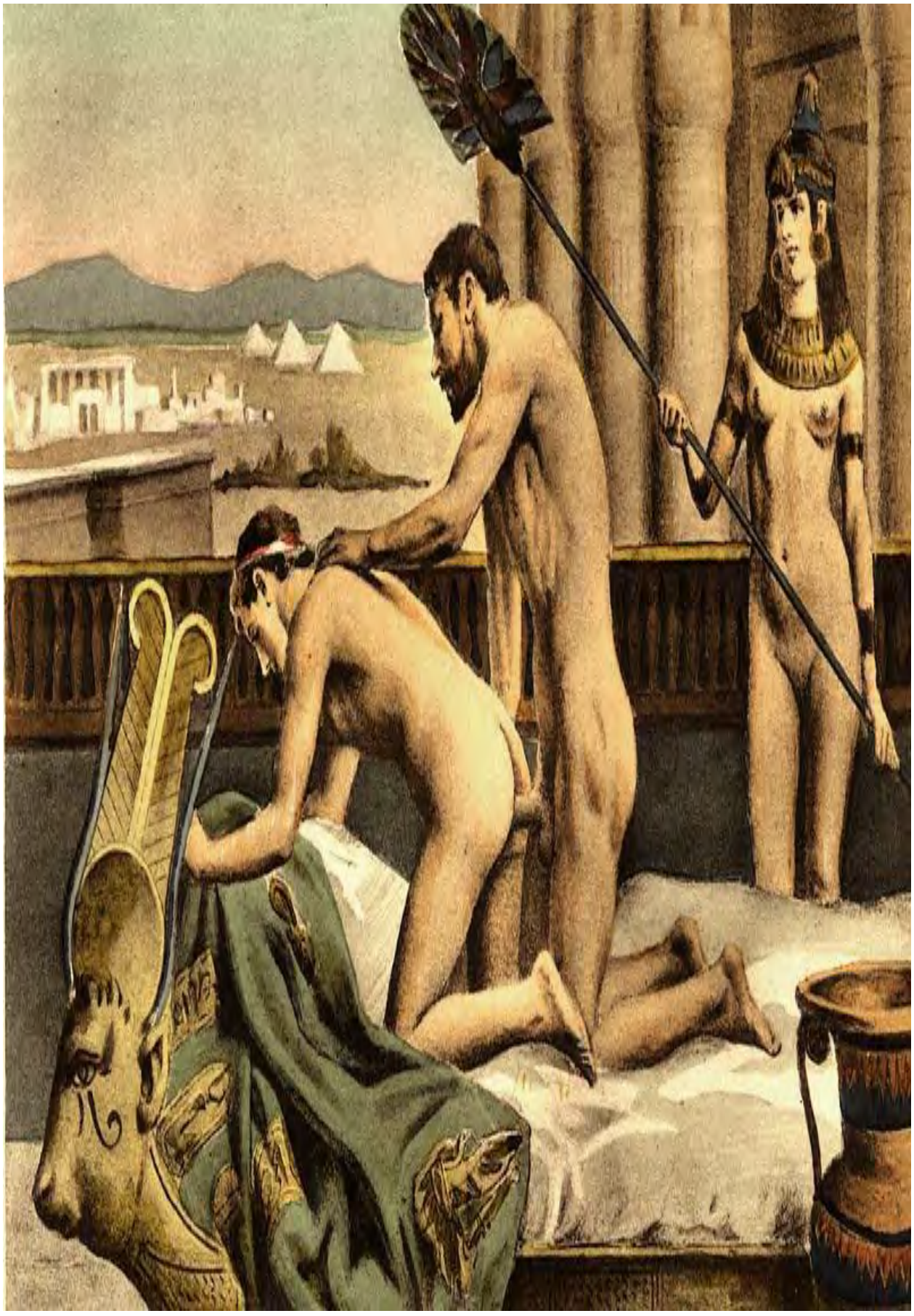

Édouard-Henri Avril, *Hadrien et Antinoüs en Egypte (1906)* ANEXA 88

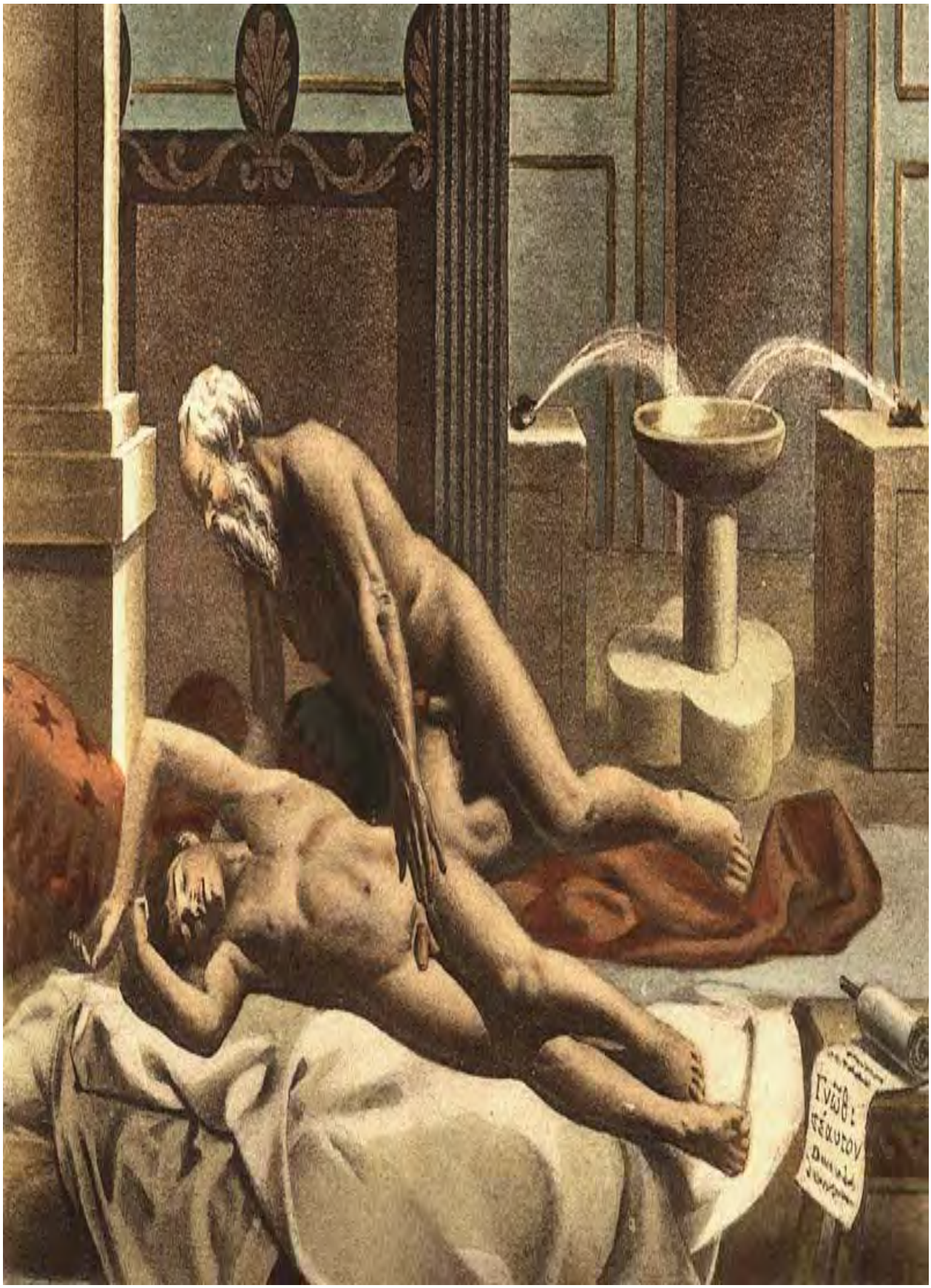

Édouard-Henri Avril , *Socrate & Alcibiade (1906)* **Manifestul armat la dreapta imaginii**

CUNOAȘTE-TE PE TINE ÎNSUȚI! * ANEXA 89

Constantin Brâncuşi, *Supliciu* (1907) ANEXA 90

Franz von Bayros, *Pictures from the Boudoir of Madame CC* (1912) ANEXA 91

Constantin Brâncuşi, *Coloana Sărutului* (1917) ANEXA 92

Constantin Brâncuși, *Tors de tânăr* (1917) ANEXA 93

Paul - Emile Bécat, *Amies (1920)* ANEXA 94

Lucian Freud, *Sunny Morning – Eight Legs* (1922) ANEXA 95

Jean Cocteau, *Sleep* (1926) ANEXA 96

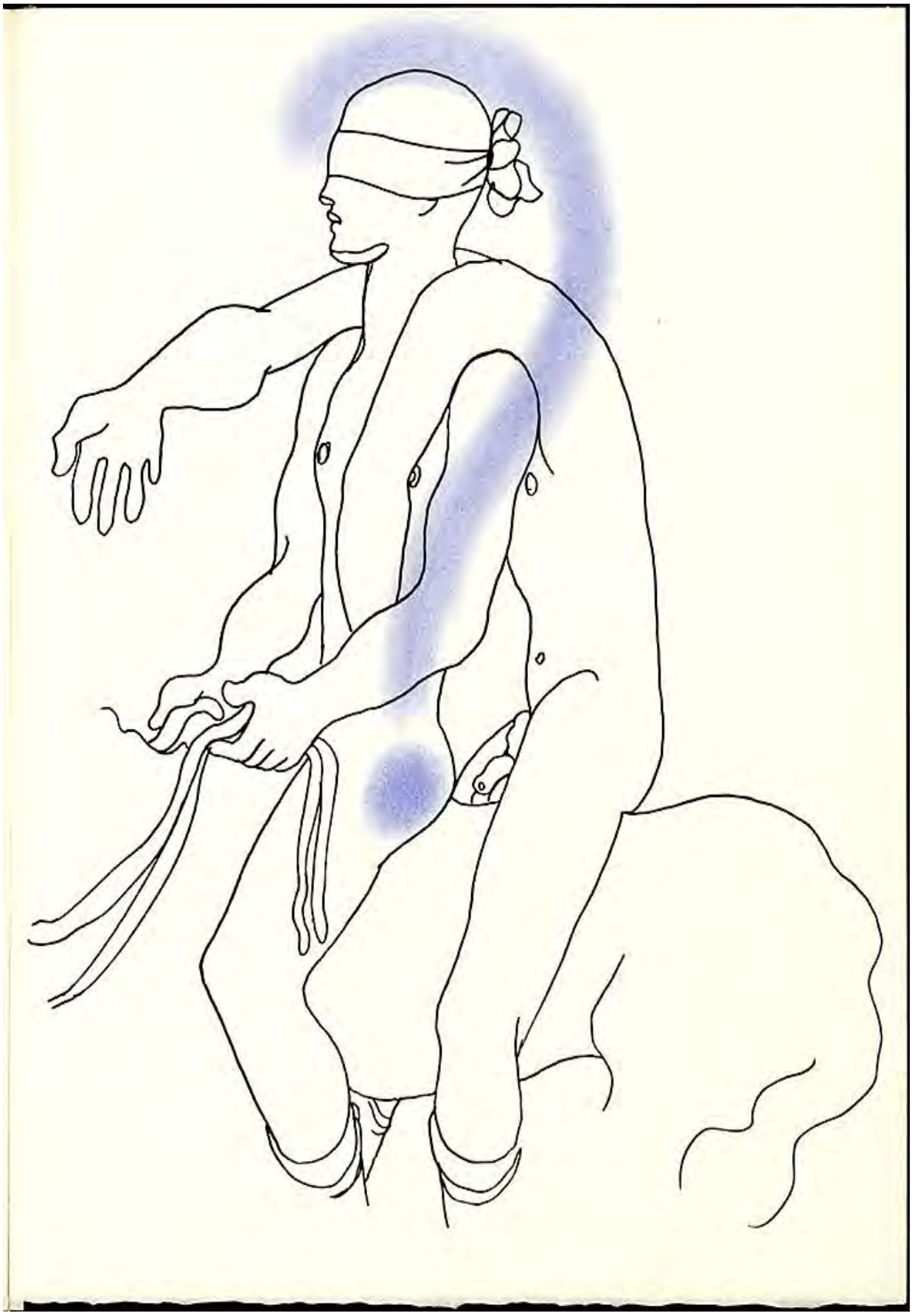

Jean Cocteau, *2 boys & Horse* (1927) ANEXA 97

Jean Cocte*au,* *Proof* (1927) ANEXA 98

Jean Cocteau, *Solitaire* (1927) ANEXA 99

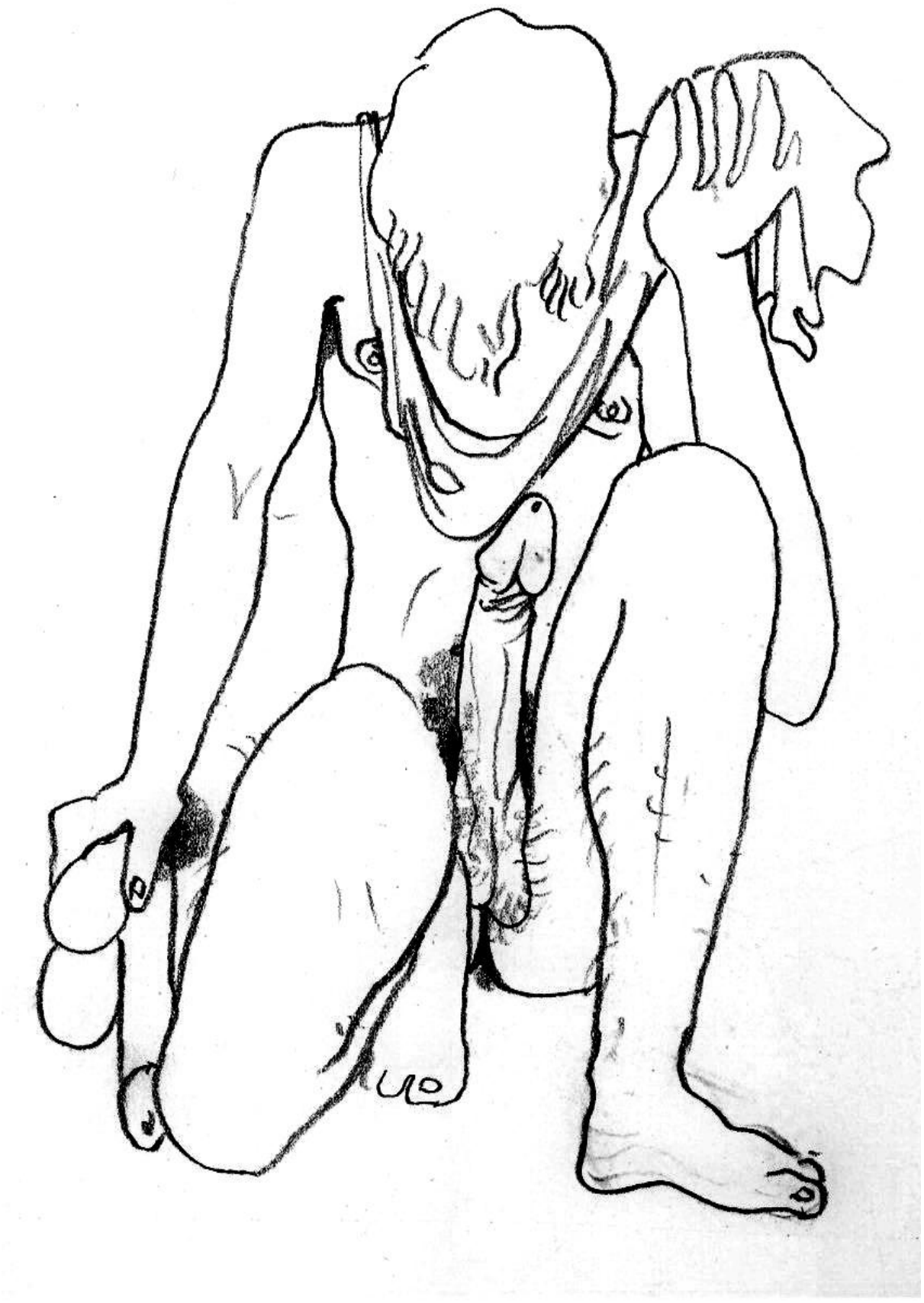

Jean Cocteau, *Honnetes* (1927) ANEXA 100

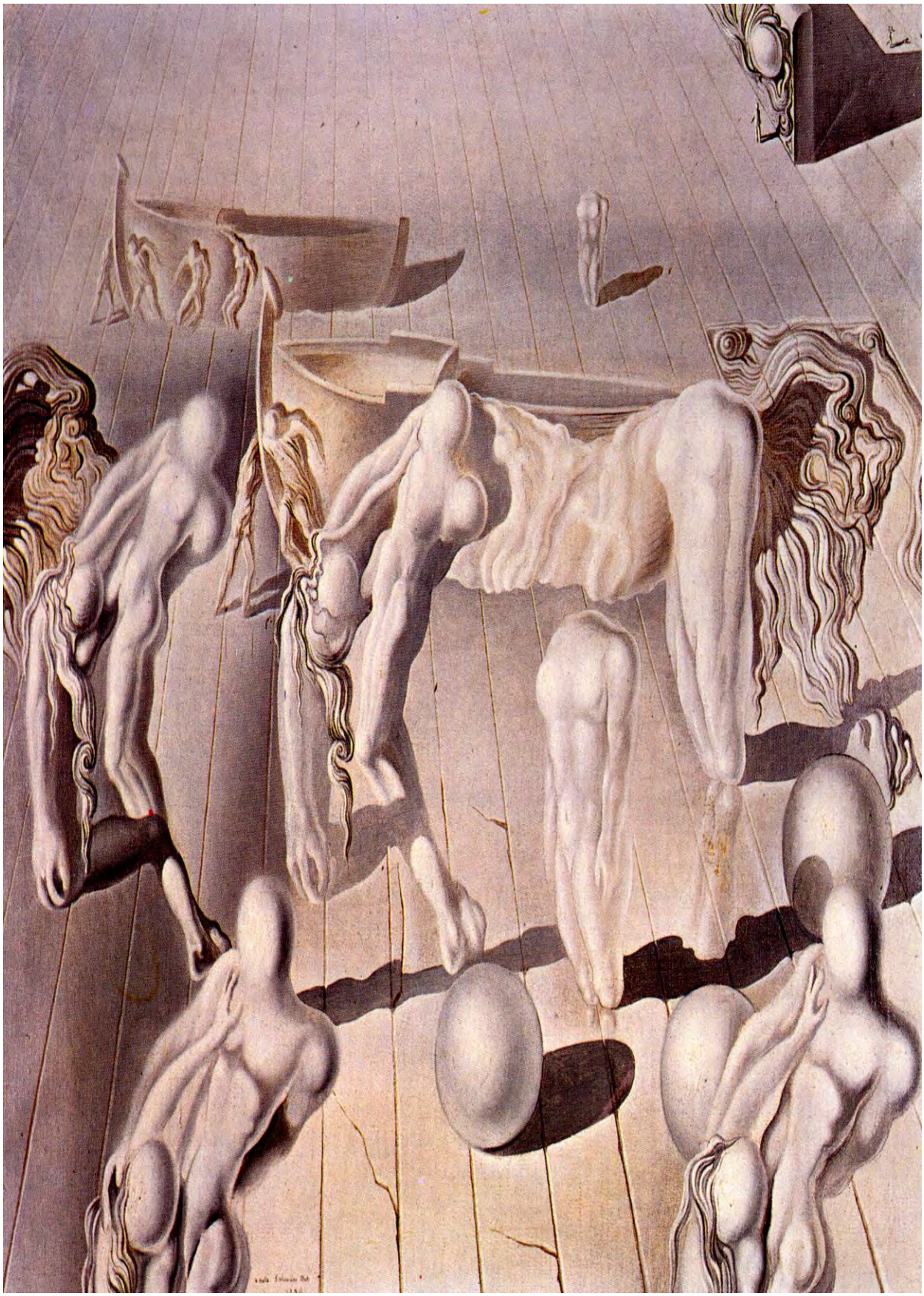

Salvador Dali, *Invisible Sleeping Woman Horse* (1930) ANEXA 101

Constantin Brâncuși, *Coloana Infinitului* (1930) ANEXA 102

Salvador Dali, *Oedipus Complex - The Persistence of Memory* (1931) ANEXA 103

Picasso, *The Dream* (1932) ANEXA 104

Picasso, *Guernica* (1937) ANEXA 105

Constantin Brâncuşi, *Poarta* Sărutului (1937) ANEXA 106

Constantin Brâncuşi, *Masa Tăcerii* (1937) ANEXA 107

Salvador Dali, *Vertigo* (1939) ANEXA 108

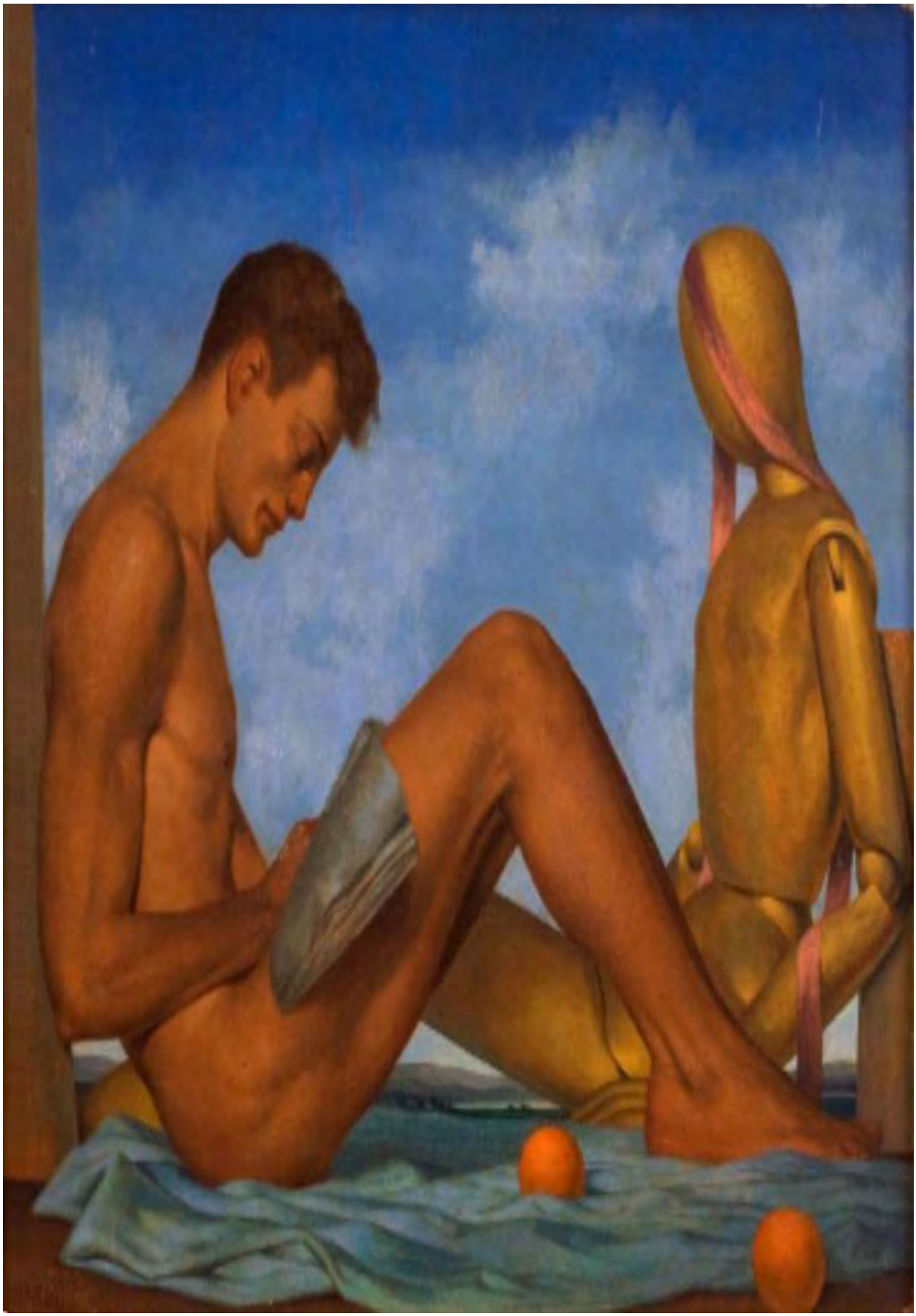

Alexander Cañedo, *Artist's models* (1940) ANEXA 109

Salvador Dali, *Backdrop - Café de Chinitas* (1943) ANEXA 110

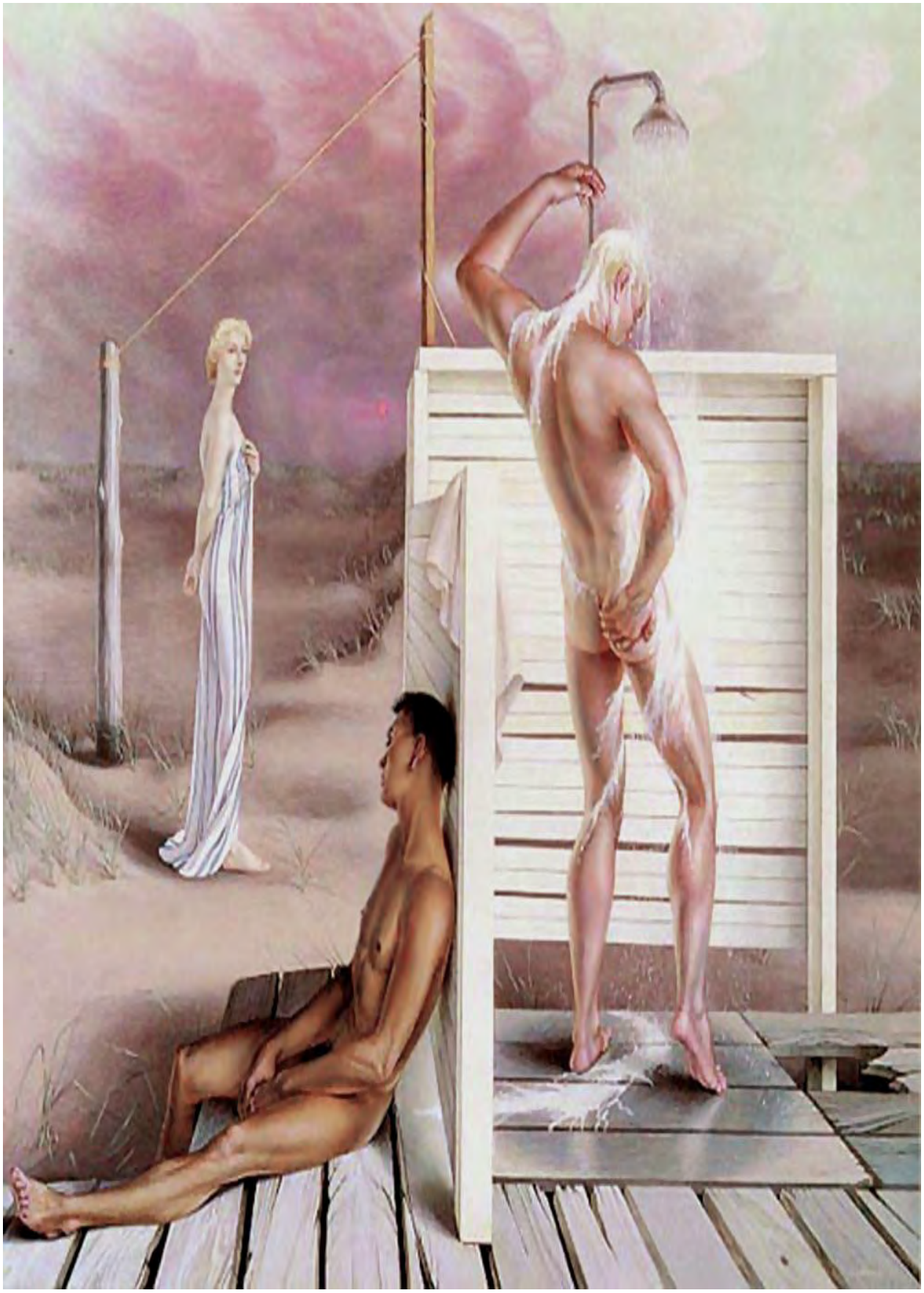

Paul Cadmus, *Shower* (1943) ANEXA 111

Anthony Christian, *Psyche & her Beau* (1945) ANEXA 112

Anthony Christian, *Zeus & the Gymnast* (1945) ANEXA 113

Roland Caillaux, *Un livre que j'ai lu* (1945) ANEXA 114

Roland Caillaux, *Un livre que j'ai lu* (1945) ANEXA 115

Paul Cadmus, *Manikins* (1951) ANEXA 116

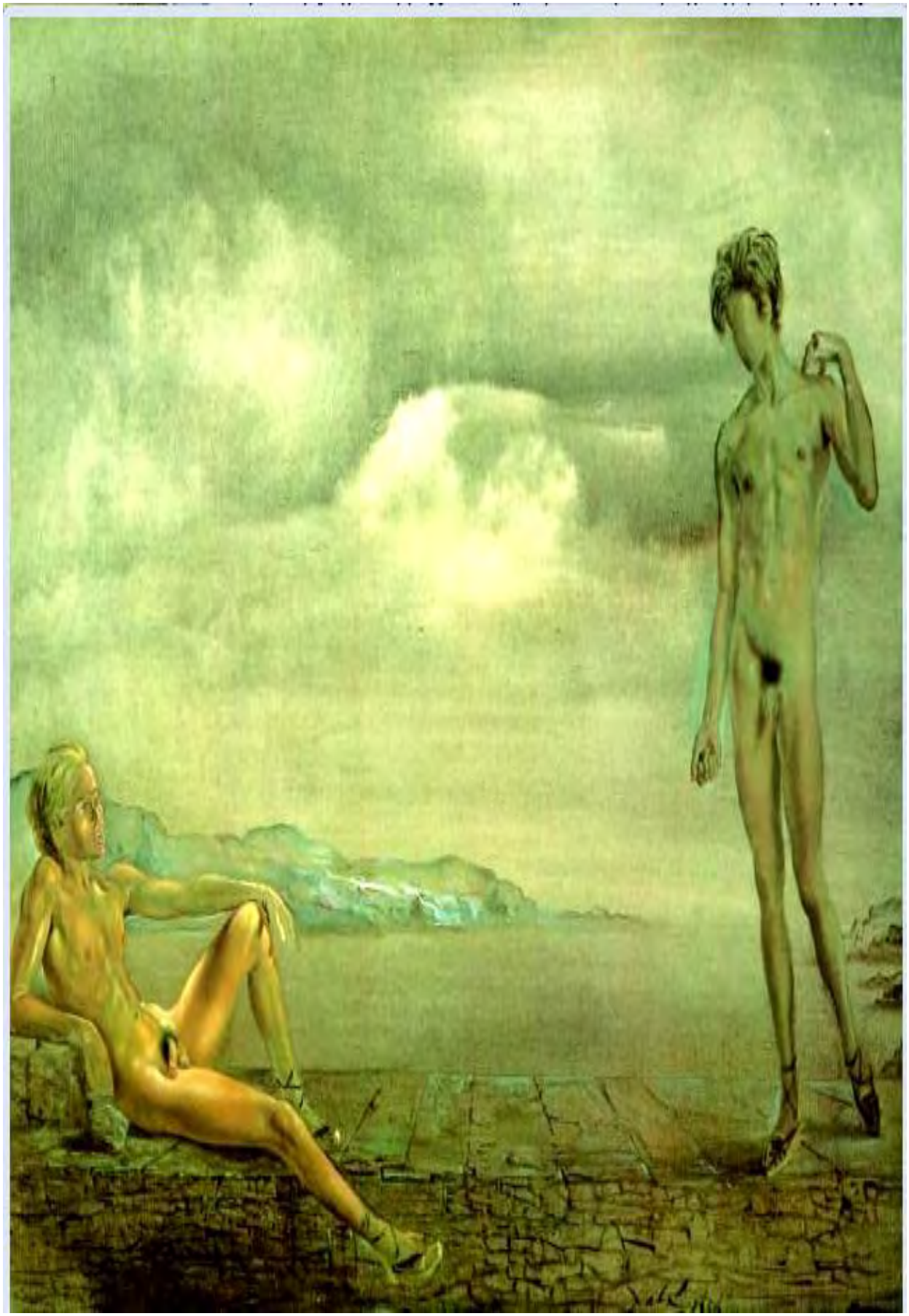

Salvador Dali, *Summit* (1952) ANEXA 117

Salvador Dali, *The Disintegration of Persistence of Memory* (1953) ANEXA 118

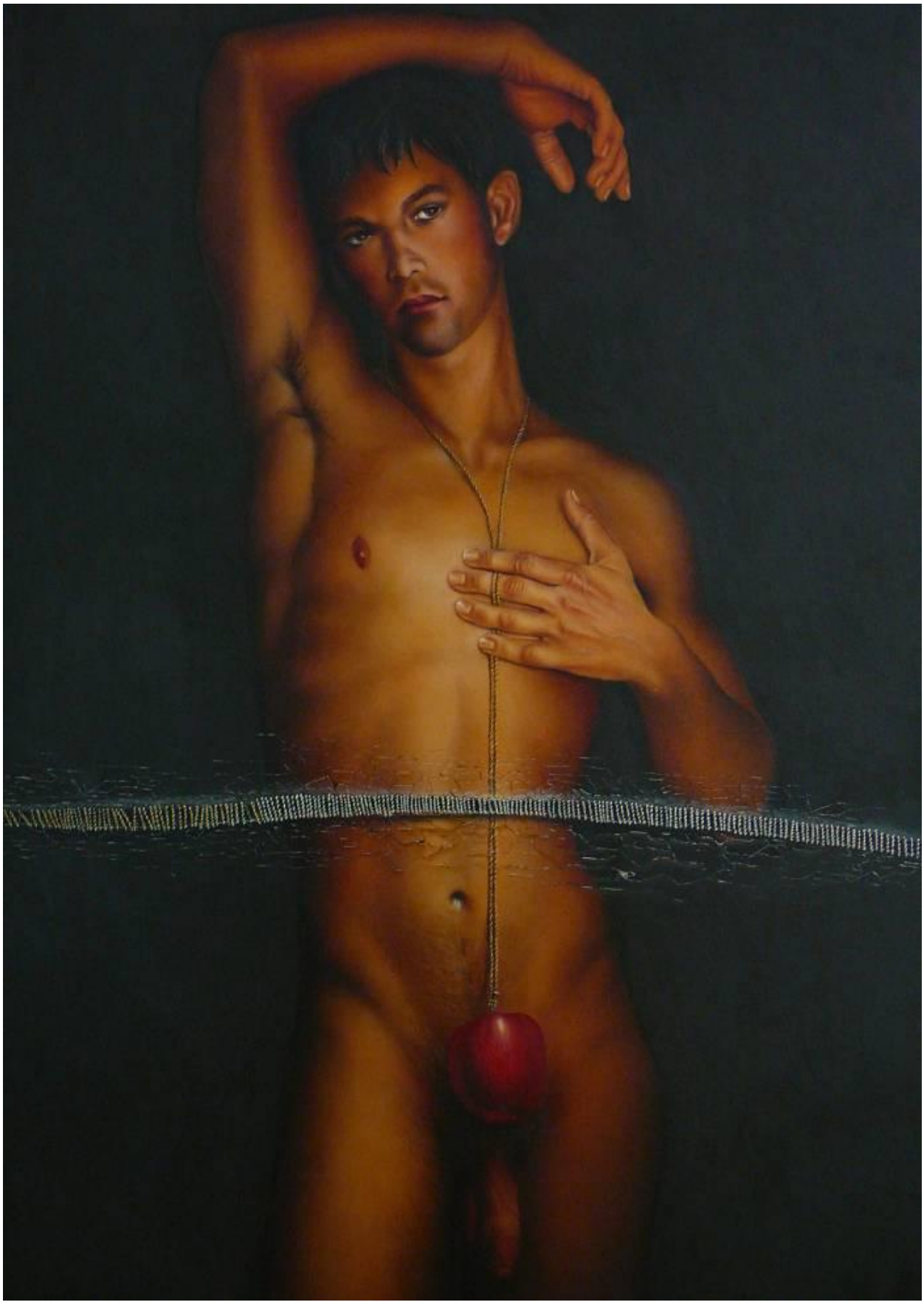

Joan Sasgar, *Fruta prohibida* (1953) ANEXA 119

Joan Sasgar, *St. Sebastian* (1953) ANEXA 120

Rolando Cubero, *Laocoonte* (1957) ANEXA 121

Ricardo Cubero, *Eco de sierpes* (1957) ANEXA 122

Rolando Cubero, *Ecce Homo* (1957) ANEXA 123

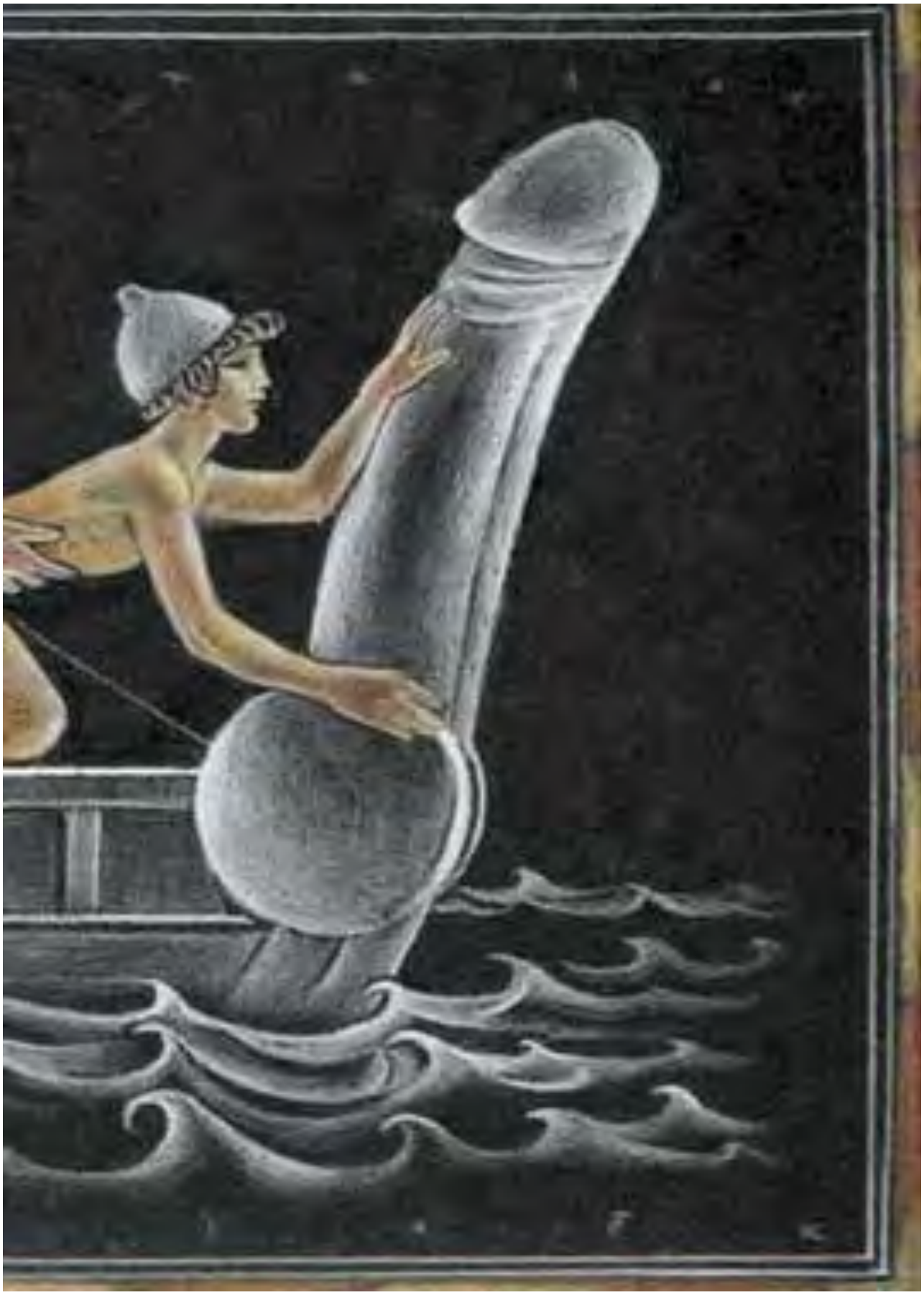

Gaston Goor, *Mousa Paidike* (1959) ANEXA 124

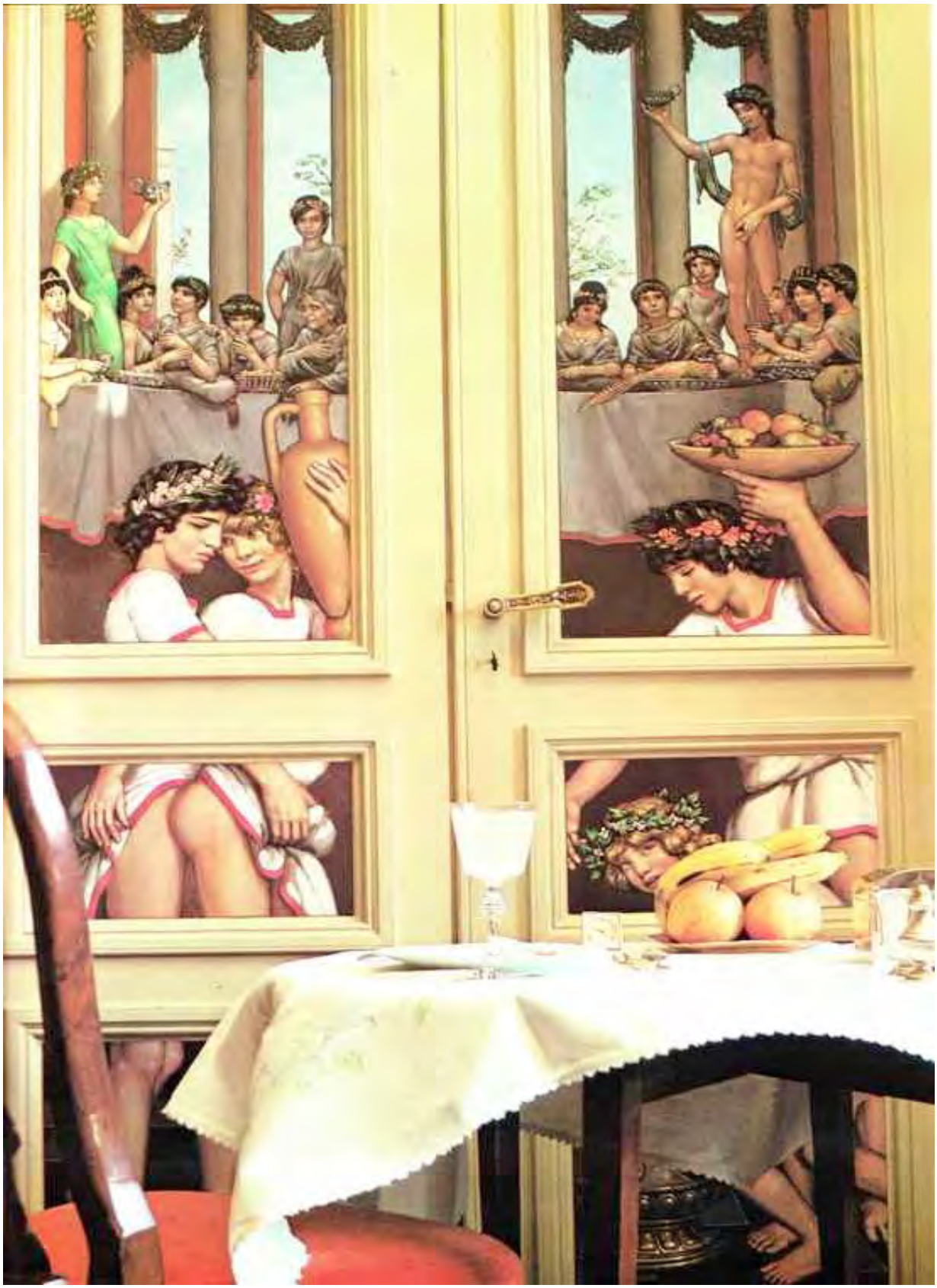

Gaston Goor, *Le banquet de Trimalcion* (1959) ANEXA 125

Gaston Goor, *Come - Back in Class* (1959) ANEXA 126

Erwin Olaf, *Iulius Caesar* (1959) ANEXA 127

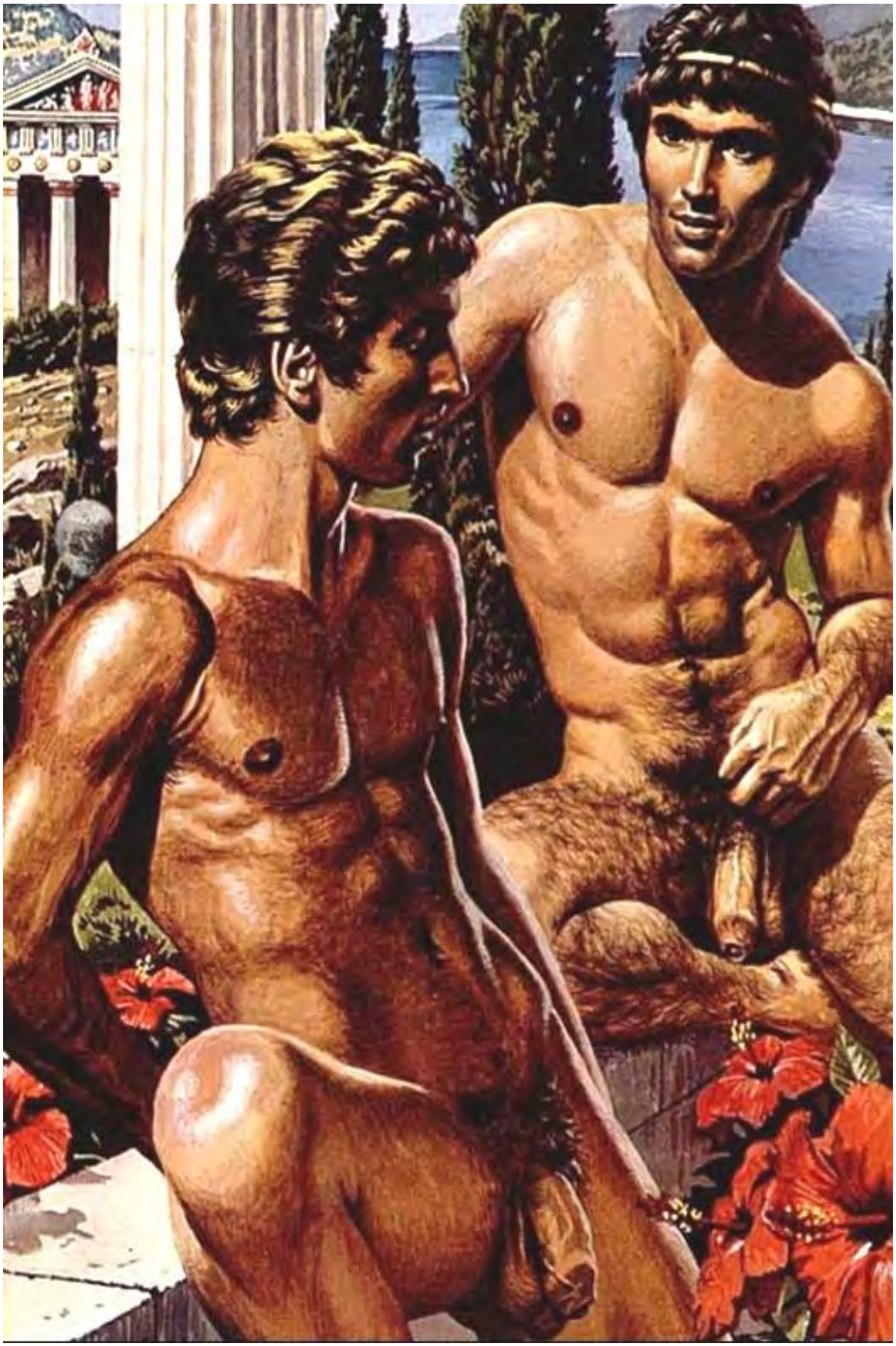

Roger Payne, *Roma* (1960) ANEXA 128

Peter Colstee, *Saint Sebastien* (1960) ANEXA 129

Erwin Olaf, *Ecstazy* (1961) ANEXA 130

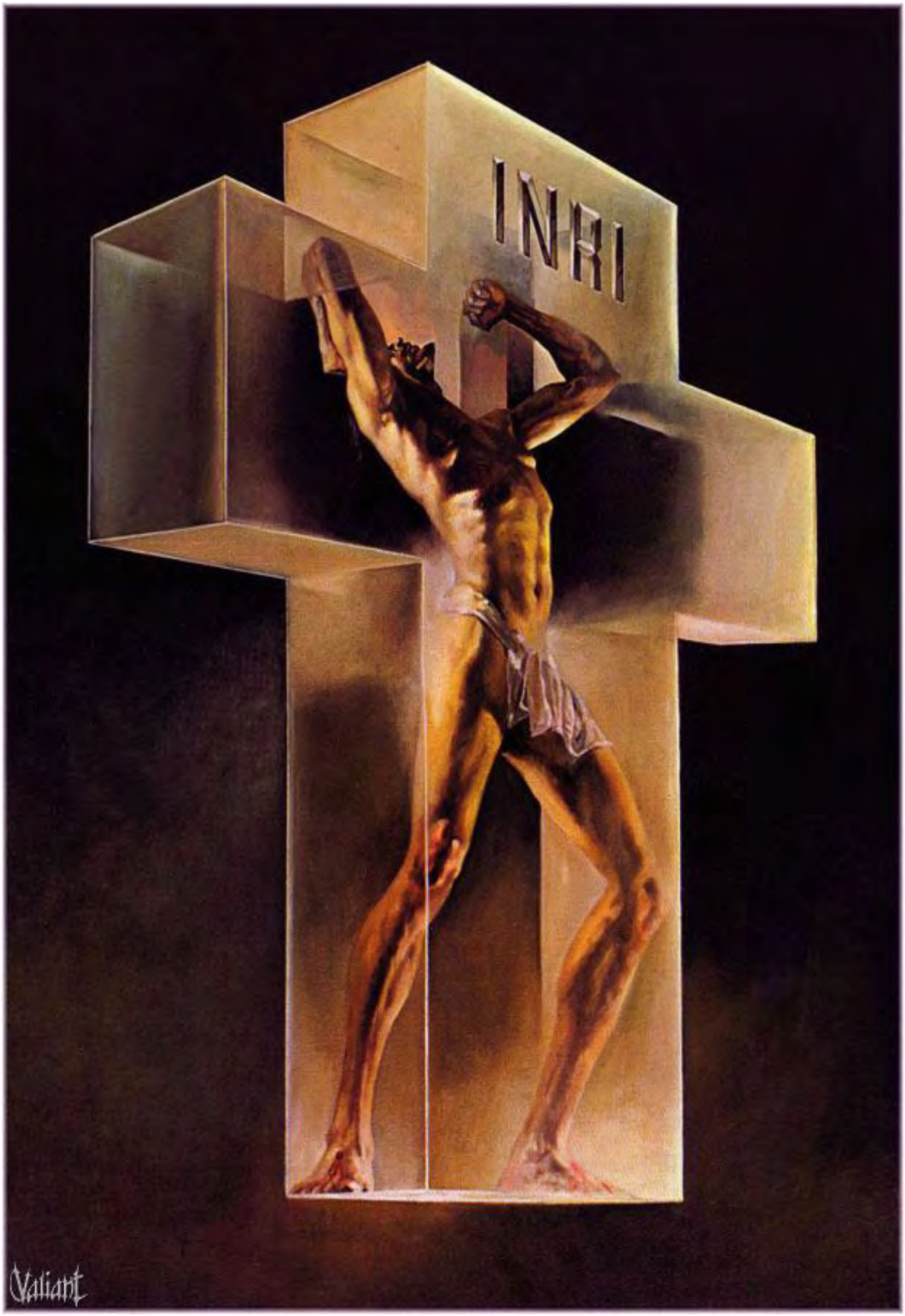

Boris Vallejo, *The Protest* (1967) ANEXA 131

Munoz Jose Luiz, *Cronos* (1969) ANEXA 132

James Gleeson, *Sold - Figure with Drawn Knee* (1970) ANEXA 133

James Gleeson, *Figure in a Psychoscape* (1975) ANEXA 134

James Gleeson, *Totems in Arcadia* (1979) ANEXA 135

Hasegawa Sadao, *Cross* (1979) ANEXA 136

Boris Vallejo, *Full Moon* (1979) ANEXA 137

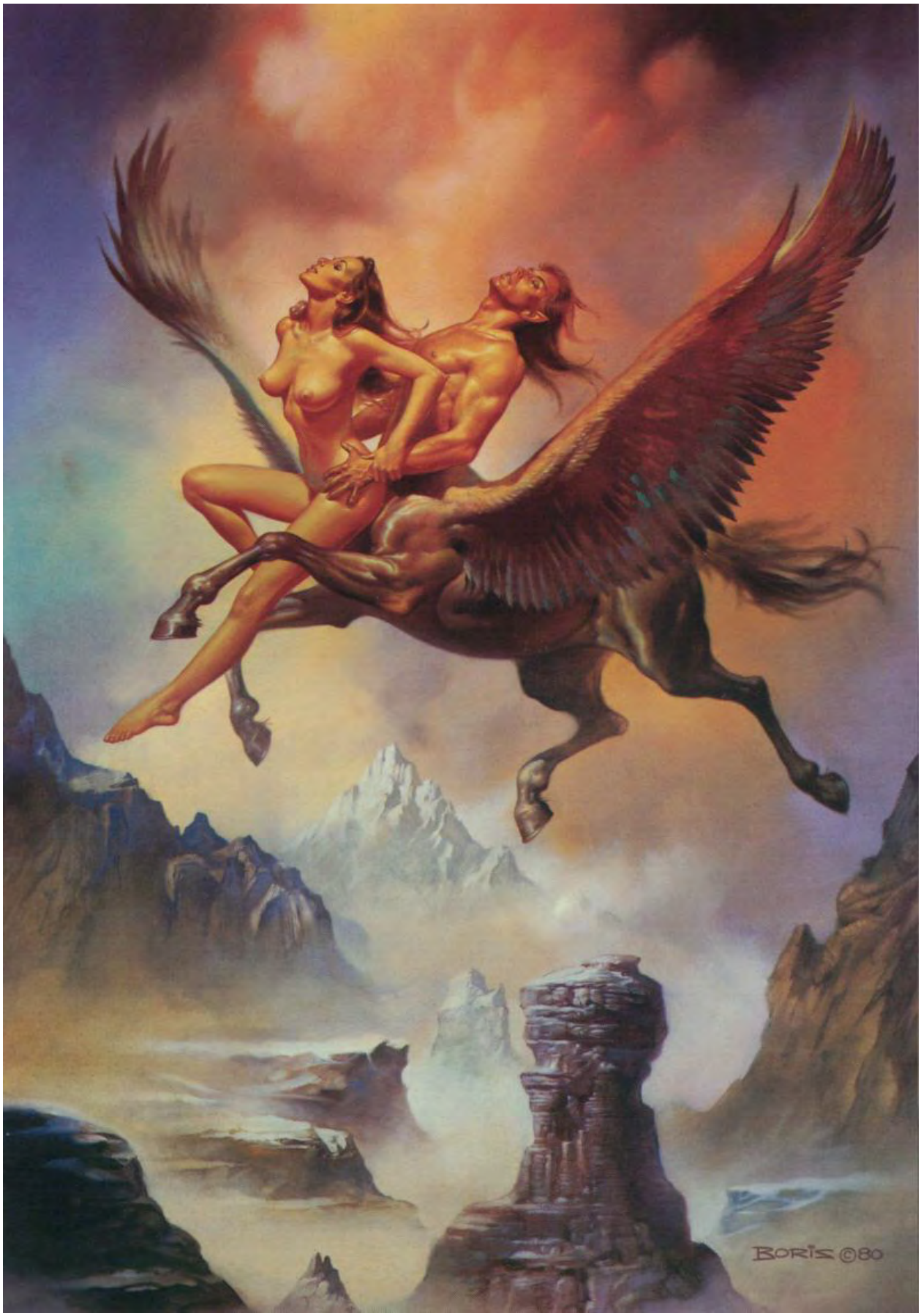

Boris Vallejo, *Flying Centaur* (1980) ANEXA 138

Boris Vallejo, *Wolf – Man* (1980) ANEXA 139

Jaime Bellechasse, *Angel* (1981) ANEXA 140

Vittorio Carvelli, *Torso* (1981) ANEXA 141

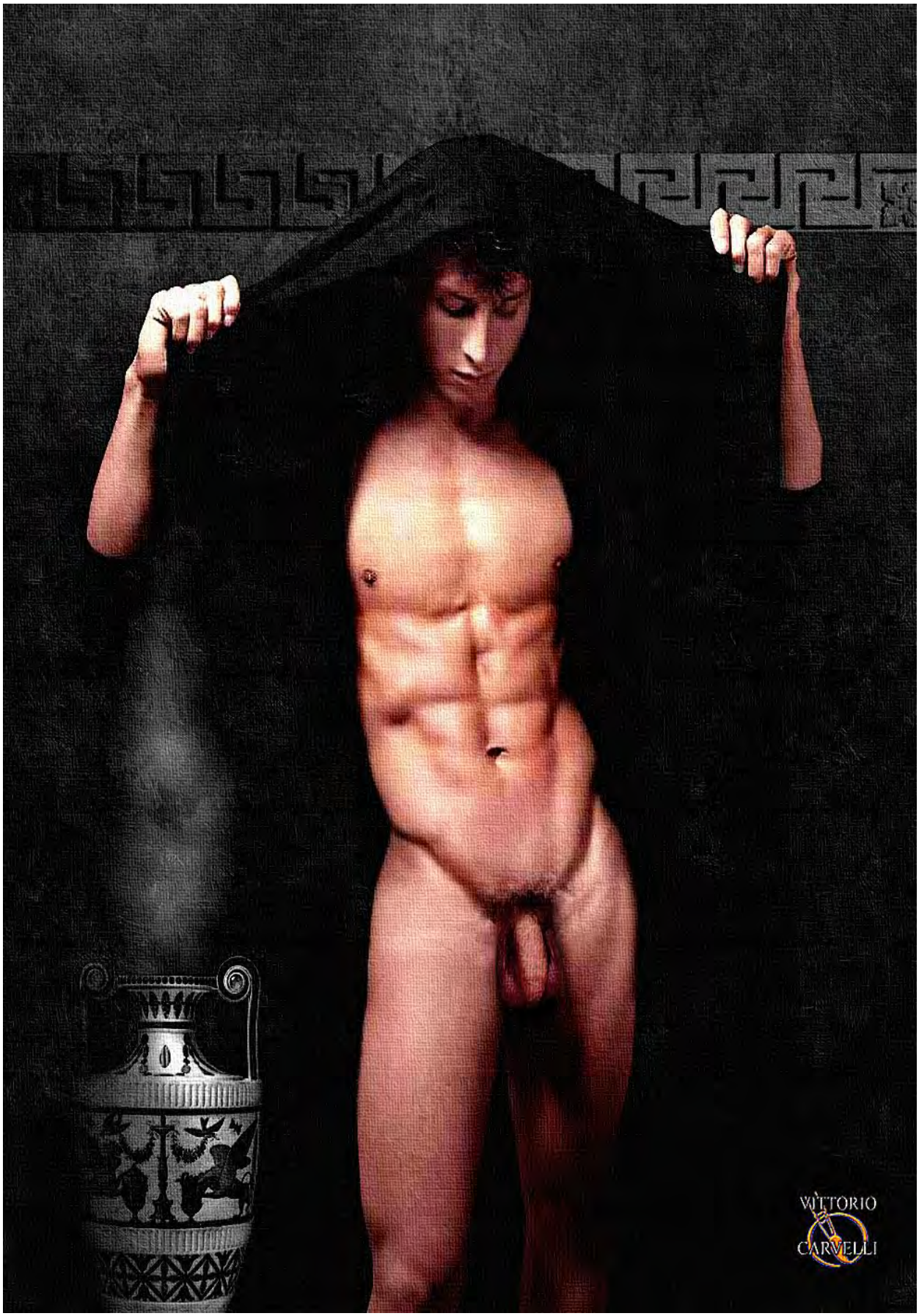

Vittorio Carvelli, *Thanatos* (1982) ANEXA 142

Vittorio Carvelli, *Fallen Angel* (1983) ANEXA 143

Vittorio Carvelli, *Emergence* (1983) ANEXA 144

Don Gene Bell, *Erolife* (1983) ANEXA 145

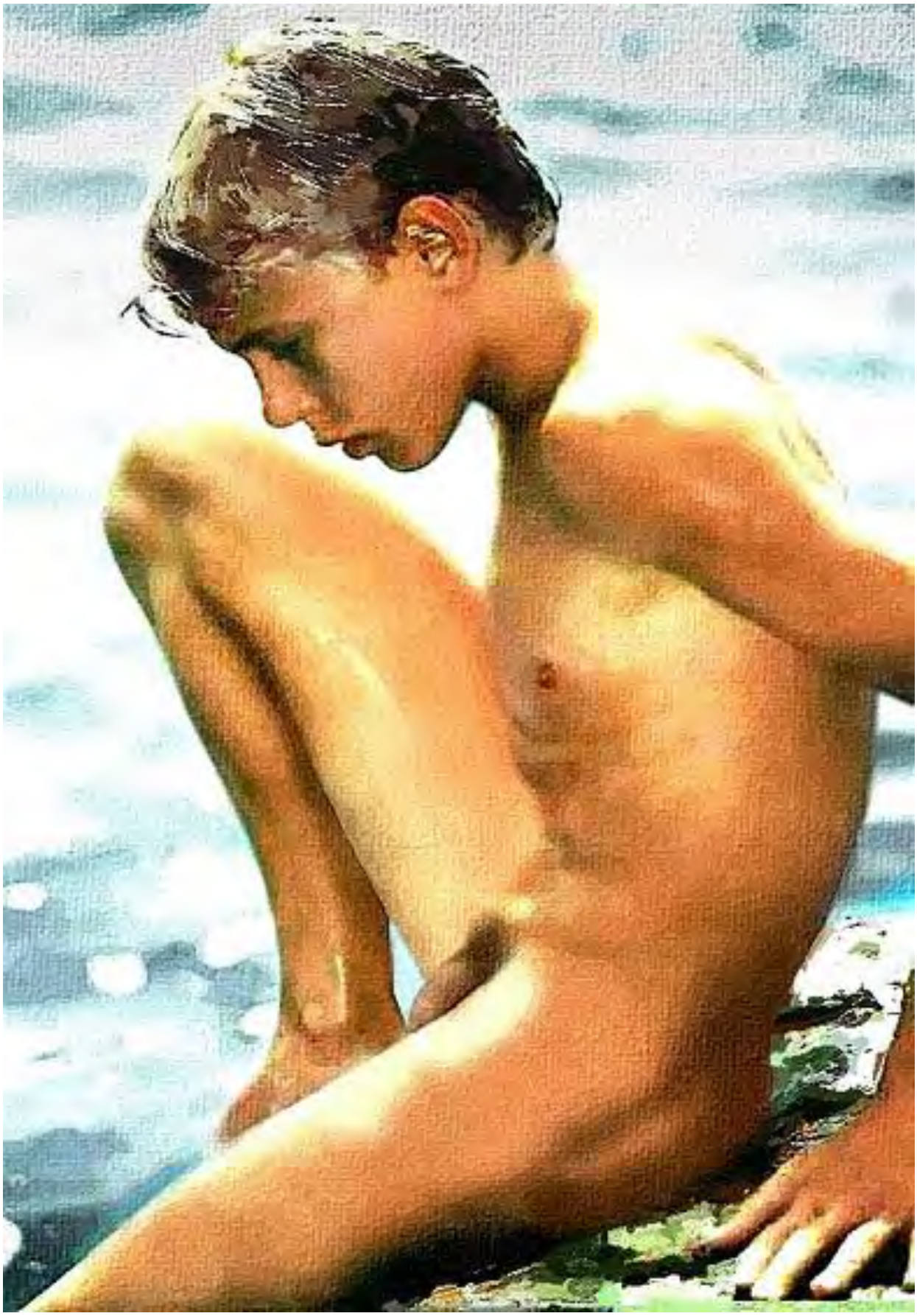

Vittorio Carvelli, *Narcissus* (1984) ANEXA 146

Vittorio Carvelli, *Boys & Horse* (1984) ANEXA 147

Pierre et Gilles, *Ganymedes & Eagle* (Zeus) 1984 ANEXA 148

Jan Robertson, *Fight with my Self* (1989) ANEXA 149

Herb Ritts, *Waterfall* (1989) ANEXA 150

Marcel Julius Joosen, *Blind - Adam* (1990) ANEXA 151

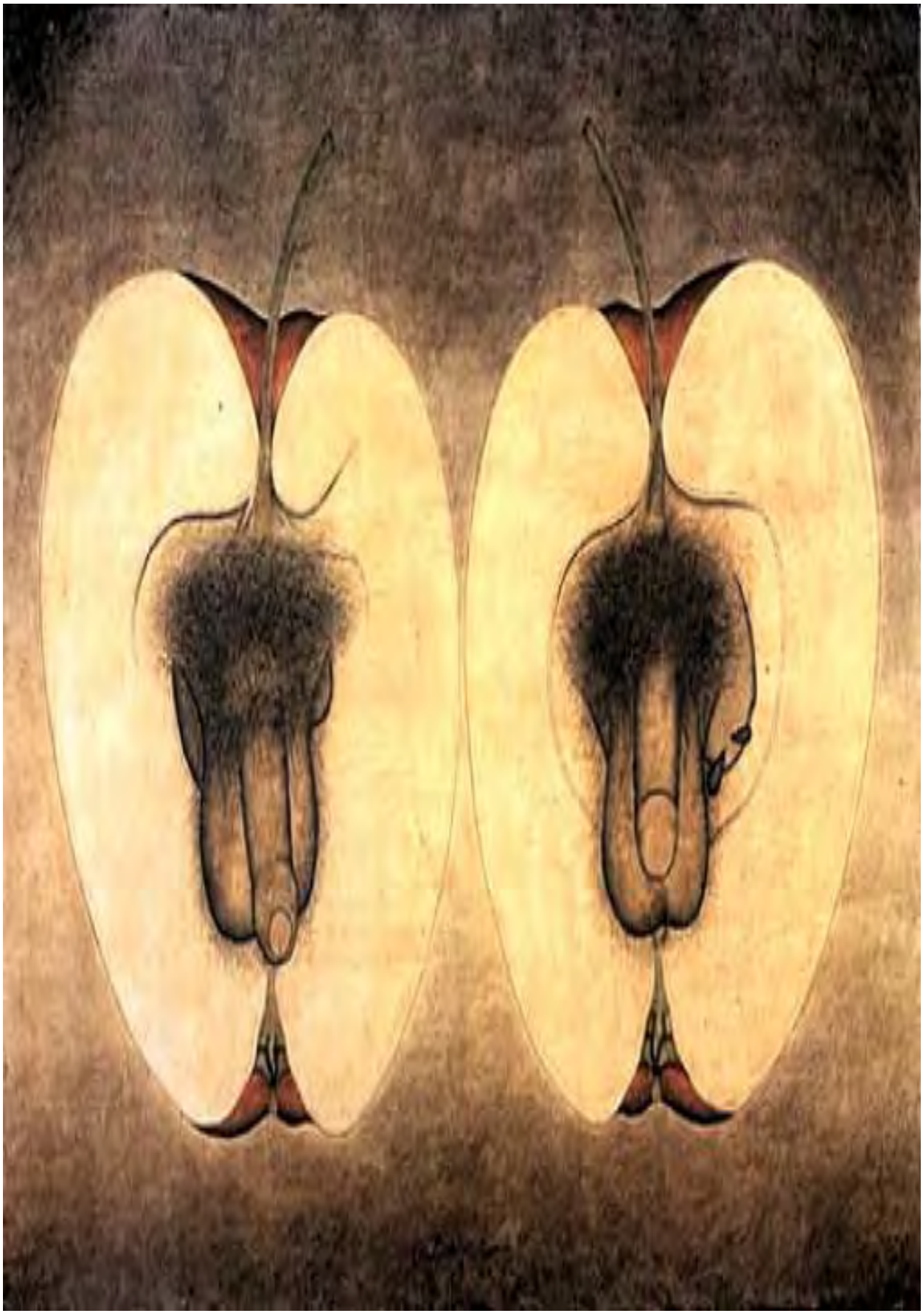

Nahum Zenil, *Apple of Knowledge* (1990) ANEXA 152

Andre Durand, *Round Art* (1992) ANEXA 153

Victoria Contrerar Flores, *Protection* (1993) ANEXA 154

Bryan Kinrod, *Boy with Horses* (1993) ANEXA 155

Fabio Panichi, *Simphonie 5* **(**Raptus) 1995 ANEXA 156

Fabio Panichi, *Culpable* (1995) ANEXA 157

Fabio Panichi, *Radiciumane* (1995) ANEXA 158

Fabio Panichi, *Lussuria* (1995) ANEXA 159

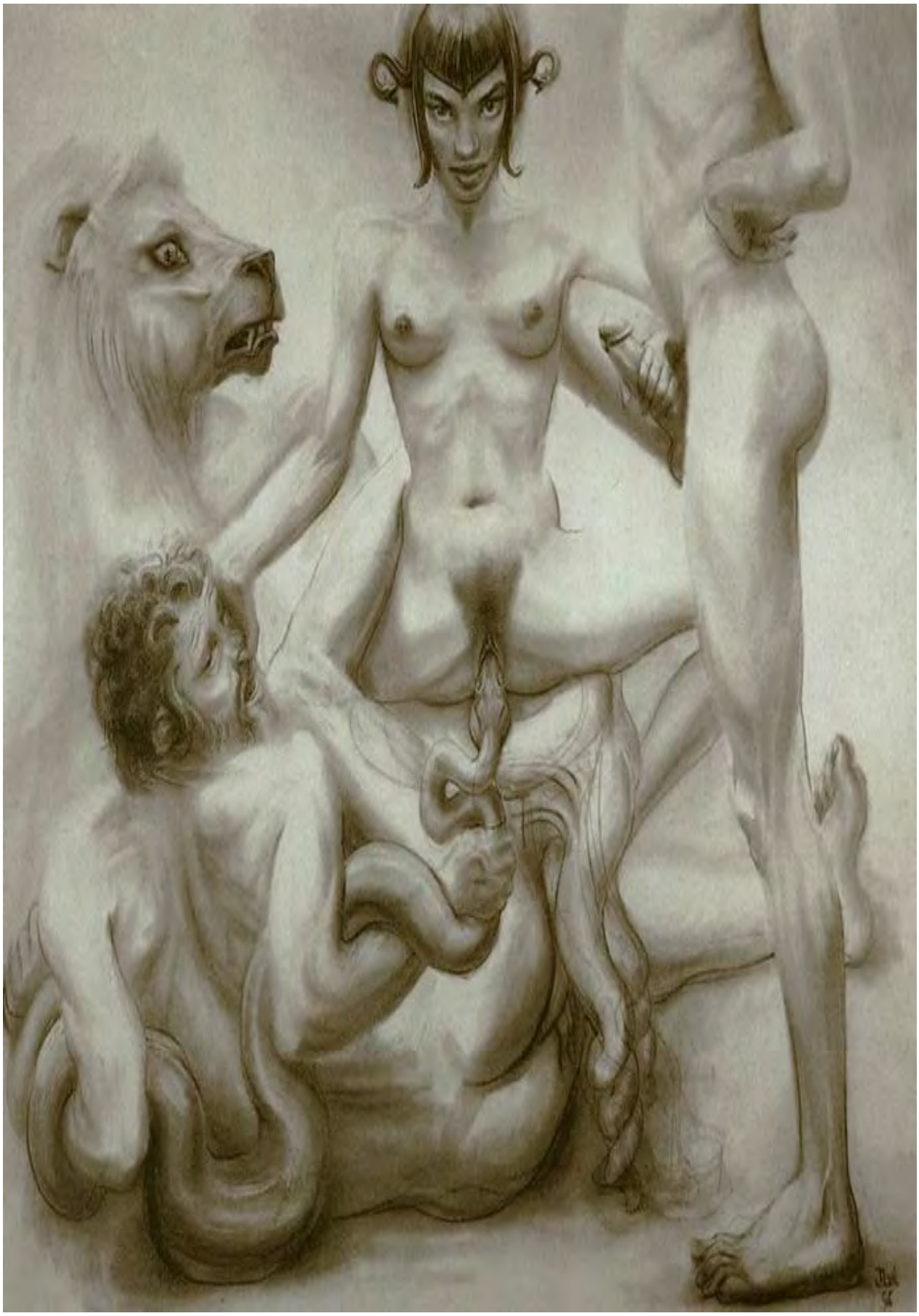

Javier Gil, *Philosophie dans le Boudoir* (1996) ANEXA 160

Javier Gil, *Philosophie dans le Boudoir* (1996) ANEXA 161

Javier Gil, *Philosophie dans le Boudoir* (1996) ANEXA 162

Robert Gligorov, *Tutti frutti* (1996) ANEXA 163

Wes Hempel, *Children`s Secret* (1997) ANEXA 164

Frenn Chawky, *D'où venons-nous, qui sommes-nous, où allons-nous?* (1997) ANEXA 165

Frenn Chawky, *Narcissus* (1998) ANEXA 166

Jim Warren, *My Bird* (1998) ANEXA 167

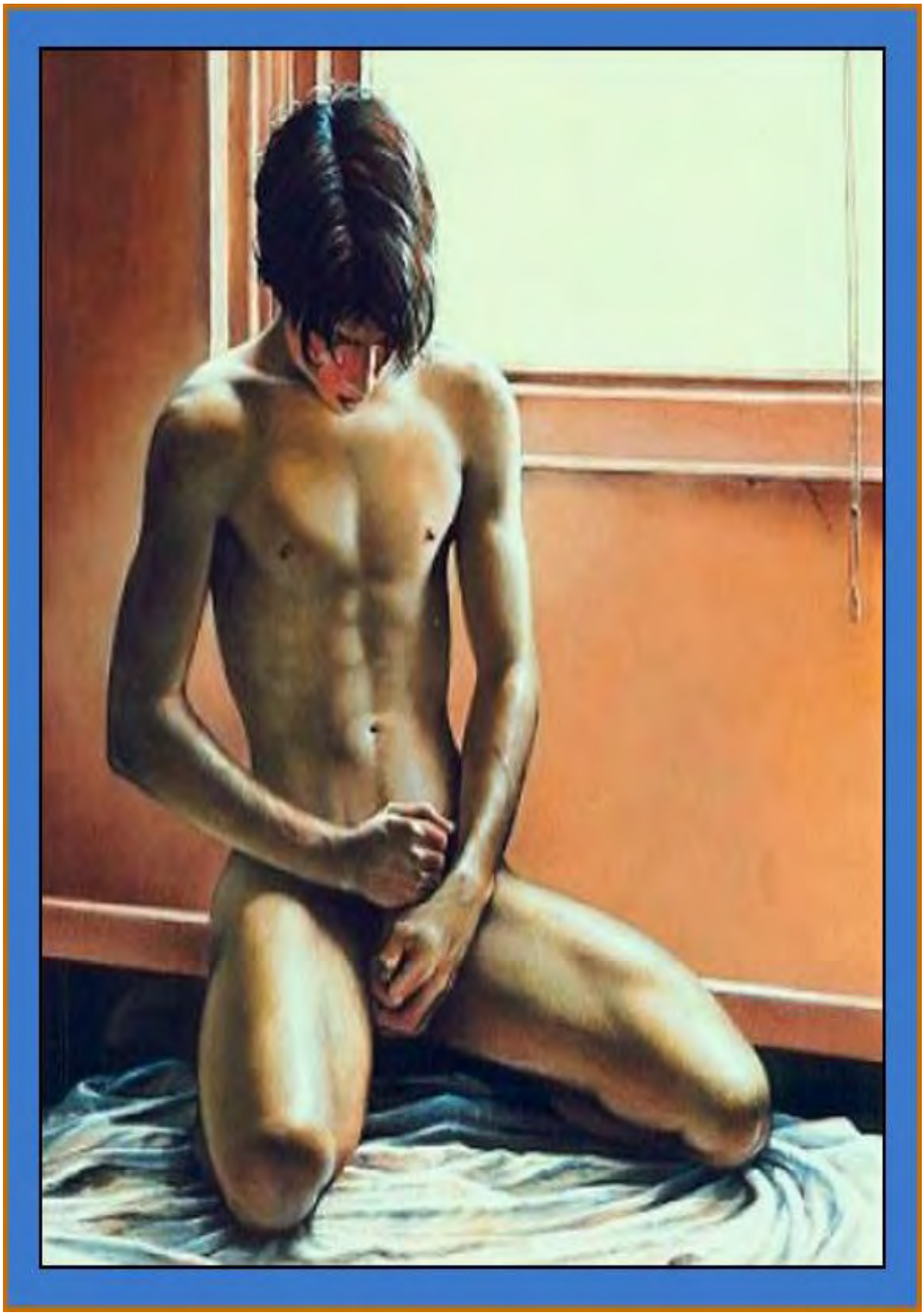

Maurice Heerdink, *Young* (1998) ANEXA 168

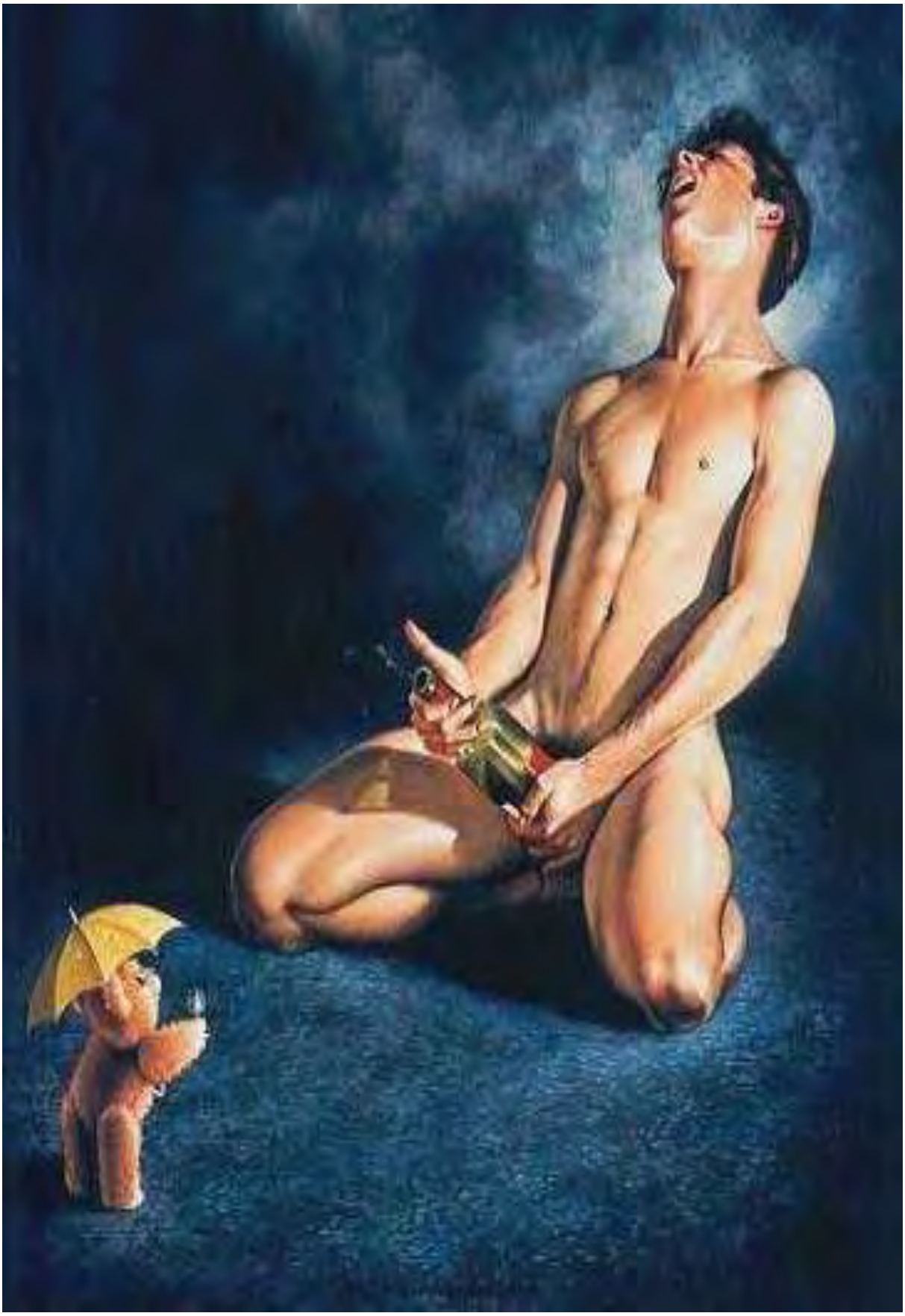

Maurice Heerdink, *Explosion* (1998) ANEXA 169

Maurice Heerdink, *Love at First Sight* (1998) ANEXA 170

Ripston, *Loyal & Mastiff* (1998) ANEXA 171

Erica Chappuis, *Hibridacion* (1999) ANEXA 172

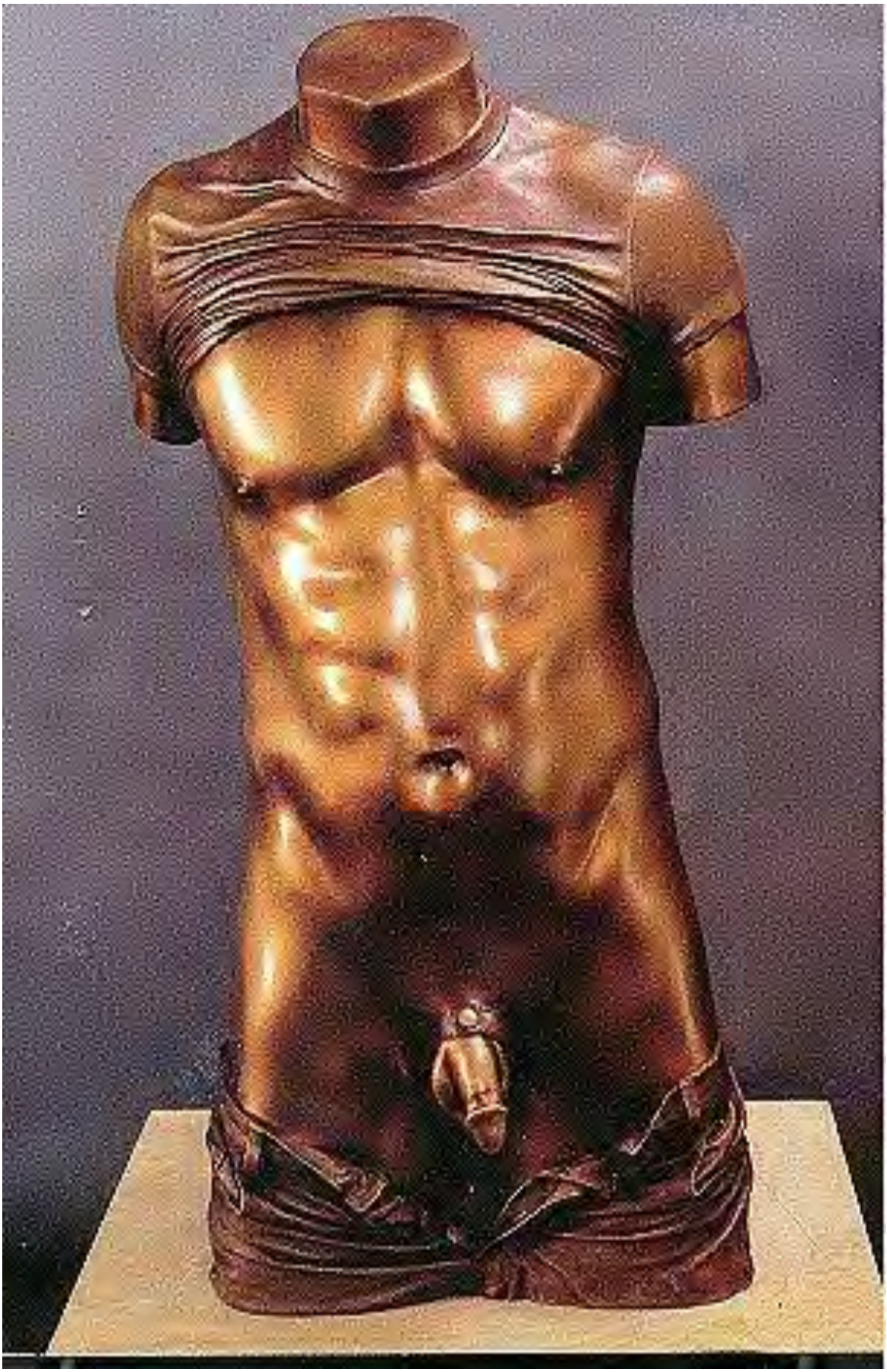

Doug Holtquist, *Male Torso* (1999) ANEXA 173

Agostino Arrivabene, *Studio per L'innamorato incosciente* (1999) ANEXA 174

Neil Moore, *Portrait of Leandro* (2000) ANEXA 175

Maurice Heerdink, *All Blessing come from Above* (2000) ANEXA 176

Oliver Frey, *Erotique* (2001) ANEXA 177

Ruven Afanador, *Torero*, ***Jose***, 2001 ANEXA 178

Ruven Afanador, *Torero - Jose* (2001) ANEXA 179

David Altmejd, *Hands* (2001) ANEXA 180

Jim Warren, *Dream* (2002) ANEXA 181

Jim Warren, *Protection* (2002) ANEXA 182

Jim Warren, *Love* (2002) ANEXA 183

Jim Warren, *Mountain – Fire* (2002) ANEXA 184

Guy Burch , *Labyrinthine beast* (2003) ANEXA 185

Apostolos Panagopoulos, *Adam & Eva* (2003) ANEXA 186

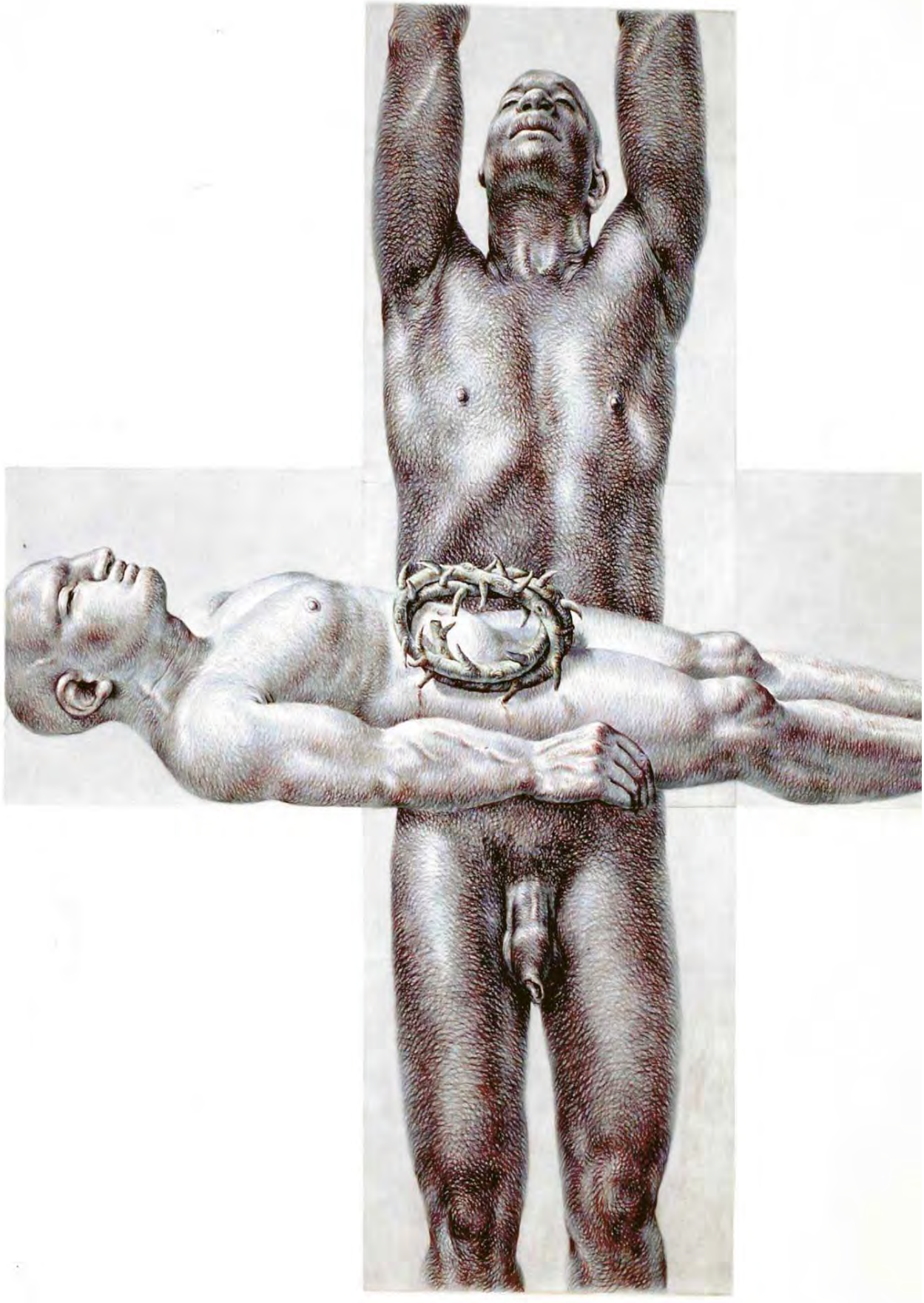

Ricardo Cinalli, *Sin titulo* (2003) ANEXA 187

John Abrahamson, *Crufige Eum* (2004) ANEXA 188

Tio Miguel, *Adams & Eves* (2004) ANEXA 189

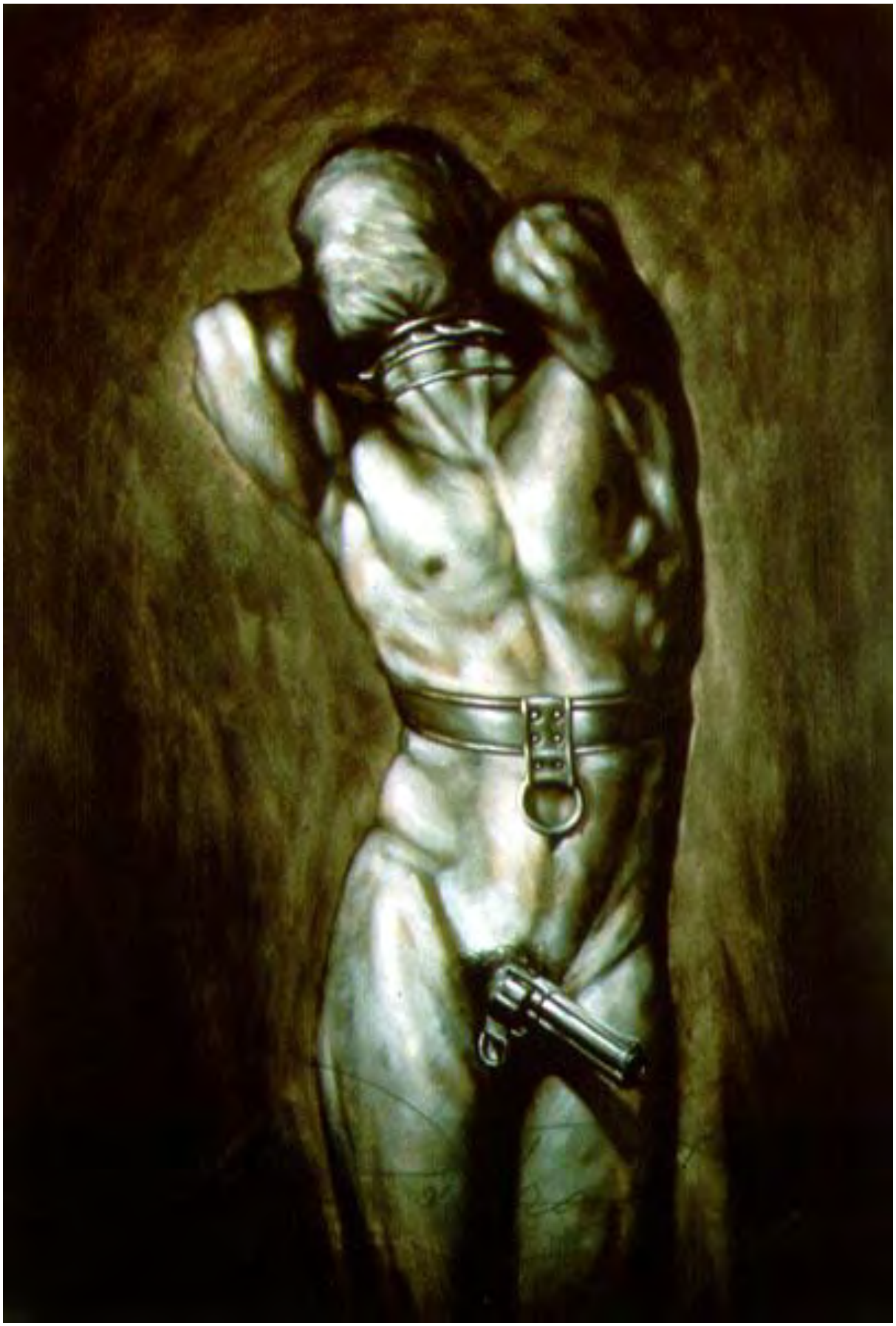

John Abrahamson, *Self - Portrait* (2004) ANEXA 190

John Abrahamson, *Self - Portrait* (2004) ANEXA 191

John Abrahamson , *A Gathering of Thorns* (2004) ANEXA 192

John Abrahamson, *Passion* (2004) ANEXA 193

Jean Chainey, *La prise* (2004) ANEXA 194

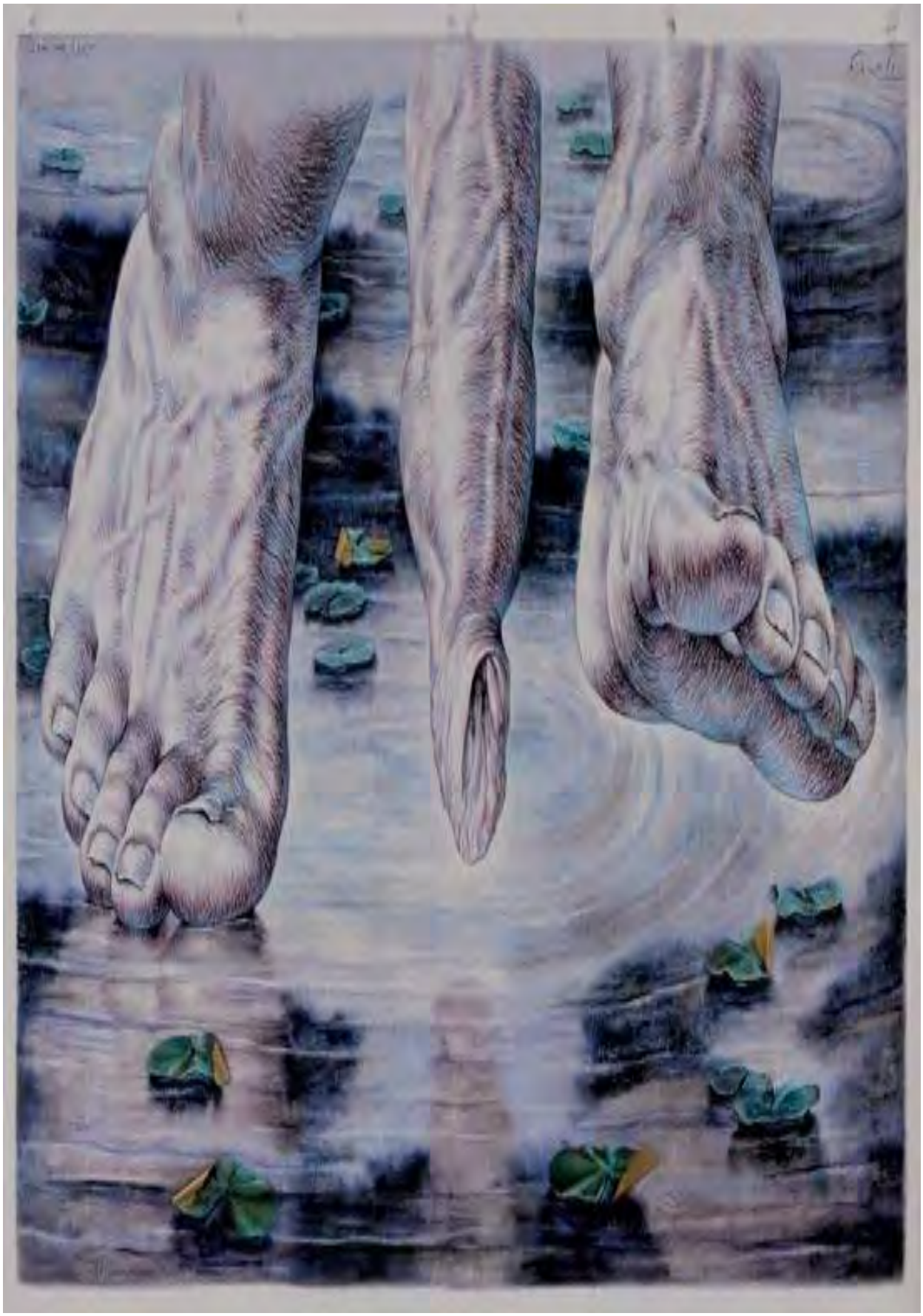

Ricardo Cinalli, *Crossing Tiberiad Lake* (2004) ANEXA 195

John Abrahamson, *Dark – Angel* (2005) ANEXA 196

Apostolos Panagopoulos, *Silence (*2006) ANEXA 197

Aymeric Giraudel, *The Prophecy* (2006) ANEXA 198

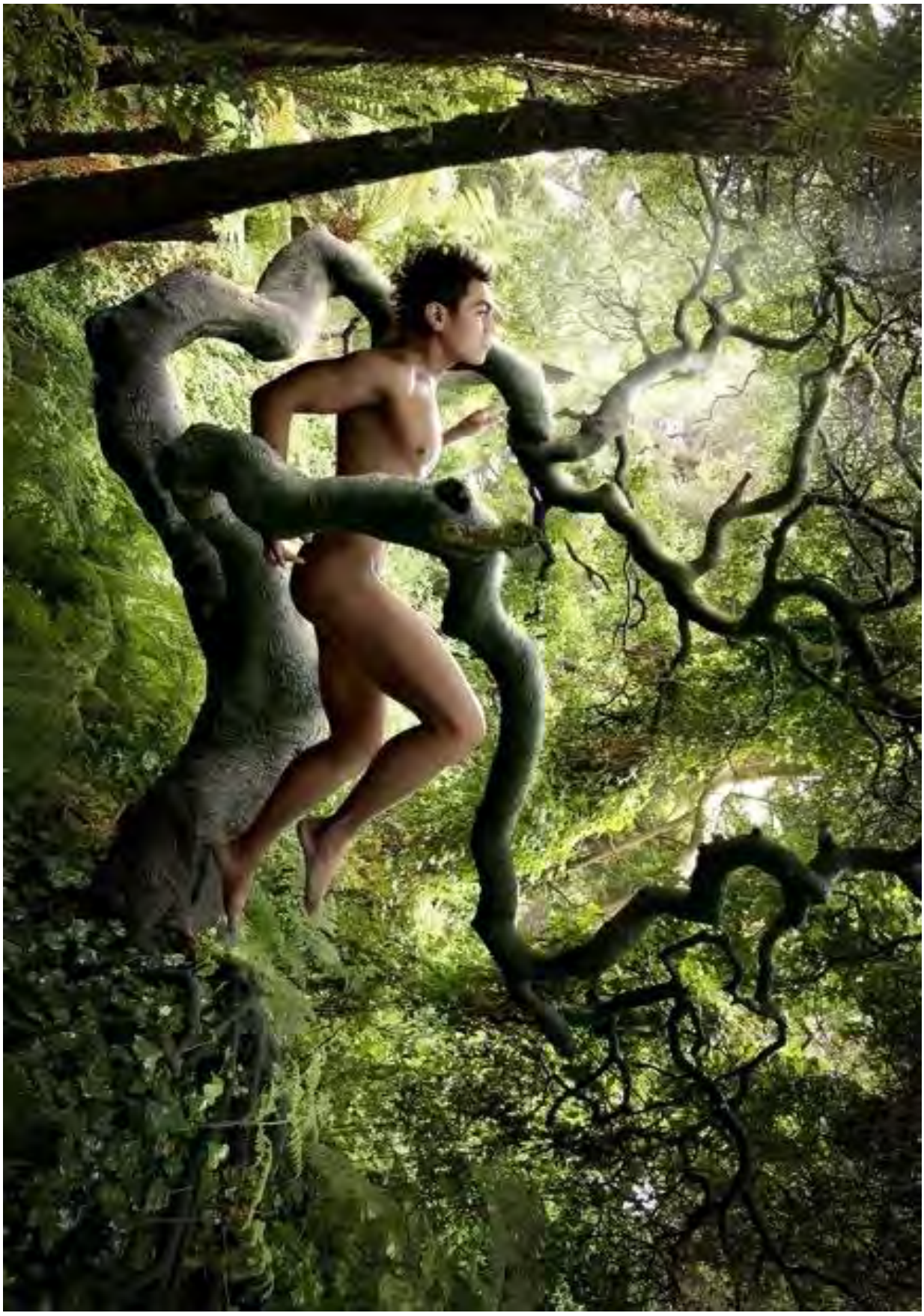

Aymeric Giraudel, *Wild – Self* (2006) ANEXA 199

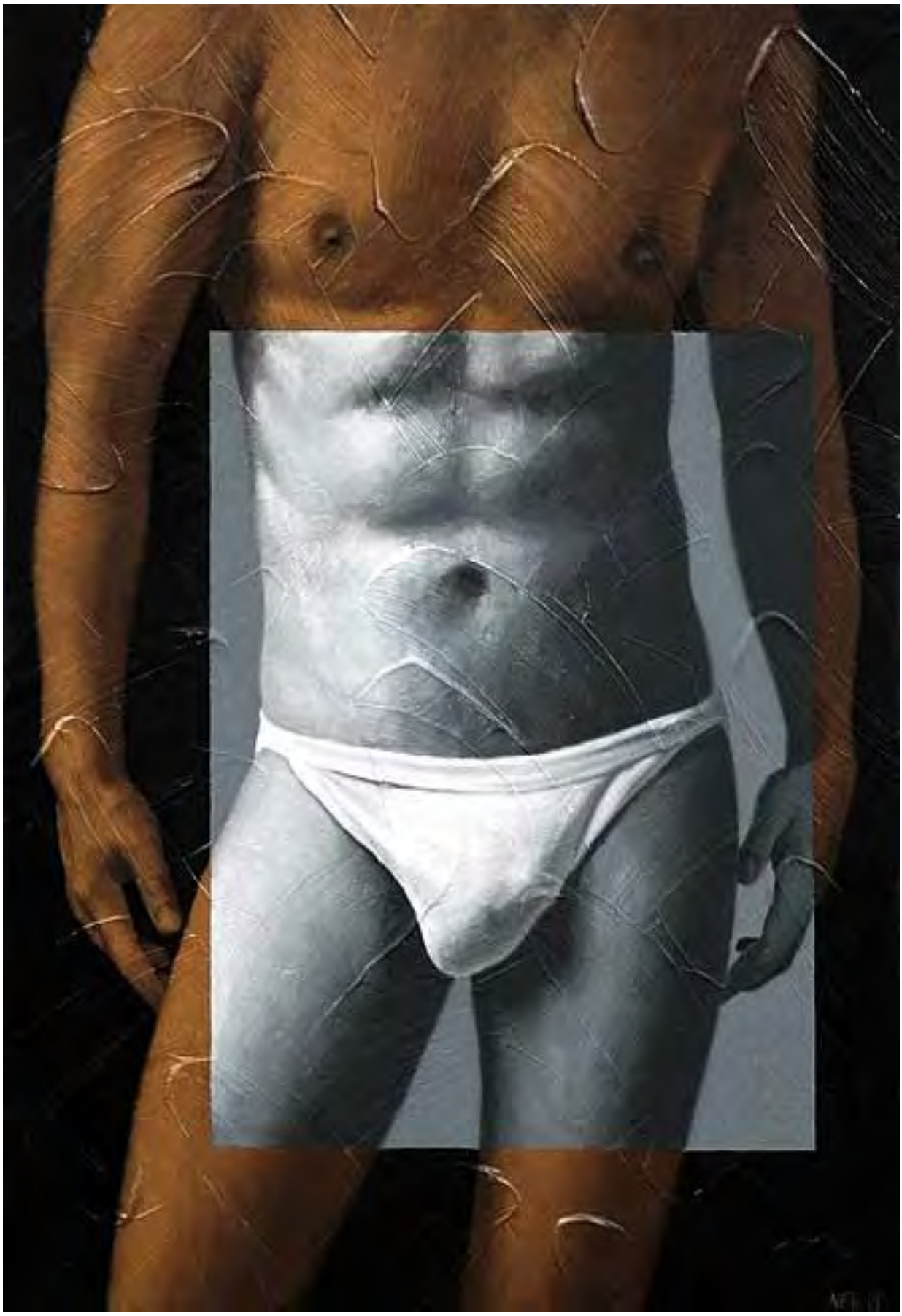

Neil McIrvine, *Torso* (2006) ANEXA 200

Neil McIrvine, *Torso* (2006) ANEXA 201

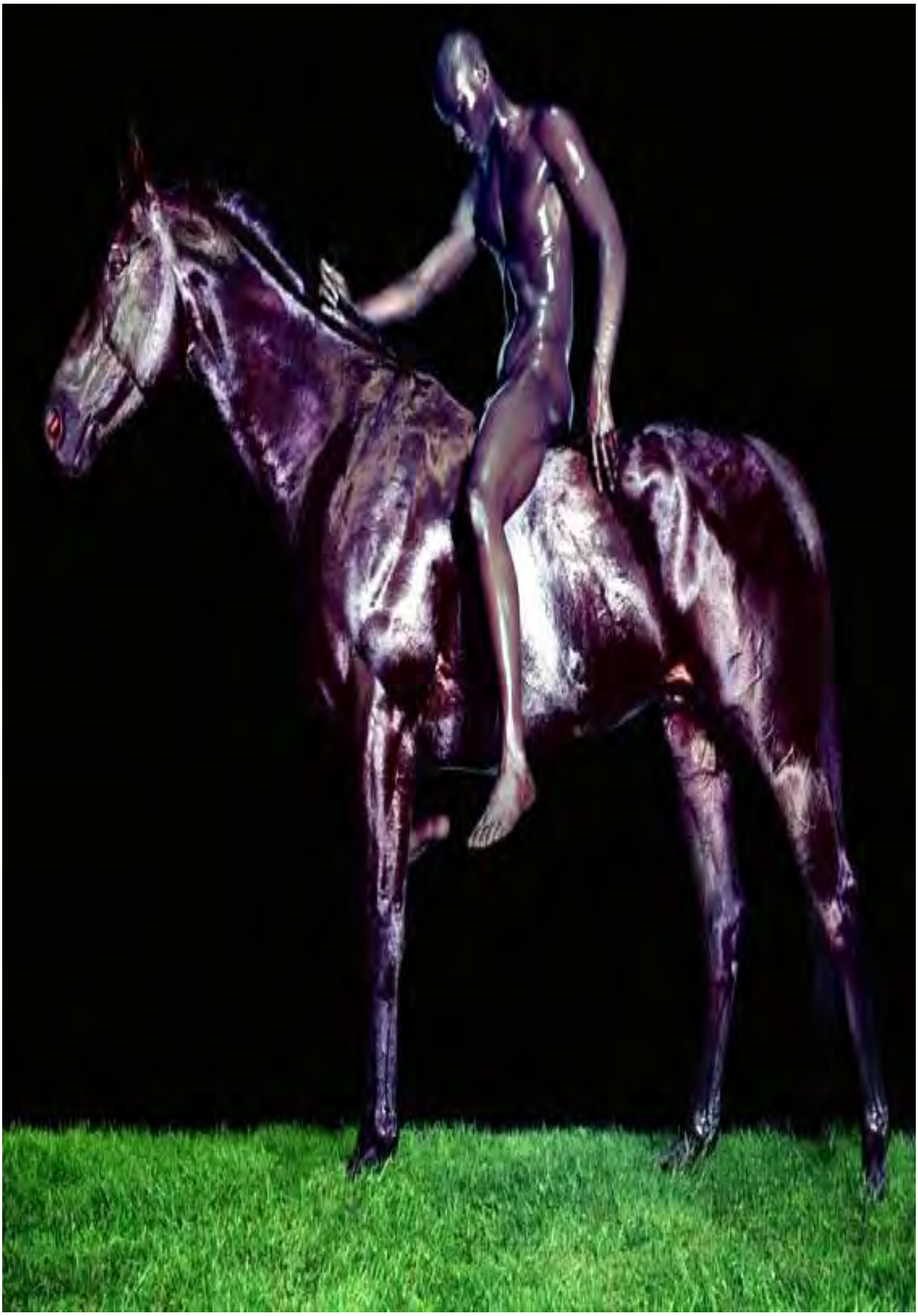

Robert Gligorov, *Onice* (2006) ANEXA 202

Victor Hagea, *The Mirror* (2006) ANEXA 203

Pixelnase, *Fire* (2006) ANEXA 204

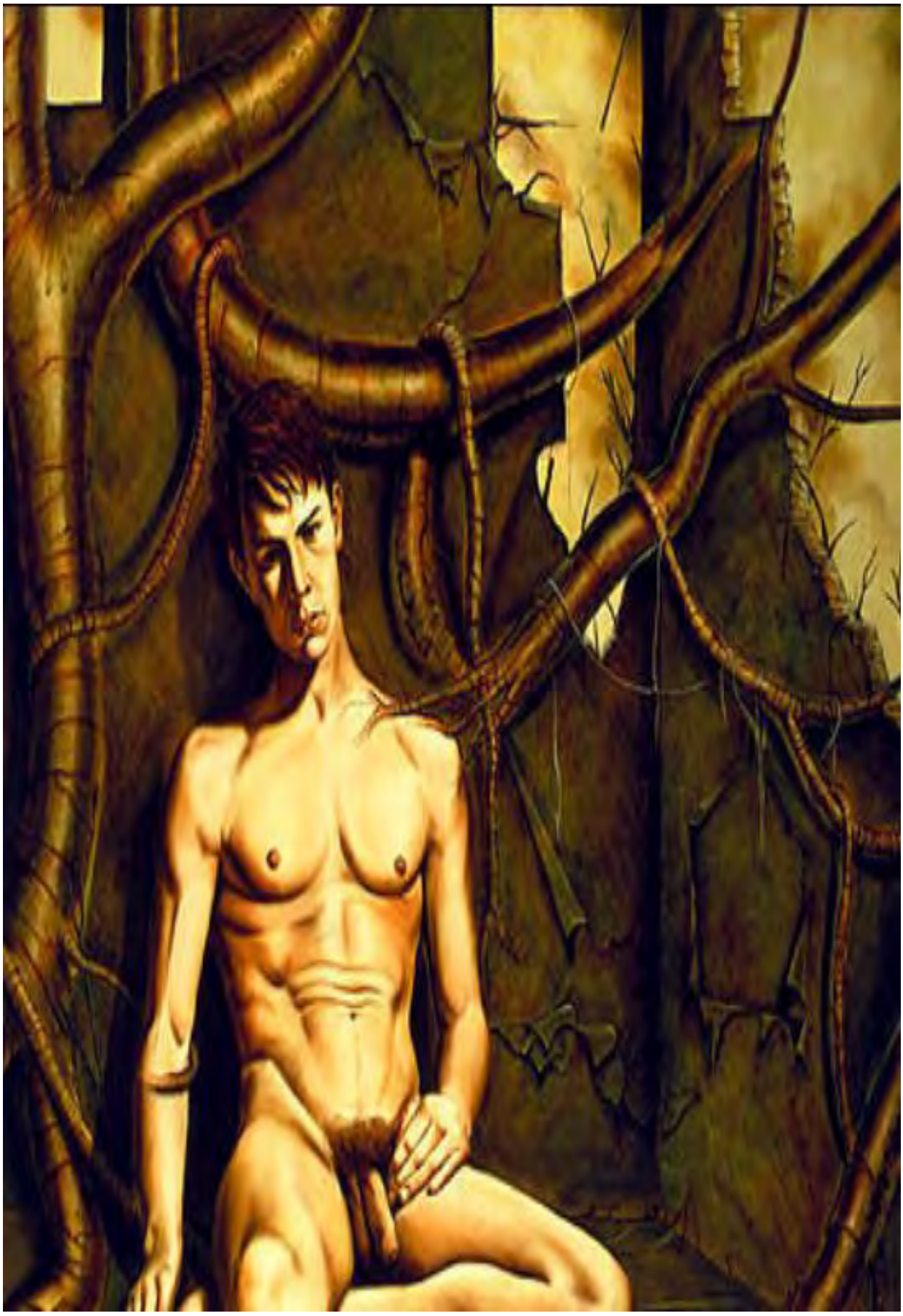

Michel Giliberti, *Les reves brules* (Hyper – Zoom) 2006 ANEXA 205

Michel Giliberti, *Big – Bang* (2006) ANEXA 206

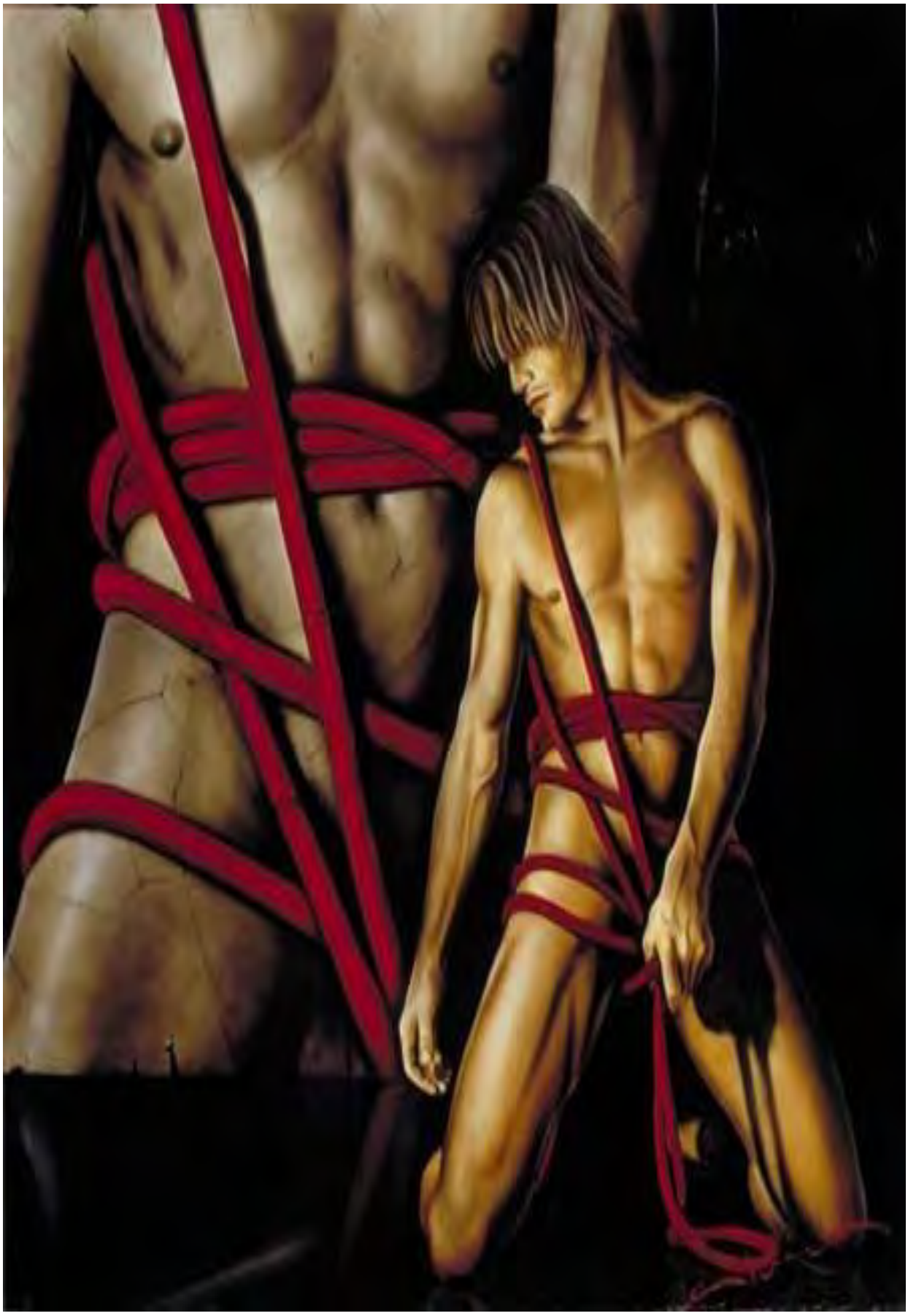

Michel Giliberti, *Le faux pas* (2006) ANEXA 207

Michel Giliberti, *Masoch* (2006) ANEXA 208

Michel Giliberti, *Contre - la - Renaissance* (2007) ANEXA 209

Mark Blanton, *My secret* (2007) ANEXA 210

Mark Blanton, *My secret* (2007) ANEXA 211

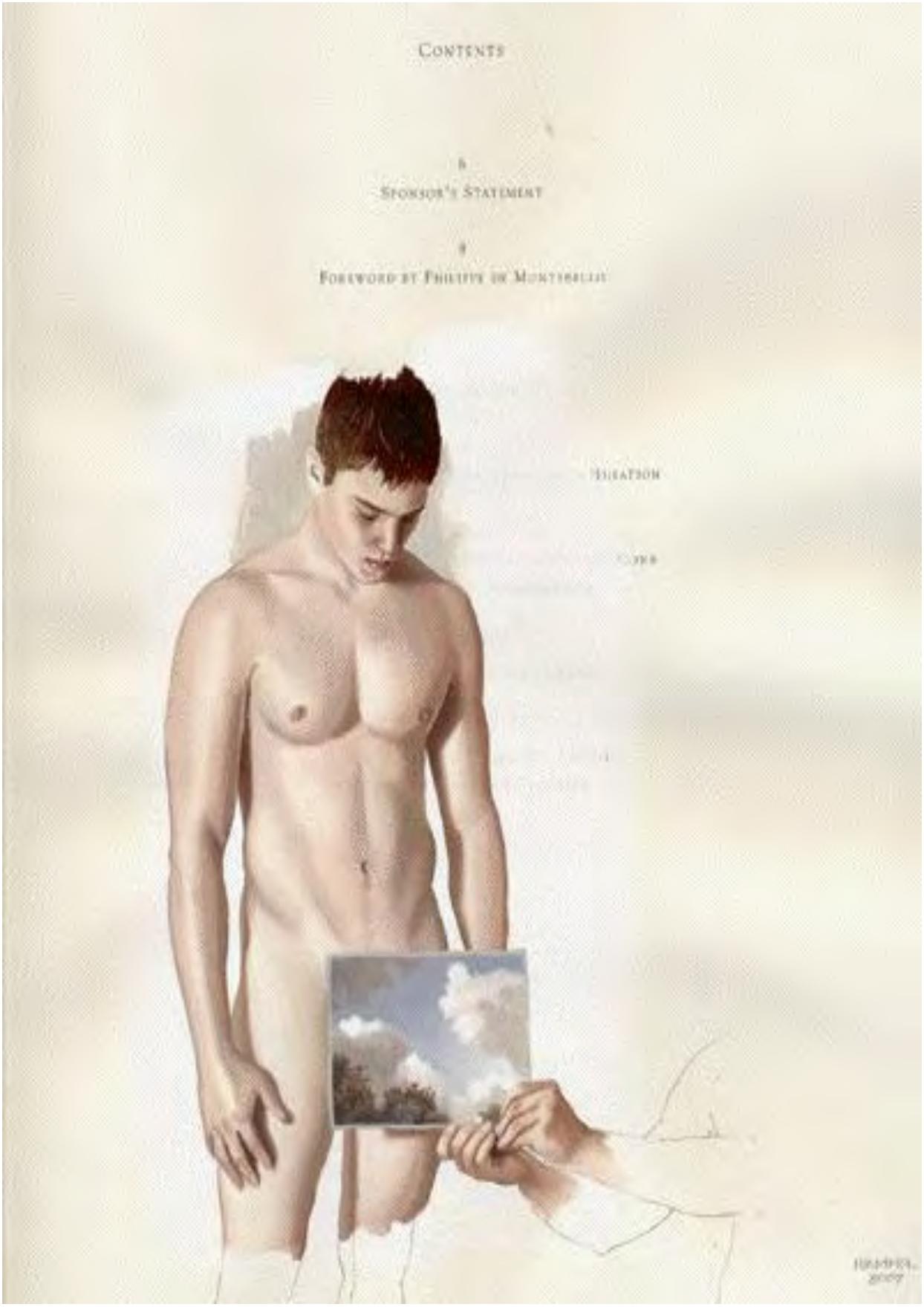

Wes Hempel, *Index* (2007) ANEXA 212

Jacques Sultana, *Envol (2007)* ANEXA 213

Norbert Bisky, *Save our Souls* (2007) ANEXA 214

Ben Newman, *Red Riding Hood* (2007) ANEXA 215

Apostolos Panagopoulos, *A Saraband for Abel and Cain* (2008) ANEXA 216

Daniel Barkley, *St. Vitus (2008)* ANEXA 217

Giulio Durini, *Ecce Homo* (2008) ANEXA 218

Norbert Bisky, *Today,* (2008) ANEXA 219

Johan van Breukelen, *My Eyes* (2008) ANEXA 220

Rodrigo Blanco Salado, *Needles of Destiny* (2008) ANEXA 221

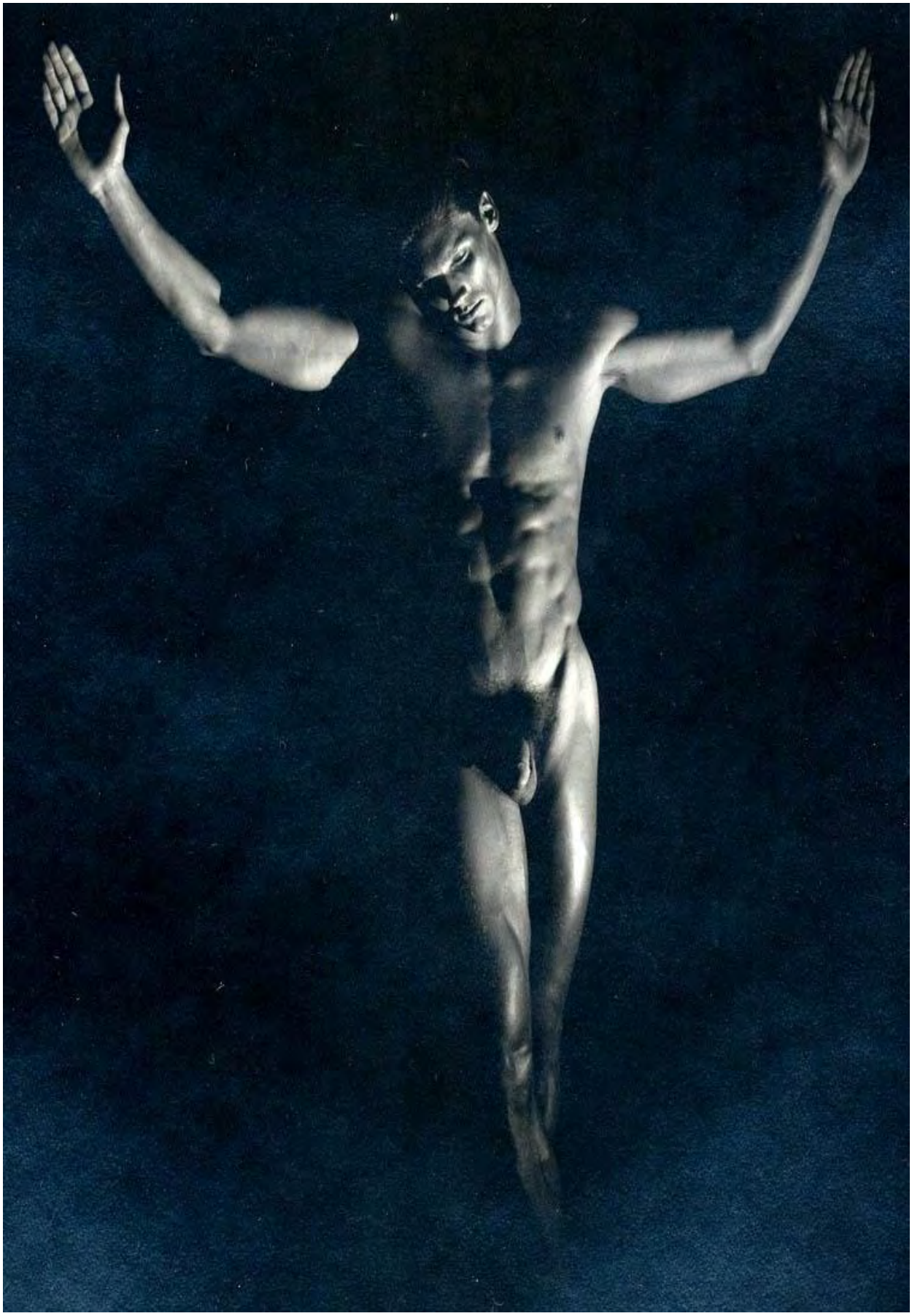

Rodrigo Blanco Salado, *Ric Arango* (2008) ANEXA 222

Rick Esping, *Angel* (2008) ANEXA 223

Bne Newman, *Girl* (2008) ANEXA 224

Michael James McCracken, *Essence* (2008) ANEXA 225

Monroe Justin, *My nature* (2008) ANEXA 226

Karl Tuikkanen,*The new large* (2008) ANEXA 227

Jess Berryman, *Body – Painting* (2009) ANEXA 228

Jess Barryman, *Body - Painting* (2009) ANEXA 229

Daniel Barkley, *Study for swimmers* (2009) ANEXA 230

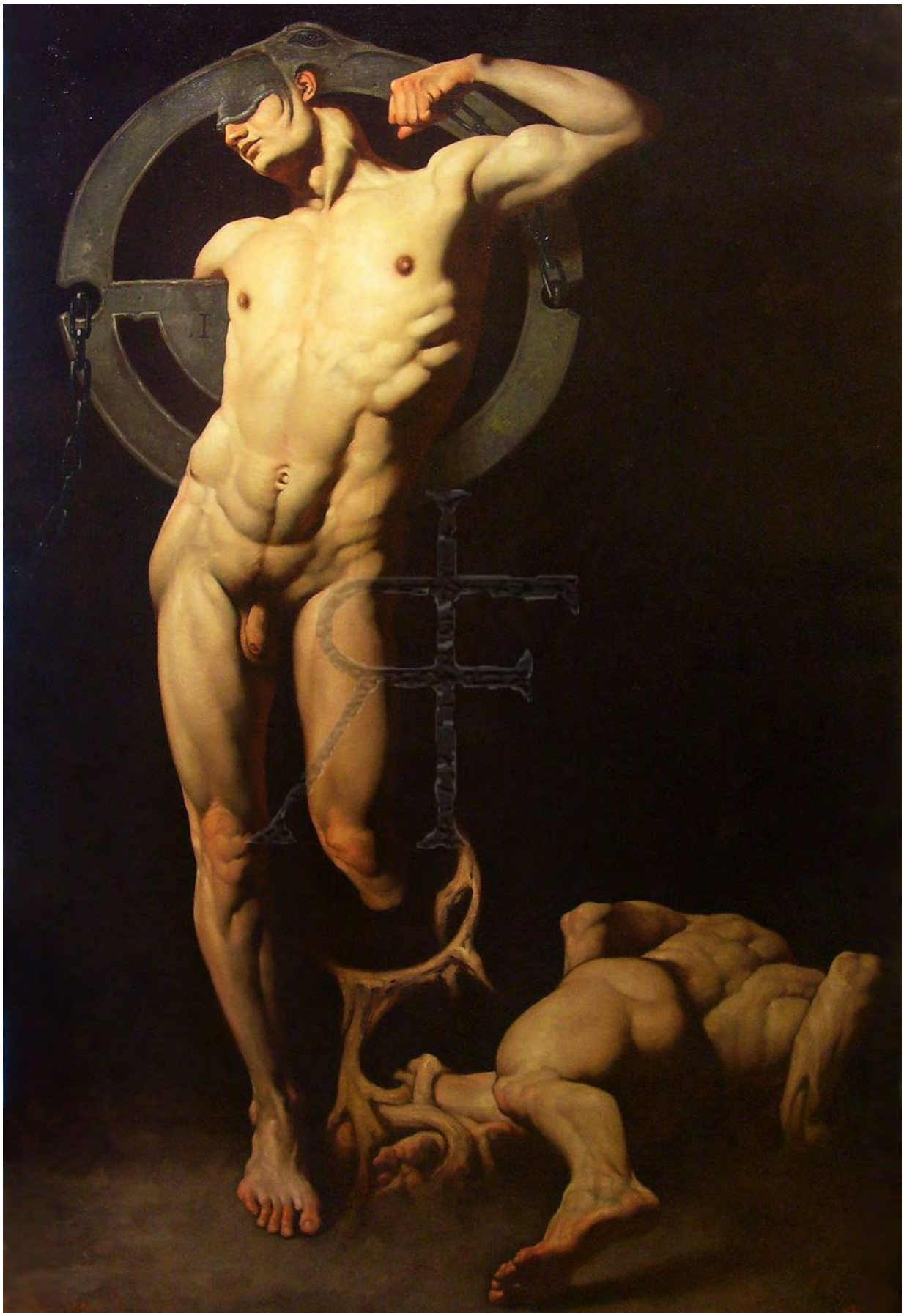

Roberto Ferri, *Oraculum* (2009) ANEXA 231

Roberto Ferri, *Salface & Hermafrodito (Triptique)* 2009 ANEXA 232

Hans Withoos, *Tadzio,* (2009) ANEXA 233

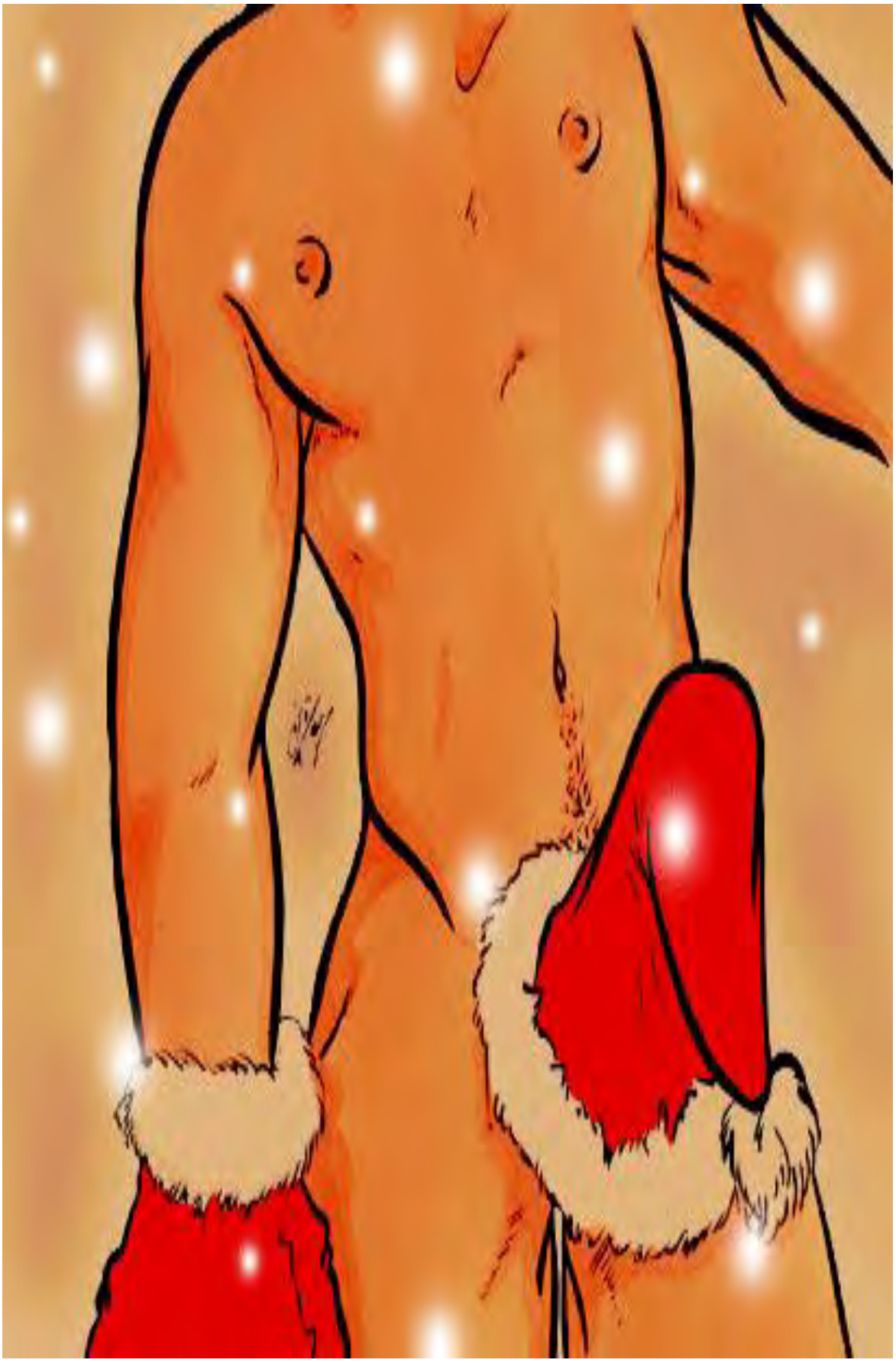

Feral Elf, *Gift* (2009) ANEXA 234

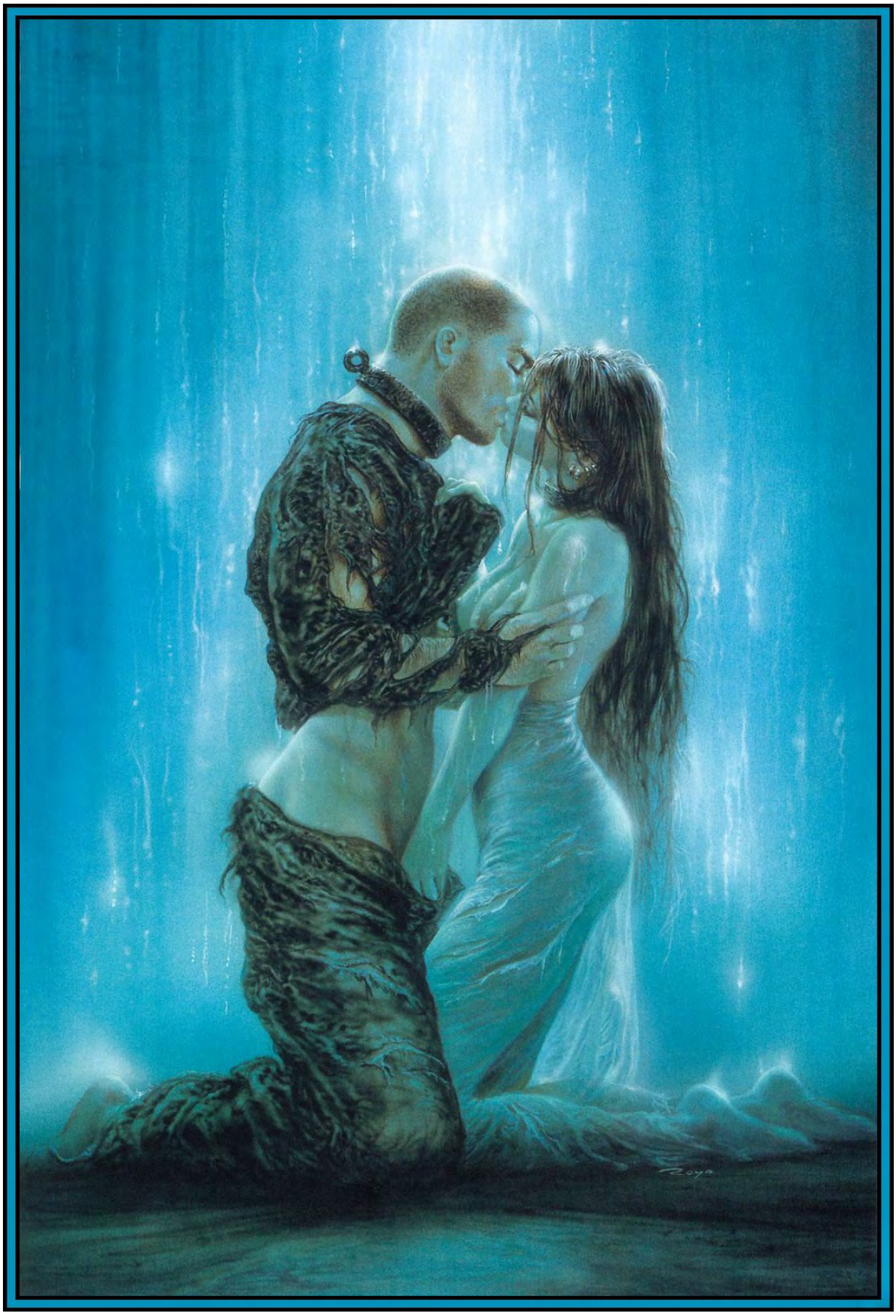

Luis Royo, *Silent* (2009) ANEXA 235

Del Melchionda, *Storm* (2009) ANEXA 236

Juan Medina, *Time* (2009) ANEXA 237

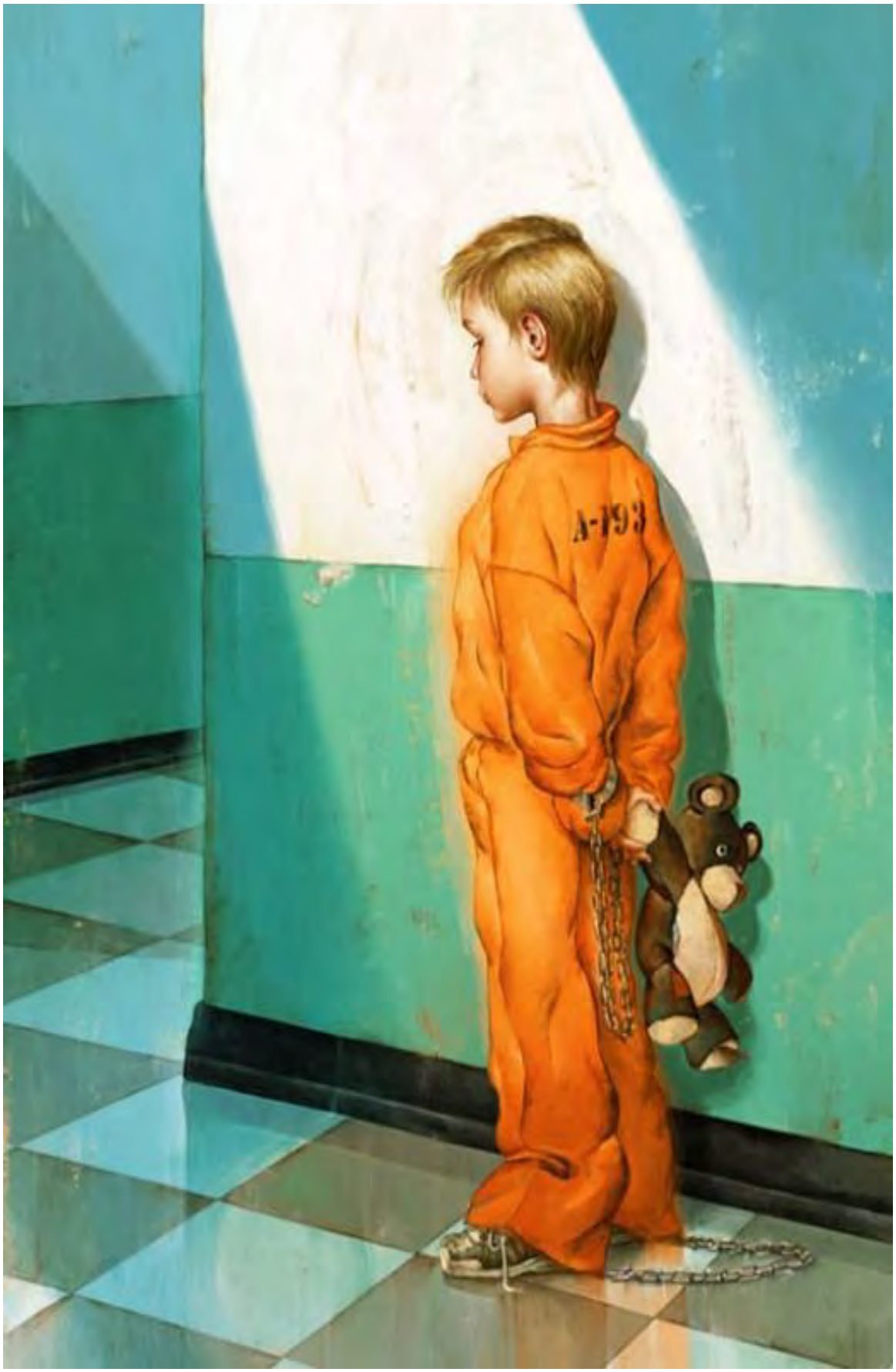

Rory Kurtz, *Saving Alex* (2009) ANEXA 238

Willy Verginer, *Hero* (2009) ANEXA 239

Edgar Delgado, *Eva* (2009) ANEXA 240

Brita Seife, *Fruehling (2010)* ANEXA 241

Man Ray, *Torso* (2010) ANEXA 242

Rubo, *Adam* (2010) ANEXA 243

Dmytri Dmitriev, *Grieving Angel* (2010) ANEXA 244

Rubo, *Forte Culpa* (2010) ANEXA 245

Dmytri Dmitriev, *Lucifer* (2010) ANEXA 246

Ismael Alvarez, *Defloration* (2011) ANEXA 247

Xenophilia, Erotika - Denmark (2010) ANEXA 248

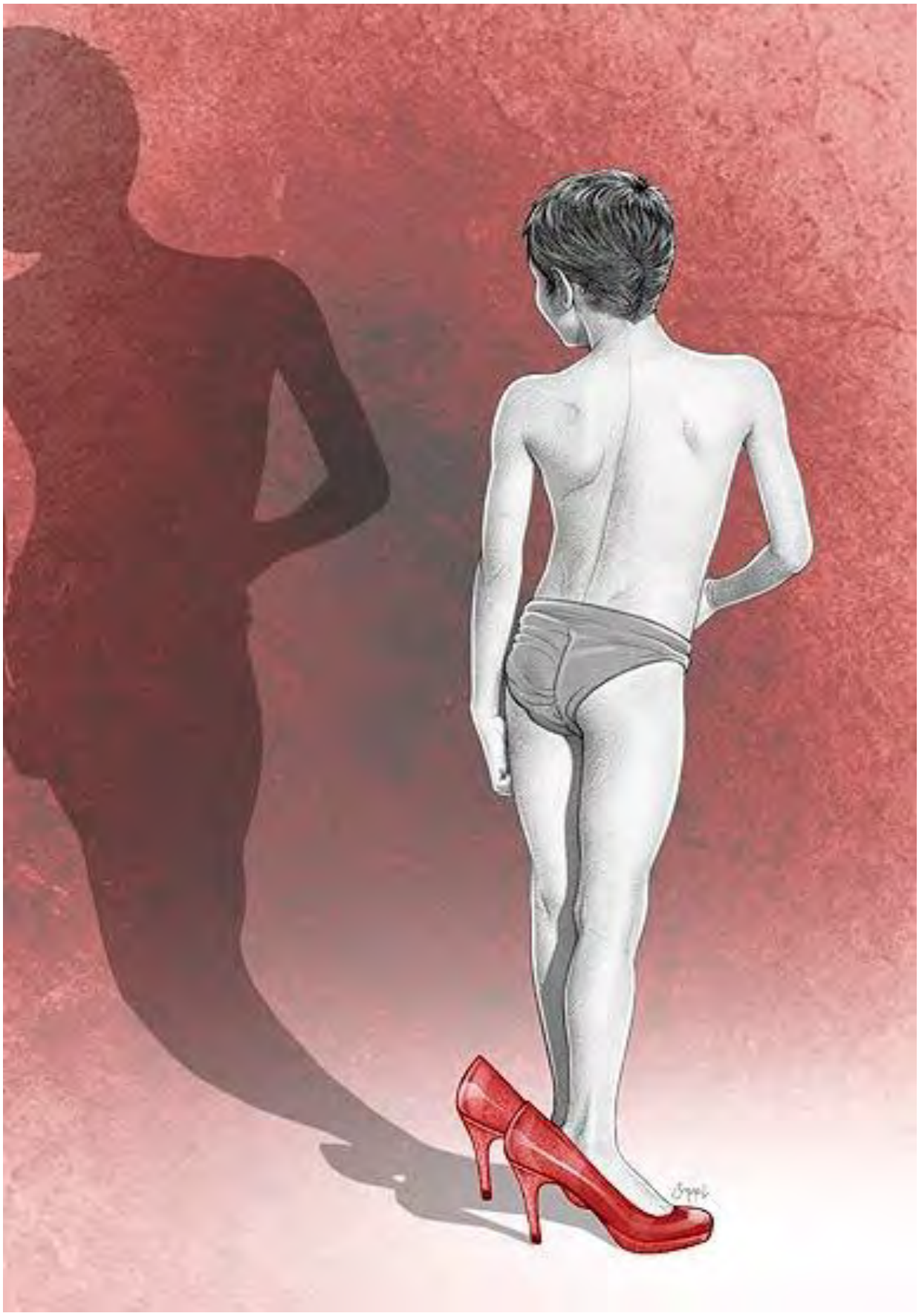

Ismael Alvarez, *Fetish* (2011) ANEXA 249

Ismael Alvarez, *Angels* (2011) ANEXA 250

Ismael Alvarez, *Revelation* (2011) ANEXA 251

Ismael Avarez, *Erection* (2011) ANEXA 252

Ismael Alvarez, *Spermofilia* (2011) ANEXA 253

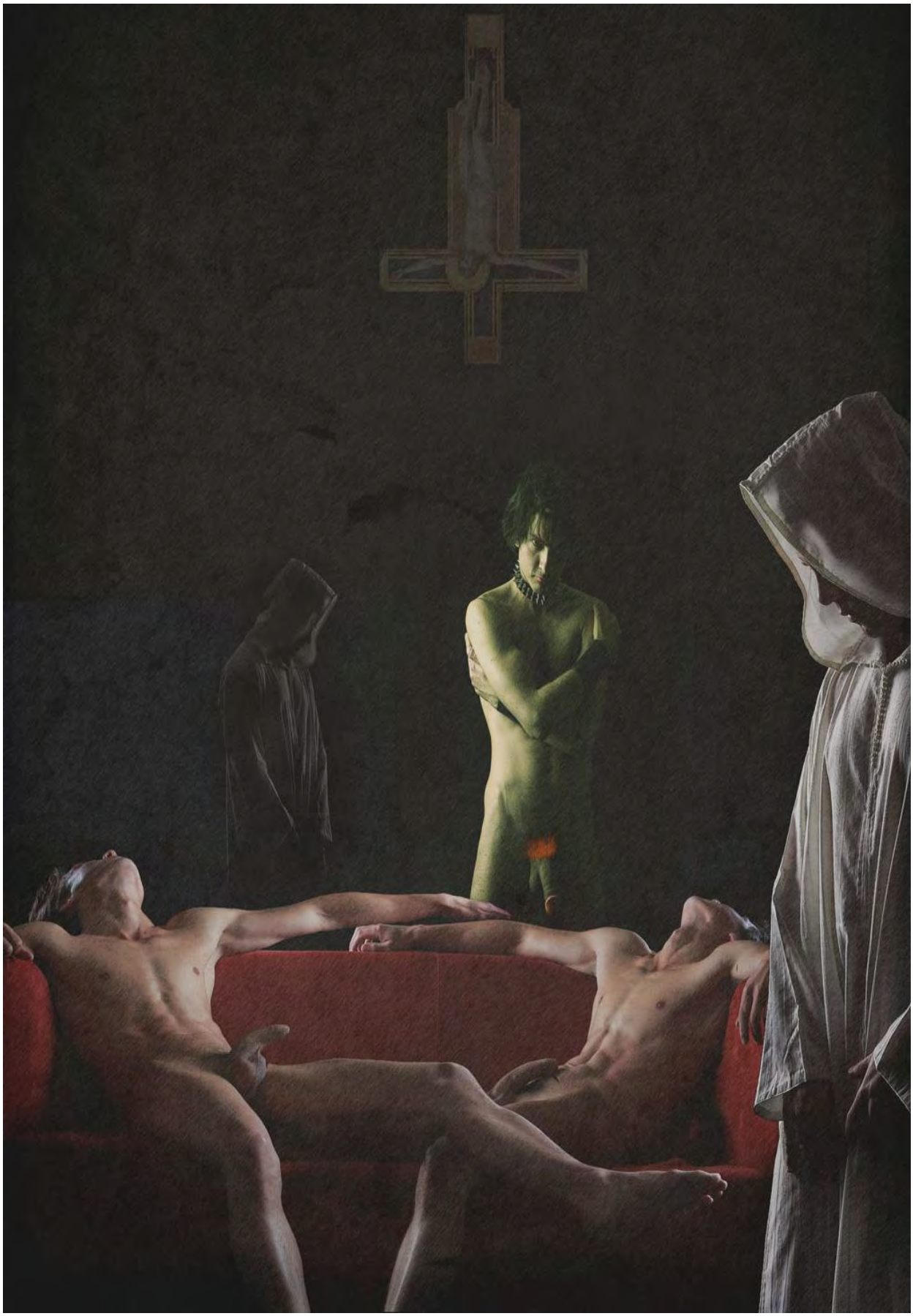

Jim Ferringer, *Dark Order* (2011) ANEXA 254

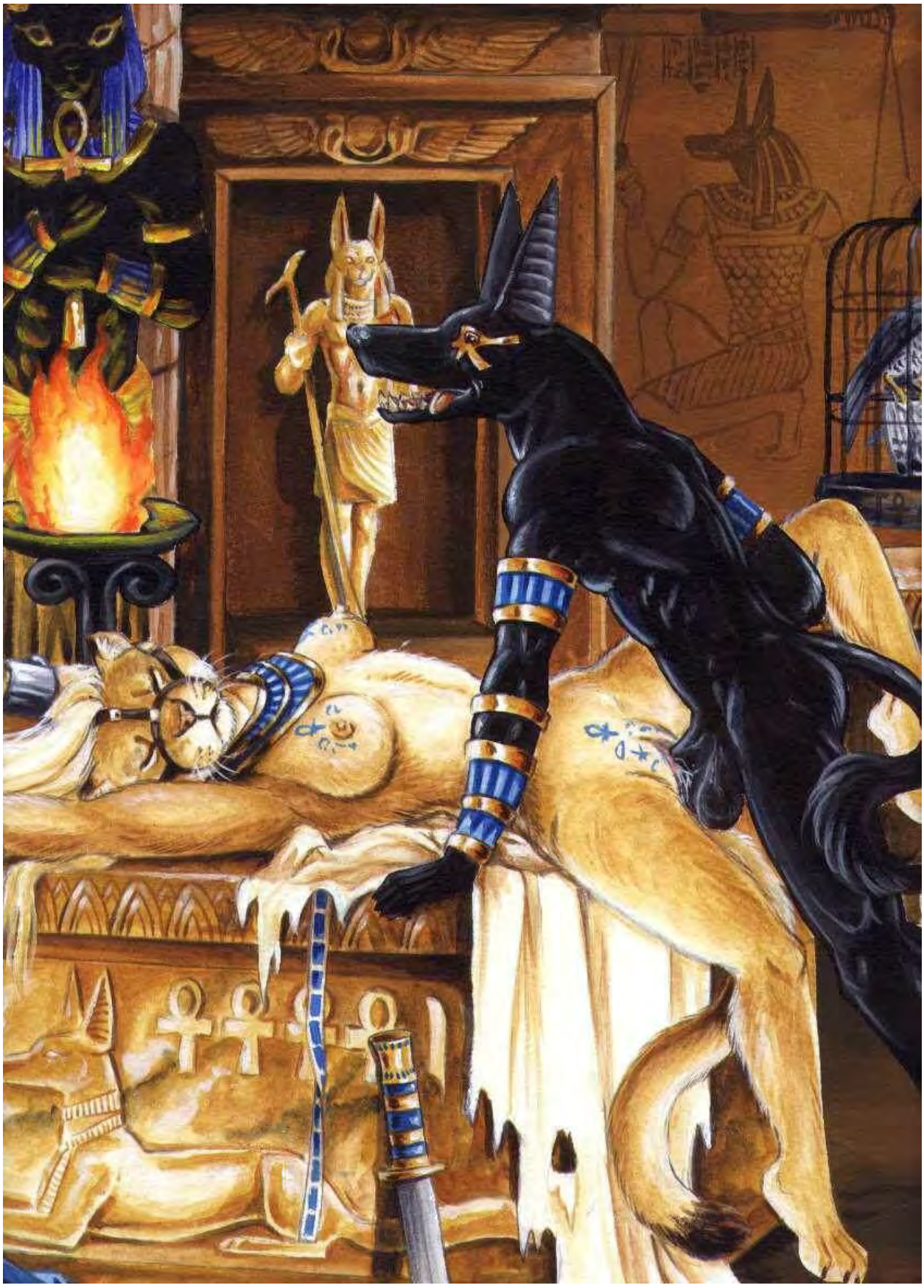

Janitoro Flunacy, *Wild – Sex* (2011) ANEXA 255

Paul Sutton, *The Last Supper* (2011) ANEXA 256

Hyeyeol, *Mirror* (2011) ANEXA 257

Max Sauro, *Kali Yuga***,** (2011) ANEXA 258

Wes Hempel, *Morality – Play* (2011) ANEXA 259

Wes Hempel, *Carousel* (2011) ANEXA 260

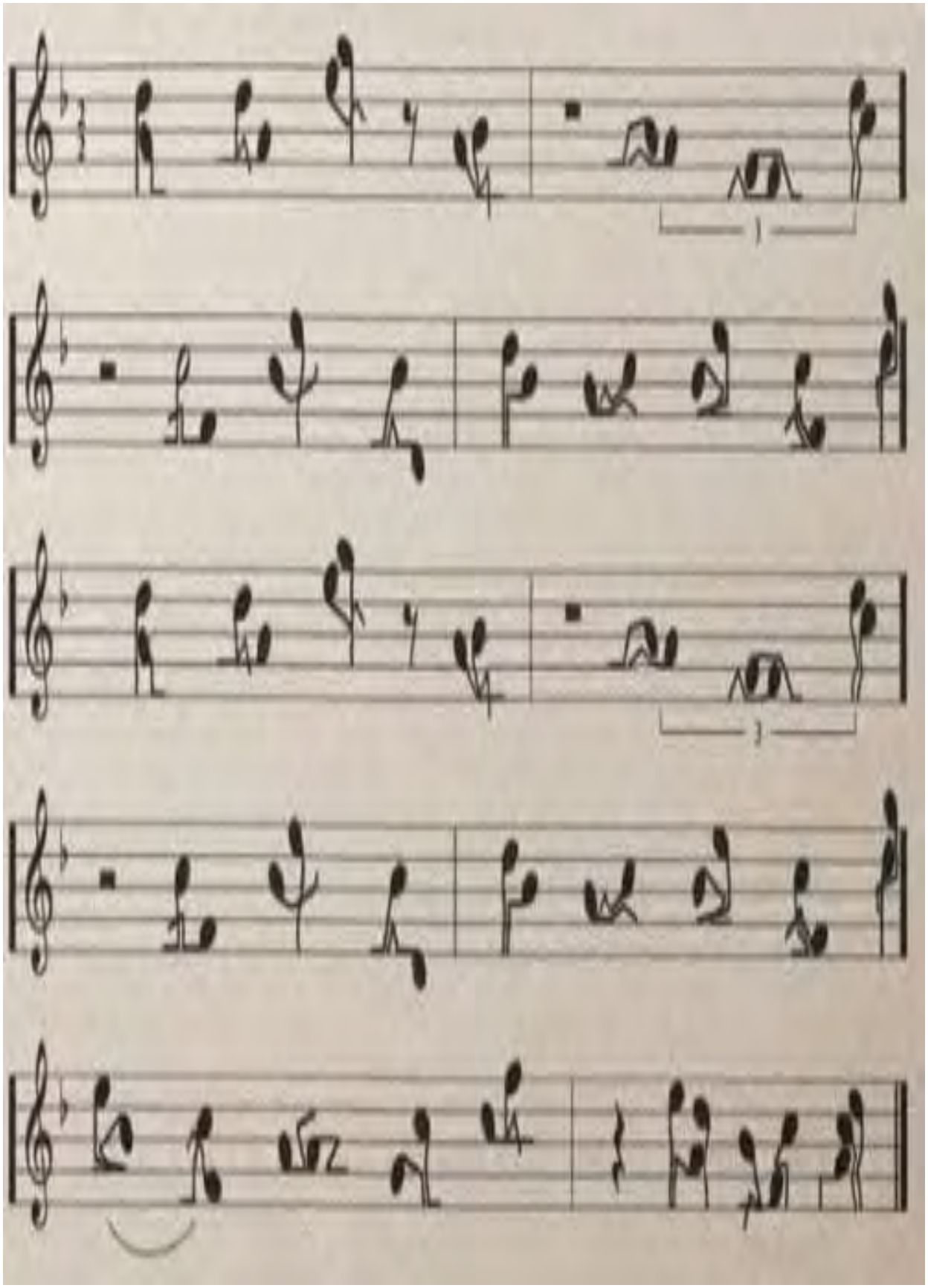

Carlo Franco, *Melophilia* (2011) ANEXA 261

Tracy Tomko & Erin Asmussen, *Power* (2011) ANEXA 262

Alain, *Sweet – Phallus* (2011) ANEXA 263

Ron, *Sex – Mouth* (2011) ANEXA 264

James Knowles, *New Rome* (2011) ANEXA 265

Dmitrys, *Sacred Sacrilege* (2011) ANEXA 266

Arhinilo Xinpecue, *Young Rebel* (2011) ANEXA 267

Paulo Seprieri, *Come Alive* (2011) ANEXA 268

Sasha Stergiou, *Latch* (2011) ANEXA 269

David Kavena, *The Real Prince* (2011) ANEXA 270

Carlo Franco, *Sex – Nails* (2011) ANEXA 271

Pixelnase, *The helpful Hand* (2011) ANEXA 272

Thomas Egan, *Liquid Destiny* (2011) ANEXA 273

Tobias Ahlin, *We All Grasp At The Unobtainable* (2011) ANEXA 274

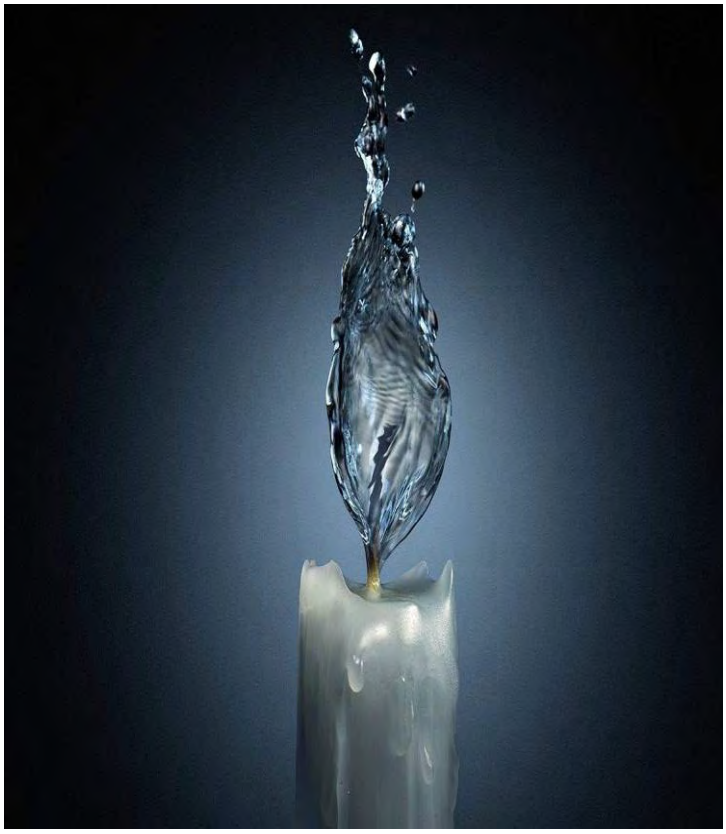

* * *

CARTEA este destinată pentru publicul cu vârsta minimă de 15 ANI.

ISBN 978 – 606 – 597 – 317 – 6